சட்டைமுனி வாத காவியம்-1000

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

சட்டைமுனி வாத காவியம்

பதிப்பாசிரியர்

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்

தாமரை நூலகம்
எண் - 7, என்.ஜி.ஓ.காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026
செல் - 9940073194

தாமரை வெளியீடு எண் : 225
முதல் பதிப்பு ஆண்டு : நவம்பர். 1998
பதிப்புரிமை பெற்றது.
இரண்டாம் பதிப்பு : நவம்பர் 2016
மூன்றாம் பதிப்பு : ஜனவரி : 2024

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	:	சட்டைமுனி வாதகாவியம்.
பதிப்பாசிரியர்	:	எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 600 026.
பதிப்பு ஆண்டு	:	ஜனவரி : 2024
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	டெமி 1 x 8
நூலின் தன்மை	:	சித்த மருத்துவம்
தாளின் தன்மை	:	14.4 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	:	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	276 + XXVIII
பிரதிகள்	:	1000
நூலின் விலை	:	ரூ. 180.00
கணிப்பொறி	:	கார்த்தி கிராபிக்ஸ், சென்னை - 26.
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேடிவ் ஆப்செட், சென்னை - 34.

பதிப்புரை

தமிழர் கண்ட வேதியல் அற்புதங்களைத் தரணியிலுள்ளோர்க்கு எடுத்துக் காட்ட இந்தச் சட்டைமுனி வாதகாவியம் ஒன்றே போதும்!

இதிலுள்ள வேதியல் விந்தைகளை, விவரிக்க வொண்ணாத அதிசயங்களை - அற்புதங்களை - ஒரு சிறிதளவேனும் எடுத்துக் காட்ட வென்றாலும். அது மலையைத் தகர்க்க ஒரு சிற்றுளியை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பிய கதையாகவே முடியும்.

துத்தநாகத்தை வங்கமாக்கு - வங்கத்தை வெள்ளியாக்கு - வெள்ளியை இரும்பாக்கு - இரும்பைச் செம்பாக்கு - செம்பைத் தங்கமாக்கு என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே இரசவாதத்தை அலசத்தொடங்கி விடுகிறார் சட்டைமுனி.

தங்கம் செய்வதா? செய்தவர் யார்? சித்தர்களின் புரட்டு இது என்று எரிந்து விழுகிறவர்களையும் காணலாம். எத்தனையோ பேர் இருந்த சொத்தெல்லாம் இழந்து ஓட்டாண்டிகளாகியுள்ளனர். இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு, என்று சிலர் கூறுவதும் பொய் அல்ல!

ஆனால், வாதத்தைத் தொடுவதற்கு முன்னால் ஒருவர் என்னென்ன கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு - ஏட்டில் உள்ளபடி உருக்கினேன் ஊதினேன். எல்லாம் கரியாகிவிட்டது, என்று கண்ணீர் வடிப்பவர்களைப் பார்த்து - பரிதாபப்படுவது கூடத் தவறு என்பதே சரியானது. பேராசை பெரு நஷ்டம் என்ற பழமொழியைக் கூட நினைவு கொள்ளாத இவர்களைத் தண்டிப்பதால் கூடத்தவறில்லை.

இந்த நூலில் இரசவாதம் மட்டும் கூறப்படவில்லை. அதற்கு அப்பாற்பட்ட அநேகம் வேதியல் மர்மங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த நூல்களை ஜெர்மானியர் கொள்ளை யடித்துக் கொண்டு போய் - அரும்பாடுபட்டு உட்பொருள்களை உணர்ந்து - அற்புதமான விஞ்ஞான முன்னேற்றங்களை அடைந்துள்ளனர் என்று இன்னும் நாம் கதை பேசிக் கொண்டிருக்கத்தான் போகிறோமென்றால் - நம்மைவிடப் பேதைகள் - முட்டாள்கள் - எதற்குமே உதவாத ஜடங்கள் இனி இந்த உலகத்தில் பிறக்கப் போவதில்லை என்று பட்டயமே எழுதி வைத்துவிடலாம்.

வேதியல் உண்மைகள் எங்கே இருக்கின்றன?
எப்படி இருக்கின்றன?
அவற்றை ஆய்வு நடத்தத்தான் வேண்டுமா?
நடத்தினால் ஏதாவது தேறுமா?
இந்த அரசாங்கத்தைத் தட்டி எழுப்புவது என்பது நடக்கக் கூடிய காரியமா?

IV

அவநம்பிக்கையோடு முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறவர்களைத் தான் என்னால் காண முடிகிறது.

முன்பே எழுதினேன். பெரும் செல்வந்தர்கள் தங்களிடம் உபரியாக இருக்கும் செல்வத்தில் ஒரு பகுதியை சித்தர் இலக்கியங்களில் காணப்படும் வேதியல் உண்மைகளை ஆய்வதற்காக ஒதுக்கினால் அவர்களும் பெரும் பயன் அடைவார்கள் என்று.

என்னுடைய எழுத்து பொய்யாகவில்லை. இன்று சில தொழிலதிபர்கள் இம்முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால் நிலைமைகள் கட்டுக்கு மீறிப்போவதற்கு முன் அரசாங்கம் விழித்துக் கொண்டு - சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில் விரிவான சோதனைக் கூடங்களை நிறுவி மருத்துவக் கல்லூரிகள் வெறும் ஏட்டுப்படிப்பு நடத்தும் உயிரற்ற சொற்கூடங்களாக இல்லாமல்,

நேரடியாக ஆய்வுகள் நடத்தி விளைவுகளை எடுத்துக் காட்டும் செயற்களங்களாக மாற வேண்டும் என்பதே நமது அவா.

மருந்தை அரைப்பது, குகைகள் செய்வது, புடம் போடுவது இதையெல்லாம் செய்ய சோதனைக்கூடங்கள் அவசியமா என்று இளக்காரம் பேசுகிறவர்களை - நேராக ஜெர்மணிக்கே அனுப்பிவைப்பதாலும் தவறில்லை. ஏனென்றால் பிறநாட்டவர்கள் எதை எப்படிச் சாதித்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்களல்லவா?

சட்டைமுனி இந்த நூலில் இரசவாதம் மட்டுமா கூறியிருக்கிறார்?

இரசமணிகள் என்ற பெயரால் விற்கப்படும் சில உருண்டைகளை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இரசமணிக்கு அளவுக்கு மீறிய ஆற்றல் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ரச உருண்டைகளுக்கு எந்த விதமான ஆற்றலும் இருக்காது.

இரசத்தை மணியாக்கி அதற்கு உலோகங்கள் இரத்தினங்கள், உபரசங்கள் எல்லாவற்றினுடைய சத்துக்களையும் கொடுத்து அவற்றை உயிருள்ள இரசமணிகளாக்கும் விதத்தை சட்டைமுனி இந்த நூலில் கூறுகிறார்.

சொரூபமணி, ஸ்தம்பனமணி, கமலினிமணி போன்ற ரசமணி வகைகளும் ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு சாறணை ஏற்ற வேண்டும், எவ்வளவு எடை இருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் கூறுகிறார்.

ரசமணி மனிதனுக்கு அளவற்ற ஆற்றலைத்தருகிறது. அலுப்பில்லாமல் நாட்கணக்காக நடந்து கொண்டே இருக்க அல்லது வேலை செய்யவும் சத்தியளிக்கிறது. ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஆற்றலையும் அளிக்கிறது -

சோதனைக் கூடத்தில் இதைத் தயார் செய்து பார்க்க முடியுமா? - முயற்சி செய்யலாம். அதில் தவறே இல்லையல்லவா?

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலான எத்தனை விதமான அற்புதமான மருந்துகளை இந்நூலில் வாரிவழங்கியிருக்கிறார் சட்டை முனி. உலோகங்கள், இரத்தினங்கள், பாஷாணங்கள் எல்லாவற்றையும் - தனித்தனியே சுண்ணமாகவும், செந்தூரமாகவும், பஸ்பமாகவும் செய்யும் முறைகளைக் கூறுகிறார். நோய்களை அழிப்பதோடன்றி இவை மனிதனுக்கு நரை, திரை, மூப்பு ஏற்படாமல் தடுத்து என்றும் இளமையோடிருக்கவும் உதவக் கூடியவை.

அறிவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய தகவல்கள் இந்த நூலில் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. இதையெல்லாம் நம்மால் செய்ய முடியுமா? நாம் எதற்காகச் செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையில் இன்னும் நாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால்.....

தின்கின்ற சோற்றுக்கு கூட அமெரிக்காக்காரன் காப்புரிமை கேட்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்ட பிறகு (நமது நாட்டில் விளையும் பாஸ்மதி அரிசிக்கு அமெரிக்காவில் காப்புரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது) - மஞ்சளையும் வேப்பிலையையும் உபயோகிப்பதற்குக் கூட வெளிநாட்டார் அனுமதி பெறவேண்டும் என்பது போல் - நமது நாட்டின் அரிய செல்வங்களான மூவா மருந்து சாவாமருந்து முதலானவற்றையும் இழந்து விட்டு ஆண்டிகளாக அலைய நேரிடும்.

சட்டை முனி

சட்டைமுனி சிங்கள நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆவணி மாதம் மிருகசீரிடம் நட்சத்திரம் மூன்றாம் காலில் பிறந்தவர் என்று போக முனிவர் தமது சத்த காண்டத்தில் (போகர் 7000) கூறுகிறார்.

சிங்கள நாட்டுத் தேவதாசியின் வயிற்றில் பிறந்தவர் என்றும் போகர் கூறுகிறார். பிள்ளை பிறந்தபின் அவள் தன் பிள்ளையோடும் கணவராக ஏற்றுக் கொண்டவரோடும் தமிழ்நாட்டில் வந்து குடியேறியிருக்க வேண்டும். பிழைக்க வந்த இடத்தில் சட்டைமுனி கோயில்களின் வாசலில் தட்டை ஏந்திக் கொண்டு நின்று யாசகம் பெற்றுத் தம் தாய் தந்தையருக்கு உதவிவந்தார். அவர்களும் வேளாண் குடிகளாக, அதாவது விவசாயக் கூலிகளாகத் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அகஸ்தியர் சட்டைமுனியின் தாய் தந்தையர் வேளாண் குடிமக்கள் என்றும் சட்டை முனி கோயில் வாசலில் நின்று யாசகம் பெற்றுத் தம் தாய் தந்தையரைக் காப்பாற்றி வந்தார் என்றும் கூறுகிறார்.

சட்டைமுனி சிறிது காலம் இல்லறத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆனால் அவர்மனம் இல்லறத்தில் வயிக்கவில்லை. ஒருநாள் கோவில் வாசலில் யாசகத்திற்காக நின்று கொண்டிருந்த போது வடநாட்டிலிருந்து வந்த சங்கு பூண்ட ஒரு தவசியைக் கண்டார். எளிதில் அவரால் கவரப்பட்ட சட்டை முனி அவருடனேயே புறப்பட்டுவிட்டார்.

அத்தவசியிடம் உபதேசம் பெற்றபடி அவருடனேயே சுற்றித்திரிந்த சட்டைமுனி சத்த சாகரங்களையும் சுற்றி வந்தார் என்று கூறுகிறார். அகஸ்தியர். கடல்கள் மலைகள் அனைத்தும் கடந்து சுற்றியலைந்து திரிந்து வந்த சட்டைமுனி எவ்வாறோ போக முனிவரைக் கண்டு அவருடைய அடிதொழுது சித்தர் மார்க்கத்தில் இணைந்தார்.

போகருடன் நெடுங்காலம் சீடராக வாழ்ந்த காலத்தில், கொங்கணவர், கருவூரார் முதலான பல சித்தர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சிறிது காலம் அகஸ்தியரிடமும் சீடராக இருந்தார். சித்தர் நெறியை முற்றும் கற்றுக் கொண்ட சட்டைமுனி, இயற்கையாகவே தயாள குணமும் மனிதாபிமானமும் மிகுந்தவராதலால் நாம் கற்றுக்கொண்ட உண்மைகளை உலகம் பூராவும் அறிய வேண்டும். மனித இனம் முழுவதுமே கடைத்தேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராக நூல்களை எழுதத் தொடங்கினார்.

சித்தர்கள் தாம் எழுதும் நூல்களைத் தீயவர் கற்றுக் கொண்டு தவறாகப் பயன் படுத்தி உலக மக்களுக்குக் கெடுதல் செய்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகப் பரிபாஷை (மறைப்பு மொழி) யிலேயே எழுதுவது வழக்கம். ஆனால் சட்டை முனி எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாகக் கொட்டிவிட்டார்.

திருமூலர் இவர் எழுதிய தீட்சாவிதி 200 என்ற நூலைக் கிழித்தெறிந்தார் என்று கூறுவர். உரோமரிஷி சில நூல்களை அழித்து விட்டதாகவும் கூறுவர். இவர் பதிலுக்கு உரோமரிஷியின் நூல்களை அழித்து விடாமலிருக்க அவர் காகபுசுண்டரிடம் கொடுக்க அவர் தமது காக்கைச்சிறகுகளினடியில் அவற்றை மறைத்துக் காப்பாற்றி வைத்திருந்து அகத்தியரிடம் கொடுத்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

கயிலாயத் திருச்சபையில் சிவபெருமான் முன்னிலையில் இவரைப்பற்றி விசாரணை நடை பெற்றதாகவும் சிவபெருமான் இவருடைய நூல்களைக் குகையில் வைத்துப் பாதுகாக்கும் படி உத்தரவிட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

சட்டைமுனி சிவபெருமானோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர் என்பதை இவருடைய பெயருடன் அடைமொழியாக, கயிலாயக் கம்பளிச் சட்டை முனி என்று வழங்கப்படுவதிலிருந்தே அறியலாம். கயிலாயத்தின் குளிர்தாங்க முடியாததால் எப்பொழுதும் கம்பளிச்சட்டை அணிந்து கொண்டிருக்கும் பழக்க முடையவராக இருந்திருக்கலாம்.

போகர் 7000 என்னும் பெருநூலில் ஆறாவது காண்டத்தில் போகர் சட்டைமுனியைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார் :

சட்டைமுனியைப் பற்றி போகர் கூறியுள்ளது.

நாமே தான் சொன்னபடி சட்டைநாதர்
நன்மையுடன் பிறந்ததொரு நேர்மைதானும்
போமே தான ஆவணியாம் திங்களப்பா
பொங்கமுடன் மிருகசீரிடமு மாகும்
வேமேதான் விட்டகுறை மூன்றாங்காலாம்
விருப்பமுடன் அவதரித்த பாலனாமே. (5874)

பாலனாம் சிங்களவ தேவதாசி
பட்சமுடன் பயின்றெடுத்த புத்திரன்தான்
சீலமுடன் சட்டைமுனி என்று சொல்லி
சிறப்புடனே குவலயத்தில் பேருண்டாச்சு. (5875)

மேலும்,

மலையான சட்டைமுனி சாதிபேதம்
மகத்தான சிங்களவர் என்னலாகும்
சிலையான கோத்திரங்கள் பதினாலாகும்
சிற்பரனே கண்டநூல் அறிந்தமட்டே (5700)

என்று கூறுகிறார்.

சட்டைமுனியைப் பற்றி அகஸ்தியர் 12000 என்னும் தமது பெருநூல் காவியத்தில் கூறியுள்ளவை.

இருந்தாரே புலஸ்தியனேயின்னங் கூர்வேன்
யெழிலான சட்டைமுனிவரைதான் கேண்மோ
பொருந்தவே தாய் தந்தை வளங்கள் கூர்வேன்
பொங்கமுடன் பயிரிடுங் குடிகளப்பா
திருந்தவே காணிவள மெத்தவுண்டு
தீர்க்கமுடன் யேனாதிக் கூட்டமென்பார்
அருந்தவத்திலுதித்த தொரு சட்டைதானும்
அப்பனே சமாதி முகம் கொண்டசித்தே. (431)

சித்தான சட்டைமுனி நாதரப்பா
சிறப்பான பூமிவளம் திரிந்து மே தான்
சுத்தமுடன் கைலாசரிடிகள் கூட்டம்
சுந்தரனார் தாமடுத்து பணிகள் செய்து

நித்தியமும்மா சிலாக் கடவுள் தம்மை
நேம நிஷ்டைகளோடு வதீதந்தீர்ந்து
சத்தியத்தை யனுதினமுமனு சரித்து
சாங்கமுடன் திருக்கோயில் காப்பார்தானே. (432)

தானான தேவதாஸ் தலத்தின் வாசல்
தண்மையுடன் கரந்தனிலே தாம்பாளந்தான்
கோனேதான் கைபிடித்துயிதவு கூறி
கொற்றவனே முகம்பார்த்து தனமே கேட்பார்
மானே கேள் மானிடராம் கோடிசங்க
மகத்தான பரமாத்மா வென்று கூறி
தேனேகேள் சட்டைமுனி நாதருக்கு
தெகிட்டாதே பொன்காசு தருவார் காணே. (433)

காணவே சட்டைமுனி நாதா தாமும்
கருவாகயாசகா விர்த்தி செய்து
தோண வேசம் சாரவாழ்க்கையோடும்
தொல்லுலகில் தாய் தந்தை வணக்கத்தோடும்
பூணவே யுபசாரவஞ்சலோடு
புகழ்ச்சியாய் வனுதினமு நமஸ்கரித்து
வேணபடி தனந்தேடி சமுசாரத்தில்
வீற்றிருந்தார் சித்து முனிநாதர் பாரே. (434)

பாரப்பா சட்டைமுனி மைந்தரோடு
பாலகனே நெடுங்காலங் கூடிருந்தார்
நேரப்பா வடகோடி கானகத்தில்
நேர்மையுடன் தபசியராம் சங்குபூண்ட
தேரப்பா சந்நியாசி ஞானவானாந்
தெளிவான யோகியாம் சங்குநாதன்
ஆரப்பாவருடைய ஆசீர்மத்தில்
அப்பனே சிலகாலம் வாழ்ந்தார் தாமே. (435)

வாழ்ந்தாரே சட்டைமுனி சிலது காலம்
வளம் பெரியநாதாக்க ளருளினாலே
தாழ்ந்திருந்த குடி வாழ்க்கைமே லதாகி
தயாபாரனே சின்மயமே புலஸ்தியா கேள்
ஆழ்ந்த தொரு சத்தசா கரந்திரிந்து
அப்பனே சிவவேட மதியங்கொண்டு
சூழ்ந்தமொரு சமுசார வாழ்க்கையற்று
துறந்தரனாய் சிவவேடம் கொண்டார் பாரே. (436)

அகஸ்தியர் பனிரெண்டாயிரம், நாலாம் காண்டத்தில் உள்ள பாடல்கள்.

■■■■■■■

சட்டைமுனி வாத காவியம்

சட்டைமுனி வாத காவியம் எனும் அரிய நூல் மீண்டும் வெளிவருவது தமிழுள்ளங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். இந்நூல் 1935-ஆம் ஆண்டு பழனி மருத்துவர் உயர்திரு. ஆர்.எம்.கே. வேலுசாமி அவர்களால் அச்சிடப்பட்டது தனித்தனி ஏடுகளாகத் தரப்பட்ட இந்நூல் இப்போது நூலாக உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்துடன் தொடங்கி தாயின் பூஜை ஈறாகப் பல்வேறு தலைப்புகளில் 1015 பாடல்களில் அமைந்துள்ளது. சிறப்பான மருத்துவ முறைகளை இந்நூல் எளிய முறையில் விளக்கிச் சொல்கின்றது.

தனித்தனியே கிடந்த அச்சுத்தாள்களை நூலாக்குதற்கு சித்த மருத்துவ வாரிய செயலாளர் திருமதி குத்சியா காந்தி. இ.ஆ.ப. அவர்களின் பெரு முயற்சியே முதன்மைக் காரணமாக அமைகின்றது. தனி அலுவலர் மருத்துவர் இரா.செயராம், எம்.டி(சி). ஆய்வு மருத்துவர் வெ. அருணாசலம், எம்.டி(சி), ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் தாள்கள் நூல்களாக உருவாக்கப்பட்டன. வாரியப் பணியாளர்களின் பணி இதற்குத் துணையாக அமைந்தது.

நூலின் மேலட்டையையும் குறைவாக இருந்த பக்கங்களையும் அச்சிட்டுத் தந்து அவற்றைக் கட்டமைப்பு செய்யும் பணியை மேட்டுப்பாளையம் மருத்துவர். M.S.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தன்னுடைய பொறுப்பிலேயே ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

துணை நின்ற அனைவருக்கும் நன்றி.

தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவ வாரியம்
சென்னை - 106.

பொருளடக்கம்

உ

கணபதி துணை.

கைலாசபரம்பரை

கும்பளிச் சட்டைமுனி நாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

சட்டைமுனி

வாதகாவியம் 1000.

பாயிரம்.

அகண்ட பரிபூரணமா முமையாள் பாத
மப்புரத்தே நின்றதொரு வைய்யர்பாதம்
புகன்றுநின்றகணேசனொடு நாதாக்கள் பாதம்
புகழான வாக்குடைய வாணி பாதம்
நிகண்டெனவே யெனையாண்ட குருவின் பாதம்
நிறைநிறையாய்ச் சொரூபத்தில் நின்றோர்பாதம்
முகன்றெனை யீன்றெடுத்த சின்மயத்தின் பாதம்
மூவுலகு மெச்சுதற்குக் காப்புத் தானே.

நிற்குணமாய் நிர்மலமாய் நிரஞ்சனமுமாகி
நேரான பூரணமாய் மனமெட்டாத
சற்குணமாய்ச் சமரசமாய்த் தானுந் தாண்டிச்
சச்சிதாநந்த வெளிக்கப்பால் நின்ற
தற்குணமா யெனையாண்ட சின்மயத்தைப் போற்றிச்
சமரசமாய் வேதாந்த வாதஞ்சொல்வேன்
நற்குணமாய்ச் சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
நலம்பெறவே நாவில்வைத்துப் பாடுவேனே. (1)

பாடுகிறேன் பராபரமே யகண்டவித்துப்
பண்பாக வதற்கடுக்கப் பரையினுடவெளிதான்
நீடுகிறே னதுக்கடுக்க ஆகாசவெளிதான்
நேராக வதின் கீழே வாயுவாச்சு
நாடுகிறே னதின்கீழே வன்னிவன்னி
நலமாக வதின்கீழே சலமுமாச்சு
ஊடுகிறே னதின்கீழே பூமியாச்சு
ஒகோகோ சீவனெல்லா முதித்தவாறே. (2)

யாவும்பஞ்ச பூதமெனல்.

வாறான சனங்களுக்கு மைந்து பூதம்
மருவியதோர் தேவதைக்கு மைந்து பூதந்
தாறான வண்ட மெல்லாமைந்து பூதஞ்
சதாசிவமாய் நின்றதுவு மைந்து பூதங்
கூறான யோனியெல்லா மைந்து பூதங்
குரும்பரே ஐந்தினா லெல்லாமாச்சு
நீறான வேடமிட் டுபதேசித்த
நிலையெல்லா மைந்தெழுத்து நிலையுமாச்சே. (3)

ஆச்சிந்தப் பொருளறிந் ததிலேகூடி
அறிவாலே யறிந்துணர்ந் ததுவேதானாய்
மூச்சிறந்த விடமறிந் ததிலேநின்று
முன்னற்றுப் பின்னற்று முனை மேலாகித்
தோச்சிந்த விழியிரண்டுஞ் சாக்கரத்தில் வைத்துச்
சுழியோடே சக்கரம்போற் சுழன்றுயேறி
காச்சந்தப் பழமறிந்த பட்சி போலக்
கலந்தேற வழிசொல்வேன் காணுகாணே. (4)

நந்திகாணாவிடில் வாதம்வாயாதெனல்.

காணப்பா லகுவாக மூலம் பார்த்துக்
கைமுறையாய் வாசிகொண் டூதியூதி
வூணப்பா சாக்கரத்தில் நின்றுநின்று
வுத்தமனே நந்திகண்டால் வாதங்காணுந்
தோணப்பா வெறும் பேச்சால் வார்த்தை தோன்னாற்
சுடுகாட்டிற் பிணமான சொல்லுக்கொக்கும்
பூணப்பா மூலத்திலொளி கண்டாக்கால்
பொற்கொடி போற் சுழிமுனையுந்திறந்துபோமே. (5)

சுழிமுனை திறந்தேறுவது கடினமெனல்.

திறந்தாக்கால் மனமொடுங்குங் காற்றாடாது
    சுழலிலேயகப் பட்ட துரும்பு போலாஞ்
சிறந்தாக்காலங் கங்கேயா தாரந்தோன்றுஞ்
    செப்பரிய சித்தியெல்லாஞ் சேர்ந்து ஆடும்
மறந்தாக்காற் சுழுத்தியிலே யழுத்திப்போடும்
    வாசியென்ற குதிரையிலே யேறியாடும்
இறந்தாக்கா லொன்றுமில்லை யேகவெளிக்குள்ளே
    யேறுவது கடினமெத்த யேறொட்டாதே. (6)

வலியங்க வுவமானம்.

ஒட்டாத வைம்புலனு முலக்கையாக
    வோகோகோ ஆங்கார முரலுமாக
கட்டாத வாசியது உருவமாக
    கருவான மனத்தையுள்ளே மாட்டிக்கொண்டு
மூட்டாதே யசையாதே யடித்துச்சன்னி
    முழுமோச மாக்கியல்லோ முழிக்கப் பண்ணும்
எட்டாதே யோகமுதல் ஞானமிரண்டு
    மெய்தாதே யிறந்தவர்கள் கோடிதானே. (7)

கோடான கோடிசனம் மண்ணாசையாலுங்
    குலாவிய தோர்தீனி யுடவாசையாலும்
வீடான மோகத்திற் பெண்ணாசையாலும்
    விளங்கியிதிற் பூட்டுகிற பொன்னாசையாலும்
நாடான சுகபோக சுகியினாலும்
    நலமான பாசத்தின் மயக்கத்தாலும்
வாடாதே யுலகமெல்லா மயக்கமாச்சு
    மக்களேவாய் ஞானப் பேச்சுமாச்சே (8)

ஜீவகளையிருப்பு

பேச்சாலே யொன்றுமில்லை பிழைக்கவென்றாற்
    பேரின்பச்சாத்திரத்தைப் பேணிப்பார்த்து
மூச்சாலே சகலசன மிறந்ததென்று
    மூச்சடங்கிச் சாகாமற் சாதகத்தைக் கேளு
வ[illegible]ாலே நடுமூலங் கண்டத்தூணி
    [illegible]களே வாயுவினுட வீட்டிற்கட்டில்
தே[illegible]சாலை வாசி யெங்கு மோடாதப்பா
    சோடசத்திற் சீவகளை யிருப்புத்தானே. (9)

சீவகளைபோக்கைக் காணாமலிறப்பது

சீவகளை யிருந்ததினாற் பாடிவிக்குஞ்
சிறப்பாக வுரிசையோ டுண்ணப் பண்ணும்
சீவகளை யிருந்துகொண் டெட்டும் நாலாய்
செகத்திலே பிறப்பட்டு நாலும் பாழாய்
சீவகளை மதிபோலே தேய்ந்து தேய்ந்து
செகமெல்லாம் நரைதிரையாய்ச் சேரமாண்டு
சீவகளை போவதனைக் காணார் மக்காள்
திரோதாயின் கூத்தான திறமிதாமே. (10)

சோபதாபமில்லாமல் சோமப்பால் உண்ணலாமென்பது

ஆமப்பா பரத்தினுட அடியென் பார்கள்
அம்முதலாய்ப் பதினாறு எழுத்து நிற்கும்
வோமப்பா நாதமது கண்டத்திற்காணு
முத்தமனே வாயுவுக்கு உகந்தவீடு
சோமப்பா லுண்ணு விக்குமதிலே நின்றாற்
சோபமில்லை தாபமில்லைச் சோதிகாணும்
காமப்பா லிரைக்கிரைக்க களையுமங்கி
கைகடந்து நாலும் போங்காணுங் காணே. (11)

நான்கின்விபரம்.

காணிந்த நாலினுடவி பரஞ் சொல்வேன்
கைமுறையாய்ச் சரிகையொன்று கிரியையொன்று
பூணிந்த யோக மொன்று ஞானமொன்று
புகழாகயின்ன மொருவரிசை கேளு
தோணந்த சாந்தியொன்று விசாரமொன்று
சொற்பெரிய சந்தோஷ சாதுசங்கம்
ஊணந்தப் படியாக நின்றுதப்பா
வுரைக்கிறேனின்ன முண்டுறைக் கின்றேனே. (12)

வெளியொளி விஞ்ஞானமயம்.

உரைக்கிறேன் வெளிப்பாமு மொளியின்பாமு
மோகோகோ வெளியொளியாய் நின்றபாழும்
நிரைக்கிறே னிதுகடந்தால் நிற்குணத்தின் பாழும்
நேரான மனதுக்கு மெட்டாதாகி
விரைக்கிறேனன் னமயம் பிராணமயமாகி
மேவிநின்ற மனோமயமாய் வெளியிற்கூடி
திரைக்கிறேன் புவியடங்கு மொன்றாய் நின்ற
திறமான விஞ்ஞான மயமுமாச்சே. (13)

முக்காலத்திரையமும் நாலுவகையோனியும்.

ஆச்சிதுவு மாங்காரம் புத்தியாகி
யப்பனே சித்தமுமாய் மனமுமாகி
வோச்சிதுவுஞ் செல்காலம் வருங்காலமாகி
வுத்தமனே நிகழ்காலம் மூன்றுமாகி
ஆச்சிதுவு முற்காலத் திரையுமாகி
மண்ணுலகில் நாலுவகை யோனியாகி
காச்சிதுவு வண்டமெல்லாம் பணராயப் பூவாய்
கலந்துநின்ற அத்தியது கண்டுகொள்ளே. (14)

பேரண்டமும், புவனமும், பராபரையின் வீடும்

அத்தியுட காயொன்று பேரண்டமாகி
யதில்நிற்கும் வித்ததுவுமாயிரந் தான்கேளு
பத்தியிது சித்தண்ட மாகிநிற்கும்
பணர்கோடி காய்கோடி பார்க்கப் போகா
மத்தியிந்தப் பேரண்ட மாயிரத்தி னெட்டும்
வாகான புவனமொன் றென்றறிந்து கொள்ளு
வொத்தியிந்த விருநூற்றிரு பத்திநாலும்
வுத்தமனே புவனமென வுணர்ந்து கொள்ளே. (15)

உணர்ந்திந்தப் புவனமெல்லாஞ் சாகரந்தானொன்று
வுறுதியாய்ச் சாகரந்தானேழாய் நிற்கும்
கணர்ந்திந்தச் சாகரங்களேழுங் கேளு
கைவிட்ட பதமான தொன்றுமாச்சு
பணர்ந்திந்தப் பதங்கேளுமெண் பத்துநாலும்
பார்மகனே யிதுவெல்லாம் பராபரையின்வீடு
புணர்ந்திந்தக் கூற்றெல்லா மவளுடையகூத்து
பூரணத்தின் வல்லமையா லாடினாளே. (16)

ஆடின தோராட்டெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு
அண்டமுதற் பதமளவுமளித்த கன்னி
யூடின தோர்சிறுவீடு போலேயாத்தாள்
ஒருநொடிக்குள் படைத் தளித்தாளோ கோபாரு
நீடின தோரெட்டெட்டா மறுபத்து நாலும்
நிர்மலமாம் பரையுடைய கூறுமாச்சு
கூறின தோர்புவன மெல்லா மவளேயாச்சு
குரும்பரே சிவமென்ன வெளிதான் காணே. (17)

பராபரையை அறியாவிடில் வாசியோகம் லயமாகா தெனல்

வெளியாக நின்றதற்கு யிருள்மூடாமல்
வேதாந்தத் தாயுமங்கே வொளியாய் நின்றாள்
ஒளியான நிற்குணத்துக் குள்ளேயீசன்
ஒடுங்கினா ருலகமெல்லா மூணிப்பாரு
தெளிவான தெளிவுவந்து சேர்ந்துதானாற்
செகமெல்லாம் விந்தையென்று தெளிந்துபோகும்
வளியான பராபரையை யறிந்தாயானால்
வாசி யென்ற யோகம் வந்து வணங்குந்தானே. (18)

வணங்கினா லாறுதலம் வெளியாய்க் காணும்
வாகாகச் சொல்லுகிறே னன்றாய்க் கேளு
யிணங்கினால் மூலத்திற் றளமோ நாலு
இயல்பான நடுமைய முக்கோணம் பாரு
புணங்கினாப் போலதுவு மிடைபின்னுங் கூடி
புகழாக விருமுனையில் வாசியாச்சு
வணங்கினா லொருமுனையில் நந்திநந்தி
வுத்தமனே யதீதமாந் தீயுங்காணே. (19)
(மறுமுனையில் குண்டலி)

பராபரையின் பெருமை

தீயென்றா லுலகத்தில் தீயோ வல்ல
செகமெல்லாம் படைத்தழிக்கும் தெய்வந் தெய்வம்
தாயென்றா லுலகத்து தாயோவல்ல
சகலமெல்லாம் நிறைந்திருக்குங் குண்டலியாந் தாய்தான்
வாயென்றா லடங்காது அவளைப்போற்ற
மண்ணுலகில் வகைநாலு யோனியெல்லாம்
பாயென்றால் சென்னமுமாய் லயமுமாகும்
பாழான காலனில்லை பாரு பாரே. (20)

தோற்றத்தின் விபரம்.

பாரப்பா மூலத்தில் விந்துவினாற் றோற்றம்
பரிந்து நின்றவாயுவினால் லயமுமாச்சு
நேரப்பா விறப்பிறப் பிரண்டுமங்கே
நீடுலகில் செத்தவரைத் தெய்வமென்பார்
ஆரப்பா சொன்னாலு முலகங்கேளார்
ஆச்சரிய மானுடராய்ப் பிறந்துங் கெட்டார்
சேரப்பா வுலகமெல்லாஞ் செனிக்கும்வாறு
செப்புகிறே னன்றாகத் தெளிந்து கொள்ளே. (21)

ஒடுக்கத்தின் விபரம்

தெளிவான மண்ணதுவும் நீரிற் சேருஞ்
சேர்தெழுந்த சலமதுவுந் தீயிற்சேரும்
ஒளியான தீச்சென்று வாயுவிற்சேரும்
ஓடியந்த வாயுவதும் வெளியிற்சேரும்
களியாகிச் செடமாகிச்செத்த பின்பு
கசடரே நரகசொர்க்க மாவதெங்கே
தெளிவான வாய்வுவொன்றே விந்திற்சேரும்
நேராக நாலுமங்கே நீங்கிப்போச்சே. (22)

போகாப்புனல், சாகாக்கால், வேகத்தலையறிய

போகாத விந்துவினாற் பிறக்குங்கோடி
புகழான வித்தினால் மரமோகோடி
சாகாத காலிது தானறிவாய் மக்காள்
சமுசயங் களெண்ணா தேசனனமில்லை
வேகாத தலையறிந்தா லெல்லாம் போச்சு
வெட்ட வெளியானமனம் பிறக்குமோடா
பாகாத திரோதகையின் மயக்கமானால்
பரிவான நாதவிந்து பரிசமாமே. (23)

மூலாதாரத்தில் நாதவிந்திரண்டே வாசியெனல்

நாதமென்ன வென்றாக்கால், வாய்வு, வாய்வு
நலமான சுக்கிலமே விந்துவிந்து
போதவிது ரண்டல் லோவாசியாச்சு
புகழான யிருப்பிடந்தான் மூலமாச்சு
காதமல்ல தூரமல்ல மூலத்தைப்பாரு
கண்ணொளியிற் சூரியன் போலங்கே காணும்
வேதமல்லோ அந்திடத்திற் சொன்ன வார்த்தை
வேதாந்தச் சின்மயமாங் குருசொன்னாரே. (24)

சுவாதிஷ்டானம் ந பிரம்மா. சரஸ்பதி.

சொன்ன தொருமூலத்தைத் தாண்டிப்பாரு
சுகமாக வாறுதலம் பிரமன்வீடு
மன்னதொரு நகாரமென்ற பூமிக்குள்ளே
வாசியினாற் பிறப்பித்தார் கோடாகோடி
பன்னதொரு வதின்மேலே மாலின்வீடு
பாங்கான பத்திதழும் பிறைபோல்வீடு
யென்னயினி செகமெல்லாம் ரட்சிக்குந்தாய்தா
னென்மக்காள் மாயத்துக் காதிதானே. (25)

மணிபூரகம் ம விஷ்ணு லட்சுமி.

ஆதியாந் திரோதகையு மிருந்தவீடு
அடங்காத மோகமெல்லா மானவீடு
மாதியாங் காமியத்தை யீய்ந்தவீடு
மாயமெல்லாங் குடிகொண்டு நின்றவீடு
பேதியா மனங்கலங்கி பெண்ணைத்தேடி
பேய்க்கூத் தாயாட்டுவித்த பெரியவீடு
சாதியாம் வரம்பழித்த மூக்கறச்சிவீடு
சமரசமாய்க் கண்டறிந்து மேலேபாரே. (26)

அனாகதம் சி ருத்திரன் ருத்திரி.

பாரப்பா யிதழிலே பனிரெண்டாகும்
பானுவங்கே பனிரெண்டு முகமாய்நிற்கும்
நேரப்பா காணவென்றாற் கண்கொள்ளாது
நேராக நடுவணையிற் றிரிகோணமாகி
காரப்பா சிகாரமென்ற வெழுத்து நிற்குங்
கைமுறையாய் ருத்திரனும் ருத்திரியும் நிற்பார்
கூரப்பா நடுவணையில் நின்றகாந்தி
கூடினால் ராக்காலக் கூகையாமே. (27)

ருத்திரன் ருத்திரி தொழிலின் விபரம்.

ஆமப்பாவ வருடைய தொழிலைக்கேளு
ஆகார நித்திரையும் பயஞ்சையோகம்
காமப்பால் விதனத்தால் மாச்சல்செய்து
கடுநரையுந் திரையுங் கண்புகைச்சலாகி
வேமப்பா சடமறந்து விந்தையூற்றி
வெறுங்கூத்தாய் ஞானமெல்லாம் விழலாய்ப் பண்ணும்
ஓமப்பா விவருடைய கூத்தை யெல்லாங்கண்டு
உயரநின்ற வகாரபதி யுறவுகேளே. (28)

விசுத்தி வ மகேஸ்பரன் மகேஸ்பரி இருப்பிடம்

உறவான ஆறிதழில் வகாரம்நிற்கு
மோங்கிய தோர்காம முதற்கு ரோதம்லோபம்
மறவான மோகமொடு மாச்சரியமதமு
மயக்கிவைத்துப் பிறப்பினுள்ளே மாளப்பண்ணுந்
திறவான மனதுவந்தால் பரத்தின்வீடு
செப்பினேனிதின் குணத்தை முன்னேயானும்
நிறவான மேல்மூலம் புருவமையங்கேளு
நேரான சதாசிவனு மணியுந்தானே. (29)

ஆக்கினை ய சதாசிவம் மனோன்மணி இருப்பிடம்

மணியான மனோன்மணியும் சிவனுங்கூடி
வாகான யிரண்டிதழிலிருந் தார்பாரு
கணியான நால்வருந்தான் போற்றிசெய்ய
கண்ணடங் காபுருவமையத் தீயிற்பாரு
தணியாக சாக்கிரத்திலிருந்து கொண்டு
சகலமெலாந் தோற்றுவித்துக் கூத்தும்பார்த்து
பிணியாக வெறுமையுமாய் மனதுமாகிப்
பேய்க்கூத்தாய்க் கருவியுட கூத்துமாச்சே. (30)

சாக்கிரத்தில் நின்று தாயைத் துதிக்க

கூத்தான வுலகத்தே கர்மதர்மம்
கூடியதோர் சரிகைமுதல் கிரியையாகிக்
காத்தான யோகமுமாய் ஞானமாகிக்
கலந்துனின்ற நூலாகிக் கருவுமாகித்
தேத்தாகித் தெளிவாகி னினைவுமாகிச்
செகமெல்லாந் தோற்றுகின்ற சாக்கிரமுமாகிப்
போத்தாகிப் பொருளாகி மேல்வழியைக் காட்டிப்
புருவமையத் தாயாரைப் பூசிப்பாயே. (31)

பூசிப்பாரறு சமயப்புண்ணியர்களெல்லாம்
புகழறியாப் பாஷாண்டர் தூஷிப்பார்கள்
பூசிப்பார் யோகமுதல் ஞானம்வேண்டிப்
பொற்சடையோன் பதம்போற்றிப் புகழ்வாரையா
பூசிப்பார் சக்கரமும் புத்தகமும் வைத்துப்
பெண்ணோடு தீபமுத லற்சிப்பார்கள்
பூசிப்பார் நியாசித்து மந்திரத்தையுன்னில்
புகழாகக்கேட்ட தெல்லாங் கொடுப்பாள் தாயே. (32)

வாமபூசை செய்யப் பூரண லேகியம்.

தாயான பராபரையைப் பூசைபண்ண
சாதகமாய் வாமத்திற் பூசைபண்ணு
வோயாமற் கிடைக்குமோ மலையிலென்றா
லுத்தமனே சொல்லுகிறேன் லகுவாய்க்கேளு
காயான சாதிக்காய், கிராம்பு, யேலங்
கசகசா, பத்திரியுஞ், சாரப்பருப்புஞ்
சாயான மதுரமொடு கோஷ்ட, மாஞ்சி
சாதகமாய் அபினியொடு பத்துங்கூட்டே. (33)

கூட்டுவது வகையொன்று பலமதொன்று
கோரக்கர் மூலிகைதான் பலமோபத்து
நீட்டுவது நெய்யாலே வறுத்துக்கொண்டு
நேராகக் கற்பத்தை நிறுத்துப்போட்டு
மூட்டுவது அண்டமொன்ற வித்துப்போட்டு
முசியாமலரைத்து நன்றா யெடுத்துக்கொண்டு
பூட்டுவது ஆவின்பாற் படியோ மூன்று
புகழான வஸ்துவொரு படியும்வாரே. (34)

குறிப்பு

கோரக்கர் மூலிகை என்பது கஞ்சா. கஞ்சாவை நெய்யால் வறுத்துச் சேர்க்கும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வறுத்தால் லகிரி இல்லை. பால், எலுமிச்சம் பழச்சாற்றால் வேகவைத்தாலும் லகிரி முழுதும் மாறி விடுகிறது. ஜலம் விட்டுக் கசக்கி ரவியிலுலர்த்திச் சேர்த்தால் லகிரி இருக்கும்.

வார்த்ததிலே ரெண்டுபத்து பலந்தான்கேளு
வாகான சர்க்கரையைக் கரைத்துக்கொண்டு
சேர்த்ததிலே கொதிக்கவைத்து முன்மருந்து போட்டுத்
தெளிவான வாவின்நெய் கூடவார்த்துக்
கோர்த்ததிலே கிண்டி நன்றாய் மெழுகது போல்வாங்கி
கொள்ளமட்டு முருட்டியதைத் தியானம் பண்ணிக்
கார்த்ததிலே உன்மனையைப் புருவமையத் துள்ளே
கைமுறையாய்ப் பூசித்துக் கொண்டிடாயே. (35)

தாயைத் துதித்தல்.

கொண்டுயர்ந்த லகிரியின்மேல் மூலத்தூணி
குளிர்ந்துநின்ற மதியொளியிற் கூடிக்கொண்டு
தண்டுகின்ற நாதத்திற்சேர்ந்து மெள்ள
சாதகமாய்ச் சமாதியுட பதத்தில்நின்று
மண்டுகின்ற சிவத்தினுட வெளியிற்கூடி
மகத்தான பரையினுட வொளியிற்கூடிக்
கண்டுகொண்டு பராபரமாம் வெளியிலேறிக்
காரணியே அம்பரையே யென்றுபோற்றே. (36)

அம்பரையே யகண்டமேயாதித்தாயே
ஆதியந்தமில்லாத அம்மா அம்மா
தம்பரையே சமரசமே ஞானவீதி
சச்சிதானந்த வெளித்தாயே தாயே
நம்பரையே நாதாக்கள் கருணைவாழ்வே
நானென்றும் நீயென்று மில்லாதாளே
உம்பரையே யும்பர்முதலரியற்கு மெட்டா
வோங்காரங் கடந்துநின்ற வொளியே யென்னே. (37)

ஒளியாகி வெளியாகி யுருவமாகி
    யொன்றாகி ரெண்டாகிச் சகலமாகி
வளியாகி நெளியாகி வானுமாகி
    மவுனமுற்ற யோகமுதல் ஞானமாகி
தெளிவாகித் தெளிவினுள்ளே தெளிவுமாகி
    சித்தர்முதல் ரிஷிகளுட மனமுமாகிக்
களியாகிச் சுழியாகி மேல்கீழாகிக்
    கண்கெள்ளாப் பூரணியே யென்றுபோற்றே. (38)

பரையின் கிருபையால் ஆகுந்தோற்றங்கள்

போற்றியவள் கருணைகொண்டு மேலேபார்க்கிற்
    புகழானசத்து சித்தானந்தங்காணும்
சாற்றியதில் சேதனமசேதன மாய்நின்ற
    சச்சிதா னந்தமென்ற பூரணமுந் தோன்றும்
மாற்றியதோர் பாவமற்றரூபமாகி
    வாகானவுள்ளோடு புறம்புமாகி
யேற்றியதோ ரொன்றாகி யனேகமாகி
    யேகாந்த நிற்மலத்தே யென்றுகாணே. (39)

காணப்பா சத்தியமு மசத்தியமுமாகி
    கைவிட்ட ரெண்டுமற்று கருணையாகி
பூணப்பா சத்தாகிச்சித்துமாகி
    புகழாக வானந்தமயமுமாகி
யூணப்பா னித்தசுத்தவ சுத்தமாகி
    யோங்கிநின்ற னிர்மலத் தொளியுமாகி
ஆணப்பாவரை கடந்து வெளியுமாகி
    ஆதியந்த மில்லாத வடிவுமாமே. (40)

வடிவாகி முடிவாகிமாலுங் காணா
    மன்னுயிர்க் குளூரைந்து நின்றமயமுமாகி
முடிவாகி நானாகி நீயுமாகி
    மூச்சாகி மூச்சற்ற பொருளுமாகி
நெடியாகி வானாகி வானுந்தாண்டி
    நிறைந்து நின்ற வகண்டமுமாய் நினைவுமாகி
விடிவாகி யக்ஷரமாய் ரவிமதியுமாகி
    விளங்கி நின்ற வானந்தப் பொருளுமாமே. (41)

பொருளான வேதாந்தஞ்சி சித்தாந்தமாகிப்
    புகழ்ந்து நின்றசமரசத்தின் போக்குமாகி
அருளாகி சித்தாகி தேசிகருமாகி
    யளவற்ற சிதாகாச ரூபமாகி

மருளாகி மோட்சமுமாய்ப் பரமார்த்தமாகி
வாரிதியாய் வையகமாய்த்தா பரமுமாகி
யிருளாகி வெளியாகி யலியுமாகி
யேத்தரிய பூரணமா யிருந்தவாறே. (42)

பூரணமாய் காரணமாய்ப் புத்தியாகி
போக்காகி வரவாகிப் புகழ்ந்து யெங்கும்
காரணமாய் னிற்குணமாய்க் கருணைதானாய்
காசான தேகமொடு கருத்துமாகி
வாரணமாய துவாகி யிதுவுமாகி
மருவிய பின்னதுவுமற் றிதுவுமற்று
தோரணமா யண்டமுதற் பதமுமாகி
சொல்லாகி குறியாகி னின்றவாறே. (43)

குறியாகி வேதாந்த சாட்சியாகி
கூடுகின்ற மனமாகி யதுவுந் தாண்டி
நெறியாகி அந்தரமாய்ச் சூட்சமாகி
நேரான திரோதாயிக் குள்ளுமாகித்
தறியாகி நாதவிந்துகளையுமாகி
சகலவுயிர்க் காலயமாய்த்தான் றானாகிப்
பிரிவாகி யெட்டாகி நாலுமாகிப்
பேரொளியாய்ச் சிற்றொளியாய் நிற்கும்பாரே. (44)

பாரப்பா சத்தற்று சித்துமற்று
பரிவான வானந்த மயமுமற்று
நேரப்பா பற்றற்று மயக்கமற்று
நிலைக்கின்ற சங்கற்ப, விகற்பமற்று
சேரப்பா அலையற்ற வாரிதியாய்நின்று
செகமெல்லாம் பூரணமாய் பொங்கித்தானாய்
காரப்பா சிலந்தியுட நூலைப்போல
கைவிட்ட சூத்திரம் போற்கலக் குங்காணே. (45)

கலந்து நின்ற வுலகமெல்லாஞ் சொல்லுவதுந் தானாய்க்
காத்துயிரை வளர்க்கிறதோர் கருணைதானாய்
அலந்து நின்ற வறுமையுமாய்க் காமியமுமாகி
யனேகவிதமாகி நின்ற குணமுமாகி
புலந்து நின்ற கோளாகி நோயுமாகிப்
புவனத்தே நவலோகப் பொன்னுமாகி
மலந்து நின்ற பொய்யாகி மெய்யுமாகி
மாய்கையுமாய் ஞானமுமாய் வளர்ந்தவாறே. (46)

பூரணத்தைக் காணலறிதெனல்.

வளர்ந்துநின்ற முடிவேதோ வகலமேதோ
வாக்காலு மனத்தாலுங் காணப்போகா
வளர்ந்துநின்ற பூரணத்தைக் கேசரிதானென்பார்
வாய்ப்பேச்சோ காணரிது மக்காள்மக்காள்
வளர்ந்துநின்ற வெளியோடே வொளியுங்கூடி
மன்னுயிரு மண்டரண்ட பதமுந்தாண்டி
வளர்ந்துநின்ற பூரணத்தைக் காணவென்றால்
மவுனத்தே யிருந்துறைந்துங் கடினந்தானே. (47)

கடினமென்று விட்டாக்கால் மனம்பேயாகுங்
காணெரும்பு வூறையிலுங்கற் குழிந்தாற்போல
துடினமென்ற வில்வளைந்தம் புதைத்தாற்போலே
சொற்பெரிய காமத்திற் சொக்கினாற்போல
படினமென்ற மரத்தோடே மரந்தான் தேய்ந்து
பற்றிநின்ற தீயதுபோல் பத்தும்பாரு
நடனமென்ற நாதாந்த வேதாந்தத்துள்ளே
நண்பாக வுறைத்து நன்றாய் நாடுநாடே. (48)

நடாத பேருக்கு சித்தியாகாதெனல்

நாடாத பேர்களுக்கு சித்தியென்ன
நலமான குளிகையென்ன வாதமென்ன
கூடாத மனதுக்கு சாத்திரங்களென்ன
குறியில்லா யோகத்தில் வாசியென்ன
ஊடாத மூடருக்கு குருத்தானென்ன
ஒழியாத ஆசைக்குப் பேரின்பமென்ன
சூடாத பூவுக்கு வாசனை தானென்ன
சுகமறியான் பேசுகிற சொல்லிதாமே. (49)

சாஸ்திரத்தைக் காணாமற் புலம்புகிறவர்கள்

சொல்லு வாருலகத்தில் யோகங்கோடி
சொற்பெரிய வட்டாங்க மாற்கங்கோடி
சொல்லு வார்ஞானமுதல் சாத்திரங்கள்கோடி
துரியத்தே நிற்கிறது சொற்பமோடா
சொல்லு வார்வாத மென்ற வாசைபூண்டு
சோதியுற்ற வாமத்தை தூஷிப்பார்கள்
சொல்லு வார்சொற் கேட்டு அலைவார்கோடி
துலங்கிநின்ற சாத்திரத்தைக் காணார்காணே. (50)

வாதக்கரு ஆறெனல்.

காணாத வாதத்தின் கருவைச் சொல்வேன்
கலந்துரைத்தார் சித்தர்முதல் ரிஷிகள்கோடி
ஊனாக வாதத்திற் கருவதொன்று,
வோங்கிய தோர்வசியத்திற் கருவதொன்று
பூணாக வயஸ்தம்பக் கருவதொன்று
புகழாக விதற்குள்ளே மூன்றுகேளு
தோணாத ஆள்மறைப்பு வஞ்சனத்தினொடு
சொன்ன தெல்லாமறைப் பதொன்று துறைதானாறே. (51)

ஆறுவிதத்தின் விபரம்.

ஆறுவிதக் கர்மத்திற் காதியென்ன
அப்பனே வாதத்திற் காதியென்ன
வேறுவித மொன்றுமில்லை வண்ணானாதி
வேதாந்தக் கருவுக்கு மனமேயாதி
நீறுவித சுண்ணமுதற் குருவுஞ் சத்தும்
நேரான செந்தூரங் களங்குகட்டு
தாறுமுதற் செயநீரா மெழுகுந்தீநீர்
சத்திக்குங்கிறா வணமுங் குடோரிதானே. (52)

சாத்திரங்கள் யாவு மறைப்பெனல்

தானான பதினொன் றும்வாதத்திற் கங்கஞ்
சாதகமாய் சொல்லுகிறேன் வெளியாய்க்கேளு
கோனான வழலையல்லோ ஆதியாதிக்
குருசொல்ல வேணுமது வில்லா விட்டால்
பானான பூசையிலே ஆயிசொல்ல வேணும்
பரிவாக யென்னூலே சொல்லவேணும்
தேனான சாத்திரங்கள் கோடாகோடி
திறமாகச் சொல்லாது மறைப்புதானே. (53)

மறைத்தாரே ரிஷிகள் முதல் சித்தரெல்லாம்
வகைவகையாஞ் சாத்திரங்கட் கோடாகோடி
நிறைத்தாரே யேழுலட்ச வீசன்றானும்
நேராகச் சொல்லாதே போனாரைய்யா
உறைத்தாரே யறியார் கட்குருகைகாட்ட
வூரிலுள்ளோ ரறியாமற் சாத்திரத்தைவைவார்
குறைத்தாரே வாதமென்ற அங்கமெல்லாங்
கூறுவேன் வெளியாகக் கூறுவேனே. (54)

லேசாய்வழலை எண்ணையை கக்கவைக்க வழி

கூறுவது முந்திமுந்தி வழலையாதி
குடித்த யெண்ணைகக் கவைத் தாலவனேவாதி
மாறுவது யெண்ணெய்கக்க வகையைக்கேளு
வாகானசவுக் காரக்கட்டி வாங்கி
தேறுவது சுண்ணாம்புக் கல்லில்வைத்து
திறமாக நீர்வாரு இருபத்தைந்து
ஆறுவது வதின்பின்னே சுண்ணாம்பில்வைத்து
வப்பனே மூடிநன்றாய் புதைத்துப்போடே. (55)

1 மாதம்புதைக்க வழலையெண்ணெய் கக்கிவிடும்.

போட்டுவைத்துத் திங்களொன்று வாங்கிப்பின்பு
புகழான சீனத்தின் சுண்ணந்தானு
மாட்டிவித்து அதின்மேலே ரவியிற்போட்டு
வாகான சீனத்தினுள்ளே வைத்து
மூட்டிவைத்து தீயெரிப்பாய் சாமமொன்று
முசியாமலாற விட்டுக் கவசம்வாங்கிச்
சூட்டிவித்துப் பார்த்தாலோ யெண்ணைகக்கிச்
சோதினைக் கிக்கறுப்பாக யிருக்கும்பாரே. (56)

கறுப்பாகயிருக்கு தென்றுமயங்க வேண்டாங்
கல்வத்தில் வெண்கருவா லரைத்துக்கட்டி
உறுப்பாகச் சுண்ணாம்புப் பொடியில்வைத்து
உத்தமனே புடம்போடு வெளுக்கமட்டும்
நறுப்பாக வழலையது சுண்ணமாகும்
னாட்டியிது கடுங்கார மேத்துயேத்து
மறுப்பாகக் கடுங்காரச் செயநீர்கேளு
வாகாக வகையெல்லாஞ் சொல்லுறேனே. (57)

கடுங்காரச் செயநீர்.

சொல்லுகிறேன் அண்டமது அன்பத்தொன்று
சுகமாக வெண்கருவை ஒன்றிலூற்றி
நல்லுகிறேன் அண்டத்தோற் சுண்ணந்தானும்
நலமாகப் பலமொன்று சுண்ணநீரில்
பல்லுகிறேன் கரைத்திலே தெளிவோர் சேரை
பாங்கான சீனமொரு காசுபோட்டு
மல்லுகிறேன் பூரமொரு காசுபோட்டு
வாகான வீரமொரு காசுதானே. (58)

காசிடைதான் கல்லுப்புச் சுண்ணம்போட்டு
கலந்து அந்தச்சுண்ணாம் பிநீரினோடே
ஆசிடைதா னெருக்கம்பால் சிறங்கைவாரு
ஆகவொன்றாய்க் கலக்கியந்த கருவில்வார்த்து
நேசிடைதான் கவர்கொண்டு கடைந்து வைக்க
நேராக நுரைபோலச் செயனீராகும்
பூசிடைக்குக் கடுங்காரச் செயனீரப்பா
போக்கிதிலே சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. (59)

காரமேற்றும் விதம். சிவமகிமை.

சொல்லுகிறே னிந்தநீர் வழலை கூட்டிக்
சுகமாகப் புடம்போடு கடுங்காரமேறுஞ்
சொல்லுகிறே னிந்தநீர் துரிசுக்கூட்டு
சுகமாகச் சீனமொடு காரத்தூட்டு
சொல்லுகிறேன் சூடனொடு பூரத்தூட்டு
துடியான யிணங்கனொடு உப்புக்கூட்டு
சொல்லுகிறேன் கட்டுவகைக் கெல்லாமூட்டு
துடியாகக் கடுங்கார மேறுந்தானே. (60)

காரமல்லோ சரக்குகளி லேறாவிட்டால்
கைகடந்து ஓடிப்போம் வாதந்தானுங்
காரமதுயே தென்றால் சவுக்காரங்காரங்
காரத்தில் மேல்க்கார மேறிச்சானால்
காரமது அண்டரண்டங் கடந்து ஆடுங்
காரணமாய் நின்றதோர் வழலைக்காரங்
காரமென்று சொன்னதெல்லாஞ் சுண்ணாம்பே காரங்
கண்டாயோ சுண்ணாம்பு சிவனுமாச்சே. (61)

சிவனோடு சத்திவந்து கூடியல்லோ
செகமெல்லா முண்டாச்சு திரேகமாச்சு
சிவனோடு சத்திநின்று அண்டரண்டமாச்சு
சேர்ந்து நின்றபுவன முதல்பதமுமாச்சு
சிவனோடு சத்தியல்லோ வாசியாச்சு
தெளிவான நாதவிந்தாய் பெண் ணாணுமாச்சு
சிவனோடு சத்தியது சாரச் சுண்ணந்
தெளிந்தறிவான் வாதியென்றால் திறந்தான் காணே. (62)

திறமான சத்தியது சாரமாச்சு
சேர்ந்து நின்ற சவுக்காரஞ் சிவனுமாச்சு
அறமான ரெண்டாலே வாதமாச்சு
அப்பனே வசியமுதல் வயஸ்தம்பமாச்சு

நிறமான திதையறிந் தாலவனேவாதி
நெறிய தனையறி யாட்டால் வாதியல்ல
குறமான குறம்பாடித் திரிந்தாற்போலக்
குறும்பரையோ பலபலவாய்ச் சுடுவார்தானே. (63)

சரக்கு பேர்.

சுட்டதினால் வருவதென்ன தோஷந்தோஷஞ்
சுடாட்டால் தெரியுமோ வாதமென்றால்
பட்டதினால் பலனென்ன குருச்சொல்ல வேணும்
பண்பாகச் சொல்வதென்ன வழலைச்சுண்ணம்
விட்டதினால் வாதமில்லை வசியமில்லை
விளங்கியதோர் வயஸ்தம்பம் அஞ்சனத்தினோடு
கட்டதினால் ஆளழைப்பு அதிசயமுமில்லை
கைவிட்ட வழலையினால் காணாதொன்றே. (64)

காணாமல் திரியாம லேங்கிடாமல்
காலேதோ தலையேதோ வென்றெண்ணாமல்
பூணாமல் வழலையிலே கெட்டோர்கோடி
போக்கறிந்து வழலைதொட்டால் வேதைகோடி
தோணாமல் தோற்றி வைக்குங் கவரோகோடி
சொல்லே துகரையேது துறைதானேது
வீணாகப் பார்த்தல் லோவாதஞ்சு ட்டால்
வெறும் பொய்யாய் நூல்களெல்லாம் விரைந்துபோமே.(65)

வழலை செயநீர் பிரிக்கும்விதம்.
இதுவே காரசாரச் செயநீர்.

போகாமல் வழலையுடமார்க்கஞ் சொல்வேன்
பொற்கம்பி யிழுத்தாற்போல் யிழுத்ததெல்லாமாடும்
வேகாமல் வெந்துநின்ற சவுக்காரமொன்று
விளங்கிய தோர்சத்தியென்ற சாரம்ரெண்டு
பாகாக நீத்தியதைக் கூட்டியாட்டப்
பார்க்கை யிலேசலமாகும் பாருபாரே
வாகாக யின்னீரில் சவ்வீரம்போட
மருவிடவே சிவப்பாகுஞ் செயனீர்தானே. (66)

மேற்படி செயநீரில் துரிசுகட்டும் விதம்.

தானென்ற செயனீரிற் துரிசிதோய்த்துச்
சாதகமாய் ரவியிலிடக் கட்டிப்போகும்
வானென்ற சீனத்தின் சுண்ணாம் பில்வைத்து
வளமாகத் தீயெரிக்க வெளுத்துக்கட்டும்

மானென்ற சவுக்காரச் சுண்ணம்வீர
மராட்டியந்தத் துரிசியின் மேல்பூசிப்போட்டு
வேனென்ற சுண்ணாம்பு பொடியில்வைத்து
மேவியிரு நாழிகை தானெரித்திடாயே. (67)

துரிசிக்கட்டு குரு.

எரித்திடவேதுரிசியது குருவுமாகும்
யிந்திடைக்குச் சாரமொடு காரம்ரெண்டு
அரித்திடவே உப்புரெண்டு ஆறுமாறும்
அதுவதுவும் பலமொன்று ஆறுங்கூட்டி
மரித்திடவே அரைத்துநன்றாய்ப் பனியில்வைக்க
மகத்தான மெழுகாகு மைந்தாகேளு
பரித்திடவும் லிங்கமொரு பலத்தைவாங்கிப்
பாங்கான சுத்தியினிப் பகரக்கேளே. (68)

பகருகிற செம்பருத்திப் பூவுக்குள்ளே
பாங்கான பழச்சாறு படிதான்வார்த்து
நகருகிற பிசைந்தெடுத்துச் சுறுக்குப்போட்டு
நலமான முலைப்பாலுஞ் சுறுக்குப்போட்டு
வகருகிற சவுக்காரச் சுண்ணம் வீரம்
வழலை யொத்தச் சவாதோடு மூன்றுங்கேளு
நிகருகிற முக்காசு யிடையேபூசி
நேராக லிங்கத்தை வாட்டுவாட்டே. (69)

வாட்டியந்தலிங் கத்தின்மேலே கேளு
வளமாக முன்மெழுகைக் கவசங்கட்டி
நாட்டியந்தத் தீமேலே அடுக்கவாட்டு
நலமாக லிங்கமது கட்டிப்போகும்
மூட்டியிந்தப் படிதானே வெள்ளைகட்டும்
மூதண்ட சீலைகட்டுங் கெவுரிகட்டும்
வாட்டுயிந்தப் படிவாட்ட மால் தேவிகட்டும்
வகை யஞ்சு பாஷாணங் கட்டும்பாரே. (70)

கட்டிய தோரஞ் சுக்குள் வேதைசொல்ல
கரையேது துரையேது கணக்குமேது
மட்டிய தோரறிந்த மட்டும் விரித்துச் சொல்வேன்
வகையாகக் கேளுங்கள் மாணாக்காளே
சிட்டிய தோர் அயப்பொடிதான் பலமும்ரெண்டு
திறமான சவுக்காரம் விராகனொன்று
முட்டிய தோர் வெண்காரம் விராகனைஞ்சு
மூதண்டச் சாரமது பலந்ததான் காலே. (71)

பலமான அரைப்பலந்தான் துரிசிகூட்டிப்
பாங்கான தாளகமும் பலமுங்கால்தான்
குலமான வீரமது விராகன்ரெண்டு
கூட்டியெல்லாம் வெடியுப்பு நீராலாட்டு
தலமான காரசார நீர்விட்டேயாட்டு
சாரமுதல் வீரவகை துரிசுசாகும்
நிலமான மெழுகாகுமி தனைக்கேளு
நேராக மூன்றுபங் காயுருட்டி வையே. (72)

வச்சதிலே ஒருபங்கு அரப்பொடியிற் சேர்த்து
வகையாகக் குகையிலிட்டு நன்றாய்க்காச்சு
காச்சதிலே யுருகியொரு மணியாய்நிற்குந்
தனையெடுத்து உடைத்து ஒருபங்குகூட்டி
மெச்சதிலே கரிகூட்டிவுருக்க ஆடும்
முன்போல முக்காலும் உருக்கித்தீரு
கச்சதிலே திரையோடு சவுடுதீருங்
கறுத்திரும் போவல்லவது கனகந்தானே. (73)

கனகம்போல் நின்றாடும் பூத்திரையுஞ் சவுடுங்
காணாது தங்கம்போல்கன முங்காணுங்
கனகம்போலான தொருயிரும் பில்வேதை
காவிக்கு உப்புக்குமேகிடாது
கனகம்போலான தென்னயிரும் பேதென்றால்
காணப்பா அப்பிரகசத்துச் சத்து
கனகமென்ன யிதுக் கீடோதின்றாயானால்
காயசித்தி கோடிவரை யிருத்துந்தானே (74)

இருத்திமுன்னே கவிசித்த பாஷாணத்தை
யியல்பாகக் கட்டியதோர் மெழுக்கினாலே
பொருத்தியதை நாகத்தில் கவசம் போட்டுப்
புகழாகப்புடம் போட நாகங்கட்டு
மருத்தியிந்தப் படிபோட வீரங்கட்டும்
அப்பனேதூத்த முதல்வங்கங் கட்டும்
பருத்தியல்லோ நூல்காச் சுப்புடவையான
பழங்கதையை யிதில்வேதை பாடிலேனே. (75)

பாடிலேன் தங்கமொன்று உருகும்போது
பாங்கான நாகமோன்று காரத்தோடீந்து
நீடிலேயிரும் பொன்று அதிலேபோட்டு
நேராகக் காரமிட்டு வுருக்கிநன்றாய்

தூடிலேன் லிங்கமது ரெண்டுபோட்டு
 துணையாகக் காரமிட்டு மணிபோலாட்டி
நாடிலேன் ரவிமதியி லிருபதுக்கொன்றிய
 நலமான ர்ண மதுயெட்டுத்தானே. (76)

லிங்ககூத்திபஞ்ச பாஷாணக்கட்டு.

எட்டாகு மேழாகும் அஞ்சுமாகும்
 மிதையறிஞ்சு அஞ்சுவகை லோகத்தூட்டக்
கட்டாகு முறையாகும் வேதையமாகுங்
 கைவிட்டுப் போகாது வுப்புக்கப்பா
நெட்டாகுந்தூர வுமாங்கிட்டவாகும்
 நிலைச்சு நிற்கும் வேதையிதில் பயமோயில்லை
மட்டாகுந்தூர முமாயிரும்பின் வேதை
 மார்க்க மின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. (77)

செம்பு வெங்கலமாகி களங்கமாவது

கேளப்பா தாளகத்தில் காரங்கூட்டிக்
 கெடியாக யிடைக்கிடை தான்செம்பிலீய
நாளப்பா சத்தை யெல்லாஞ் செம்பு வுண்டு
 நலமான வெங்கலம்போல் தகர்ந்துநிற்கும்
வாளப்பா யிந்திடைக்குத் தங்கமூட்டி
 வாங்கி நின்று உருகையிலே நாகமூட்டு
வேளப்பா யிந்திடைக்கு வீரம்காரம்
 மேதிச்சுக் கொடுத்தாக் கால் களங்கமாமே. (78)

அயமுருக்க லிங்கக்களங்கு.

களங்கத்தை வெள்ளிபத்தில் யீந்தாயானால்
 கண்டிடுமே திசைமாத்துக் கருதிப்பாரு
களங்கத்தை குடவனிலே தாக்கினாக்கால்
 கைமேலே ஆறேழு காணுங் காணுங்
களங்கத்தை வெள்ளிசெம்பு யிரும்பிலீபக்
 காணுமே யெட்டரைதான்கருதிப்பாரு
களங்கத்தைக் காந்தத்தில் உருக்கிக்காட்டக்
 கண்விட்டுத் தங்கமுமாங் கண்டுகொள்ளே. (79)

களங்குபார்

கண்டு சொல்வேன் கெவுரிதன்னைக் காரியத்துள்ளே
 காட்டினாயிடைக் கிடைக்கு யீயங்கட்டும்
விண்டு சொல்வேன் தங்கத்தில் யீயந்தாக்கி
 விளங்கியதில் காரமொடு வீரம்போட்டு

ஒன்று சொல்வேன் களங்காகும் செம்பிலீய
உத்தமனே யேழரையர மூணிப்பாரு
பண்டு சொன்ன கெவுரியுட களங்குதன்னைப்
பார்க்க வஞ்சு லோகத்திற் பழுக்குந்தானே. (80)

தாளகக்களங்கு.

பழுக்கயின்னம் வகைசொல்வேன் கேளுகேளு
பாங்கானயிரும் பொன்று தங்கமொன்று
தளுக்கெனவே யுருகுமப்போ நாகமொன்று
தாக்கதிலே சீலையொன்று தானேகொள்ளும்
அளுக்கையிலே ஒன்றெடுத் துரவியிலீய
யப்பனே திசமாத் தாமறிந்து கொள்ளு
வழுக்கெனவும் போகாது காவிக்கப்பா
மாத்தேறி வர்ணமுமாம் புடத்திற்றானே. (81)

கெவுரிகளங்கு

காணப்பா வங்கத்தில் வெள்ளையிட்டுக்
கைமுறையாயுருக்க நன்றாயுடையும் வங்கம்
பூணப்பா யிதையெடுத்து வெள்ளியிலேதாக்கு
புகழான வெள்ளியது உடையும்பாரு
தோணப்பா யிந்திடைக்குச் சூதங்கூட்டிச்
சுகமாக அரைத்து ஒருபுடத்தைப்போடு
வீணப்பா வல்லவிது குருவுமாச்சு
வேதையினிச் சொல்லுகிறேன் விரைந்துகேளே. (82)

சீலைக்களங்கு.

விரைந்து வங்கமுருக்கையிலே நூத்துக்கொன்று
மேவியதோர் குருப்போட வெள்ளியாகுங்
கரைந்து நின்ற நவலோகம் வெள்ளியாகுங்
கல்முதலாய் மண்ணோடு வெள்ளியாகுந்
திரைந்து நின்றயெலும்பு முதல்வெள்ளியாகுந்
திசமாத் தேயிருபத்து அஞ்சுமாத்து
புரைந்து நின்றகந்தையைப் போல் சரிகையோகம்
போக்கறியேன் கோடிகரை போக்குத்தானே. (83)

பார்.

போக்கான கவரெல்லாமே தாலாச்சு
புகழான சவுக்காரச் சுண்ணத் தாலாச்சு
வாக்கான மனமெட்டா நினைவுமெட்டா
வாய்திறந்து பேசுதற்கு நாவுமெட்டா

தாக்கான சவுக்காரச் சுண்ணத்தாட்டு
சதாசிவனுங் காணாமல் தயங்கிப் போனார்
நர்க்கான சரசுவதியுந் தோத்திரமே செய்தாள்
நலமான பூமியுட நாதந்தானே. (84)

தானென்ற வழலையொன்று சொல்லக்கேளு
சாதகமாய் லகுவாகத் தானே சொல்வேன்
வானென்ற வெய்யலுக்குள் பூமினாதம்
வரை வரையாய்ப் பொங்கியது பொலிந்து நிற்குங்
கோனென்ற சுண்ணாம்பு கடுங்கார மெத்தக்
கொள்கிப் பார்மஞ்சளிலே சிவந்து நிற்கும்
வேனென்ற பங்குனியுஞ் சித்திரையும் ரெண்டில்
வெகுசுறுக்கு வெகுசுறுக்காய் காணுங்காணே. (85)

நாளறியவழலை.

காணப்பா பூனீறு பதக்கு வாரி
கரைத்தகல் சுண்ணாம்பு தண்ணியிலே போட்டு
பூணப்பா யிதைக்கரைத்த பாண்டத்துள்ளே
புகழான கல்லுப்புப்படியோ போட்டுத்
தோணப்பா அடுப்பேத்தி யெரித்துநன்றாய்ச்
சுவறியது குழம்பான பதத்தில்கேளு
ஊணப்பா வீரமொருபலந் தான்போட்டு
ஒக்கவதில் வெள்ளையிரு பலந்தான் போடே. (86)

போட்டெடுத்து பதத்தோடே வில்லைதட்டிப்
புகழாகவுலர விட்டுக்கடுங் காரமேத்தி
ஆட்டெடுத்த சுண்ணாம்பில் புடத்தைப்போடு
அப்பனே வீரத்தில் தாக்குரெத்தங்
கூட்டெடுத்த விடங்களெல்லாந் தீப்பட்டுவேகுங்
கூறாதே சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
மூட்டெடுத்த சரக்கோடு அறுபத்துனாலு
மூதண்ட உபரசங்கள் சத்துமாமே. (87)

சத்தொன்று சூதமொன்று தங்கமொன்று
தாக்கிடவே செந்தூரக் களங்கமாகு
மத்தொன்று மில்லையப்பா யிதிலேவேதை
வாய்திறந்து பாடுதற்குபனை யோயில்லைக்
கொத்தொன்று சவுக்காரக் கொத்தைத்தூக்கக்
கும்பிட்டு வாதமுன்னே கைகட்டி நிற்கும்
வித்தொன்று சத்தொன்று சூதமொன்று
மேவியிதிற் கோடி கவராடலாமே. (88)

சவுக்காரவிபரம்

ஆடலாஞ் சத்தாலேகாயசித்தி
அப்பனே லோகத்தில் கவனசித்தி
ஆடலா மண்டரண்டந் துளைத்துயேறி
ஒருவழியோ ஒருகவறோ ஊணிச்சொல்ல
நாடெல்லா மாடுகிற வாதமென்ன
நலமான வண்ணானைக் கேளுகேளு
வீடெல்லாம் பொன்னாகும் வெள்ளியாகும்
வேதையென்ன எட்டுவகை வேதை தானே. (89)

எச்சரிக்கை.

இதில் நாளறியவழலை என்று வைப்புச்சவுக்காரம் 86-வது பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சுண்ணாம்பு, ஜலம் அளவு சொல்லவில்லை. அதற்காக போகர் 7000 முதல் காண்டம் 382-வது பாட்டிலும், போகர் 700-லும், போகர் நிகண்டு 1200-லும், வைப்புசவுக்காரம் செய்முறையில் அளவு, எடை, பாகம் நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வினையவான்களுக்கு இவ்வளவு எழுதினாலேபோதும்.

வைப்புச் சவுக்காரத்திற்கும் வழலை என்றுபேர். வழலை காரமேறுகிற விபரமறிய. வைப்புச் சவுக்காரத்தில் வீரம் வெள்ளைகூட்டினால் கடுங்காரமேறி வழலை கொடிய சுண்ணமாகுமென்பது.

தானென்ற சவுக்காரத் தெண்ணை வாங்க
தத்தளிப் பார் தத்தளிப்பார் சார்வுகாணார்
கானென்ற யெண்ணைவிட்டுக் கழற்றினாலுங்
கடுங்கார மிதற்குமொவ்வா தேதென்றாக்கால்
வானென்ற வீரமொடு வெள்ளைகூட்டி
வகையாக கடுங்கார மேரிச்சையா
கோனென்ற குருவேதுயிதுவே ஆசான்
கொடிய சுண்ணம் கொடிய சுண்ணம் வழலை தானே.(90)

வழலைச்சுண்ணத்தால் கெந்தகம்கட்டி மெழுகாவதும் கெந்தகமெழுகால் சூதம்கட்டி தங்கம்சேர்ந்து குருவாவதும்.

வழலை யென்ற சுண்ண மொன்று சாரமொன்று
வாகாக அரைக்கையிலே யிளகிநிற்கும்
நிழலை யென்ற கெந்தகந்தான் ரெண்டுபோடு
நீட்டிநன்றா யரைக்கையிலே மெழுகுமாகுந்

தழலை யென்ற வீரமது ஒன்றுபோட்டுத்
தாக்கியிதைக் கறண்டியிலே வைத்துநன்றாய்
அழலை யென்ற தீயில்வைத்து மெள்ளவூது
அப்பனே மெழுகாகுமது தான்பாரே. (91)

கெந்தகமெழுகால் ரசம் வீரிட்டுச்சாகும். கட்டியசூதம் 4 தங்கம் 1 சேர்ந்து குருவாவது.

தானென்ற மெழுகில் விட்டுக் சூதமூத்த
சார்வான ஆனையைப் போல் வீரிட்டுச்சாகும்
வானென்ற சூதத்தில் மெழுகைக்கட்டி
வாட்டியிதைக் கரண்டியிலே உருக்கிக்கொண்டு
கானென்ற தங்கமது நாலுக்கொன்று
கலந்துருக்கி சூதமதுமணி போல்வாங்கி
வேனென்ற கெந்தகத்தின் மெழுகைக்கட்டி
விளங்கவொரு புடம்போடக் குருவுமாமே. (92)

குருவாக நின்றதொரு கோசபீசங்
குடியிருந்த பட்டணத்தில் நவலோகம் பொன்னாங்
கருவான குருவோடு சவாதுகூட்டிக்
கலந்து நின்ற சரக்கையெல்லாந் தொட்டுவாட்ட
மருவாகு மணியாகும் வேதையாகும்
வாதமென்ற அங்கமெல்லா மிதுக்குள்ளாகுந்
திருவாகும் சித்தாகுங் குளிகை யாகுஞ்
செப்பரிது செப்பரிது திறந்தான் பாரே. (93)

கோசம் என்பது தங்கம் பீசம் என்பது ரசம் என்பதற்கு சட்டம்.

யூகிமுனி வகாரவைத்தியசிந்தாமணியில் தங்கம் கோசம் என்றும், போகர் முப்புகாரசாரத்துறை 60-ல் ரசம் பீசம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பாரப்பா யிக்குருவை புனுகி லூட்டிப்
பரிசிக்க உபரசமும் நவலோக மெல்லாம்
நேரப்பா பாஷாணங் காரசாரம்
நிறை நிறையாய்ச் சுண்ணமுமாம் பரிசித்துவூத
வேரப்பா வாதத்துக் கிதுதானென்று
வேதாந்தத் தெட்சணாமூர்த்தி சொன்னார்
ஆரப்பா யிதின்முறையை அறியப் போறார்
அறிந்தவனே ரசவாதி சித்தனாமே. (94)

மால்தேவி மெழுகு அம்ருதம்.

சித்தான கெந்தகம் போல் மால்தேவி தன்னைச்
சிறப்பாக மெழுகாக்கில் மெழுகாமப்பா
பத்தான மெழுகெடுத்து யிரும்பு காந்தம்
பாங்கான உபரசங்கள் தன்னில்பூசி
நத்தான தீயிலிட்டுக் காச்சயீயம்
நலமாக ஒவ்வொன்றில் வேதைகோடி
முத்தான மால்தேவி யாடுங்கூத்து
முன்னேது பின்னேது முகியாவாறே. (95)

மால்தேவிமெழுகால் அயத்தை நாகமாக்கும்விதமும் அயநாகத்தால் 100 தொந்தம் நாகம் கட்டும்விதமும்.

வாறான மால்தேவி மெழுகுதொட்டு
வகையாக அயத்தகட்டில் பூசியூத
தாறான நாகமுமா மிரும்பு தானுஞ்
சாத்துகிறே னிதினுடைய வேதைகேளு
வீறான அயநாகம் பலந்தானொன்று
விளங்கி நின்று உருகையிலே மைந்தாகேளு
கூறான யிடைக்கிடைக்கு நாகம்போட
குமுறியது கட்டிப்போம் பின்னும்போடே. (96)

மேற்படி நாகக்கட்டில் சூதம்கட்டும் வாதஞ்சித்தி.

போடப்பா னூறுதொந்தம் நாகங்கட்டும்
போட்ட பின்பு நாகத்திற் பலந்தானொன்று
நீடப்பா உருக்கையிலே பலம்சூதம்கூட்ட
நேராகச் சூதமிதில் நிலைக்கும்பாரு
வீடப்பா யிச்சரக்கால் வாதஞ்சித்தி
இதைவிட்டால் வேறொன்று வாய்க்குமோ சொல்
காடப்பா அலைவானேன் வேர்தழையைத்தேடி
கைகண்ட வாதமென்ன வழலைதானே. (97)

தானென்ற நாகரசமி ரெண்டுக் கொக்கத்
தாயிட்டு உருக்கியதைத் தவளமாக்கி
வேனென்ற கெந்தகத்தை ரெட்டிப்பூட்டி
மேவியதோர் அயக்குப்பிக் குள்ளேபோட்டு
பானென்ற மதுவைவைத்து ஈசானத்தில்
பாங்கான வயிரவனைப் பூசைபண்ணி
வானென்ற மணித்தாயைப் பூசைபண்ணி
வாகாக அடுப்பேத்தி யெரித்திடாயே. (98)

(தாய் என்பது தங்கம்)

அயநாகத்தால் கட்டிய நாகம் 1, மேற்படி நாகத்தால் கட்டிய ரசம் 1, தங்கம் 2, கெந்தகம் 4, சேர்த்து செந்தூரமாக்கி மேற்படி செந்தூரம் சாப்பிட காயசித்தியாகும். கற்பாந்தகாலம் வாழலாம் எனல்.

எரித்திடவே கெந்தகத்தின் தைலமுண்டு
யிதமாக செந்தூர மாகும்பாரு
அரித்திடவே பணந்தூக்கு மண்டலந்தான் கொள்ளு
அருணனைப் போல்காயசித்தி யாகுந்திரேகம்
பொரித்திடவே நவலோகம் நூத்துக்கொன்று
பொன்னுக்குப் பொன்னாகும் புகழ்ந்துபாரு
மரித்திடவே யெடுத்தசடங் கற்பாந்தகாலம்
வைத்திருப் பான்வாதியென்றால் மைந்தாகாணே. (99)

காணப்பா யின்னமொரு மார்க்கஞ் சொல்வேன்
கனகமொடு அயநாகஞ் சரியாய்க்கூட்டி
பூணப்பா யிதுவொன்று செம்புபத்தில்
புகழாகச் சேர்த்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தோணப்பா *சமனாகவெள்ளிசேர்க்கச்
சுகமாக பத்தாகும் ஆணியில்லை
ஊணப்பா இன்னமிதில் கருவைச்சொல்வேன்
உத்தமனே அயனாகத் துண்மைகேளே. (100)

*ஒரு ஏட்டில் ரசநாகம் வெள்ளிசேர்க்க சுகமாகபத்தாகும் ஆணியில்லை என்றிருப்பதால் ரசம் நாகம் வெள்ளியிடை சொல்லவில்லை. மற்றோர் ஏட்டில் சமனாக வெள்ளிசேர்க்க சுகமாக பத்தாகும் ஆணியில்லை என்றிருப்பதால் அந்த ஏடே சரி.

உண்மையென்ற அயநாகம் ஒன்றுக்குள்ளே
வூட்டுவாய் *ரசமிதில் பத்துத்தானும்
தண்மை யென்ற தங்கமிதில் ரெண்டுகூட்டு
சார்வான செம்பிலே யிருபதாட்டு
வண்மை யென்ற வெள்ளியிலே நாற்பதாட்டு
வாகாக உருக்கியிதை வூதினாக்கால்
நுண்மை யென்ற பொன்னதுவும் பத்துமாத்தாம்
நொடிக்குள்ளே செய்கிற வாதமாமே. (101)

*101-வது பாட்டு முதல் வரியில் ரசம் என்று ஒரு ஏட்டிலும் சாரம் என்று ஒரு ஏட்டிலும் இருக்கிறது. ரசம் என்ற ஏடே சரி.

ஆமப்பா யிதைப்போலே பதிமடங்குமாடும்
ஆச்சரியங் காந்தமது நாகமானால்
ஓமப்பா வாசனைக் குச்சூதஞ்சாகு
முத்தமனே காயசித்தி யோகசித்தி மெத்த
சோமப்பா லுண்ணுவிக்குங் குண்டலியைத்தூக்கும்
சொற்பெரிய வாசியொடு மவுனமொன்றாய்
நாமப்பா கண்டபடி யிந்தக்கற்பம்
நலமாக மாத்திதுக் குளிருபத்தஞ்சே. (102)

மனோசிலை மெழுகால் உபரசங்கள் செம்பாவது.

அஞ்சான சிலையினுட மெழுகைத்தொட்டு
அந்திடைக் குச்சவ்வீரங் கூடக்கூட்டி
பஞ்சான நவலோகம் பூசிக்காச்ச
பரிசனத்தே வேதையுமாம் பாருபாரு
மிஞ்சான உபரசத்தில் பூசிக்காச்ச
விளங்கியதோர் உபரசங்கள் செம்புமாகுந்
தஞ்சான பாஷாணம் பூசிவாட்ட
தனித்தனியே செந்தூரமாகும் பாரே. (103)

செந்தூர மொவ்வொன்றில் வேதைசொல்ல
செகமனைத்துங் கொள்ளாது செப்பமாட்டேன்
செந்தூர மொவ்வொன்றில் காயசித்தி
சிவப்பாகுங் கருப்பாகும் வெளுப்புமாகும்
செந்தூர மொவ்வொன்றில் தொந்திச்சேற
செகமெல்லாஞ் செந்தூரமயமாய்ப் போகுஞ்
செந்தூரஞ் சிலைமெழுகா லானதெல்லாந்
திசமாத்துக் கப்பாலாந் தெளிந்திடாயே. (104)

உபரசச்செம்பால் தங்கச்செம்பு.

தெளிந்திட்ட உபரசத்தின் செம்பினாலே
செப்பரிது தங்கமுதல் செம்புமாகும்
களிந்திட்ட நவலோகஞ் செம்புமாகுங்
கைமுறையாய் நூறுதொந்தங் கடந்துயேறும்
நெளிந்திட்ட ஒவ்வொன்றில் கவரோகோடி
நிலையேது தலையேது நினைவுமேது
ஒளிந்திட்ட சரவேதி நாதத்தாட்டு
வொன்றாலு மொடுங்காம லோடுந்தானே. (105)

ஒடுங்காம லோடுதற்கு வாதிக்கப்பா
உத்தமனே பாய்மரமுங் காத்துப்போல
நடுங்காத வாருதியில் நொடிக்குக்காதம்
நலமாக ஒட்டிவைக்க வாதங்கேளு
அடங்காத வுலகத்தில் வாதம்பார்த்து
ஆச்சுதில்லை யென்றதொரு மோடர்க்கெல்லாம்
படுங்காதை யில்லாமல் தொட்டதெல்லாம்
பழுப்பதற்கும் பார்ப்பதற்கும் பரிசுகேளே. (106)

சரக்குகப்பல்
8 வகை வேதையின் பேர்

பரிசமொடு, சத்த, முதல் தூப, தீபம்,
பாங்கானசந்தான, சேர்வையோடு
தெரிசின, முதல் வாசனையா, மெட்டுவேதை
சேர்ந்ததிலே மெட்டெட்டாய் பிறிந்த தெல்லாம்
வரிசையொடு ஆடுறது யெத்தாலென்றால்
மகத்தான சவ்வீர ராசனாலே
புரிசமுட னிதைவைத்து யெடுத்துஆடு
போக்கொன்றுந் தப்பாது பொய்போகாதே. (107)

சவ்வீரவைப்பு
வீரவைப்பு வைக்க சூதத்தை மாவாக்கி சேர்க்கவேண்டும் சூதத்தைமாவாக்க வேண்டியதற்கு. வேண்டிய திராவகம் செய்முறை

பொய்யாமற் சவ்வீர வைப்பைக்கேளு
புகட்டுகிறே னாதாக்கள் புகழ்ந்துமெச்ச
கையாமல் சீனமொரு பலந்தான்பத்து
கலரிதிலே வெடியுப்பு ரெண்டுபத்து
நையாமல் சவுட்டுப்பு மூணுபத்து
நலமாக யிதுமூன்றுந் திராகவத்தைவாங்கி
தையாமல் சூதமொரு பலந்தானெட்டு
தாக்கியதில் கிண்டிடவே தவளமாமே. (108)

சவ்வீரவைப்புக்கு
சூதமாவில் சேர்க்கவேண்டிய சரக்குவிபரம்

தவளத்தில் கல்லுப்பு பலந்தான்ரெண்டு
சாதகமாய் வெடியுப்பு பலந்தான் ரெண்டு
கவளத்தில் சீனமொரு பலந்தான் ரெண்டு
கலந்திடுவாய் துரிசியொரு பலந்தான் ரெண்டு

தவளத்தில் பூனீறு பலந்தான்ரெண்டு
அன்னமென்ற பேதியது பமலந்தான்மூன்று
துவளத்தில் சாரமொரு பலந்தான் நாலு
குட்டியெல்லாம் பொடித்துஒரு குப்பிக்கேத்தே. (109)

வீரம் 2 வது மடக்கு.

எத்தியிது வாலுகைமேல் தினந்தான்மூன்று
யெரித்திடுவாய் முத்தீயும் பதங்கமேறும்
போத்தியிந்தச் சவ்வீரந் தேங்காய்போல
புகழாக யிறுகிநிற்கும் பூட்டக்கேளு
மாத்தியிது யெண்பலந்தானி றுத்துக்கொண்டு
வாகான கல்லுப்பு வெடியுப்புப் படிக்கு
தோத்தியிது பூநீறு துரிசியோடு
சொன்னதெல்லாம் வகைக்கு ரெண்டு பலந்தான். (110)

கூட்டதிலே சாரமொரு பலந்தானாலு
கூறன்ன பேதியது பலந்தான்மூணு
மூட்டதிலே ஒன்றாகப் பொடித்துக்கூட்டி
மூதண்டக் குப்பியிலே யேத்திநன்றாய்
ஆட்டதிலே வாலுகையிலடுப் பிலேற்றி
யாறாமல் ரெண்டுநாள் தீயைமூட்டி
நீட்டதிலே பதங்கமது யிறுகியேறி
நிற்குமப்பா வீரமது நிற்கும்பாரே. (111)

இப்படி 3 முறை மடக்கினால் கொச்சிவீரம். 5 முறை செய்தால் கோடாசோரி வீரம்.

பாரப்பா மும்முறையில் கொச்சியாகும்
பாங்கான ஐமுறையில் கோடாசோரி
நேரப்பா யிதுவல்லோ வீரராசன்
நேரறிந்து செய்பவனே வாதயோகி
ஊரப்பா சுடுவார்கள் வாதமாடு மொன்றுமில்லை
யென்பார்கள் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
தேறப்பா ஒடுறதுக் காதியென்ன
சிறுநடமுஞ் சன்னைரெண்டும் வீரந்தானே. (112)

கோடாசோரிவீரமே வாதத்துக்கு ஆதியெனல். இந்த வீரவைப்பு வைக்கத்தெரியாவிடில் வாதமென்று நினைக்கவேண்டாம்.

வீரமன்றோ வாதத்துக் காதியாகும்
விடுபட்ட மதயானை யுபரசத்தைத் தின்னக்
காரமொன்றோ, சாரமொன்றோ துரிசியொன்றோ
கல்ச்சவடோ, பூநீறுப்ப தொன்றோ

பாரமன்றோ சூதத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு
பண்பாக விர்ப்பன்ன னாகித்தப்பா
சாரமன்றோ வாதத்தி லிந்தவீரஞ்
சமைக்கறியா மோடருக்கு வாதம்போச்சே. (113)

போச்சென்று விட்டாக்கால் வாதம்போச்சு
புகழான யோகமுதல் ஞானம்போச்சு
வாச்சென்ற நூலோடுகுருச் சொல்லும்போச்சு
மகத்தான குளிகைமுதல் காயசித்திபோச்சு
மூச்சென்ற வாசிமுதல் லெட்சயங்கள் போச்சு
மூதண்டங் கிழிந்தோடும் மனமும்போச்சு
நீச்சென்ற சமுசார வலையிற் சிக்கி
நிலையா மத்திரிகையிலே நிற்பார்காணே. (114)

குரு, சத்து, சுண்ணாம்புக்கிதுவே யாதியெனல்.

காணப்பா வீரத்தினாண் மைகேளு
கைவிட்ட சாரணையா முபரசத்தை மெண்ணும்
பூணப்பா சுண்ணாம் புக்கிதுவேயாதி
புகழான குருவுக்குஞ் சத்துக்குமாதி
வூணப்பா செந்தூரக் களங்குக்காதி
ஓடுகிற தூரமிது உசத்திமெத்த
வீணப்பா யிதைவிட்டால் வாதமேது
வேதாந்தச் சின்மயமாங் குருவின்சொல்லே. (115)

சொல்லான சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
தொகுப்பான அறுபத்துநாலு மரபுக்குள்ளே
வில்லான சரம்போலே சீடவற்கம்
மேதினியுங் கொள்ளாது மலை கொள்ளாது
வல்லான சாத்திரங்கள் அளவிடவோ வென்றால்
வாருதியும் பத்தாது வகைசொல்லாது
மல்லான சாத்திரத்திலிந்த வீரம்
வைத்திலரே நாதாக்கள், வைத்திட்டேனே. (116)

பூமிநாதமேபூநீர் காரமிது சாரமிது சுண்ணம் எனல்

வைத்திட்ட தேதென்றால் மைந்தாகேளு
வாகாகக் குருவான பூமிநாதம்
வைத்திட்ட குருவேது வென்றாயானா
லப்பனே பூநீறுபொங்கிப் பூத்துக்

கைத்திட்ட பூப்போலே நிற்குமப்பா
காரமிது சாரமிது சுண்ணஞ் சுண்ணம்
மொய்த்திட்ட பூநீறை வாரிக்கொண்டு
முறைமுறையா யாடுகிற துரையைக்கேளே. (117)

கேளப்பா சாறுவராத் தழைகளெல்லாங்
கெடியாகப் பிசைந்த முத்திப்பிழியத் தண்ணீர்
வாளப்பா பால்வகையில் பூநீறுபோட்டு
வகைவகையாய் பால்ச் செடியைச் சுட்டசாம்பல்
வேளப்பா கரைத்த தனையுப் பாய்க்காச்சி
விளங்கியந்தப் பாலுக்குள் கூடப்போட்டு
நாளப்பா யிருந்துடனே முறிந்துதண்ணீர்
நமனாக சரக்கையெல்லாங் கொல்லுந்தானே. (118)

சதுரக்கள்ளிப்பாலில் சதுரக்கள்ளிசுட்டசாம்பலைக் காச்சிய உப்பும், பூநீரும் போட்டு முறிந்தநீரை வெள்ளைப்பாசாணத்துக்கு கருக்கிடவெனல்.

சரக்கிலே கடுஞ்சரக்கு மெதுச்சரக்கு முண்டு
சாதகமாய்ப் பாடவென்றால் பனையோயில்லை
அரக்கிலே தீப்பட்டாப் போலேவேகு
மப்பனே வெள்ளையுட குணந்தான் காணுந்
தரக்கிலே சதுரக்கள்ளிப் பாலாம்நீரைத்
தாக்கியந்த வெள்ளைக்குச் சுறுக்குப்போடு
நிரைக்கிலே பூநீறுஞ் சாரகாரம்
நேராக அரைத்துமேல் கவசங்கட்டே. (119)

கட்டியதைக் கரியோட்டில் வாட்டுவாட்டு
கைமுறையாய் வெள்ளையது யிறுகிக்கட்டும்
முட்டியதோர் செயதுரிசி காரங்கூட்டி
முறிந்துருகும் வெண்காரம் கூடக்கூட்டி
ஒட்டியிதை கவசமிட்டு தனியே வாட்டு
உத்தமனே வெள்ளையது உருவாய்க்கட்டும்
தெட்டியிந்த வெள்ளை யொன்று வங்கம்ரெண்டில்
சேர்த்துடனே நீர்வத்தித் தெறிக்குந்தானே. (120)

வெள்ளிவித்தை.

தெரித்ததொரு வங்கத்தை வெள்ளி ரெண்டில்
சேரப்பா யிதுவொன்று அதுவுந்தூளாம்
மறித்ததொரு வெள்ளியிடை சூதம்போட்டு
மாட்டுயிந்த ரெண்டிடைக்கு முந்தும் வெள்ளை

செறித்ததொரு முன் பாலினீரைவார்த்து
நேராகவரைத்து நன்றாய் யுருட்டிக்கட்டிப்
பொறித்ததொரு உண்டையின் மேல் அப்பிரகங்கட்டிப்
பொங்கியதோர் வெண்கார மேலேபூசே. (121)

பூசியிதின் மேலைந்து சீலைசெய்து புகழாக
உண்டையின் மேல் மணலைக்கொட்டி
மாசியதின் மேலணு காயீசானத்தில்
வயிரவர்க்குப் பூசையிட்டுப் புடத்தைப்போடு
காசினி யோர்மெச்சுதற்கு குருவேயாகுங்
கலவப்பா வங்கத்தில் நூத்துக்கொன்று
வேசியென்ற ரசவாத வெள்ளிவித்தை
வேதை யென்னபதினாறு மாத்துத்தானே. (122)

மாத்தான வெள்ளியுமாஞ் செம்பிலூட்டு
வாகான யிரும்பிலிட வெள்ளியாகுங்
கோத்தான பித்தளைவெண் கலமும்வெள்ளி
குலாவியதோர் காந்தமுதல் வெள்ளியாகும்
ஏத்தமது இறைச்சாப்போல் வெள்ளிக்கேணி
யிறைக்கிறைக்கத் துலையாது வெள்ளிவித்தை
ஊத்தான ஊத்தைப் போலிக் குருவைத்தொட்டு
ஒருகோடி சூதத்தை மடக்கலாமே. (123)

மடக்கியதோர் சூதத்தில் சுண்ணங்கோடி
மகத்தான குருக்கோடி களங்குங்கோடி
மடக்கியதோர் சூதத்தில் சுரபிகோடி
மகத்தான தம்பனமாங் குளிகைகோடி
மடக்கியதோர் சூதத்தில் செந்தூரங்கோடி
மலையிலே யாடுகிற சகடுகோடி
மடக்கியதோர் சூதத்திற் தீபதூபம்
வாகான அஷ்கர்மம் ஆடலாமே. (124)

லிங்கக்கட்டு

ஆடவே யேமவித்தைக் கருவைச்சொல்வே
னப்பனே யிலைக்கள்ளிப் பாலுக்குள்ளே
வூடவே முன்போலே பூநீறும் உப்பு
மொக்கயிட்டு முறிந்தநீர் வாங்கிக்கொண்டு
நாடவே லிங்கத்திற் சுறுக்குப்போட்டு
நலமாக முன்போலே கவசமாட்டி
தேடவே யிதையெடுத்து துரிசிச்சாரம்
செப்பரிய அப்பிரகங் காரங்கூட்டே. (125)

இந்தபாட்டில் உப்புஎன்பது இலைக்கள்ளி சமூலம் சுட்டசாம்பல் 1 படிக்கு 4 படிஜலம்விட்டு தினம் கலக்கிக்கலக்கி 3 நாள் வைத்திருந்து 4 நாள் கலக்காமல் தெளிவை இறுத்துவடிகட்டி இரும்புச்சட்டியிலிட்டு காய்ச்ச உப்பாகும். இந்த உப்பும் பூநீரும் இலைக்கள்ளிப்பாலிலிட முறிந்து நீராகும் அதை லிங்கத்தை சுருக்கிடவென அறியவும் 118வது பாட்டில் இக்கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டியிந்த மூன்றையுந்தான் முன்பாலி லாட்டிக்
குறையாம லிங்கத்திற் கவசங்கட்டி
மாட்டியிந்த லிங்கத்தைக் கரியோட்டில் வாட்டி
லாங்கையிலே பவழம் போலுருகி நிற்கும்
நீட்டியிந்த லிங்கத்தை முன்பாலிலாட்டி
நேரான வீரத்தின் மேலேகாட்டி
மூட்டியந்தக்கரி யோட்டில் வாட்டக்கேளாய்
முத்துப் போல்வீரமுள்ளே மணியுமாமே. (126)

மணியான வீரமொன்று தங்கம் நாலில்
மாட்டியொரு மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
கணியான தாளகமுந் துரிசுபூரங்
காணப்பா புனுகோடு வீரங்கூட்டித்
தணியான தங்கமணி மேலேபூசிச்
சாதகமாயேழு சுன்னக்குகை யில்வைத்து
அணியான சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
அப்பனே கனக்கவொரு புடத்தைப்போடே. (127)

தங்கசுண்ணத்தால் ரசக்கட்டு

போடையிலே யீசானம் பூசைபண்ணிப்
புகழாக வாறினபின் னெடுத்துப்பாரு
நாடையிலே தங்கமொடு வீரம்ரெண்டும்
நலமாக மல்லிகைப்பூப் போலேநிற்கும்
ஆடையிலே வாசனைக்குச் சூதங்கட்டும்
அடுக்கடுக் காயாடுகிற வரிசைகேளு
ஓடையிலே யிக்குருவில் சவாது கூட்டி
யொருபொட்டா லுருக்குகிற வரிசைக்கேளே. (128)

வரிசை யென்னசரக்கை யெல்லாந் தொட்டுத்தொட்டு
மணிமணியா யுருக்கை யிலேயுருகியாடும்
வரிசை யென்ன ஒவ்வொன்றில் நவலோகவேதை
மக்களே உபரசத்தி லொன்றிற்கோடி

வரிசை யென்ன கடுஞ்சாரக் காரம்பூரம்
  வாசனைக்கு செணத்திலேவெகு போக்குமாடும்
வரிசை யென்ன ஒவ்வொன்றிற் கோடாகோடி
  வாய்திறக்கப் போகாது யேமப்போக்கே. (129)

தங்கசுண்ணத்தில் புனுகுவீரம்கூட்டி நவலோகமொன்றில் பூசிப்புடமிட பொருமிவெந்து சுண்ணாம்பாகுமெனல்.

யேமமென்ற குருவாலே சுண்ணஞ் சொல்வேன்
  யேதென்றால் குருவோடே புனுகுவீரம்
சேமமென்ற நவலோகம் பூசிப்போடத்
  திறமாகப் பொருமி வெந்து சுண்ணாம்பாகும்
தாமமென்ற சரக்குகளில் பூசியூத
  தவளம் போல நீறியெல்லாஞ் சுண்ணாம்பாகு
மோமமென்ற வுபரசத்தில் பூசியூத
  உத்தமனே உபரசங்கள் சுண்ணமாமே. (130)

நவலோகசுண்ணமொன்றில் சூதம்கட்டினால் 8-வகை ரசவாதமும் சித்திக்குமெனல்.

சுண்ணமென்ற நவலோகச் சுன்னந்தொட்டு
  துடர்ந்தேச வீரமிட்டுச் செந்தூரங்கோடி
சுண்ணமென்ற நவலோகங் காரங்கூட்டிச்
  சூட்டிடவே களங்கமது துலையாதப்பா
சுண்ணமென்ற லோகத்தில் சூதங்கட்டில்
  தூமமுதல்சந் தானமெட்டு மாகுஞ்
சுண்ணமென்ற ஒன்பதிலே சுண்ணங்கோடி
  தூக்கினால் சங்கிலிபோல் துடருந்தானே. (131)

சூதம் அடைபோல் கட்டுமெனல்.

துடர்ந்தேறச் சாரமொடு லோகச்சுண்ணம்
  சூட்டையிலே செலமாகுஞ் செயநீரப்பா
அடர்ந்தேறு செயனீரில் சூதமிட்டுக்காய்ச்சில்
  அடைபோலக் கூப்பிட்டு வில்லையாகும்
நடந்தேறச் சூதத்தில் குளிகைகோடி
  நாடெல்லாஞ் செந்தூரச் சுன்னங்கோடி
கடந்தேறக் காயசித்தி கனகங்கோடி
  கரையில்லை துகையில்லை கண்டிலேனே. (132)

கண்டிலேன் சரக்கான சுண்ணமொன்றில்
    காட்டப்பா சாரத்தைச் செயநீராகும்
மொண்டிலேன் வீரமிட்டால் செந்தூரமாகும்
    உத்தமனே லோகமிட்டால் களங்கமாகுங்
தண்டிலேன் சவாதோடு காரம்பட்டால்
    சரக்கெல்லா முருகிநின்று வேதைகோடி
பண்டிலேன் புனுகோடு வீரம்பட்டால்
    பலபலவாஞ் சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாட்டே. (133)

ஆடலா முபரசத்தின் சுண்ணந்தொட்டு
    அளவேது கரையேது சங்கமேது
ஓடலாங் கெவனமுதல் காயசித்தி
    யோட்டினா லொவ் வொன்றுஞ் சங்கவரையோடும்
நீடலாஞ் சாரமுதல் காரபூரம்
    நேராகவிரிக்க வென்றாலு கலம்பத்தா
காடெலாம் பொன்னாகு மலைபொன்னாகுங்
    கரைகண்டோ மென்றவர்கள் கண்டிலேனே. (134)

பூநீர் செயநீரில் வெங்காரக்கட்டு

கண்டிலே னென்றதுறை கோடாகோடி
    கைமுறை தான்லகுவாகச் சொல்லக்கேளு
ஒண்டிலேன் சாரமொடு பூநீர்கூட்டி
    உத்தரைக் கச்செயநீராம் நீருக்குள்ளே
தண்டிலேன் புழுகோடு வீரம்பூரம்
    தாக்கியிந்தச் செயநீரில் கலந்துகொண்டு
மண்டிலேன் காரமிதில் தோய்த்துப்போடே
    மகத்தான சுண்ணாம்புங் கட்டுமாமே. (135)

வெங்காரமெழுகால் துருசுகட்டு

கட்டியதோர் வெண்காரஞ் சாரங்கூட்டிக்
    கலந்தரைத் துவைக்கையிலே மெழுகுமாகும்
வட்டியதோர் முன்னீரில் துரிசுதோய்த்து
    வுரப்போடு வெய்யிலிலேதினந்தான்பத்து
முட்டியதோர் துரிசியின் மேல் வெண்காரமெழுகை
    மூட்டியினித யுலர்வைத்து ஊஷரத்தினுள்ளே
மட்டியிதை பாண்டத்தில் கீழ்மேலிட்டு
    வாகாக அடுப்பேத்தி யெரித்திடாயே. (136)

அயச்செம்பு துயரம்போம்

அடுப்பேத்தி சாமமொன்று யெரித்தபின்பு
ஆறவிட்டு நீபாரு துரிசுகட்டும்
அடுப்பேத்தி யித்துரிசுபலந் தானொன்று
வாகானதுத்த மொன்று சமனாய்க்கூட்டி
அடுப்பேத்தி முன்னுருக்கிமிரும் புரெண்டு
மூட்டியதில் காரமொன்று ஒக்கக்கூட்டித்
தொடுப்பேத்திக் குகையிலிட்டு ருக்கநன்றாய்
துலக்கியதோர் செம்பாகுந் துயரம்போமே. (137)

அயச்செம்பில் வேதை.

துயரம்போம் அயச்செம்பைக் கண்டாலையா
சூட்டதிலே சமனாக தங்கந்தன்னை
துயரம் போந்தகடாக்கிப் பூசக்கேளு
சுத்தியாஞ் சூதமொடுகெந்த கமுங்காரம்
துயரம் போமுலைப் பாலா லரைத்துப்பூசிச்
சூழவொரு வோட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
துயரம் போமிதை யெடுத்துவெள்ளி பத்திலீயச்
சுகமாகத் தங்கமுமாஞ் சூட்டிப்பாரே. (138)

தங்க அயச்செம்பு செந்தூரம்.

அயச்செம்பு 1, தங்கம் 1, நாகம் 4, சூதம் 2, கெந்தி 10, சவ்வீரம் 1, கட்டிய வெங்காரம் 1.

சூட்டிப்பார் அயச்செம்பிலின்னஞ் சொல்வேன்
செம்பான அயச்செம்பு சுறுக்குவேதை
நாட்டிப் பாரயச்செம்பு பலந்தானாலு
நலமான தங்கமது பலந்தானொன்று
மூட்டிப் பாரிதினோடு நாகங்கேளு
முன்னிடை போல்நாலு பலங் கூடக்கூட்டி
ஓட்டிப் பார்சூதமது பலந்தான்ரெணடு
ஒக்கஅந்த நாகத்தில் தொந்திப்பாயே. (139)

தொந்தித்து நாகரசம் வேறேவைத்துச்
சுகமாகத் தங்கமொடு அயச்செம்புங்கூட்டி
அந்தித்து யுருக்கிரெண்டும் பொடியாய்ப்பண்ணி
அதினோடு முன்நாகரச முங்கூட்டி
மந்தித்த கெந்தகந்தான் பலந்தான்பத்து
மைந்தனே சவ்வீரம் பலந்தானொன்று
பந்தித்து முன்கட்டுக் காரமொன்று
பாச்சி யொன்றாய் அயக்குப்பிக் குள்ளேபோடே. (140)

போட்டிதனை வாலுகையின் மேலேவைத்துப்
புகழாகத் தீயெரித்துப் பதத்தைப்பாரு
ஒட்டிதனைச் சிலாக்கைவிட்டுக் கிண்டும்போது
உத்தமனே கதிர்முனையில் கரகரப்புக் காணும்
மூட்டிதனைப் பதமென்று தீயைமாத்து
மூதண்ட நிறுவாணி வருவாளங்கே
கூட்டிதனைப் பரிமளமும் வஸ்துசுத்தி
கொத்தாகப் பராபரையைப் பூசைபண்ணே. (141)

பூசித்தால் வைத்தகுப்பி தங்குந்தங்கும்
போடலாம் வேதையைத்தான் கோடாகோடி
நேசித்தால் அவளைப்போ லீவாரில்லை
நிஷிதமென்றால் வாதமெல்லாம் நிர்மூலமாச்சு
ஆசித்தால் வாதமுன்னை அமடுபண்ணும்
அண்ணைக் கண்ணாடு கொண்டாலேது மில்லை
மாசித்தால் சித்தர்க்கும் ஞானிகட்கும்
மக்களே வாதம்விட்டால் ஞானம் போச்சே.. (142)

தங்க அயச்செம்பு செந்தூரம்சாப்பிட வாசிகட்டும். ஞானகுருவாவாய் நவலோகம் தங்கமெனல்.

போகாமல் ஞானமது கொளுந்திட்டேறப்
பொன்னோடு மயச்செம்பு செந்தூரத்தைச்
சாகாமல் தினந்தோறும் பணந்தானுண்ணு
சரியிற தோர்வாசி யெல்லா முள்ளேகட்டும்
நோகாமல் மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
நோவில்லை தேகமதுபொன் போலாகும்
வாகான செந்தூரம் நூத்துக்கொன்று
மாட்டினால் நவலோகந் தங்கமாமே. (143)

வெங்காரம் குரு.

ஆமப்பா முன்கட்டும் வெண்காரத்தை
ஆடுதற்குக் குருவாகச் செய்யக்கேளு
ஓமப்பா புனுகோடு சூதம்வீரம்
உத்தமனே கற்பூரங் குருவண்டோடு
தாமப்பா கோழியுட வெள்ளைக்கர்ரஞ்
சாதகமாய் வெள்ளுரந் தானேமுங்கேளு
காமப்பால் விட்டரைத்து மேலேபூசிக்
கடுரவியில் போட்டிடவுங் குருவுமாமே. (144)

துருசு குரு.

குருவாக முன்கட்டுத் துரிசுமேலே
கூறாக விதுமேழு மரைத்துப்பூசிக்
கருவாக ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
கடியதொரு பூநீருக்குள்ளே வைத்து
மருவாகத் தீயெரிப்பாய் கடிகைமூன்று
வாய்திறந்து குருவாகுந் துரிசுபாரு
திருவாகுந் துரிசியொடு காரம்ரெண்டும்
சேர்த்தரைத்து சிமிளுக்கு ளடைத்திடாயே. (145)

மேற்படி வெங்காரகுரு துருசுகுருவால் சூதம்கட்டும் பாஷாணம்கட்டும் ரவியில் அண்டம் மெழுகாகுமெனல்

அடைத்ததொரு குருப்பட்டால் சூதங்கட்டு
மப்பனே பாஷாண மெல்லாங்கட்டும்
உடைத்ததொரு முட்டையிலே பணவிடைதான் போட்டு
உருகவைத்தால் ரவியினுள்ளே மெழுகுமாகும்
படைத்ததொரு மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
பரிசிக்கப் பொன்னாகும் பாருபாரு
நடைத்ததொரு பாஷாண மெழுகுபூசி
நலமாக வாட்டிடவே சிவந்துபோமே. (146)

அண்டமெழுகால் சூதக்கட்டு

சிவந்த தெல்லாஞ் செந்தூரம் நவலோகத்தூட்டச்
செகமறியப் பொன்னாகு மண்டவித்தை
தவந்த தெல்லாமு பரசங்கள் சத்துமாகுந்
தாய்கூட்ட வெவ்வேறு வேதைகோடி
உவந்த தெல்லா மெழுகுபடச் சூதங்கட்டு
முருக்கின மாஞ்சகலமெல்லா முருகப்பண்ணும்
அவந்த தல்ல அண்டவித்தை தொட்டதெல்லாங்கட்டு
மப்பனே சாரத்தைக் கட்டக்கேளே. (147)
(தாய் என்பது தங்கம்)

அண்டமெழுகால் சாரம் தந்தம்போல் இறுகிக்கட்டுமெனல்.

கேளப்பா யிக்குருவைக் கருவாலாட்டி
கெடியாக சாரத்தின் மேலேபூசி
வாளப்பா ஊஷரத்தில் வைத்துநன்றாய்
வாலுகை யிலேத்தியிதைத் தீயைமூட்டு

தாளப்பா தந்தம் போலிறுகிக் கட்டுஞ்
சாரத்தின் புகையடங்கித் தவளம்போலாம்
நாளப்பா சாரவித்தை யுகாந்தகாலம்
நலமாக ஆடுகிலுங் கரைகாணாதே. (148)

சாரவீர தங்கசெந்தூரம்.

கரைகாணாச் சாரத்துக் கிடையேவீரம்
காட்டப்பா தங்கமது நாலுக்கொன்று
நிரைகாணப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
நேராகவில் லைதட்டிச் செம்பில்வைத்து
தரைகாணப் புடம்போடு செந்தூரமாகுந்
தாக்கப்பா நூத்தொன்று நவலோகத்தில்
உரைகாணப் பதினாறு மாத்துமாகு
முத்தமனே உபரசத்தி லோடுந்தானே. (149)

சாரத்தின் வல்லமை.

அகஸ்தியர் திராவகம் 800-ல் 369-வது பாட்டில் சாரத்தில் வீரம்கட்டினால் பித்தளையும் பொன்னாகுமென்றும். 370-ல் சாரத்தில் துருசுசுண்ணம்சேர்த்து சூதத்தில்விட்டு ஆட்ட சூதம்கட்டி மணியாகும் என்றும் 371-ல் சொல்வதையும் கவனியுங்கள்.

சாரமடா கட்டினால வனேவாதி
சரக்கெல்லாம் பாண்டமடா தடியே சாரம்
வீரமடா இதினோடே கூட்டினாக்கால்
மெல்லுமடா ஓடுமுதல் கல்லுமண்ணும்
காரமடா கூட இட்டாலுபரசங்கள் சத்தாங்
கக்கிநின்ற சத்துக்களில் வேதைகோடி
ஊரமடா செந்தூரம் பூசிவூதி
உருக்கிட வேபொன்னாகு முறைத்துப்பாரே
என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

சாரக்குரு.

ஓடுதற்குச் சாரத்தில் குருவைச்சொல்வே
னொடுங் காமலண்டரண்டங் கிழிந்துஆட
ஆடுதற்குச் சாரமொன்று வீரமொன்று
நலமான சூதமொன்று பூரமொன்று
ஊடுதற்குத் தங்கமொன்று குருவண்டோடு
உறவாக வெண்கருவா லரைத்துக்கட்டிக்
கூடுதற்கு யேழுசுண்ணக் குகையிலிட்டுக்
குமுறவொரு புடம்போடக் குருவுமாமே. (150)

சாரக்குருவில் வெண்கருச் செயநீர்.

குருவெடுத்து அண்டத்தின் கருவில்போடு
குறையாமல் பதினொருநாள் கையால்மத்தி
மருவெடுத்த வெண்கருவோ செயநீராகு
மக்களே இன்னீரில் வரிசைகேளு
கருவெடுத்த சூதமொடு வீரம்பூரம்
கைமுறையாய்ப் புனுகோடு குருவண்டொக்கத்
தருவெடுத்த செயநீரா லரைத்துநன்றாய்ச்
சாதகமாய்த் துரிசியின்மேல் பூசிப்போடே. (151)

தாளகக்குரு துருசுகுரு.

போடப்பா பதினொருநாள் துரிசுதானும்
பொங்கியது குருவாகும் பூட்டக்கேளு
ஊடப்பா துரிசியிடை மாலின்தேவி
வுத்தமனே வெள்ளையொடு சிங்கிசூதம்
கூடப்பா அந்திடைதான் முன்னீராலாட்டிக்
குகையில் வைத்துப்புடம் போடக் குருவுமாகும்
நாடப்பா வுபரசங்கள் நவலோகத்தில்
னாட்டிட வேனுாத்தொன்று வெள்ளியாமே. (152)

சிவந்தகரு.

ஆமப்பா முன்சாரக் குருவைத்தானு
மளவாகச் சிவந்கருக் குள்ளேபோட்டு
ஓமப்பா யேழு நாள் மத்தித்து நன்றாய்
உருகவைக்க வெய்யலிலே தைலமாகும்
வேமப்பா பாஷாணந்து வைத்துவாட்ட
வெவ்வேறே மெழுகாகு மறுபத்தினாலும்
சாமப்பா ஒவ்வொன்றில் தொந்தம்நூறு
தட்டுருவியேறு மொன்றில் வேதைகேளே. (153)

வேதையென்ன உபரசங்கள் நவலோகமெல்லாம்
வெவ்வேறே பரிசத்தில் வேதையாகும்
வேதையென்ன முன்தையிலம் சூதத்தில்குத்த
விறைத்துப்போங் காரமிட்டு ருக்கியாட்டு
வேதையென்ன மெழுகொன்றில் தூபதீபம்
விளங்கிய தோரெட்டுவகைக் கருவுமாடும்
வேதையென்ன அண்டத்தில் மெழுகுபூட்டி
வெதுப்பினா லண்டமுள்ளே மெழுகுமாமே. (154

அண்டமெழுகு.

மெழுகான அண்டத்தில் காரங்கூட்டி
மேலான சவாதிட்டு மேதித்தொன்றாய்
சுளுகாகச் சரக்குகளைத் தொட்டுப்போடத்
தூம்பர மோயெழும்பாது சொர்ணமாகும்
நழுகாகு மண்டத்தைத் தொந்தித்தேற
நாவடங்கா பாவடங்கா நானுங்காணேன்
கழுகாகும் வாசனைக்குத் துடர்ந்தாப்போல
கரையில்லை வேதையொரு அண்டந்தானே. (155)

முன் 150-வது பாட்டிலுள்ள சாரக்குருவை செயநீறாக்கி சூதம் உருக்கிக் கட்டலாமெனல்.

தானென்ற சாரத்தின் குருவினோடே
சாதகமாய் மூன்றுயிடை சாரங்கூட்டி
கோனென்ற அமுரியுப்புச் சத்தே போட்டுக்
குமுறவரை கொப்பளித்துச் செயநீராகும்
வானென்ற சூதத்தில் விட்டுக்காச்ச
வட்டாக வில்லையைப் போலுருகிக்கட்டும்
வேனென்ற பாஷாணத்து வைத்துவாட்ட
மேலோடிப் புகையாமல் கட்டுந்தானே. (156)

சாரகுருசெயநீரில் உபரசங்கள் சத்தெடுக்கலாம் சகலமும் செய்யலாம்.

கட்டியதோர் சரக்குகளைத் தொந்தித்தேறக்
கரையேது துகையேது கணக்குமேது
ஒட்டியதோர் உபரசத்தின் சத்தோகோடி
யுத்தமனே மெழுகுமுதல் செந்தூரங்கோடி
நெட்டியதோர் குருக்கோடி களங்குகோடி
நேராக வுருக்கினமு னீத்தினமுங்கோடி
கொட்டியதோர் தேள்போலே சாரவேகங்
குமுறுமப்பா அண்டரண்டங் கூடததானே. (157)

சாரக்குருவில் சவ்வீரம், பச்சைக்கற்பூரம், சவ்வாது கூட்டி 7 சரக்கும்கட்ட கோடானகோடி தாழிலாடலாமெனல்.

கூடயிந்தச் சாரமென்ற குருவினோடே
கூட்டப்பா சவ்வீரம் பூரந்தானும்
நாடயிந்த மூன்றோடே சவுாதுகூட்டி
நலமாக மத்திச்சுவைத்துக் கொண்டு

ஓடயிந்தக் கல்லுப்பு வெடியுப்புச்சீன
முத்தமனே வெண்காரந் துரிசு சாரம்
ஊடயிந்தச் சூடனொடு யேழின்மேலே
உறைப்பாக பூசியிதை ரவியிற்போடே. (158)

போட்டுவைத்து வாரமொன்று தீர்ந்தபின்பு
புகழாகப் பூநீறுக்குள்ளே வைத்து
மூட்டிவைத்து அடுப்பேத்திச் சாமமொன்றில்
மூர்ச்சையாய் வெறைத்துப்போ மேழுந்தானும்
பூட்டிவைத்து ஒவ்வொன்றில் சுண்ணங்கோடி
புகழான செயநீரோ களங்குகோடி
நாட்டிவைத்து யேறுகிற வரிசைசொல்வோன்
நலமான கல்லுப்பால் பூரங்கட்டே. (159)

சரக்குதொந்தம் சுன்னமாக்கும் வரிசைக்கிரமம் வாதிகட்கு இது நல்ல பாதையெனல்.

பூரத்தால் தாளகத்தைக் கோன்றுநீயும்
புகழான தாளகத்தால் வங்கங்கொல்லு
வாரத்தால் வங்கத்தால் நிமிளைசொல்லு
வாகான நிமிளையினால் சாரங்கொல்லு
நீரத்தசாரத்தால் துரிசியைத் தான்கொல்லு
நேரான துரிசியினால் தங்கங்கொல்லு
வேரத்து தங்கத்தால் சூதத்தைக்கொல்லு
வெட்ட வெளியாச்சுதிந்த வாதந்தானே. (160)

உப்பரியாவாதி

வாதமென்ற சொல்லுக்கு யிதுவேயங்கம்
வாய்மூடப் பிடரிநின்று பேசும்பாரு
போதமென்ற சொல்லுக்கு மனமேயாதி
புகழான யோகத்தில் வாசியாதி
நாதமென்ற வுப்புமுதல் காரசாரம்
நலமறியான் வாதியல்ல காயிற்கேடு
வேதமென்ற உப்பு முதல் ஏழினாலே
விரித்தாட ஒவ்வொன்றில் விளம்புறேனே. (161)

பூநீற்றின் மகிமை.
இந்த 7-ம் வழலையாகிய சிவஉப்புக்குத்தாதுவெனல்.

விளம்பரிது உப்பாலே ஆடும்வேதை
வேருமில்லை தூருமில்லை சாரத்தாட்டு
விளம்பரிது துரிசியிடல வணத்தாட்டு
வெடியுப்புச் சொல்வதற்கு நாவோயில்லை

விளம்பரிது காரமொடு சீனத்தாட்டு
வெட்டவெளி வாதமெல்லாஞ் சூதனாட்டு
விளம்பரிது யிதுவேமுஞ் சிவனுக்குத்தாது
வெறும் வாயை மெல்லுவார் வாதிதானே. (162)

தானென்றதித் தனையும் பூநீரலாச்சு
சாகிறதும் பிழைக்கிறதும் பூநீராலாச்சு
வானென்ற குளிகையெல்லாம் பூநீராலாச்சு
வாதமென்ற அங்கமெல்லாம் பூநீராலாச்சு
கோனென்ற வழலையென்பார் வண்ணானென்பார்
கூட்டுகிற உவரென்பார் சவடென்பார்கள்
தேனென்ற மொழியுடைய தெட்சணாமூர்த்தித்
திருவிளத்தால் சொன்னதொரு வழலைமுத்தே. (163)

வெடியுப்புச் செயநீர்.

முத்தான வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
மூதண்டப் புளியெட்டு வெடியுப்புப்பத்து
பத்தான சாரமொன்று சீனமொன்று
பாங்கான அமுரியுப்புப் பலந்தான் போட்டுக்
கொத்தாக யிதுவெல்லாம் மிடித்து நன்றாய்க்
கொளித்திடவே வெந்துயிது சுண்ணாம்பாகு
மத்தான சுண்ணத்தைப் பனியில்வைக்க
வப்பனே செயநீரா மறிந்துகொள்ளே. (164)

வெடியுப்புசெயநீரில் வீரமிட்டால் ஆட்டுரத்தம் போல் சிவக்கவேண்டும். சிவக்காவிடில் செயநீரில் காரமில்லை.

அறிந்து கொள்ளுசெயநீரில் வீரம்போட்டால்
அப்பனே ஆட்டுரெத்தம் போலேநிற்கும்
அறிந்து யிதிற்பூரமிட்டு வைத்துக்கொண்டு
ஆடுகிற துரையெல்லாம் வகையாய்க்கேளு
செறிந்து நின்றசீனமொடு காரஞ்சூடன்
செப்பரிய துரிசியொடு பூரமஞ்சும்
பிறிந்து யிந்தச் செயநீரால் தோய்த்துப்போட
பொறிபட்ட வீடதுபோல் பொருமிவேமே. (165)

வெந்தமட்டோ ஒவ்வொன்றை விரித்தாயானால்
விரவியதோர் சரக்கையெல்லாம் வெவ்வேறகட்டு
மந்தமட்டோ நவலோகம் புகையுங்கட்டும்
யானையுடகைபட்ட கதிலியாகு

மிந்தமட்டோ பாஷாண மெல்லாங்கட்டு
மிரும்பானால் தண்ணியைப் போலுருகியாடும்
வந்தமட்டோ போனமட்டோ வேதைமட்டோ
வாய்திறக்கப் போகாது பூநீருப்பே. (166)

சாரச்செயநீர்.

உப்பைவிட்டுச் சாரத்திநீரைச் சொல்வேன்
உத்தமனே அண்டத்தோற் சுண்ணம்பண்ணிச்
செப்பமிட்டு யிந்திடைக்குச் சாரஞ்சேர்த்து
சேர்த்தரைக்கச் சேர்த்தரைக்க மெழுகுபோலாங்
கொப்பவிட்டு குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போட்டு
கொட்டியொரு பீங்கானில் பனியில்வைப்பாய்
அப்பவிட்டு செயமாகுஞ் சாரநீர்தா
னாடுகிற வரிசையிதி லறைகிறேனே. (167)

சாரசெயநீரில் செம்புக் களிம்பு போகும்.

அறைகிறே னிரும்பதிலே சவுடுதிரைபோகும்
அப்பனே னாகமிதிற் புகையேகட்டும்
நிறைகிறேன் செம்பிதிலே களிம்புபோகும்
நேரானசரக் கெல்லா மூலம்போகு
முறைகிறேன் செயநீரில் போடுறத் தைக்கேளு
மூதண்ட அமுரியுப்பு வீரம்பூர
மறைகிறே னெண்ணாம லிதிலேபோடு
வாகாக வைத்துயிந்த முறையைப்பாரே. (168)

வெடியுப்பு செயநீர் 1, சாரசெயநீர் 1, கலக்க தயிறாமெனல்.

பாரப்பா சாரநீர் சேரையொன்று
பாங்கான வெடியுப்பு நீரோசேரை
சேரப்பா ரெண்டுமொன்றாய்க் கலந்தாயானால்
செகமறியத் தயிர்போல நிற்கும்பாரு
வேரப்பா வாதத்துக்கிதுதான் சொன்னேன்
வேரோடே தொட்டேற வழியுஞ்சொன்னேன்
காரப்பா குருபதத்தைக் கருவைச்சொல்வார்
காராட்டா லொன்றுமில்லை கள்ளப்பேச்சே. (169)

தொழில்முடிந்த வாதிலட்சணம். ஒருவார்த்தை பொருக்கமாட்டான்.

கள்ளனென்ன வெள்ளனென்ன வென்றாயானால்
கண்முன்னே கும்பிடுவான் காணாப்போது
தள்ளனென்ன தூஷிப்பான் சாத்திரம் பொய்யென்பான்
சண்டான பீசத்தில் செனித்தமாண்பர்

வெள்ளனென்ன மனமுடையோன் கருத்தைக்கண்டால்
வெகுளியெனக் கருவோடே குருத்தான்சொல்வார்
உள்ளனென்னக் காத்திருந்தால் யெல்லாஞ்சித்தி
ஒருவார்த்தை பொருத்திடான் வாதிதானே. (170)

வெடியுப்புசெயநீர் சாரசெயநீர் 2-ம் சமன்சேர்க்க தயிறாகும். அதில் பச்சைக்கற்பூர சுண்ணஞ்செய்தல்.
மேற்படி செயநீர்களில் கொஞ்சம் சவுக்காரச்சுண்ணம், வீரம், பூரம் போட்டால்தான் உயிர்

தானென்ற யிருநீராந்த யிருக்குள்ளே
தாக்கியொரு சேரய்யா பூரம்போட்டு
வானென்றரவி யில்வைக்கக் கற்பூரவுப்பாகும்
வாகாக விளைந்தபின் பெடுத்துக்கொண்டு
கானென்ற வெண்கருவைவிட்டு ஆட்டிக்
கனக்கவொரு வில்லைதட்டி யுலரப்போட்டு
வேனென்ற சுண்ணாம்பின் சீனத்தில்வைத்து
மெத்தன வுங்கடிகை ரெண்டு தீயிடாயே. (171)

பச்சைக்கற்பூர செயநீர்

இட்டெரித்து ஆறினபின் னிறக்கிவாங்கி
யெடுத்தல் லோகற்பூரவுப் புத்தானு
மட்டரிந்து வெண்கருவால தரைத்துக்கட்டி
வாகான சுண்ணத்திற் புடத்தைப்போடு
நெட்டரிந்து பூரங்காரமேறும்
நேராகச் சாரமிட்டு அரைச்சநீராங்
குட்டறிந்து கற்பூரச் செயநீரப்பா
கொடுங் காரச்சரக்கை யெல்லாங் கொல்லுந்தானே. (172)

பச்சைக்கற்பூர செயநீரில் கல்லுப்பு கட்டு.

கொல்லுகிற பூரநீர்க் குள்ளேமைந்தா
குலாவிய தோர்கல்லுப்பைத் துவைத்துப்போடு
மல்லுகிற ரவியிலிடு யேழுநாள்தான்
வாகாகப் பூசுதற்கு மருந்துகேளு
வெல்லுகிற யிந்துப்புச் சாரம்ரெண்டு
மேதிச்சு வெண்கருவா லரைத்துப்பூசி
அல்லுகிறரவி யிலிட்டுக்காய்ந்த பின்பு
அடவான சீனமென்ற சுண்ணத்தேத்தே. (173)

ஏத்தப்பா சீனமென்ற சுண்ணந்தானு மிதமாக
உப்புக்குக் கீழ்மேலிட்டுப்
போத்தப்பா அடுப்பேத்திக் கடிகையஞ்சு
புகழாகத் தீயெரித்து ஆறவிட்டு
மாத்தப்பா உப்படங்கிக் கட்டிப்போகும்
வாகாக வாங்கியிதில் *காரமேத்தி
தோத்தப்பா சுண்ணாம்பில் புடத்தைப்போடு
துப்பரவாய்க் கட்டியிது வெளுக்குங்காணே. (174)

ஒரு சரக்கை எப்படி காரமேற்றுவது? ரசம், கல்லுப்பு, காரமேற்றும் விதம்.

*காரமேத்தி என்பது-முன்கடுங்கார செயநீரில் சவுக்கார சுண்ணம் கலந்து அதில் கல்லுப்பை நனைத்து நனைத்து 7-நாள் ரவியிலிட வேண்டுமென்பதாம். இது போல் ரசம் முதலிய சகல சரக்குகளையும் நனைத்துலர்த்தி கடுங்காரமேற்றினால்தான் ஓடாது நிலைத்து நிற்குமென்பதை சகலரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 237-வது பாட்டிலுள்ள சூதக சுண்ணத்துக்கும் இப்படி காரமேற்றலாம்.

சவுக்காரச்சுண்ணப்பூசி கல்லுப்பை சுண்ணமாக்குதல்

காணப்பா யிதையெடுத்து வீரம்பூரம்
கைவிட்ட புழுகோடு சவுக்காரச்சுண்ணம்
வூணப்பா குக்கிடத்தின் வெண்மலமுங்கூட்டி
ஓரஞ்சு மத்தித்து உப்பிலப்பி
பூணப்பா சுண்ணாம்பில் வைத்துவூது
பூப்போலே நீறியுப்புச் சுண்ணமாகுந்
தோணப்பா யிந்திடைக் குச்சாரங்
கூட்டித் துடியாக வரைக்கையிலே செயநீராமே. (175)

கல்லுப்புச் செயநீரில் பாசாணம் 64-ம் கட்டும், உபரசம் 120-ம் சத்தெடுக்கலாம்.

ஆமப்பா செயநீரிற் தோய்த்துவாட்ட
அறுபத்து நாலுவகைச் சரக்குங்கட்டும்
ஓமப்பா செயநீரி லுபரசங்கள் சத்தா
முத்தமனே சாரமுதல் காரமெல்லாஞ்
சாமப்பா செயநீரி லவணங்கெந்தி
சாதகமாய் மெழுகாகுங் களங்குமாகுந்
தாமப்பா சரக்கொன்றில் வேதைகோடி
தாக்குகிற வரிசையிதில் சாத்துறேனே. (176)

கல்லுப்புச்சுண்ணத்தால் உபரசங்கள் சுண்ணமாகும் பாசாணம் 64-ம் உபரசங்கள் 120-ம் ஆக 184-சரக்கும் புகையாமல் மணியாக உருகிநிற்கும்.

சாத்துகிறேனுப் பென்ற சுண்ணத்தோடு
சாதகமாய்ப் புனுகிட்டுச் சீனமிட்டு
ஏத்துகிறேன் சரக்கோடு உபரசத்திலப்பி
யிதமாக வூதையிலே யெல்லாஞ் சுண்ணம்
போத்துகிறேன் சுண்ணத்திற் சவ்வாது வைத்துக்காரம்
பூட்டி யொன்றாய் மத்தித்து கொண்டு
ஆத்துகிறேனு பரசங்கள் பாஷாணத்தி
லப்பியிதை வூதிடவு மணியுமாமே. (177)

காயசித்திக்கு எப்படி சூதம்கட்டலாம்? உருக்கிக்கட்டிய பாஷாணங்களை உபரசத்திலூட்டி மேற்படி உபரசத்தைத் தங்கத்திலூட்டி மேற்படி தங்கத்தை சூதத்திலூட்டினால் சூதம் கட்டும். 8-வகை வேதையாகுமெனல்.

மணியாக உருகிநிற்கு முபரசமுஞ்சரக்கு
மாட்டுகிற வித்தையினி சொல்லக்கேளு
தனியான பாஷாண முபரசத்திலூட்டு
தாக்கியதோர் உபரசத்தை தங்கத்திலூட்டு
அணியான தங்கத்தை சூதத்தூட்டு
அசையாமற் கட்டிப்போஞ் சூதராசன்
பிணியான தணுகாது காயசித்தியாகும்
பேரான யெட்டுவித வேதையாமே. (178)

கோடானகோடி தொழில்.

வேதையிதிற் சொல்லவென்றால் ஒவ்வொன்றைத்தொட்டு
மெழுகோடு செந்தூரங் களங்குகோடி
பாதையிதிற் செயநீரோ சுண்ணங்கோடி
பறக்கிற தோர்குளிகைமுதற் சித்துக்கோடி
போதவித்தை விரித்தாட யுகங்கொள்ளாது
போக்கிதிலே சொல்ல வென்றால் துறையோகோடி
காதயிதிலுப்பை விட்டுக் கடந்துமேலே
கற்பூரமாற் கத்தை காட்டுறேனே. (179)

கல்லுப்புச்செயநீரில் சூடச்சுன்னமும் அதினாலாகும் தொழில் முறைகளும்.

காட்டுகிறேன் கல்லுப்புச் செயநீர்க்குள்ளே
கற்பூர பலகையிதில் வாரியிட்டு
மூட்டுகிறேன் ரவியில்வைத்து யேழுசுண்ணக் குகையில்
முசியாமல் வாரியிட்டு வூதச்சுண்ணம்
பூட்டுகிறேன் சுண்ணத்தில் காரம்வீரம்
புகழான சவ்வாது கூடக்கூட்டி
வூட்டுகிறேன் சரக்கோடு உபரசத்திற்பூசி
உருக்கிட வேமணியாக நிற்கும்பாரே. (180)

பாரப்பா ஒவ்வொன்றிற் களங்குகோடி
பாங்கான சுண்ணமொடு செந்தூரங்கோடி
நேரப்பா ஒவ்வொன்றைத் தொந்தித்தேற
நிலையேது கலையேது நேரோகோடி
தூரப்பா தொட்டாடத்துலையா தொன்றுஞ்
சொல்லிய தோர் சாத்திரங்கள் கோடாகோடி
வேரப்பா வுப்பதுவும் விண்ணேபூரம்
வேதைக் குவிதுரெண்டும் விட்டாற்போச்சே. (181)

பற்பசுண்ணங்கள் வெள்ளையாகாத காரணம் ஏன்? பச்சைக்கற்பூர சுண்ணத்தைவிட்டதால்தான் சுண்ணங்கள் வெள்ளையாகவில்லை. பச்சைக்கற்பூரசுண்ணத்தால் தங்கம் பூப்போல் நீறுமெனல்.

விட்டாக்கால் பூரமென்ற சுண்ணந்தன்னை
வெண்டது போல் வெளுக்காது சுண்ணமெல்லாம்
பட்டாக்காற் சரக்கெல்லாந் தட்டுருவிப் பாயும்
பாங்கான தங்கத்தை பூப்போல் நீத்தும்
தொட்டாக்கால் வீரத்தை ரெத்தம் போலாம்
சூட்டினாலு பரசங்கள் சத்துமாகும்
நீட்டாக்கால் பத்தண்ட மெழுகுமாகும்
நாமறியோ மொவ்வொன்றில் வேதைதானே. (182)

பூநாகத்தண்ணீர்.

தானென்ற பூரத்தின் வேதைசொல்லச்
சச்சிதானந்த மென்றசிவந் தான்வேணும்
வானென்ற பூரமது சுண்ணமானால்
வாய்திறக்கப் போமோடா மாணாக்காகேள்

கானென்ற பூனாகந் தேங்காய்மட்டுங்
கழுவியிதைப் பால்வார்த்துப் பிழிந்துபோடு
வேனென்ற பூரத்தின் சுண்ணம்போட
வெறுஞ்சல மாம்புஷ்டியற்று நிற்குங்காணே. (183)

பூநாகசெயநீரால் தங்கம் செம்பாகுதல்

காணப்பா பூநாகத் தண்ணீராலே
கலந்தரைப்பாய் காரமொடு சிலையும்கெந்தி
ஊணப்பா சூதமொடு சமனாய்க்கூட்டி
யுறுகரைத்துப் பணம்போலே வில்லைதட்டி
தோணப்பா தங்கத்தில் லொவ்வொன்றாயீயச்
சுழித்துள்ளே வாங்கியது செம்புமாகும்
வீணப்பா பூநாகம் போட்டரைத்து யீந்தால்
மேலேறிமே லேறியுட் கொள்ளாதே. (184)

கொள்ளாதே போவதென்ன மாங்கிஷத்தினாலே
குற்றமில்லை குற்றமில்லை நாதாக்கள் போட்டுத்
தள்ளாதே பறிச்செம்பு நூறு தொந்தமேருஞ்
சடிதியிலே மறிக்கவென்றால் மறிக்கலாகும்
வின்ளாதே யிரும்பிலிடவேதையேழு
விளங்கியதோர் காரீயத் திட்டாயானால்
நள்ளாதே மாத்தேது அஞ்சுகாணும்
நலமான பறிச்செம்பின் மறிப்பிதாமே. (185)

கிளிஞ்சித்தண்ணீர். இரும்பை ஈயமாக்கும் விதம்.

மறிப்பான கற்பூரங் கிளிஞ்சியிலேயூட்டு
வாருதிபோல் செலமாகும் பிஷ்டியில்லை
நெறிப்பாக யிந்நீரில் தாளகமுங்காரம்
நேராகச் சூதமிட்டு அரைத்துக்கட்டி
பொறிப்பாக யிரும்பிலிடு யீயமாகும்
பூட்டினால் தங்கத்தில் நாகமாகுங்
குறிப்பாக ஒவ்வொன்றை தொந்தித்தேறக்
கோடான கோடிசத்து நாகமாமே. (1[illegible])

கிளிஞ்சித்தண்ணீரால் தங்கத்தை நாகமாக்கி நாகக்கட்டும், சூதக்கட்டும்.

நாகத்தில் நாகமது கட்டிப்போகும்
நலமான சூதமதுநூறு தொந்தமேறும்
பாகத்தி லரைக்கரைக் கத்தாது வெல்லாங்கட்டும்
பாதையிதி லென்னசொல் வேன்பாருயாரு

வேகத்தி லிந்தநீர் சுறுக்குப்போட்டால்
விளங்கிய தோர்சரக் கெல்லாங் கட்டுங்கட்டும்
தாகத்தி லகப்பட்ட பாணக்கம்போல்
சகலசத்தை யுட்கொள்ளுஞ் சூதந்தானே. (187)

சூதம்கட்டி கரிதனில் உருகியாடினாலும் சாரணை செய்யாவிடில் சூதம் ஓடிவிடும், சொற்பவேதை காட்டுமெனல். சாரணைவிபரம் போகர் 7000. 2-வது காண்டமும் பின் இந்நூலிலும் பார்த்துக்கொள்ளவும்.

உட்கொண்டால் சூதமது கவனமாகு
முத்தமனே சாரணையைத் தீர்த்தாயானால்
உட்கொண்டால் பரிசமுதல் சத்தவேதை
ஓடுகிற வேதையிதிற் சங்கவரையோடும்
உட்கொண்டு உபரசமும் பாஷாணமெல்லா
மொவ்வொன்றாய் தின்றுகக்க னாதவேதை
உட்கொண்டுகக் காட்டால் வேதைகொஞ்ச
முறுதியில்லை சூதத்துக் கோட்டந்தானே. (188)

இந்திரகோப உற்பத்தி

மேகனாதம் என்றும், இந்திராணி நாதம் என்றும், இந்திரகோப பூச்சி என்றும், தாம்பூலப்பூச்சிக்குப்பெயர். இது எப்படி உற்பத்தியாகிறதென்றால் :- மின்னலே இந்திராணி, இடியே ஈசன், 2-ம் சேரும்போது இந்திராணி நாதம் இந்திர கோபபூச்சிவாக உதிர்கிறது என்று அகஸ்த்தியரும். ரோமரிஷியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்திரகோபநிருதி செயநீர்.

ஓட்டமது சுறுக்காக விரிந்துவோட
ஓங்கிநின்ற யிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி
நாட்டமது படியொன்று அளந்துபோட்டு
நலமான கற்பூர சுண்ணம்போட்டு
கூட்டவது ரெத்தம்போல் பிஷ்டியத்துக்
கொடிய தொருநிருதியென்று சொல்வார்சொல்வார்
திட்டம் போல்நின்ற தென்னமேகநாதம்
செப்பரிது யிதின்வேதை செப்புறேனே. (189)

இந்திரகோபச் செயநீரால் தங்கச்செம்பும் நவலோகங்களைச் செம்பாக்குதலும்.

செப்புகிறேன் பாஷாணந்து வைத்துவாட்டச்
சிவந்துரு குஞ்சரக் கெல்லாந் தூரவோடும்
ஒப்புகிறேன வலோக முருக்கிச்சாய்க்க
உத்தமனே தங்கமுதற் செம்புமாகுந்

தப்புகிறே னென்றாலுந் தப்பொட்டாமல்
    தனித்தொந்தம் நவலோகம் பத்தேயேறும்
அப்புகிறே நவலோகச் செம்பிலொன்று
    அணைத்திடு வாய்வெள்ளி பத்தில்தங்கமாமே. (190)

நவலோகச்செந்தூரம்.

தங்கமொன்றோ யிதினாலே யெடுத்தவேதை
    தனித்துநின்ற ஒன்பதையுமணியா யாட்டி
பொங்கமன்றோ யந்திடைக்குச் சூதங்கூட்டிப்
    புகழாக உருக்கியிதை வாங்கிக்கொண்டு
அங்கமன்றோ அந்திடைக்குக் கெந்திசேர்த்து
    அயக்குப் பிக்குள்ளேத்தி செந்தூரித்தால்
பங்கமன்றோ வாராம லீசானத்தில்
    பைரவர்க்குப் பூசையிட்டுப் பார்த்திடாயே. (191)

இந்திரகோபசெயநீரில் சூதம்கட்டும்.

பார்த்திட்ட செந்தூரந் தினந்தான்குன்றி
    பருகிடவே காயசித்தி மண்டலத்திலாகுங்
கோர்த்திட்ட நவரச, உபரசமும் நவலோகத்துள்ளே
    குமட்டிடவே நூத்தொன்று தங்கமாகு
மேர்த்திட வேசெந்தூரம் நாகரசகெந்தக
    மீட்டெத் தயீட்டெத்த தொந்தமேறு
கார்த்திட்ட மானவித்தை மேகநாதம்
    வாசனைக்குக் சூதமது கட்டிப்போமே. (192)

இரண்டு ஏட்டுப்பிரதியிலும் இரண்டுவிதமாகவிருப்பதால் இரண்டையும் கீழ்மேலாக கோடிட்டு எழுதப்பட்டது.

தாளகச்சுண்ணம்.

கட்டியதோர் கற்பூரச் சுண்ணத்துக்குக்
    கலந்து ரெண்டுயிடை சாரங்கருதியாட்ட
நெட்டியதோர் செயநீராம் நீருக்குள்ளே
    நேராக வீரமிட்டு கலக்கரெத்தம்
ஒட்டியதோர் தாளகத்தைத் துவைத்துப்போட
    உத்தமனே மஞ்சளத்து வெள்ளையாகு
மட்டியதோர் சவுக்கார சுண்ணம்வீரம்
    மணைத்தனைத் துப்பூசியிதை ரவியிற்போடே. (193)

தாளககசுண்ணத்தால் உபரசம் 120-ம் பாசாணம் 64-ம் ஈயமாகும். இதுவே சத்துவெனல்.

போட்டுலர்ந்த பின்னெடுத்துச் சீனச்சுண்ணப்
    பொடியில் வைத்துத்தீயெரிக்கச் சுண்ணமாகும்
மாட்டுநல்ல தாளகத்தின் சுண்ணத்தோடு
    மைந்தனே வீரமிட்டுக்காரங்கூட்டி
ஆட்டுநல்ல சவ்வாதும் கூடப்போட்டு
    அப்பியல்லோ உபரசங்கள் பாஷாணமெல்லாம்
மூட்டுலர்ந்து உருக்கிடவேயீயமாகு
    மொவ்வொன்றை யெடுத்தாட ஒளிவில்லாதே. (194)

ஒளிவில்லா சத்தாலே செந்தூரஞ்சுண்ண
    முத்தமனே களங்கோடு குருவோகோடி
அளிவில்லா ஒவ்வொன்றில் தொந்தம் நூறு
    அந்தந்தத் துறைதோறு மேத்தாலாகுங்
சளிவில்லாச் சத்தொன்றில் கவரோகோடி
    காணப் பாயினச் சேர்வைகவ ரோகோடி
தெளிவில்லாச் சுழிமுனை போல் நெட்டிட்டேறும்
    நேரானமால் தேவிவேகந்தானே. (195)

மால்தேவியென்ற தாளககசுண்ணத்தால் நாகம் வங்கம் சுண்ணம்செய்து சூதம் கட்டலாமென ஒப்புவமைச்சொல். புலி வங்கச்சுண்ணம், புலிக்குஇரை ஆடுபோல் வங்கச்சுண்ணத்தில் சூதம் சாம்.

வேகமென்ற மால்தேவி சுண்ணத்தூடே
    மேதிச்சுப் புனுகோடு வீரங்கூட்டிப்
பாகமென்றனா கவங்கத்தப் பியூதப்
    பஞ்சுபோல் பொருமியது சுண்ணமாகும்
தாகமென்ற புலியப் பாவங்கச்சுண்ணந்
    தனிபுலிக்கு ஆடேதுசூதமாச்சு
வாகமென்ற நரகத்துக் கிரைதானென்ன
    ஜருவியதோர் தவளையென்ற சூதந்தானே. (196)

வங்கச்சுண்ணத்தால் சூதம் தயிராகி வெண்ணையாகும். அமுரி நாகஞ்சேர சூதப்புட்டு.

சூதமென்ற ஆனைக்குச்சிங்[illegible]ங்கந்
    தொடுமுன்னே தயிராகும் வெண்ணையாகும்
போதமென்ற சூதத்தில் னா[illegible]பட்டால்
    பொங்கியது புடநுப்.போ[illegible]ம்பாகு

வாதமென்ற பொருளுக்குச் சூதமாதி
வாய்ப்பேச்சு கேட்டாக்கா லொன்றுமில்லை
வேதமென்ற அந்தத்தின் பொருளேதோன்றும்
விளங்கியதோர் வாதத்தில் சூதமொன்றே. (197)
(வேதமுடிவை சூதம் காட்டும்)

ஒன்றான மால்தேவி சுண்ணம்பட்டால்
ஒன்பதென்ற லோகமெல்லாஞ் சுண்ணமாகுங்
கண்ணான உபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
கலந்தூது சுண்ணாம்பாய் விரிந்துபோகுங்
குன்றான மலைனீரும் மேறுனீருங்
கூப்பிட்டால் கேளாது தொந்தமேற
நன்றான சுன்னமொன்றில் கவரோகோடி
நாதாக் களாடுகிற கருவிதாமே. (198)

விரிவுரை.

சூதப்புட்டுக்கு தாளகச்சுண்ணம் வீரம் புனுகுபூசி பஞ்சசுண்ணக் குகையில்வைத்து ஊத சூதம் சுண்ணமாகும். செம்பிலிட தங்கமாகும். இப்படியே நவலோகங்களையும் பூசியூதி சுன்னம்செய்யலாம். ஆனால் உபரசம் பாசாணங்களில் 10-க்கு தாளகசுண்ணம் 1, வீரம் 1, புனுகு 1, சேர்த்தரைத்து ஊதினால்தான் நீறும்.

கருவான தாளகத்தில் சவ்வாதுகாரங்
கலந்துகொண்டு உபரசமும் சரக்கிலப்பி
உருவாக வுருக்கையிலேமணிபோலாடு
மொவ்வொன்றில் துறையதுவுங் கோடாகோடி
மருவாக தொந்திக்கத் தொந்தமேறும்
வகையேது துகையேது வாதவர்க்கம்
தருவாக நின்றதொரு மாலின் தேவி
சமத்தையினிச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. (199)

தாளகச்செயநீர்விட்டு கொதிப்பிக்க சூதம் கட்டும்.

கேளப்பா தாளகமாஞ் சுண்ணத்தோடு
கெடியாக ரெண்டிடைதான் சாரங்கூட்டி
நீளப்பா அரைக்கையிலே செயநீராகும்
நேரான செயனீரி லாட்டைக்கேளு
கோளப்பா செயநீரைச் சூதத்தாட்டிக்
கொதிப்பிக் கப்புளிபோலக் கட்டிப்போகும்
நாளப்பா யிச்சூதமெண்ணை குத்தி
நலமாகக் கரண்டியிலே உருக்கிக் கொள்ளே. (200)

சூதம்கட்டினால் சாவுபொய்யாம்

உருக்கிய தோர்சூதமது குருவுக்காகு
முத்தமனே களங்கோடு சுண்ணமாகும்
பெருக்கிய தோர்குளிகைமுதற் செந்தூரமாகும்
பேரான தம்பனமும் வசியமாகும்
செருக்கிய தோரண்டமெல்லாஞ் சுத்திப்பார்த்துச்
சிவனிருக்கு மேருவையுந் தெரியப்பண்ணு
மருக்கிய தோர்சாவுபொய்யாந் தேகம்பொன்னா
மாடுகிறவாத மெல்லாஞ் சூதந்தானே. (201)

தாளகசெயநீரில் பாஷாணக்கட்டும் உப்பு மெழுகும்.

தானென்ற செயநீரிற் பாஷாணங்கள்
சமுசயங்க ளெண்ணாதே தோய்க்கக்கட்டும்
கானென்னவு பரசங்களெல்லாஞ் சத்தாங்
கவர்கோடி விரிந்தாடு முபரசத்தின்போக்கு
வேனென்ற லவணமொடு காரசாரம்
வெதுப்பினாற் றோய்த்ததிலே மெழுகுமாகும்
வானென்ற மெழுகதிலே பரிசவேதை
வாசனைக்குப் பாஷாணங் கட்டுந்தானே. (202)

அண்டமெழுகும் சாகாமல் நிறுத்திவைக்கும் சூதக்கட்டும்.

கட்டியதோர் பாஷாணங் கவரோகோடி
காட்டையிலே மெழுகாகு முபரசங்களெல்லாம்
முட்டையிலே கவசித்து ரவியிற்போட
மூன்று மொன்றாய்க் கரைந்துள்ளே மெழுகுமாகும்
நெட்டையிலே யிதின் மெழுகுபரிசவேதை
நேரான அண்டவித்தை சரக்கெல்லாங் கொல்லும்
தட்டையிலே வாசனைக்குச் சூதஞ்சாகும்
சாகாமலிருத்திவைக்கு சூதந்தானே. (203)

தாளகச்சுண்ணத்தால் வங்கச்சுண்ணம்.

இருத்தியதோர் தாளகமாஞ் சுண்ணத்தோடே
இதமான புனுகோடு வீரமிட்டு
அருத்தியதோர் வங்கத்திற் பூசிப்போட
அ[illegible]ந்து பொங்கிமல்லிகைப் பூப்போலேயாகும்
வருந்தியதோர் வங்கமென்ற சுண்ணஞ் சுண்ணம்
வ[illegible]த்திறக்கப் [illegible]து பிஞ்சான்மெத்த
[illegible]பாருததியதோர் வீரமிட்டுக்காரங்கூட்டி
புகழான சவ்வாதும் புனைந்து வையே. (204)

புனுகோடு காரம் சவ்வாது என்று ஒரு ஏட்டிலும், புனுகு, கற்பூரம், சவ்வாதுயென்று மற்றோர் ஏட்டிலும் இருப்பது தப்பு, வீரம், காரம், சவ்வாது என்ற ஏடே சரி.

64 பாஷாணங்களையும் சுண்ணம் செய்வதற்கு வங்கச்சுண்ண குரு.

வைத்திந்த சரக்கெல்லாம் பொட்டுப்போட
மணிபோலே நின்றாடும் பாஷாண்மெல்லாம்
கைத்தயிந்தப் பாஷாணக்குலங்களெல்லாந்
தனித்தனி யேகவர்கோடி சங்கமோடும்
ஐத்தயிந்த வங்கத்தின் சுண்ணத்தோடே
வப்பனே புனுகோடுவீரங்கூட்டி
மொய்த்த தொருவுபரசத்திற் பாஷாணத்தூட்டி
முசியாமலூத வெல்லாஞ் சுண்ணமாமே. (205)

ஏவாதி! வங்கச்சுண்ணம்செய்! பார்ப்போம்!

சுண்ணமெல்லாம் வெகுசுருக்கு தொட்டதெல்லாங்
கொல்லுஞ் சூட்டினாற்சாரத்திற் செயநீரோகோடி
வன்னமெல்லாம் மடங்கிற்று வங்கத்துள்ளே
வாதியென்று வந்தவனை வங்கங்கேளு
அன்னமெல்லாங் கெடுத்தாண்டு யோகம்பார்க்க
அடுமையாய்ப் பண்ணுவிக்கும் வங்கராசன்
சின்னமெல்லாம் பின்னிட்டு யேகமனமாக்கித்
தெளிவோடே ஞானவெளிசேர்க்குந்தானே. (206)

சேர்க்கிறதோர் முறைகேளு மாணாக்காளே
தட்சிணாமூர்த்தி கண்டார்யென்னைப்பெற்றார்
ஆர்க்கிறதோர் வாதமுதல் யோகஞான
மதுக்கதுக் குக்கருவல்லா மறியச்சொன்னார்
பார்க்கிறதோர் முறையெல்லாம் பார்த்துக்கண்டேன்
பாடினேன் வெளியாகவுங்களுக்குமக்காள்
ஏர்க்கிறதோர் முறையென்ன மெத்தக்கொஞ்ச
மேற்றாக் காற்சமாதிக்குள்ளிருக் கொட்டாதே. (207)

வாதத்துக்கு ஆதியானகுரு. இன்னதென்றுசொல்லவேணும் தாயே! மனம் கவலைப்படுகிறது என்று ரிஷிகள் துதித்தல்.

ஒட்டாதே யென்றுசொன்ன ரிஷிகள் சித்தருத்தமியாம்
மனோண் மணியைக் கேட்டுக்கேட்டுக்
காட்டான குருவென்ன வன்னமென்ன
களங்கென்ன செந்தூரப் போக்குமென்ன

நெட்டான வேதையென்ன செயநீரென்ன
நேரான சுண்ணத்தின் நேர்மையென்ன
தட்டானை வலத்தில்வைத்த தாயேசொல்லு
தயாபரியே என்றுசொல்லிப் போற்றினாரே. (208)

பூமிக்கரு சொல்லரிது வழலையென தாய்மறுமொழி கூறல்

போற்றினார் பானமொடு சுத்திவைத்துப்
புகழாகமனம் பொங்கியாத்தாள் சொன்னாள்
மாற்றினார் மனக்கவலை தாயேயென்றார்
மக்களே யஞ்சாதேபூமியென்றாள்
தோற்றினார் பூமியிலே கருவேதென்றார்
சொல்லரிது சிவன்சொல்லக் கேட்டேனென்றாள்
ஆத்தினார் நாதாக்கள் சித்தர்கோடி
அலட்டாச் சுவழலையென் றரைந்திட்டாளே. (209)

வழலைக்கு ஆதிஎன்னதாயே! பூமிநாதமெனல். பூமிநாதமே பூநீர்.

அரைந்தபின் புலகிரியினாலவள் பதத்தில்வீழ்ந்து
ஆத்தாளே வழலைக் காதியென்ன
அரைந்தபின் பேதுமில்லை பூமிநாதம்
மகத்தான கன்னியுட மாதவிடாய்மக்காள்
உரைந்தபின் புரவிபட்டுப் பொங்கிநீறு
முத்தமனே நாரியுட மருந்துமாச்சு
நிறைந்தபின்பு சுண்ணமிதிற் கூடினாக்கால்
நேரான விண்ணோர்கள் மருந்துமாச்சே. (210)

பூநீர் சுண்ணாம்பு புனுகுகூடில் சகலமும் நீறும்.

விண்ணோர்கள் மருந்தோடு புனுகுகூட்ட
வீரமென்ற மருந்தாச்சு தொட்டதெல்லாம் நீறும்
கண்ணோடு பசுப் போனாற் பால்கறக்காப்போல்
காமத்தை விண்ணெனன்பார் காணாவாதி
புண்ணோடே வழிந்த ரத்தம் நாரிமருந்தென்பார்
போக்கறியா வாதிகள்தான் சொல்லும் வார்த்தை
பண்ணோடே யிதுக்கொன்று மொவ்வாதென்று
பராபரைத்தாய் ஊசரத்தைச் சிரசென்றாளே. (211)

பிண்டம் என்பது சத்தி - சத்தியாகிய பூநீர் என்ற பூமிநாதம் இதுதானென்று தெரிய பரிட்சைகள்.

சிரசான பூநீறுயென்னைப்பெற்ற
சிற்பரியே சிறப்பில்லை யேதோவென்னில்
அரசான நீர்விடவே ரெத்தம் போலாம்
அறியாயோ மஞ்சள் படரெத்தம்போலாம்
நிரசான வீரமிட ரெத்தம்போலாம்
நேராகச் சாரமிட செயநீராகும்
துரைசாணி யாகிநின்ற பூமிநாதம்
தொட்டதெல்லாம் பதையாமற் கொல்லுந்தானே. (212)
(இது கைக்கும்)

இக்கவியின் பொருளை அறிந்துசெய்யும் வல்லவர்கள் யார்?

அண்டம் என்பது சிவம் - இக்கருவை அறிந்தவர்க்காகாதபொருள் ஒன்றுமில்லையெனல்.

கொல்லுகிறகவ ரெல்லாம் பூமிநாதம்
கூட்டுகிறகரு வெல்லாம் வழலைச்சுண்ணம்
மல்லுகிறகரு வெல்லாம் உப்புஉப்பு
மாட்டுகிறகரு வெல்லாம் தங்கம்சூதம்
வெல்லுகிறகரு வெல்லாங் காரசாரம்
விடுவிக்குஞ் சாரணைக்கு வீரராசன்
அல்லுகிறகரு வெல்லாம் நாகவங்கம்
அலையாமற் சொல்லிவிட்டேன் போவென்றானே. (213)

வழலை என்பது அண்டம். இதுவே சிவ உப்பு, சிவ உப்புக் கைத்திடாது. மஞ்சளுக்கு சிவக்காது. தீயிலிட கருத்துப்போகும். அகஸ்தியர் பரிபாஷை 500-ல் 2-ம் காண்டம் 29,30-வது பாட்டு.

வங்கச்சுண்ணத்தால் நிமிளைச்சுண்ணம்.

போவென்ற பராபரையைப் பூசைபண்ணிப்
போனார் களவரவர்கள் மரபினுள்ளே
தாவென்ற வங்கமாம் சுண்ணத்தோடு
சாரவே புனுகிட்டு வீரம்போட்டு
காவென்ற நிமிளையின்மேல் பூசியூதக்
கடல்நுரை போல்பொங்கியது சுண்ணமாகும்
வாவென்று கூப்பிட்டால் வாதம்வந்து
வாய்பொத்தி சொன்னபடி கேழ்க்குந்தானே. (214)

கேழ்க்கவே நிமிளையென்ற சுண்ணத்தோடே
கெடியாகச் சவ்வாது காரம் *வீரம்
வாழ்க்கவே மத்தித்து வைத்துக்கொண்டு
ஆயியுட பதத்தைநன்றாய்ப் பூசைபண்ணி
தாழ்க்கவே பாஷாணகுலங்க ளெல்லாம்
தடவியிட நவலோகம் வேதையாகும்
நாழ்க்கவே வுபரசங்கள் வாசனைக்குச் சத்தாம்
நாதமென்ற நிமிளையுட ஆட்டுத்தானே. (215)

*சாரம் என்று வேறொருபிரதியிலிருக்கின்றது.

நிமிளைச்சுண்ணத்தால் தங்கச்சுண்ணம்.

ஆட்டான நிமிளையிலே புனுகுவீரம்
அப்பனே சீனமிட்டாட்டிக் கொண்டு
மூட்டான தங்கமதிற்பூசிப்போடே
மூதண்ட சுண்ணாம்பாம்பரி தான்பாரு
நாட்டான விக்குருவிற் புனுகுவீரம்
நலமாக மத்தித்துத் தொந்தமேற
தாட்டான நூறுதொந்தந் தங்கமேறுந்
தனித்தனியே தொந்தமொன்றிற் கோடிதானே. (216)

கோடியென்று சொன்னதுவுங் கொஞ்சங்கொஞ்சங்
குறுகாது விரிந்தோடுங் கூறப்போகா
நாடியென்று தங்கமுமே சுண்ணமானால்
நாதமென்ற வேதைமட்டுந் துடர்ந்துஆடும்
வாடிநின்று மயங்காதே தங்கம் வித்து
மற்றதெல்லாம் வித்தல்ல சூதம்விந்து
ஓடிநின்ற யிறக்கமெல்லாந் தங்கத்தாளே
உத்தமனே சூதத்தால் வர்ணமாச்சே. (217)

ஆச்சப்பா தங்கம் போல் நவலோகந்தா
னடுக்கடுக் காய்த்தொந்தமிது ஏறியாடும்
மோச்சப்பா வுபரசமும் மலைகள்தானு
மொருபொட்டால் நீறிப் போமூதிப்பாரு
வாச்சப்பா சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
வாய்திறக்கப் போகாது சுண்ணத்தாட்டு
மூச்சப்பா வற்றவிடத்துக் கொக்குமொக்கும்
முதனாளில் நாதமென்ற நிமிளைதானே. (218)

நிமிளைசெயநீரில் சூதம்கட்டி சூதம் சுண்ணம்செய்து செம்பிலிட தங்கமாகுமெனல்.

தானென்ற நிமிளையொன்று சாரமிரண்டு
தாக்கயிலே யிளகியது செயநீராகும்
வானென்ற சூதத்தை யிதிலேபோட்டு
வளமாகக் கரண்டியிலே கொதிக்கக்கட்டும்
வேனென்ற சூதமது சுண்ணமாகும்
மேதினியைச் சுத்தவென்றாற் குளிகையாகும்
கானென்ற களங்காகுஞ் செந்தூரமாகுங்
காயசித்தியாகு மிந்தச் சூதங்காணே. (219)

நிமிளைச்சுண்ணத்தால் சாரக்கட்டு.

காணப்பா நிமிளையுட சுண்ணம் வீரம்
காரமொடு புனுகிட்டுக் கலந்துகொண்டு
பூணப்பா சாரத்தின் மேலேபூசப்
பொலபொலென நீர்பாயுஞ் சாரந்தானும்
ஊணப்பா மணலில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
உருவாகச் சாரமதுவெண்டு போலாம்
தோணப்பா விதையெடுத்து வீரங்கூட்டித்
துடியான வெண்கருவா லரைத்துக்கட்டே. (220)

நவாச்சாரச்சுண்ணம்.

கட்டுவது பணம்போலே வில்லைகட்டு
கடியதோரேழு சுண்ணக் குகையிற்போடு
மட்டுவது வூதுநன்றாய்ச்சார சுண்ணம்
வாய்திறக்கப் போகாது ஆயிநாதம்
ஒட்டுவது சாரத்தா லொட்டியேற
உயரமது பூரணத்தின் மேலேயாடும்
நெட்டுவது கடுநெட்டு நெட்டியோட
நிலையாது நிலையாது சாரப்போக்கே. (221)

திருமூலர் 70-யுகமாடியும் சாரத்தின் முடிவைக்காணமுடியவில்லையெனல்.

சாரமென்ற போக்கெடுத்து மூலமூர்த்தி
தனித்தேழு பத்துயுக மாடிக்காணார்
சாரமென்ற போக்கெடுத்து நந்திநால்வர்
சார்பறியோ மென்று சொல்லி மௌனமானார்

சாரமென்ற போக்கெடுத்து ரிசிகள்யோகி
தத்தளித்துத் தத்தளித் தின்னங்காணார்
சாரமென்ற போக்கெடுத்து நானும் பார்த்துத்
தள்ளாதென்று சொல்லி விட்டிட்டேனே. (222)

நவச்சாரவைப்பு

சொல்லியதோர் சாரத்தின் பிறப்பைக்கேளு
துடியான மூத்திரங்களொன் பதையுங்கூட்டி
மல்லியதோர் லவணமொடு காரங்கூட்டி
வாகான பூநீறு கூடக்கூட்டி
அல்லியதோர் பாண்டத்தில் பரங்கிவைத்தான்
அதினாலே யித்தனை தானாட்டுமாச்சு
எல்லியதோர் சாரவித்தை சாரஞ்சாரம்
எடுத்தெடுத்த துரைக்கெல்லாமேத் தந்தானே. (223)

ஏத்தமென்ற சாரத்தின் சுண்ணத்தோடே
யிட்டணைத்துச் சவ்வாது காரம்வீரம்
மாத்தமென்ற வுபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
வாசனைக்கு மணிபோலே நின்றுஆடும்
ஆத்தமென்ற வாட்டாடத் துலையாதப்பா
அதற்கதற்கினச் சேர்வை பச்சைகூட்டி
ஊத்தமென்ற தொந்திப்பாம் வேதையாகு
முருக்கினத்தை விரிக்கவென்றாற் கூடாவாறே. (224)

சாரச்சுண்ணத்தால் நவலோகம் பாஷாணமுதல் சுண்ணம்

வாரான சாரத்தில் வீரம்போட்டு
மைந்தனே புனுகிட்டுச் சீனம்போட்டு
கூறான நவலோகம் பாஷாணங்கள்
கொள்கிறதோரு பரசங்கள் மரமும்மண்ணும்
தாரான திதுபூசியூதச்சுண்ணந் தனித்தனியே
தொந்தித்தாற் சுண்ணங்கோடி
வேறான யினமென்ன வேதையென்ன
விடிந்த தேசாரத்தின் றலையிற்றானே. (225)

சாரசுண்ணத்தால் துருசுச்சுண்ணம்

தலையான சாரத்தில் புனுகுவீரந் தாக்கியல்லோ
துரிசியின் மேற்பூசிப் போடக்
கலையான சுக்கான் போற்றுரிசியாகுங்
காணப்பாவேமு சுண்ணக் குகையிலூத

நிலையான துரிசியது சுண்ணமாகும்
நீச்சானவாத மெல்லாங் கணைக்காலாச்சு
மலையான யெட்டெட்டுக் கர்மமெல்லாம்
வாசலிலே வேலைசெய்யு மைந்தாபாரே. (226)

துருசே சிவன்.

பாரப்பா துரிசியல்லோ குருவுமாச்சு
பாங்கான துரிசியென்ன வுப்புவுப்பு
நேரப்பா வுப்பென்ன சிவனுமாச்சு
நேரான சிவமென்ன துரிசுச்செம்பு
வாரப்பா சத்தியென்ன வூசரத்தினுப்பு
மகத்தான பூமியுட நாதமைந்தா
ஆரப்பா துரிசியுடவாட்டைக் காண்பா
ரளவில்லை துரிசியது சிவன்தான் காணே. (227)

சிவனென்பார் சத்தியென்பார் கண்டரென்பார்
செகமெல்லா மாட்டிவைத்த குருத்தானென்பார்
குவனென்பார் பரிசான பாணியென்பார்
குலாவியதோர் நீலவர்ண காளியென்பார்
அவனென்பார் ஆதியென்பார் அந்தமென்பார்
ஆத்தாளுமப் பனுந்தானிருந்த விடமென்பார்
தீயென்பார் தவத்தோர்க்குச் சீவனத்தை
யீய்ந்தசாரங்க பாணியெனச் சாத்துவாரே. (228)

துருசுசுண்ணம் - சொல்லவாயில்லை.

சாத்துவார் துரிசுயென்ற சுண்ணத்தோடு
சாதகமாய் வீரமொடு காரங்கூட்டிப்
போத்துவார் சவ்வாதுகூடப் போட்டு
பொலிவாக சரக்குகளைத் தொட்டு
ஆட்ட மாத்துவார் மணியாகும் முபரசங்கள் சத்தாம்
வகையொன்றில் வேதை சொல்ல வாயோயில்லை
ஊத்துவாய் கோலெழும்பு முருக்கினத்தின் வேதை
ஒருகோடி தொந்தனையு மோடுந்தானே. (229)

சாரச்சுண்ணம்.

ஓடவே புழுகொடு துரிசுச்சுண்ண
முத்தமனே வீரமொடு சீனங் சுன்னங்கூட்டி
ஆடவே சாரத்தின் சரக்கின் மேற்பொட்டுப்போட்டு
அனல்மேலே வைத்தூதுப் பொங்கிநீறும்

நாடவே பொட்டிட்டாலு பரசமும்மலையும்
நலம்பெறவே வெண்டதுபோல் பொருமிநீறும்
நீடவே வொவ்வொன்றிற் கவரோசங்க
நீறொன்று நூறுதொந்த மேருந்தானே. (230)

நூறுதொந்த மேறயிலே ஒவ்வொன்றுகோடி
நுணுக்கத்தில் நுணுக்கமெத்த சுண்ணமார்க்கம்
கூறுதொந்த மொவ்வொன்றிற் களங்குகோடி
குறிப்பான வீரமிட்டால் செந்தூரங்கோடி
மாறுதொந்தஞ் சாரமிடச் செயநீர்கோடி
மகத்தான மெழுகுமுதற் குருவுங்கோடி
வேறுதொந்த மொவ்வொன்றிற் சங்கமோடும்
வேதையென்ன வஷ்டாங்க மாடுந்தானே. (231)

துருசு சுண்ண மகிமை

அஷ்டாங்க சித்தியதறுபத்து நாலுமாட்டிவிக்குங்
காணியிடை துரிசுச் சுண்ணம்
கட்டாக வாதமெல்லாமிதி லேயாடுங்
கைவிட்டா லாடுகிற துரையோகோடி
நெட்டாங்க வசியமுதற் றம்பனங்கள்செய்யும்
நேரான காயசித்தி நிலைக்கப்பண்ணும்
தட்டான் கைப்பொன்னதுபோற் பலபணிதிபண்ணுஞ்
சாதகமாய் கண்டருட சுண்ணந்தானே (232)

லயகாலசிங்கிதைலம்.

சுண்ணமென்ற துரிசியிலே கழஞ்சியொன்று
சூட்டப் பாசவ்வாது கழஞ்சுநாலு
தன்னமென்ற புனுகதிலே கழஞ்சுநாலு
தனிப் பசுவின் கொழுப்பதிலே கழஞ்சிரெண்டு
கன்னமென்ற புத்தீசலிரு கழஞ்சுபோடு
கைமுறையாய் நாதவிந்து கழஞ்சோரெண்டு
வன்னமென்ற வீரமிதிற் கழஞ்சுபோடு
வாகாகக் குழைத்து நன்றாய் ரவியில்வையே. (233)

வைத்ததின் மேற்காந்தியைத்தான் பிடித்தாயானால்
வாருதிபோற் தயிலமெல்லா முருகியோடும்
நைத்தயிதை பரணியிலே வாங்கிவைத்து
நலமாகக் கூட்டுகிற மருந்துகேளு
பைத்தொட்டிச் சாரமொடு காரம்நாபி
பாங்கான கெந்தகமு மாலின்தேவி
கைத்ததொரு கஸ்தூரி யேழுங்கேளு
கைமுறையாய்ப் பணந்தூக்கி வுரைத்திடாயே. (234)

சிங்கிதைலத்தால் சூதக்கட்டு.

உரைத்திட்ட தைலமென்னலய காலசிங்கி
யுத்தமனே சாஸ்திரத்திற் சிங்கிகோடி
நிரைத்திட்ட யெந்நூலி லிதுதானொன்று
நேராகவிதி முன்னே சிங்கியில்லை
கரைத்திட்ட சூதத்திற்சிங்கிகுத்த
தவளையைப் போற்றத்தளித்துப் புட்டுமாகும்
விரைத்திட்ட புட்டெடுத்துச் சூடன் தீயில்
வெதுப்பிவைத்துக் கரண்டியிலே யெண்ணைவிட்டே. (235)

வேதைக்கு பலசரக்கைத்தொட்டு அலையாதேவாதி! சூதத்தைப்பொன்போல் உருகும்படி கட்டு. வேதைகண்டால் சிவதரிசனையாம்.

எண்ணைவிட்டு வுருக்கியிதைக் குகையிற்போட்டு
விதமாகக் காரமிட்டு ஆட்டு ஆட்டு
கண்ணைவிட்டுப் பொன்போலே யாடுஞ்சூதங்
கையிலே சிக்கிற்று வாதந்தானும்
விண்ணையொட்டி காட்டினதிற் கொக்குமொக்கும்
வேதை கண்டாற்சிவன் கண்டவாறுமாகும்
ஒண்ணைவிட்டுப் பலபலவாஞ் சரக்கைத்தொட்டு
அலைகிறாரு லகத்து வாதிதானே. (236)

இரசச்சுண்ணம். சூதச்சுண்ணம் செய்ய 7 சுண்ணக்குகை.

உலையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
வுருகிநின்ற சூதத்தை சுண்ணமாகத்
தலையான கடனுறையைச் சுண்ணநீராற்
சாதகமாய ரைத்தூ திக்கடுஞ் சுண்ணமாக்கி
நிலையான அந்திடைக்கு இணங்கன் சீனம்
நேரான கல்லுப்புச் சூடனோடு
கலையாக வெண்கருவாலரைத் தூதிக்கொண்டு
கடுஞ் சுண்ணமானபின்பு அதிலேகேளே. (237)

கேளப்பா வைந்திலொன்று மால்தேவிபூரம்
கெடியாகப் பூட்டியிதை வெண்கருவாலாட்டி
தாளப்பா வில்லைதட்டி யுலரப்போட்டுச்
சமரசமாய்ச் சுண்ணத்திற் புடத்தைப்போடு

வாளப்பா விதையெடுத்துக் குகைபோற்பண்ணி
வளமாக மேல்மூடி யொன்றுசெய்து
நாளப்பா வதற்குள்ளே சூதம்வைத்து
நலமாக மூடியொரு சீலைசெய்யே. (238)

செய்தபின்பு தணல்போட்டுச் சேர்த்துவூது
திறமாகரச முள்ளே நீராகுமட்டும்
கைதபின்பு நீரெடுத்துச் சழஞ்சிதூக்கிக்
கனகமொரு நாற்கழஞ்சி தூக்கியாட்டி
கொய்தபின்பு ரசத்தைக் கிளிபோற்கட்டிக்
கொடுத்தபின்பு மணியாகுங் கூறக்கேளு
நைதபின்பு ஏழுவகைக் குகையிலிட்டு
நலமாகச் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. (239)

2-வது கவசம் உப்பும் சுண்ணாம்பும்.

சீலைசெய்து லரவைத்துஉப்பும் சுண்ணாம்பும்
சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடியாக்கிக் கீழ்மேலிட்டு
சேலைசெய்து சட்டியிலே வைத்துமூடிக்
குழிவெட்டிக் கெசப்புடமாய்ப் போடுபோடு
மாலைசெய்து வேளையிலே யீசானத்தில்
ஆயிக்குப் பூசைபண்ணிப் பாத்திரங்கள்வைத்து
வாலைசெய்த புருவமையத் தர்ச்சனைகள்பண்ணி
ஆரவிட்டெடுத்துப் பார் சுண்ணமாமே. (240)

**கோசபீசமென்ற தங்கரசச்சுண்ணம் முடிந்து விட்டது.
இனி வாதம் அரைக்ஷணத்தில் முடிக்கலாம்.**

சுண்ணமென்ற கேரசமொடு பீசமிரண்டுந்
துடியாக நீறியது காரமானால்
வன்னமென்ன வேதையென்ன புடஞ் செயந்தானென்ன
வாகான கட்டென்ன செந்தூரமென்ன
யன்னமென்ன காமமென்ன வுலகமென்ன
அரைக்ஷணத்தில் முடிக்கலா மநேகங்கோடி
இன்னமென்ன சொல்லுவது வாதத்துக்
கிம்முறையே நூல்களெல்லாம் மெடுத்தவாறே. (241)

***சத்தி, நாதம், அண்டம், கோஜம் என்பது தங்கம்,
சிவம், விந்து, பிண்டம், பீஜம் என்பது ரசம்.
தொட்டால் பழுக்கும் எனல்.***

வாரான சுண்ணத்தில் வீரங்கார
மணுவளவு சவ்வாது கூடக்கூட்டி
தாறான சரக்கெடுத்துப் பொட்டதொன்று
தடவியே வுருக்கவல்லோ மணிபோலாடும்

வேறான தொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
    வெருவியதை தொந்திற்றாற் றொந்தங்கோடி
கூறான தொவ்வொன்றில் கவறோகோடி
    கொள்கியதோர் பரிசனத்தில் வேதையாமே. (242)

தங்கரசக்குருவை கையால் பூசிக்கொண்டு தொட்டால் தொட்டதெல்லாம் தங்கம். சித்தர் சீவனத்துக்காக ஈசன் பார்வதிக்குச் சொன்ன முறை.

வேதையென்ன விக்குருவைக் கையாற்றொட்டு
    வேண்டியதோர் சரக்கையெல்லாங் கையில்வாங்கி
பாதையென்ன தொட்டதெல்லாந் தங்கமாகும்
    பரிசனமுந் தூம்பரமு மெட்டுமாடும்
காதையென்ன வொன்றுமில்லை லகுதான்மெத்த
    காணரிது குருசொல்லக் காணவேணும்
பேதையென்ன சித்தருக்கு சீவனத்துக்காகப்
    பொற்சடையோன் பார்வதிக்குப்புகழ்ந்திட்டாரே. (243)

தங்கரசச்சுண்ணத்தால் உபரசம் 120-ம், நவலோகம் 9-ம் சுண்ணம், பட்டவிடமெல்லாம் சுண்ணமாகுமெனல்.

இட்டதொரு குருவோடே புனுகுவீர
    மிதமான சீனமிட்டு வைத்துக்கொண்டு
நட்டதொரு சரக்குகளிற் பூசியூத
    நலமான சுண்ணாம்பாமு பரசங்கள்தாதும்
பட்டதொரு விடங்களெல்லாஞ் சுண்ணாம்புக்காடாம்
    பரிவாக வொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
விட்டதொரு சுண்ணாம்பைத் தொந்தித்தேற
    வேதைகட்டு களங்கெல்லாம் வேதையாமே. (244)

பரிசூதம்போனால் வாதமென்ற சொல்லில்லை.

ஆமப்பா சுண்ணாம்பை விரித்து ஆட
    அரியயற்கு முடியாது அளவோயில்லை
வேமப்பா வண்டரண்டஞ் சுண்ணமாக
    வேதையென்ன பாதையென்ன வேர்தானேது
ஓமப்பா சூதமொடு தங்கம்போனா லுத்தமனே
    வாதமென்ற சொல்லும்போச்சு
காமப்பா ல்வித்தைக்கு மிதுவேயாதி
    கரையில்லை பரிசூதகக் குருவிற்றானே. (245)

வெள்ளிரச சுண்ணக்குரு.

தானென்ற வெள்ளியது நாலுக்குள்ளே
தாக்கியல் லோகுதமென்ற சுண்ணமொன்று
வேனென்ற முன்போலேயுருக்கி வாங்கி
விளங்கி நின்ற தங்கம்போற்புடத்தைப்போடு
கோனென்ற குருவாகும் வெள்ளிதானும்
கொள்ளையோ கொள்ளையிதில் வெள்ளிவித்தை
வானென்ற வெளிமட்டுந் தொட்டேயாடும்
வளர்ந்துதே வெள்ளி வித்தைமைந்தாபாரே. (246)

பாரப்பா சுக்குலந்தான் காணிபாய்ந்து
பரிவாகச் சடமாச்சு சடத்தாற்கோடி
நேரப்பா வளந்தாற்போல் வாதத்திற்கு
நேரான பீசமிது காணிபோதும்
தூரப்பா சடந்தேற கோடாகோடி
சொற்கடந்த வெள்ளி பொன்னாமிரண்டுமாகும்
ஆரப்பா வறிவார்களிந்தப் போக்கை
யுத்தமர்கள் கண்டி ருப்பாருணர்வுதானே. (247)

வெள்ளிச்சுண்ணத்தால் யாவும் மணியாகும். சூதம் 16 மாத்து வெள்ளியாகும்.

உணர்வான ரசிதமென்ற சுண்ணத்தோடே
ஒக்கவே வீரமிட்டுக் காரங்கூட்டி
தணர்வான சவ்வாது கூடப்போட்டுத்
தாக்கினாற் சரக்கெல்லா மணிபோலாடும்
துணர்வான சரக்கொன்று வுபரசமும் லோகம்
தொடச் சூதம்பதினாறு மாத்தாம்வெள்ளி
பணர்வான வெள்ளிவித்தை பார்க்கப்பார்க்க
பரிவாக நாலுயுகந்துலை யாவாறே. (248)

வெள்ளிச்சுண்ணத்தால் பாஷாணம் 64-ம் உபரசங்கள் 120-ம் சுண்ணமாமெனல்.

துலையாத வெள்ளியென்ற சுண்ணத்தோடு
சூட்டப் பாவீரமொடு புனுகுசீனம்
கலையான பாஷாணமு பரசத்திற்பூசி
கனலிலே போட்டுதேச் சுண்ணமாகும்
நிலையான சுண்ணமொன்றிற் சுண்ணங்கோடி
நிற்கயிட் மற்றாடு மண்டமெல்லாம்
மலையான மேருவது சுண்ணமாகும்
வாசனைக்கு மரமூதலாய்ச் சுண்ணமாமே. (249)

சூதம் கட்ட அறிந்தால் வாதம் சித்தி.

ஆமப்பா சுண்ணமொன்றிற் சுண்ணங்கோடி
அந்தந்தச் சுண்ணத்தே வெள்ளிகோடி
ஓமப்பா வொவ்வொன்றிற் குருவோகோடி
யோடுகிற பாதையென்னா லுரைக்கப்போகா
நாமப்பா கண்ட மட்டும் நூலிற்சொன்னோம்
நாதாக்கள் விரித்த நூற்றொகை யோயில்லை
சோமப்பா லுண்டாக்கால் யோகசித்தி
சூதத்தைக் கட்டறிந்தால் வாதம் சித்தே. (250)

வாதத்துக்கு அரசன் சூதம், சூதமே சிவம், காயசித்தி, யோகத்திற்கு இதைவிட வேறில்லை. ஒரு ரசமணியினால் இந்த ஜெகமெல்லாம் சுழலும். ஜெகமெல்லாம் சுழற்ற ஒரே ரசமணி போதும்.

சித்தாக காயசித்தி பண்ணுவிக்கும்
ஜெகமெல்லாஞ் சுழற்றவொரு குளிகைபோதும்
மத்தாகும் வாயிலிட்டாற் கேசரியைக்காட்டும்
வாதமென்ற சொல்லுக்கு மரசனாகும்
முத்தான குருவாகும் சுண்ணமாகும்
மோட்டத்துக் கேறுகிற யேணியாகும்
கொத்தாகும் சிவமாகும் குறியைகாட்டும்
குளிகையென்ற ரசத்தினுட குணமதாமே. (251)

ரசமணி சாரணை ஒன்றுக்கு விபரம்.

ரசம் கட்டினாலும் முதல் முதல் பூநாகச்சத்தையூட்டினால் தான் அ[illegible]ற்கு பசியெடுக்கும். பின் மற்ற சத்துக்களை கபளீகரித்து சாப்பிடும் வல்லமை உண்டாமெனல்.

குணமான பொற் குருவில்சூதங்கட்டி
கூட்டப்பா முந்திமுந்தி பூநாகசத்து
தணமான கெந்தகமு மப்பிரேகசத்துந்
தாக்கியல்லோ ஒவ்வொன்றாய் விடுவித்தபின்பு
மணமான உபரசங்கள் நூத்திரண்டு பத்தும்
வாகான பாஷாண மறுபத்தினாலும்
அ[illegible]ான தொவ்வொன்றாயூட்டி விடுவித்தா
லென்மக்காள் சாரணைதா னொன்றுமாச்சே. (252)

வாசியும் 12, ரசமணியும் 12. அதில் 7-வித ரசமணியும் சாரணைக்குத் தகுந்தபடி பெயரும் இன்ன ரசமணிக்கு இன்ன எடை இருக்கவேண்டும் என்ற விபரமும் நிகண்டு 1200ல் காண்க.

ஒன்றான சாரணைதான் சகடுமாச்சு
உத்தமனே மூன்றானால் கெவனமாச்சு
கன்றான அஞ்சானால் கேசரியுமாச்சு
கலந்துயிது யேழானாலஷ்டமா சித்தி
தன்றான ஒன்பதல்லோ கமலினியுமாச்சு
தவம்பெறவே பத்தல்லோ காமதேனு
ஒன்றான பதினைஞ்சு சொரூபமாச்சு
கூறுமிந்தப்படி கொடுத்து விடுவிப்பாமே. (253)

விடுவிக்க முறைகேளு சொல்வேன் யானும்
வேதாந்தச் சின்மயமாமூர்த்தி சொன்னார்
னெடுவிக்கு முபரசங்கள் னூத்திரண்டு பத்தும்
நேராகக் கொடுத்தல்லோ தீர்ந்தபின்பு
மடுவிக்கும் பாஷாணமறு பத்தினாலும்
வரிசையாய்க் கொடுத்ததிலே கக்கப்பண்ணி
அடிவிக்கும் நவலோகமிட்டுத் தாண்டி
அடுத்தாப்போல் ரெத்தினங்கள் ஒன்பதையுந்தாக்கே. (254)

கமலினி குளிகை மகிமை.

தாக்கியபின் குளிகையைப்பார் ரவிதோத்துப்போகுஞ்
சதானித்தம் தசைனாதங்க ளதிலேதோன்றும்
னோக்கிய பின்னொடிக்குளொரு கோடிகாதம்
னோகாமற் கொண்டேகுங் கேசரத்தினுள்ளே
தேக்கியபின் னட்டமா சித்தியாடுந்
தெளிவாக நினைத்ததெல்லாம் கொடுக்கும்பாரு
தூக்கியபின் கமலினிதான் தீயை வுண்ணுஞ்
சுகமாக வாருதியை யுறுஞ்சும்பாரே. (255)

கமலினி குளிகையையணிய பூரணத்தைக்காட்டும். சதா தசநாதம் கிளம்பும். அஷ்டமாசித்தியாகும். நினைத்ததை யெல்லாங் கொடுக்கும். அக்கினியை யுண்ணும். சமுத்திர ஜலத்தைக் குடிக்கும்.

உறுஞ்சுமே மாருதத்தைக் குளிகைவேக
மோட்ட மென்றால் நிமைக்குள்ளே சங்கமோடும்
அறிஞ்சுமே மேல்னோக்கினா லுன்மனையைத்தாண்டு
மடுக்கநின்ற பூரணத்தின் தமரைக்காட்டும்

முறிஞ்சு போய்மனத்தை யெங்குமோ டொட்டாது
மும்மலமாம் லகிரிகொண்டாப் போலேயாகு
மறிஞ்சுபோய் வாயுவெல்லா முள்ளே நிற்கு
மகத்தான கமலினியி னாட்டுத்தானே. (256)

மும்மலம் :- ஆணவம், மாய்கை, கன்மம், (காமியம்.)

சொரூபமணி மகிமை:

ஆட்டான சொரூபமணி யாட்டைக்கேளு
அப்பனே வாயிலிடத் தேகமில்லை
மூட்டான கண்டிப்புத் தீபம்போலா
மூச்சற்றவிடம் போலே கத்தியோடும்
நீட்டான நொடிக்குள்ளே அனந்தவரையோடும்
நிமைக்குள்ளே நூறுசங்கம் நேராய்வாங்கும்
ஒட்டான தமர்கடந்து பூரணத்திலோடு
முத்தமனே ஆறுவரை யேறலாமே. (257)

ஏறயிலே மணியோடு முரசுகேட்கு மிதமான
செயகண்டி சங்கங் கேட்குங்
கூறயிலே வெகுதொனியாய்ப் பேரிகையுங்கேட்குங்
குமரியதோர் மேகத்தினிடி யுங்கேட்குந்
தேறையிலே யிடிவிழுந்த மின்னல்காணுந்
திகைத்துப்போங் கண்மயங்கிச் செவிகேளாது
ஆறயிலே மனம் புத்திரெண்டுங்கெட்டு
அகண்டத்தே தன்மய மாயடங்கிப்போமே. (258)

அடங்கியதோர் நாதாக்கள் லெக்கமில்லை
அப்பனே பொன்பெற வந்தோரில்லை
முடங்கியதோர் சுழிமுனையின் வாசிபோல
முக்குறி யுங்கடந்துநின்ற கேசரியைப்போல
துடங்கியதோர் சொரூபமணி வாங்கவாங்க
சொல்லுவார் சிலம்பொலிதா னுண்டுவென்று
தடங்கியதோர் சிலம்பொலியில் புக்கிவந்த
சாதகரைக் கண்டிலேன் கண்டிலேனே. (259)

கண்டிலேன் சொரூபமணி, கமலினிதானிரண்டும்
காரணமா யெனையாண்ட சின்மயத்திற்கல்லாற்
கண்டிலேன் கைலாசம் பரம்பரைக்கேயல்லாய்
சாதகமாய் மற்றோர்கள் மரபிலில்லை
ஒண்டிலே னிக்குளிகை திருமூலவற்க
முத்தமனே சனகாதி பதஞ் சலிமாமுனியு
மண்டிலே நம்முடைய மரபுக்கல்லா
லாச்சரியம் யாருக்குமில் லைகாணே. (260)

காணப்பா யேழுபேர் மரபுக்குள்ளே
கைகடந்து சிலம்பொலியைக் கண்டோரில்லை
பூணப்பா மூலருக்கு னாலாம்பேரன்
போயல்லோ சிலம்பொலியில் சொக்கிவந்தார்
ஊணப்பா சமாதியிலே மனத்தைக்கட்டி
ஓடாமல் வாசிதன்னைச் சுழியிலேத்தி
தூணப்பா துரும்பாக்கிக்குளிகை போட்டு
சொற்பெரிய பூரணத்திற் பழகிடீரே. (261)

தீட்சை என்பது.
வாசியை சுழியிலேத்திப்பழகும் விதம் :-

உதயத்திலெழுந்திருந்து சுழிமுனையில் மனதை வைத்து அதாவது உச்சிக்குங்கீழ் உண்ணாக்குக்கும்மேல் சிருதமர்வழி மனதைச்செலுத்தி வாசியை ஓம் என்ற விசையதனாலுண்ணியேற்று. அகாரமாகியசிவம் உகாரமாகிய சத்தியுடன் சேர்ந்து மகாரமென்ற மவுனமாகிவிடும். அகாரமுடன் உகாரம் மவ்விற்பாய்ந் தொன்றாய் கலக்க பிரணவமுமாச்சு. இதுவே தீக்ஷை ஓங்காரம் நாதாக்கள்மறைத்தது. அகாரம் மூலத்தில் நிற்கும். உகாரம் கண்டத்தில் நிற்கும். மகாரம் மனோன்மணியில் நிற்கும்.

குளிகை சாரணை செய்யும்போது
சத்தை விடுவிக்கும் புடராஜன்.

பழகவே குளிகைக்கு சாரணையைக்கேளு
பாங்கான புடராஜன் பரிவாய்ப்பண்ணு
தளகவே சதிரகள்ளி வுப்பதொன்று
தன்னோடே லவணமஞ்சு காரம்ரெண்டு
யுளகவே யெவாச்சாரம் சத்திச்சாரம்
அதினோடு சவுக்காரம் காசிச்சாரம்
மிளகவே நவாச்சாரம் பிடாலவண
மித்தோடு பூநீறுங்கூடப்போடே. (262)

போடப்பா சவ்வீரங்கெந்தகமுஞ் சிலையும்
புகழான தாளகமும் லிங்கம், வெள்ளை
நீடப்பா கடல் நுரையும் வளகிலோடு
நேராக அஞ்சுவகை மூத்திரத்தினுப்பு
மூடப்பா யிதுவெல்லாம் சமனாய்க்கூட்டி
உத்தமனே பீங்கானி லரைத்துவைத்து
கூடப்பா குளிகையிட்டுச் சத்துக்களையிட்டு
குமுறிநன்றா யுருகிறதைக் குறிப்பாய்ப்பாரே. (263)

(5. வகை அமுரி விபரம் :- மனிதன், பசு, யானை, குதிரை, கழுதை)

சூதத்தில் ஊட்டிய சத்தை கக்கியதுக்கு அடையாளம் சூதம்தன் இடையே இருக்க வேண்டுமெனல்.
10 எடை சூதத்துக்கு 10 எடை சத்தையூட்டி கக்க வைக்க புடமென்ற மருந்து 1 போட வேண்டும். புடம் என்ற மருந்து 10-க்கு 1 போடாவிட்டால் சாப்பிட்ட சத்தை கக்காதெனல்.

குறிப்பாக நின்றுருகும் பருவம்பார்த்து
குமட்டியதிற்புடம் போட்டுக் கக்கப்பண்ணு
நெறிவாக கக்கினதுக்கடையாளந்தான்
நேராகச் சூதத்தினிடையே நிற்குங்
கறிப்பாக மறிந்தாப்போல் சாரணையின் மார்க்கம்
கையறிந்து வகையறிந்து பண்ணித்தேறு
மறிப்பாகச் சத்துநின்றால் பின்பொருக்கால்சூட்டு
வாகாக வொவ்வொன்றாய்க் கழித்திடாயே. (264)

ஒவ்வொன்றாய்க் கழத்திவிட்டு வுபசரமுஞ்சரக்கு
மூட்டியல்லோ நவலோகம் நவரெத்தினங்களெல்லாந்
தவ்வொன்றாய தைவிட்டுத் தீர்ந்தாரானால்
காணுமாக்கள் சாரணைதா னொன்றேயாச்சு
தவ்வொன்றாய் வெளிகடக்கும் பூரணத்திலேற்றுஞ்
சாதகமாய் வாய்நீறால் காயசித்தியாக்கும்
ஒவ்வொன்றாய் மவுனத்தில் கேசரியைக்காட்டும்
மகத்தான குளிகை செய்ய மார்க்கங்கேளே. (265)

சட்டமுனி நிகண்டு 1200ல் குகையும் குகைக்குள், பூசும் மருந்தும், ஒவ்வொரு மணிக்கு எடையும், இத்தனை தரம் சத்தூட்டினால் இன்னபெயரென்றும், சூதம் கட்டும் விதமும், கட்டிய ரசம் 10 எடை குகையில் வைத்துருகும் போது சமன் பூநாக சத்தைக்கொடு. இரண்டும் சேர்ந்துருகும் போது புடமென்ற மருந்து 1 கொடுயென்று விரிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை பார்த்துச் செய்யவும்.

போகர் 7000, 2-ங்காண்டத்தில் ரசமணிக்கு சத்தூட்டும் சாரணை விபரமும் குகையும் குகைக்குள் பூசும் மருந்துகளும் புடலக்ஷணங்களும் வெகு விமரிசையாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கொங்கணர் 3000, 2-ங் காண்டத்தில் 12 வித ரசமணியின் பெயரும் அதின் மகிமையும் புகழத்தக்கவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கிராவணம்.

இந்த கிராவணம் சத்தில்சேர்த்து சூதத்துக்கு கொடுக்காவிடில் சூதம் சத்துக்களை உட்கொள்ளாதெனல்.

மார்க்கமென்ன கிராவணத்தைச் சொல்வேன்யானும்
மனுஷனொடு ஆடு பன்றி கோழி காக்காய்
காற்கமென்ன மயிலோடு குதிரையேழுங்
கலங்கா மலதினுடைய பிச்செடுத்து
ஆற்கமென்ன ஆனையொடு குதிரைமாடு
அய்யனே மனுஷனுட குறும்பிவாங்கு
சேற்கமென்ன வகையொன்று காசுதூக்கு
செப்புகிறேன் மருந்து யின்னம்செப்புகிறேனே. (266)

செப்புகிறேன் தேன் வெண்ணை
குன்றிகாரந் திறமானமெழுகோடு சாரங்கூட
ஒப்புகிறேன் வெடியுப்பு துரிசிச்சுண்ணம்
உத்தமனே கற்பூரம் புனுகுகூட
நப்புகிறேன் நாதவிந்து வாய்நீரொக்க
நலமாக வகைவகைக்குக் காசுபோடு
கொப்புகிறேன் தாளகத்தால் வங்கபற்பங்
குலாவியதோர் மனோசிலையால் யீயஞ்செய்யே. (267)

தங்க பற்பம்.

(தங்கத்தை நீற்ற 3-வகை பற்பம். இது நல்ல முறை.)

செய்யப்பா கெந்தகத்தால் நாகபற்பந்
திறமாகவிது மூன்று மூன்றுகாசு
வையப்பா யிதினோடே தங்கமொன்று
மாட்டியிதில் வெண்கருவா லரைத்துக்கட்டி
கையப்பா கரியோட்டி லூதத்தங்கம்
கலந்துகொண்டு பற்பமாய் நீறிப்போகும்
நையப்பா யிதைக்கூட்டி நன்றாயாட்டி
நலமான நல்லெண்ணை சேரைவாரே. (268)

வாரப்பா யிதுக்குள்ளே வசம்புச்சாறு
வாகாகக்கால் படிதான் விட்டு நன்றாய்
நேரப்பா காச்சியிதை மெழுகுபோல
நேர்பாக மெடுத்து வைப்பாய் பீங்கானுக்குள்
பாரப்பா யிதின்பேரு கிராவணந்தா னென்பார்
பாங்கான சாரணைக்கு சத்தில் தொட்டு
ஒரப்பா கொடுத்தாலே சூதங்கொள்ளும்
மூட்டாட்டால் சத்துக்களையுட் கொள்ளாதே. (269)

ரசத்தில் கிராவணத்தை சத்துடன் சேர்த்து போடாவிட்டால் சத்து மிதக்கும். ரசம் உள்ளே வாங்கிக்கொள்ளாது. உட்சென்று வாங்கியபின் புடம் ஒன்று போட வேண்டுமெனல்.

தொள்ளாட்டால் சாரணைக்கு பிலமோயில்லை
கோபித்துச் சூதமது உட்கொள்ளாது
அள்ளாட்டால் களங்கோடு செந்தூரங்கள்
அணையாது லோகத்தின்மேலே நிற்கும்
நள்ளாட்டால் கிராவணத்தைத் தொட்டுப்போட
நலம்பெரியமலை முதலாயுள்ளே வாங்குந்
தள்ளாட்டால் கிராவணத்தை விட்டாயானால்
சாங்கமாய் வேதைக்கு பிலமும் போச்சே. (270)

எல்லாம் கிராவணத்திலிருக்கிறது. ஜாக்கிரதை! கிராவணத்தை விட்டால் வேதையில்லை.

போச்சுதென்று விட்டாக்கால் சாரணையைத்தானும்
புகழான சித்தரென்ற பேரும்போச்சு
ஆச்சென்று கிராவணத்தை விட்டாயானால்
ஆடுகிற வேதையுட பிலமும் போச்சு
நீச்சென்று சுண்ணாம்பை விட்டாயானால்
நேரான செயநீறுங்குருவும் போச்சு
போச்சென்று வாதத்தைக்கேட்டுச் சுட்டால்
பேய்பிடித்த நாய்போல பிரளுவாயே. (271)

நாகக்குருசெய்.

பிரளாமல் லகுவிலே சொல்லக்கேளு
பேரான வெண்காரம் பலந்தானொன்று
மரளாமல் அண்டத்தோற் பலந்தானொன்று
மாட்டி ரெண்டுஞ்சதிரகள்ளிப் பாலாலாட்டி
திரளாமல் திரண்டதொரு பூநீறுபலந்தான்
சேரிதிலே சாரமொரு பலந்தாநீயு
மரளாமல ரைக்கையிலே மெழுகாம்ரெண்டும்
அப்பிதனை நாகமொருபலந் தான்ரண்டே. (272)

2-வது கவசம் வெங்காரம் அண்டத்தோல்.

இரண்டான அண்டத்தோல் மேலே கட்டு
நேராகச் சுண்ணாம் புச்சீலைசுத்தி
திண்டாகப் புடம்போட நாகங்கட்டுந்
தகர்ந்தக்கால் தளுக்கெல்லா மொளியாய்க்காணும்

பண்டாக முன்கவசம் வாங்கிப்போட்டு
பாங்கான பூநீறுப லந்தானொன்று
நன்றாக சாரமொன்று மால்தேவியொன்று
நாட்டியரை மெழுகாகுங்கவசங்கட்டே. (273)

நாகக்கட்டு.

பூநீர் நவாச்சாரம் தாளகம் வகைக்கு 1 பலம் சேர்த்தரைக்க மெழுகாகும். இதனால் 5 புகையடங்கி நாகம் கட்டும்.

கட்டியல்லோ சீலைசெய்து புடத்தைப்போட
கைவிட்ட புகையஞ்சுங் கிட்டிப்போகும்
ஒட்டியல்லோ யிதையெடுத்து வேதைசொல்வே
னுருக்கியல்லோ தங்கமது கழஞ்சித.ᵣனும்
நெட்டியல்லோ நாகமொரு கழஞ்சி வாங்கி
நேராக வெண்காரம் பூசித்தாக்கு
குட்டியல்லோ போட்டெடுத்த குரங்குபோல
குமுறாமல் நாகமிதிற் கூடிப்போமே. (274)

நாகக்குருவில் வேதை.

கூடிநின்று உருகையிலே வீரம்போடு
குறிப்பாக உட்கொண்டு கலந்துபோகும்
வாடிநின்று மயங்காதே வெள்ளி செம்பில்
மாட்டிடுவாய் பத்திலொன்று தங்கமாகும்
நாடிநின்று யிந்தயெடை லிங்கம் போட்டால்
நலமான வெள்ளி செம்பிலெட்டுங்காணும்
ஓடிநின்று யிதற்குள்ளே சரக்கையூட்ட
உத்தமனே கோடி கவரோடுந்தானே. (275)

உட்சென்று கலக்காவிடில் முன் கிராவணத்தை சேர்த்துப் போட வேண்டும்.

அயச்சத்து.

பூநீர் சார ஜெயநீரால் அயம் தண்ணிபோலுருகும்.

ஓடயின்னுஞ் சுருக்காக கருவைச்சொல்வேன்
உத்தமனே சாரமொடு பூநீர்கூட்டி
நாடியிதை அரைத்துவைக்க செயநீராகும்
நலமான யிந்நீரில் கருவைக்கேளு
ஊடயிதில் தாளகமும் காரம்வீர
முத்தமனே துரிசியிதினாலும் போட்டு
ஆடயிதிற் செயநீரைவிட்டு ஆட்டி
அரப்பொடிதான் பலமொன்றில் பிசறியூதே. (276)

மேற்படி 4 சரக்கும் இரும்புபொடிக்கு சமனாக சேர்த்துருக்கவும். இப்படியே மூன்று தரம் செய்யவும்.

அயச்சத்து 1, முன் கட்டிய நாகத்தில் சமன் தங்கம் சேர்ந்தது 1, சேர்த்துருக்கி களங்காக்கி வேதையிடல்.

ஊதையிலே யுருகியொரு மணியுமாகு
முத்தமனே பொன்போலே வர்ணங்காணும்
பாதையிலே யிப்படித்தான் முக்காலூது
பரிவாகப் பொன்போலே கண்விட்டாடும்
வேதையிலே முந்நாகந் தங்கம்ரெண்டும்
விளங்கியே யிரும்பிடைக்குக் கூடத்தாக்கு
பாதையிலே வீரமிட்டு லிங்கம் போடு
மைந்தனே களங்காகும் வேதை கேளே. (277)

வீரம் லிங்கம் சமனாகவோ நாலுக்கொன்றோ சேர்த்து கண்டுகொள்ளவும்.

உன் யோகத்தை பரீட்சி. தரித்திரனேயானாக்கால் தவறிப்போகும்.

காந்த சத்து.

கேளப்பா நூத்தொன்று நலலோகத்தோடுங்
கெடியான மாத்தென்ன பனிரெண்டாகும்
நாளப்பா செல்லாது யிந்தப்போக்கு
நலமாக யின்னமொரு போக்குச்சொல்வேன்
வேளப்பா காந்தத்தை யிரும்புபோலூது
விளங்கியதோர் காந்தமெல்லாஞ் சத்தாய் நிற்குந்
தாளப்பா பிடித்துநின்றால் குருதான் சொல்வார்
தரித்திரனே யானாக்கால் தவறிப்போமே. (278)

காந்த சத்து வேதை.

தவறாமற் காந்தமென்ற சத்துக்குள்ளே
தாக்கப்பா தங்கமொன்று நாகமொன்று
உவறாமற் காந்தத்தினிடையேபோட்டு
உறுதியொன்றாய் நிற்கையிலே கெந்தகமுஞ்சூதம்
நன்றாக அந்திடைக்கு அரைத்துப்போடு
நலமாக உட்கொண்டு களங்குமாகுங்
கவறாக மெடுத்திதனை நவலோகத்தில்
காட்டு யிருநூத்தொன்று தங்கமாமே. (279)

தங்கம் செய்வது அரிதல்ல.
ஜெகத்தில் சாகாமலிருக்கவேண்டும்.
அதற்கு இம்முறையே செய்தருந்து.

தங்கமோ செய்வது தானரிதோவல்ல
சாதகமாய் களங்கெடுத்துக் கெந்தகத்தைக் கூட்டி
அங்கமோ,அரைத்திதனை பொற்றலையின் சாற்றில்
அளவாகப் புடம்போட செந்தூரமாகும்
பங்கமோ வாராமல் தினம் பணந்தானுண்ணு
பளபளக்கு முடம்பெல்லா முகமோகாந்தி,
சிங்கமோ யிவனென்பார் நரையோ
மாருஞ் செகத்திலே சாகாமலிருப்பான்தானே. (280)

நல்ல புத்தியில்லையே! பெண்ணாசைவிடவில்லையே!
பெண்குழியில் விழுகிறாயே!
எப்படி கற்பம் சித்திக்கும்?
சாகாமலிருந்தால் அவனே வாதி.

சாகாமலிருந்தாலே அவனேவாதி
சஞ்சாரத்தால லைந்து செத்துப் போனால்
வேகாதநாலேது அறிவங்கேது
வெளியோடே கூடுகிறமனமங்கேது
ஆகாத புத்தியினால்வாதி கெட்டான்
அம்மம்மா பெண்ணாசைக்குழியில் வீழ்ந்தான்
போகாமல் வாசினைதான் சுத்திக்கொண்டு
பொன்னாசை பெண்ணாசை ஆச்சுதானே. (281)

ஊஷரத்தால் பொன்னுமாகும். அறிவேகுரு.

தானென்ற ஊஷரத்தால் சலவைபண்ணித்
தரித்திடை யிலாபரணம் பூண்டுகொண்டு
வேனென்ற பெண்ணுடைய அதரந்தோய்த்து
வேசிக்குப்பொன் கொடுத்து திருட்டுச்செய்து
கானென்ற திரோதாயி மயக்கத்திற்சிக்கிக்
கலந்திறந்த மாடுகளே சொல்லக்கேளு
வானென்ற ஊஷரத்தில் பொன்னுமாகு
மகத்தான மார்க்கமிது மருவிப்பாரே. (282)

(ஊஷரம் என்பது பூநீர்.)

பூநீர் 1, சாரம் 1 அரைக்க ஜெய நீராகும். அதில் கெந்தக செம்பு.

மருவியின்னஞ் சுளுவாக சொல்லக்கேளு
வாய்திறந்து சொல்லார் களிந்தப்போக்கை
அருவியின்னம் பூநீறாஞ் சுன்னத்தோடே
அப்பனே சாரமிட்டு அரைக்கத்தண்ணீர்
கருவிலிந்த நீருக்குள் கெந்தகத்தைப்போட்டு
காச்சப்பா கரண்டியிலே வத்தமட்டுந்
தருவியிந்த கரண்டியைத்தான் பனியில்வைக்கச்
சாதகமாய் ஜெயநீராயூறுந்தானே. (283)

பூநீர் தை மாத தசமியில் எடுத்தவுட்ன் நவாச்சாரம் சேர்த்து அரைத்தால் தான் நீருண்டாகும். மற்ற மாதங்களில் எடுத்த பூநீரில் நீர்ப்பிரியாது. தசமியில் எடுத்த பிண்டம் தப்பில் சுத்தகெங்கை யாகாவாறே என்று அகஸ்தியர் பரிபாஷை 500ல் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விளைவு பூநீரே சுண்ணமாயிருப்பதால் பச்சையாகவே சேர்க்கலாம். தெரிந்தவர்கள் சுண்ணஞ்செய்து பார்க்கவும்.

ஊறியதோர் ஜெயநீரில் முன்சேரைவார்த்து
உத்தமனே வைத்து நன்றாய் காய்ச்சு நீயும்
மாறியதோர் பனியில்வைக்க ஜெயநீராகு
மைந்தனே அஞ்சுதரமிப்படியே காச்சி
கூறியதோர் கெந்தகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
கொள்கியொரு பலம் நிறுத்துக் கல்வத்திட்டுத்
தேறியதோர் காரமொரு காசிடைதான்
போட்டுச் சிறுகுட்டித்தக் காளிப்பழமும்போடே. (284)

(காரம் என்பது இவ்விடத்தில் வெங்காரம்)

கெந்தக செம்பு க்ஷணத்தில் வேதை.

பழம்போடு மூன்றுநாள் மூன்றுசேரை
பாங்காக வரைத்து நன்றாய்ப் பணம்போற்கட்டி
களம்போடு உலர்ந்த பின்பெடுத்துக்கொண்டு
காரீயமொருபலத்தி லொவ்வொன்றாக
உளம்போடு யுருகையிலே கொடுத்து
நன்றாயுருகியெல்லாம் வாங்கின பின்னெடுத்துக்கொண்டு
தளம்போடு யீயமிட்டு ஊதிப்போட
சார்வான கெந்தகந்தான் செம்புமாமே. (285)

கெந்தகச் செம்பால் தங்கம் செம்புமாகும்.

செம்பாக கெந்தகந்தான் பலநூற்குள்ளே
 செப்புவார் செப்புவார் திருக்குமெத்த
செம்பானால் கெந்தகந்தான் வேதைமாற்கம்
 க்ஷணபேதி கணபேதி பரிசபேதி
செம்பானால் நவலோகஞ் செம்புமாகும்
 சேர்த்தவிடம் தேய்த்தவிடமெல்லாம் பொன்னாம்
செம்பானால் திசைத்கொன்று தங்கத்தூட்டு
 சேர்ந்தேறும் நூறுதொந்தம் தங்கச்செம்பே. (286)

தங்கச்செம்பால் தேகம் பொன்னாம். வெள்ளி பத்து மாத்து.

தங்கமது கடைசியிலே யானசெம்பைத்
 தாக்கப்பா நூற்றிடையாம் வெள்ளிக்கொன்று
தங்கமாம் வெள்ளியது பத்தும்பத்தும்
 தப்பாது கெந்தகத்தின் வேதைதானும்
தங்கமது செம்பானால் தேகம் பொன்னாம்
 தாக்கியுண்ணத் தாக்கியுண்ணக் கவனமாகுந்
தங்கமது செம்பாகிலோடுந்தூரம் க்ஷணத்திலே
 மறிக்குகிறேன் பாருபாரே. (287)

கெந்தகச் செம்பால் இரும்பு தங்கமாகும்.

மறிக்கிறேனஞ் சாக மூணுமாக
 மக்களே யெட்டாக னாலுமாகப்
பிரிக்கிறேனேழாக ஒன்பதாக பேரான
 கெந்தகத்தின் செம்பைத்தானு
முறிக்கிறேன் செம்பெடுத்து செம்பிலீந்து
 மூட்டப்பா வெள்ளியிலே அஞ்சுமாத்து
நெறிக்கிறேன் செம்பெடுத்து யிரும்பிலீய
 நேராக நாலஞ்சு மாத்துதானே. (288)

கெந்திச் செம்பால் ரசகுளிகை.

மாத்தான செம்பெடுத்து யீயத்தூட்ட
 வழமாக மாத்தேழு காணுங்காணு
மூத்தான செம்பெடுத்து நாகத்தூட்ட
 உத்தமனே யொன்பதுதான் மாத்துக்காணுங்

காத்தான வாசனைக்குக் கெந்திச்செம்பு,
காணியொரு கோடிக்காங் கோடிகோடி
கோத்தான குளிகைக்குக் *கக்கிஷமாகுங்
கொள்கியிந்த கெந்திசத்தால் குளிகைகட்டே. (289)

*கக்கிஷம் கக்கசம் - பிரயாசம். (Hardness Difficulty)
ரசம் ஓட எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டாலும் முடியாது. கஷ்டப்பட்டு ஓடவும் முடியாது.

சத்தியாகி கெந்திசெம்பால் ஈசனாகிய ரசம் கட்டும் மகிமை.

கட்டினால் குளிகையது யசையாதப்பா
கட்டாட்டால் வண்டுபோலூர்ந்து ஓடும்
நெட்டினாற் கெந்தகமோ சத்திசத்தி
நேரான ரசமென்ன ஈசன்ஈசன்
ஒட்டினா லொன்றோடொன்று சேர்ந்து
ஓடாமல் கரடத்தே கட்டிப்போகுந்
தெட்டினாற் றெட்டொட்டாங் கெந்திச்செம்பு
திறமான சத்தியுட திறமை தானே. (290)

கரடு = கரடுமுரடு, ஒழுங்கின்மை=வளர்ச்சியற்றது
கரடு = யானையின் மதவெறி.
கரடம் = யானை மதம்பாய் சுவடு. உரை :-
யானைக்கவுளினின்றும் மதம் பாயும் துவாரம்.
கரடத்தே = யானையின் மதவெறி அற்று

கரடத்தே கட்டிப்போகும் என்பதற்கு உரை = கோணல், முருகல், கரடு முரடில்லாமல் சூதமென்ற யானையின் மதவெறி அடங்கி கெந்தகச் செம்புடன் ரசம் நன்றாய்க் கலந்து கட்டும் எனல்.

தெட்டினால் = தெளிவானால் சூதமென்ற யானையின் மதவெறி யெல்லாம் அடங்கிக் கட்டுப்படுமுன் கெந்திச்செம்புடன் ரசம் கலந்துருகி தெளிந்த பிறகுங்கூட ரசம் தெளிந்துருகும் சமயத்திலும் ரசம் வஞ்சித்து ஏமாற்றி விட்டு ஓடப்பார்த்தாலும் (றெட்டொட்டாங் கெந்திசெம்பு) கெந்திச்செம்பை ஏமாற்றிவிட்டு ஓடவிடாமல் கெந்திசெம்பு ரசத்தை கட்டிவிடும்.

ஏமாறாத கெந்திச்செம்பு ரசத்தை ஓடவிடாமல் கட்டிவிடும்.
தெட்டிதல் = வஞ்சித்தல். தெட்டவர்=தெளிந்தவர்.

ரசம் கெந்திச்செம்பை ஏமாற்ற முடியாது. ரசம் வஞ்சித்து ஓடப் பார்த்தாலும் கெந்திச்செம்பின் வல்லமையால் ஓட முடியாமல் அடங்கி விடும் (ரசம் கட்டிவிடும்) கெந்திச் செம்பை ஏமாற்றிவிட்டு ரசம் ஓட முடியாது.

மதம் பிடித்த யானை போல் சூதம் மதங்கொண்டு, மதங்கொண்ட யானை கண்தெரியாமல் ஓடுவதுபோல் சூதமென்ற யானை மதவெரிறி கொண்டு ஓடினாலும், மதவெறியாலும் ஓடமுடியாதபடி விந்துவென்ற ரசமானது நாதமாகிய கெந்தியின் காமகலையால் மயங்கி கட்டுண்டுபோம்.

ஒரு வார்த்தையில் இவ்வளவு உரை அடங்கியிருக்கிறது கவனிக்கவும்.

கெந்த்க செம்பு செந்தூரம்

திறமையொத்த கெந்தகமாஞ் செம்பதொன்று
சேரிதிலே காந்தமொன்று தங்கமொன்று
நிரமையொத் துருக்கி நன்றாய் மணியாய்வாங்கி
நேராக யிந்திடைக்குச் சூதங்கூட்டி
யரவையொத்த கெந்தகமோ ரெட்டிப்பிட்டு
வரையப்பா பொற்றிலையின் சாற்றினாலே
குரவையொத்த அயக்குப்பிக்குள்ளே யிட்டு
கொடியதொரு வாலுகையில் தீயை மூட்டே. (291)

1000-க்கு 1-ல் நவலோகம் தங்கமாகும்.

மூட்டியல்லோ செந்தூர பதத்தைப் பார்த்து
முகுந்தனுட தங்கைக்குப் பூசை செய்து
நாட்டியல்லோ யீசானம் நிருவாணிக்கு
நலமான பூசைசெய்து வாங்கிக்கொண்டு
ஆட்டியல்லோ சகஸ்திரத்துக்கொன்றே
வேதை யப்பனே நவலோகத் தோடும்பாரு
நீட்டியல்லோ வீசமிடை மண்டலந்தா னுண்ண
நேரான கதிர்போலத் தேகமாமே. (292)

கெந்தகசெம்பு செந்தூரம் சாப்பிட கற்பாந்த காலம் வாழலாம் தன்னுக்குள் ஆறாதாரம் தெரிசனையாகும்.

கதிர்போலத் தேகமாங் கற்பாந்தகாலங்
கழிகிறதோர் வாசியெல்லாஞ் சுழியிலேருஞ்
கதிர்போல நான்முகனுங் கைவசமாஞ்
சதாநித்தம் நாதாந்த வெளியில் நிற்கு
மெதிர்போலக் கேசரிதான் முன்னேகாணு
மேறலாஞ் சக்கரங்களாரும் பார்த்து
முதிர்போல மனமடங்கி வாசனையைத்தள்ளு
முத்தான தேவியுட நாதந்தானே. (293)

நாதமென்ற செந்தூரம் லோகத்தூட்ட
நலம்பெறவே செம்பாகும் பத்துத் தொந்தம்
நேதமென்ற கடசியிட்ட தொந்தம் வாங்கி
நேரப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
வாதமென்ற கெந்தியுட தொந்தஞ் சொல்ல
வாயேது யுபரசத்தி லிப்படியே யேறுங்
காதமென்றாற் சொல்லயிலாஞ் சத்தகோடி
கடந்து நின்ற ஒட்டத்தை கண்டிலேனே. (294)

283-வது பாட்டின் பூநீர்
செயநீரால் வெள்ளைமெழுகும் அதனால் தாளகமெழுகும்.

கண்டிலேன் கெந்தகந்தான் கொதிக்க நீரிற்
கைமுறையாய் வெள்ளையிட்டு கொதிக்க வைத்துத்
தண்டிலே நிப்படித்தான் ஏழுதிரங்காச்சி
தனையெடுத்து அதிற்பாதி துரிசுச்சுண்ணம்
பண்டிலே னிதையரைத்து மெழுகாய் பண்ணி
பாங்கான தாளகத்தில் கவசங்கட்டி
யொண்டிலேன் கரியோட்டில் வாட்டக்கேளு
யுத்தமனே மால்தேவி மெழுகு மாமே. (295)

தாளகமெழுகால் வீரமெழுகும் அதனால் துருசுமெழுகும்.

மெழுகான மால்தேவி வீரத்திற் பூசி
மெத்தெனவே கரியோட்டில் வாட்டுவாட்டு
வொழுகாக வீரமது மெழுகுமாகு
முத்தமனேயிம் மெழுகை துரிசுக்கப்பி
நளுகாக வாட்டயிலே துரிசு தானும்
நலமான வெண்ணையைப்போல் மெழுகுமாகு
மளுகாமற் சொல்லுகிறேன் மக்காள் வாத
மாதியென்ற பரியெடுத்துத் தகடு போடே. (296)

(பரி என்பது தங்கம்.)
துருசுமெழுகால் தங்கம் குருவாகி சூதம் கட்டுதல்.

தகட்டிலே துரிசுடயு மெழுகைப் பூசி
சாதகமா யண்டத்தோல் கீழ்மேலிட்டு
முகட்டிலே புடம்போடத் தங்கம் நீரு
மூதண்டக்குரு வாச்சு பரிதானப்பா
பகட்டிலே னிக்குருவை பூசிவாட்டப்
பாங்கான சரக்கெல்லாம் வேதையாகும்
நகட்டிலே பரிக்குருவால்ச் சூதங்கட்டும்
நலமான சூதகத்தி னாண்மை கேளே. (297)

தங்க இரச சுன்னம்.

ஆண்மையென்ற சூதத்திற் றங்கங் கூட்டி
யடவாக யுருக்கியதை வில்லை வார்த்து
வளமையென்ற வீரமொடு பூரஞ்சூதம்
வகையான புனுகோடு மாலின்தேவி
கெளமையென்ற முலைப்பாலா லரைத்துப் பூசி
கெடியாக யேழுசுண்ணக் குகையில் வைத்து
தளமையென்றிச் சீலை செய்து புடத்தைப்போடத்
தவளம்போற் குருவாகுஞ் சூதந்தானே. (298)

ஜகத்தோரை மயக்குகின்ற தங்க ரசசுண்ண குரு.

குருவான சூதத்திற் சவ்வாது காரங்
கூட்டியல்லோ மத்தித்துக்காதில் வைத்து
மருவாக யிதையெடுத்துச் சரக்கைத்தொட்டு
மாட்டிடுவாய் நூத்தொன்று நவலோகத்திற்
திருவாக தசமாத்தாஞ் சேர்த்து பாரு
செகத்தோரை மயக்குகின்ற மாற்கமைந்தா
தருவாகுங் குருவாலே வித்தை கோடி
சாதகமா யிருந்தவற்குத் தெரியுந் தானே. (299)

தங்கரச சுண்ணத்தால் துருசுகுரு செய்யும் விதம்.

தெரியவே குருவோடு வீரங்கூட்டி சிறப்பாக
வெண்கரு வாலரைத்து நன்றாய்ப்
பரியவே துரிசியின் மேலேபூசிப்
பாங்காக வேழுசுண்ணக் குகையில் வைத்து
நெரியவே சீலைசெய்து குருவாலே புடத்தைப்போடு
நிற்மலம்போல் குருவாகுந் துரிசுதானு
மரியவே யிதிலாடுமாட்டம் யறிஞ்ச
மட்டும் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்கேளே. (300)

துருசு சுண்ணத்தால் ஸ்தம்பன ரசமணி செய்யும்விதம்.

நன்றான குருப்பட்டால் சூதங்கட்டும்
நலமான சரக்கெல்லாம் வாசனைக்குச்சாகு
மொன்றான தொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
யோடுமே வெகுதூரந் துரிசுவேகம்
கன்றான துரிசியினால் தங்கம் நீரும்
காட்டு முன்னே சூதமது மணிபோலாடுந்
தன்றான குளிகையுமாந் தம்பனமுமாகும்
தாக்கினாலுருக்கினமாந் தாக்கு தாக்கே. (301)

295-வது பாட்டின் வெள்ளை மெழுகும் தாளகமெழுகும் பெருமையைப்பேச நாவோயில்லை.

தாக்கினால் வெள்ளையுட மெழுகு வேதை
சதகோடி விரிந்தாடுமப்பா கேளு
பாக்கினாற் றாளகமு மிப்படியே யாடும்
வாய்திறந்து பேசுதற்கு நாவோயில்லை
நோக்கினால் வீரத்தில் கோடி (296-வது பாட்டு) போக்கு
நுகந்து நின்ற துரிசியினால் (296) சங்கமாடு
மாக்கினாற் றங்கத்திலாடும் வித்தை யறிந்து
சொல்ல முடியாது அப்பா பாரே. (302)

297, 298-வது பாட்டின் தங்கரச சுண்ணத்தால் சூதக்கட்டின் பெருமை.

அப்பனே தங்கத்திற் சூதம்கட்டி
லண்டரண்டந் தூளாகு மணியுமாகு
மப்பனே யிதுரெண்டும் வாதத்துக்கு
ஆதிகுரு அனாதிகுருவென்ற நாமம்
அப்பனே யிதைவிட்டால் வாதம் போச்சு
ஆடுகிற குளிகை முதல் சித்தும் போச்சு
அப்பனே விதுரண்டுஞ் சேர்த்தோன் வாதி
அரியாட்டால் வாதியல்ல அறிந்து கொள்ளே. (303)

சிவசத்தி ஜெயநீர் செய்யும் விதம்.
சத்தியாகியபூநீர் பலம் 5
சிவமாகிய இணங்கன் பலம் 5

அறிந்து கொள்ள இன்னமொரு கருவைச் சொல்வே
னறியாரோ நாதாக்க ளறிந்துகொண்டும்
நெரிந்து சொல்ல நூல்களிலே சொல்லாதேனோ
நேரான களுக்கென்று மனத்தில் வைத்தா
ரறிந்து கொண்ட கருவையெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வேன்
மக்களே நீங்களுந்தான் மனதில் வைத்து
பொரிந்து கொண்ட ஊஷரத்தின் வெள்ளைப்பூவை
புகழாகப் பலமஞ்சு தூக்கிக்கொள்ளே. (304)

(பூநீர் மஞ்சளுக்கு சிவக்கும், நல்ல ஜலம் பட்டாலும் சிவக்கும்)

சிவமாகிய வெடியுப்பு செயநீர்.

தூக்கியே யிணங்கனதில் பலந்தானஞ்சு
துடியாக விட்டதிலே பழச்சார் விட்டு
தாக்கியே யரைத்து நன்றாய் சாம மொன்று
சாதகமாய் கரண்டியிலே வைத்து வூது
தேக்கியே சிலுசிலுத்துக் கட்டிப்போகும்
செகமறியச் செயநீராம் பனியில்வைக்க
நோக்கியே யிந்நீரோ சிவனுமாச்சு
நுகர்ந்து நின்ற சத்திநீர் சொல்லக்கேளே. (305)

இணங்கன் என்பது வாண மருந்துக்கு உபயோகிக்கும் வெடியுப்பு உறுதி. இது ரவிஉப்பு. இதையே சேர்க்கவும். (பிர்ம கற்பத்திற்கும் இணங்கன் என்று பெயர். இதைப்பற்றி பின் விரிவாய் எழுதப்படும்.)

சார செயநீர்.

சத்தியென்ற சாரமது பலந்தான்பத்து
தாக்கப்பா யிந்திடைக்கு ஊஷரத்தின் பூவை
முத்தியென்ற கல்வத்தி லரைத்து நன்றாய்
முன்போலே கரண்டியிலே கொதிக்கவைத்துப்
பத்தியென்ற பனியிலே வைத்தாயானால்
பளபளென ஜெயநீராம் பாரு பாரு
சத்தியென்ற செயநீராம் இந்தசாரநீரு
க்ஷணத்திலே வேதையிதில் விளம்பக்கேளே. (306)
(இந்த ஜெயநீரின் நிறம் தங்கநிறமாயிருக்கிறது.)

தயிர்.

விளம்பியதோர் சாரநீர் செரங்கை யொன்று
வெடியுப்பு ஜெயநீரும் செரங்கை யொன்று
தளம்பியதோர் ரெண்டு மொன்றாய்த்
தயிர்போலே தானுரையும் தன்மைபார்
வீரமொடு பூரம் பன்பாக கலக்கியிதை வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே வெண்காரந் துரிசு தோய்த்து
அளம்பியதோர் ரவியிலிடு தினந்தான் ஏழு
ஆச்சரியம் ரெண்டினமுங் கட்டிப்போமே. (307)

கட்டியதோர் காரமது காசுமூன்று
காசிடைதான் வீரமொடு பூரம்போட்டு
நெட்டியதோர் புனுகோடு சூதம்போட்டு
நேராக அரைத்து நன்றாய் முன்தயிரினாலே

ஒட்டியதோர் முன்துரிசி பலந்தானொன்றில்
உறப்பூசிக் காயவை தினந்தானஞ்சு
கொட்டியதோர் ஊஷரத்தின் குருவில்வைத்துக்
குறையாமல் மூடி நன்றாயடுப்பிலேத்தே. (308)
(ஊஷரகுரு = பூநீர்)

துருசு குரு.

ஏத்தியே சாமமொன்று முத்தீயுமாட்டி
எடுத்துப்பார் துரிசியது குருவாய் நிற்கும்
போத்தியே யிந்திடைக்கு வெள்ளையிட்டு
புகழாக நாலி லொன்று வீரமிட்டு
ஆத்தியே வீரமிடை சூதமிட்டு
அரைத்திடுவாய் முலைப்பாலிற் றினந்தானொன்று
மாற்றியே வில்லை தட்டி யுலரப்போட்டு
வாகான பூநீரு குருவில்வையே. (309)

வைத்தல்லோ அடுப்பேத்திச் சாமமொன்று
வாகாகமுத் தீயுமாட்டு மாட்டு
தைத்தல்லோ வெள்ளைசென்று தரம்பிரத்தை தின்று
சாதகமாய் குருவாகும் வெள்ளை தானும் (துருசு தானும்)
கைத்தல்லோ போகாம லீசானத்திற்
கடிய நிருவாணிக்குப் பூசை செய்து
கைத்தல்லோ யிதை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
நாடகத்தை யாடுகிறேன் பாருபாரே. (310)

வீரக்கட்டும் அதனால் வெள்ளைக்கட்டும்.

ஆடுகிறேனிக் குருவிற் சவ்வாது கார
மனைத்தல்லோ மத்தித்து வீரத்திற்பூசி
காட்டுகிறேன் கரியோட்டில் வாட்டுவாட்டு
கசகாமல் மணிபோல கட்டிப்போகும்
மூட்டுகிறேன் இவ்வீரத்தை முன்தயிரிலாட்டி
மூதண்ட வெள்ளைக்குப் பூசிவாட்டு
நாட்டுகிறேன் வெள்ளையது மணிபோல் நிற்கும்
நாமறியோ யிதுபோற போக்குத்தானே. (311)

வெள்ளைப்பாஷாண குருவால் துருசுகுருவும் அதனால் சூதக்கட்டும்.

போக்கான வெள்ளைதனை வெண்கரு வாலாட்டி
புகழாகத் துரிசியின்மேல் பூசி நன்றாய்
வாக்கான ஊஷரத்தின் குருவில் வைத்து
மைந்தனே யடுப்பேத்தி யெரித்தாயானால்

தாக்கான குருவாகுந் துரிசிதானுஞ்
சந்திக்க சூதமது கட்டிப்போகும்
நோரக்கான சரக்கெல்லாம் வாசனைக்குச் சாகும்
நொடியிலே யுபரசங்கள் சத்துமாமே. (312)

துருசுகுருவால் தங்கம் நீரும்.

ஆமப்பா இக்குருவிற் தங்கம்நீரும்
மணுகியினால் நாகவங்கங் கட்டிபோகும்
போமப்பா வொவ்வொன்றிற் குருவோகோடி
யோடுகிற செந்தூரங் களங்கங்கோடி
வேமப்பா அண்டரண்டந் துரிசிபட்டால்
வேதையென்ன பாதையென்ன விளம்பப்போகா
தாமப்பா துரைதோரும் தங்கம்வித்து
சேர்த்தல்லோ யினந்தோறும் வேதைபாரே. (313)

வன்னி கெற்பம்.

வேதையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் துரிசியாலே
விளங்கி நின்ற செம்பரத்தைப் பூவைவாங்கி
பாதையிந்தத் துரிசுயிட்டு பிசைந்து நன்றாய்ப்
பரிவாக அமுக்கிவைத்துப் பிழிந்துகொண்டு
கோதையென்ற படிச்சாறு அயப்பாண்டத்தூத்தி
கொள்கியஞ்சு பலமதுவும் வன்னிகெற்பம்
பேதையன்றிப் பொடித்திட்டு அடுப்பிலேற்றிப்
பேராகத் தீயெரித்துத்துழாவிடாயே (314)

(வன்னிகெற்பம் = லிங்கம்.)

லிங்க மெழுகு.

துளாவியது யுருகையிலே காரந்தானும்
சூட்டப்பா கழஞ்சியொன்று பொடித்துநீயும்
வளாவியது மெழுகான பதத்தில்வாங்கு
வப்பனே லிங்கமென்ற மெழுகிதாச்சு
உளாவியிந்த மெழுகெடுத்து நூற்றுக்கொன்று
ஊட்டினால் நவலோகந் தங்கமாகும்
விளாவியதோர் வெள்ளியைப் போலு பரசத்திலோடும்
வேதையொன்றோ காயசித்தியாகுந்தானே. (315)

பாஷாண மெழுகு.

ஆகுமிந்தப்படி தானே செம்பாத்தஞ் சாற்றில்
அப்பனே அஞ்சு பலம் வீரம் போட்டு
போகுமிந்தப்படி யெரித்து மெழுகாய் வாங்கி
பொற் றகடுங் கூடயிட்டுப் பிசைந்து கொண்டு
வாகுமிந்த உபரசத்தில் நவலோகத்தில்
மக்களே ஐந்நூற்றுக்கொன்று போடு
பாகுமிந்தத் திசைமாத்தாம் வீரத்தாட்டு
பரிவாகலிங்கத்திற் தங்கங்கூட்டே. (316)

கூட்டுறதோர் மெழுகுவகை யின்னங்கேளு
கொடியதொரு சதிரக்கள்ளிப் பாலோ நாழி
மாட்டுறதோர் குருவென்ற துரிசு போட்டு
வாகாக முறிந்த பின்பிருத்துக்கொண்டு
நாட்டுறதோர் வெள்ளையது பலந்தானஞ்சு
நலமாகப் பொடித்திட்டு காரம் போட்டு
மூட்டுறதோ ரடுப்பேற்றி மெழுகாய்வாங்கி
மூதண்ட வெள்ளியிடத் தகடுபோடே. (317)

போட்டல்லோ பிசைந்துகொண்டு யிரும்பு
செம்பில் புகழாக வங்கமொடு நாகத்தூட்ட
மூட்டல்லோ யிதுவெல்லாம் வெள்ளியாகும்
முன்னேது பின்னேது வெள்ளைக்கப்பா
ஆட்டல்லோ வெள்ளையுட மெழுகுபட்டால்
அப்பனே யுபரசங்கள் வெள்ளியாகும்
பாட்டல்லோ நாதாக்கள் நூலைப்போலே
பல கலம்ப நூலல்ல பாரு பாரே. (318)

பாரப்பா யிப்படியே பாஷாணங்கள்
பரிவான அறுபத்துநாலுந்தானும்
நேரப்பா யிம்முறைபோல் மெழுகுமாகும்
நிரைநிரையாய் வெள்ளிமுதற் பொன்னுமாகும்
ஆரப்பா யெனைப்போலே திறந்து சொல்வார்
அடக்கியல்லோ யிக்குருவை வழலையென்றார்
தூரப்பா யிதினாலேவழலையாச்சுச்
சுண்ணாம்புக்காடாச்சுத் துறையு மாச்சே. (319)

கடையில் விற்கும் மேற்படி வெடியுப்பே 7-வது பிர்மகற்பம் என்றும் 7-வது வழலை என்றும் பெயர்.

வழலைக்கு.

எண்ணை கக்கவைத்து கடுங்கார ஜெயநீரால் காரமேற்ற தெரியாதவர்கள் சாஸ்திரத்தை பொய் என்பார்களாம்.

துறையான வாதத்திலிதுபோலாகா
சொல்லாமல் மூடியல்லோ போட்டார் சித்தர்
நிறையான வழலைக்கு யெண்ணைகக்க
நேரான சுண்ணாம்புத் தண்ணீர்வார்த்து
மறையான கடுங்கார மேத்தியாட்டி
வல்லோர்க ளெடுப்பார்க ளேழையானால்
அறையான முறை கடக்க மாட்டார் வாதி
அரகரா சாத்திரத்தை பொய்யென்றாரே. (320)

பொய்யென்று போகாமற் குருவையெல்லாம்
புகட்டி விட்டே னென்னூலிற் கருவோ கோடி
தையென்ற இரசம்போ லாடுமாடுஞ்
சமுசயங்க ளொன்றுமில்லை தப்புமில்லை
கையென்ற களவிருக்க மறைத்தார் சித்தர்
களவெல்லாம் நிகண்டுக்குள் காட்டிப்போட்டேன்
மெய்யென்ற துருசியுட குருவைத் தொட்டு
வேதைக்குக் கட்டுவகை சொல்லுறேனே. (321)

கெந்தகத் தைலம்

சொல்லுகிறேன் கெந்தகந்தான் பலமோபத்து
சூடியல்லோ கல்வத்தில் வெண்காயச்சாறு
அல்லுமென விட்டரைப்பாய் மண்டலந்தானப்பா
அதற்குள்ளே துரிசியென்ற சுண்ணங்கேளு
மல்லுகிறேன் கழஞ்சிரெண்டுங் கூடபோட்டு
வாகாக அரைத்து நன்றாய் வில்லை கட்டி
வெல்லுகிறேன் குப்பியிலே யடைத்துநன்றாய்
விளங்கியதோர் பூப்புடத்தில் தைலம் வாங்கே. (322)

வாங்கியதோர் தைலத்தில் பணத்தைத்தோய்த்து
மாட்டப்பா நூறுபணம் வெள்ளிக்குள்ளே
தாங்கியதோர் தங்கமது பத்துபத்தாம்
தப்பாது யிப்படித்தா நவலோகம் பொன்னாம்
ஓங்கியதோர் தைலமது தங்கத்திற்குத்த
யுத்தமனே செம்பாகுந் தங்கச்செம்பு
பாங்கியதோர் தொந்தமிது நூறுமேறும்
பரிவாக வெள்ளியிது செம்புமாமே. (323)

செம்பான வெள்ளியது நூறுதொந்தமேறும்
சேர்ந்து நின்ற கடசியிலே வேதையாகும்
வம்பான செம்பிதுதான் தராதரத்தில்
மகத்தான தேசியது யேமசத்தி
அம்பான வேகம்போல் தொந்தித் தேரு
மறிந்திருந்த வாதியென்றா லரிவானப்பா
செம்பான செம்பெடுத்துக் கைவளைகிற்பண்ணி
தொட்டுரைத்துக் காச்சவெல்லாம் பொன்னுமாமே. (324)

பொன்னாகுங் காயமது உள்ளே கொள்ளப்
பொற்சிலை போல் தேகமுமாம் பூணிக்கொள்ளு
மன்னாகும் வாதத்திலிந்தச் செம்பு
மாட்டினா லித்தோடே செயசூதத்தைத்
தின்னாகும் வேதையுமாம் பரிசமாகுஞ்
செகமெல்லாங் காணிசெம்பின் விலை காணாது
பன்னாகுந் தூமமொடு சத்தவேதை
பறக்கிறதோர் குளிகை முதலாகுந் தானே. (325)

தானென்ற தாளகத்தை கெந்திபோலே
சமரசமா யரைத்தந்தப்படியே கட்டி
கானென்ற குப்பியிலே தைலம் வாங்கிக்
கலந்து கொண்டு பறித்தகடு தைலத்துள்ளே
வேனென்ற நவலோகமு பரசங்களெல்லாம்
மெத்தெனவே பரிசிக்க சொர்ணமாகுந்
தேனேன்ற தைலத்தில் பாஷாணமெல்லாம்
சிறப்பாக தோய்த் தனலில் வாட்டு வாட்டே. (326)

வாட்டயிலே சிலதுவகை மெழுகுமாகும்
வாகாகச் சிலதினங்கள் செந்தூரமாகும்
நீட்டயிலே சிலதினங்கள் சத்துமாகும்
நேராக சிலதினங்கள் கணிபோலாகு
மூட்டயிலே ஒவ்வொன்றில் கோடி வேதை
மூக்குறச்சி யாடுகிற ஆட்டுஆட்டு
காட்டயிலே சூதத்தை கொல்லுங் கொல்லுங்
கைவிட்ட பரிசினத்தில் வேதையாமே. (327)

வீரத்திற் சிமிட்டுவித்தை.

ஆமப்பா முன்னெடுத்த துரிசு வெள்ளை
யடவாக வீரமிட்டு குருவுமிட
ஓமப்பா அண்டமது தைலமாகு
முத்துநின்ற தைலமது பரிசவேதை

தாமப்பா குருவாலே யெல்லாங் கட்டுஞ்
சங்கிலிபோற் றுடர்ந்தேரும் வேதை கோடி
தாமப்பா யிதனாலே கட்டிய முன்வீரந்
தாக்கிடவே நவலோகங் குருவுமாமே. (328)

குருவான தொவ்வொன்றில் வேதை கோடி
குருக்கினால் குருகாது நின்று ஆடுந்
தருவான வீரத்தால் பரிசவேதை
சத்தாகும் லகுவிலே சாரணையுமாகுங்
குருவாகுந் தொட்டதெல்லா மெட்டியோடுங்
கரையாத யெனத்தையெல்லாங் கரைத்துப்போடுந்
திருவாகும் வீரத்திற் சிமிட்டுச் சொல்வேன்
செப்புகிறே நன்றாகக் கேட்டிடீரே. (329)

கேட்டிடீர் கரண்டியிலே சேங்கொட்டை ரெண்டு
கெடியாக வெட்டியிட் டிதிலேகேளு
மாட்டிடீர் லெலுமிச்சங் காயளவு
வாகான வெள்ளாட்டுக் கொழுப்போ போட்டு
நாட்டிடீர் கெந்தகமுந் தாளகமுஞ் சாரம்
நலமான வெண்காரஞ் சவுக்காரங் கூட்டி
மூட்டிடீர் வகையொன்று விராகன் கால்தான்
முயற்சியாய்க் கூட்டியெல்லாங் கொதிக்கவையே. (330)

கொதிக்கயிலே லிங்கமஞ்சு விராகன் போட்டுக்
குமுறாமல் கிண்டியிதைத் தைலமுண்ணப்பண்ணி
மதிக்கையிலே யெடுத்துப்பார் கருத்துக்கொண்டு
வாகாக யிறுகிநிற்கும் லிங்கந்தானும்
பதிக்கையிலே மேல்கறுப்பைச் சீவுசற்றே
பரிவாகக் கட்டியதோர் வீரம்பூசி
விதிக்கையிலே பறித்தகடு மேலே சுத்தி
விரவியது மேல்வீரம் விளங்கப்பூசே. (331)

பூசியதை யுலரவைத்துவெண் கல்லுமுப்பும்
பொலிவாக யரைத்து நன்றாய் கவசங்கட்டி
நேசியதைக் கரியோட்டில் வாட்ட வாட்ட
நேராகத் தகட்டை யுள்ளே வாங்கிக்கொள்ளு
மாசியத்து நின்று லிங்கங்கட்டுங்கட்டு
மாட்டப்பா நவலோகம் பொன்னுமாகும்
ஆசியென்ன லிங்கத்தை தங்கத்துள்ளே
அப்பனே யிடைக்கிடைக்குத் தாக்கு தாக்கே. (332)

தாக்கிடவே தங்கமது தகர்ந்து தூளாம்
தப்பாது நூத்தொன்று நவலோகத்தில்
தேக்கிடவே பொன்னாகுங் குருவுமாகுஞ்
செய்பவற்குச் செந்தூரக் களங்கமாகும்
நோக்கிடவே தங்கமொடு லிங்கவேகம்
நுகர்ந்தாக் கால்காய சித்தியாகும்பாரு
ஆக்கிடவே யிதைத் தொட்டுத் தொந்தமேற
அடங்காது அடங்காது யேறிப்பாரே. (333)

நாதமாகிய அப்பிரகத்திலிருந்து விந்தாகிய ரசம் பிரித்தெடுக்கும் விதம்.

ஏறவே அப்பிரகச் சூதங்கேளு
விதமாக அப்பிரகத் தகடுவாங்கித்
தேறவே கட்டியதோர் வீரந்தன்னைச்
சேர்த்தரைத்து யெரிகால மெண்ணையாலே
மாறவே பூசியிதை சீலைசுத்தி
மருவியதோர் தீபத்தில்கொளுத்தினாக்கால்
ஆறவே யெரியயிலே தட்டத்தட்ட
அப்பிரகச் சூதமிதில் விழுகும் பாரே. (334)

வீழுகின்ற சூதத்தைக் கூட்டிவாரி
வேதைக்கு வழிசொல்வேன் கேளு கேளு
ஆளுகின்ற ஊற்சூதம் சுத்திசெய்து
அந்திடைக்குச் சமனாகக் கூட்டியாட்ட
வாளுகின்ற சூதமிதில்சேராதப்பா
வாதியென்றால் சேர்க்கறிவான் வரிசைகேளு
தாளுகின்ற பரித்தகடு நடுவே காட்டச்
சந்தித்து ரெண்டுமொன்றாய்க் கலக்குந்தானே. (335)

கலந்துடனே நவனீதம்போலே நிற்குங்
காட்டுமுன்னே நவலோகம் பரிசுவேதை
அலந்துடலு மிறக்காமல் காணிகொள்ளு
அப்பனே மண்டலந்தான் காயசித்தி
மலந்துடனே சட்டை கக்கும் ரவியொப்பல்ல
மகத்தான கற்பமது மைந்தா பாரு
குலந்துடனே குலமென்ன சுக்குலந் தானல்லோ
கொள்ளுகிற சூதமது சுக்குலமுமாச்சே. (336)

சத்திநாதச் சரக்கு விபரம்.

ஆச்சப்பா அப்பிரகச் சூதந்தொட்டு
ஆடலாந் தூமமுதல் சத்தவேதை
போச்சப்பா வெகுதூரஞ் சொல்லமாட்டேன்
புகழாக நவநீதம் பூசினாக்கால்
வாச்சப்பா பாஷாண மெல்லாங்கட்டு
மருவிடவே நவலோகங் குருவுமாகும்
ஒச்சப்பா ஒவ்வொன்றில் தொந்தங் கோடி
ஓடலா மாடலா மூணிப்பாரே. (337)

ஊணிப்பார் அப்பிரகம் சத்திநாதம்
யுத்தமனே பூநீறு சத்திநாதம்
பேணிப்பார் நிமிளையது சத்திநாதம்
பேரான பூநாகம் சத்தினாக
மாணிப்பார் திறிகுணசல் சத்தினாக
மப்பனே யிரும்புலிங்கஞ் சத்திநாகம்
தோணிப்பார் நாக வங்கஞ் சத்திநாதஞ்
சொற்பெரிய செம்புசத்தி நாதமாச்சே. (338)

நாதமென்ற யினங்களிலே சூதஞ்சேர்க்க
நலமான மாருதம்போல் விரிந்து ஆடும்
நாதமென்ற யினமென்ன சத்துஞ்செம்பும்
நாட்டுகிற முறை கண்டோன் வாதி வாதி
நாதமென்ற பூநாகங் குருவுமாச்சு
நலமறியான் வாதியல்ல வண்ணான்காண்பான்
நாதமென்ற பெண்ணாத முறிக்கவப்பா
நாட்டுவாய் பூநாதங் கல்நாதம் ரெண்டே. (339)

ரெண்டாலே உலகமெல்லாம் விரிந்துதப்பா
ரெண்டேது வென்றாக்கால் நாதவிந்து
ஒன்றாலே நின்றதென்ன விந்துவொன்று
உத்தமனே நாதத்தி லஞ்சுகேளு
வென்றாலே முட்டையொன்று யோனி (ஒருஏட்டில் வேளி) யொன்று
விளங்கியதோர் வித்தொன்று பூமியொன்று
நன்றான மனமொன்று ஞானயோனி
நாலாலே பிரபஞ்சமொடு வாதமாச்சே. (340)

ஆச்சப்பாயிதைவிட்டு உளறும்வாதி
அவன்பேச்சு மிவன்பேச்சுங் கேட்டுச்சுட்டு
நீச்சப்பா வாதமென்று சுட்டுக்கெட்டார்
நிலையான சாத்திரத்தைக் காணார் காணார்

மூச்சப்பா அத்தாக்கால்பிணமுமானார்
    மோகமற்ற காலத்தில் பெண்ணைத்தேடான்
கூச்சப்பா யித்தனைக்கும் பூமிநாதங்
    கூறார்கள் நாதாக்கள் கூறார்தானே. (341)

அப்பிரகச்சத்துக்கிண்ணி அப்பிரக விளைவு 4-வகையின் விபரம்.

கூறாத சத்தியுட நாதமான
    குலாவியதோர் அப்பிரகச் சத்தைக்கேளு
ஆறாத நாலுவகைச் சாதியுண்டு
    அதுக்குள்ளெ முதத்தரந்தான் யேமவர்ணந்
தேறாத சிவப்பு வர்ணம் ரெண்டாம்பட்சம்
    செப்பக்கேள் கறுப்பானால் மூணாம்பட்ச
மாறாத வெளுப்பானால் நாலாம் பட்ச
    மக்களே நாலுவகைச் சாதிதானே. (342)

அப்பிரகச் சத்தெடுக்கும் விதம்.

சாதியிலே யேமவர்ணம் தன்னை வாங்கித்
    தகர்த்திடித்து நன்றாக நவனீதம்பண்ணி
வேதியிலே கொள்ளோடேபோட்டு நன்றாய்
    வேகவைத்துத் தினமொன்று யெடுத்துக்கொண்டு
ஆதியிலே யிந்திடைக்குப் பாதிகார மப்பனே
    கூட்டியிதை அரைத்து நன்றாய்
மாதியிலே வெள்ளாட்டு ரத்தம்விட்டு
    மருவ நன்றாய் மாளமட்டு மரைத்திடாயே. (343)

அரைத்ததிலே வெண்ணையொடு குன்றிவெல்ல
    மப்பனே தேனோடு சிறுமீனெள்ளு
நிரைத்ததிலே கோதும்பை உளுந்து மொச்சை
    நேரான முசலெலும்பு யெருமைக்கொம்பு
விரைத்ததிலே குதிரையுட குளம்பு தந்தம்
    வீறான வறத்தவளை குக்கிலோடு
திரைத்ததிலே வகையொன்று பலமோ கால்தான்
    சாதகமா யப்பிரகம் பலந்தான் பத்தே. (344)

பத்தாக அரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டிப்
    பாங்கான் நாளத்தை போட்டுவூது
முத்தான மணிபோலே சத்துவீழு
    முறை முறையாயுடைத் தெடுத்துக் கறட்டைவாங்கி

அத்தான முன்போலே அரைத்துக்கட்டி
அப்பனே நாளத்திலூதுவூது
கோத்தான சத்தெல்லாம் மணிபோல் வீழுங்
குறையாம லுருக்கிவிட விபரங்கேளே. (345)

கேளப்பா காரமொடு சாரஞ்சேர்த்து
கெடியாக உருக்கியதை உருவாய்ப்பண்ணி
ஆளப்பா யெடுத்திதனைச் சாய்க்கக்கேளு
அதிமதுர மிலுப்பைப்பூ நெய்யுந்தேனும்
வேளப்பா வெல்லமொடு நல்லயெண்ணை
வேரான வாழையுட கிழங்குதானும்
தாளப்பா ஆட்டுப்பால் தேங்காய்ப்பாலுஞ்
சதிரகள்ளிப்பாலு மதிற்கூடவாரே. (346)

வாத்தெல்லாங் கலக்கியொன்றாய் வைத்துக்கொண்டு
வாகாகச் சத்துருக்கியதிலேசாய்ப்பாய்
கோத்தெல்லாம் பதினைஞ் சுதிரமே சாய்த்துக்
குறிப்பாகப் பார்த்தாக்கால் வெள்ளிபோலாஞ்
சேத்தெல்லாஞ் சத்திடைக்குத் தங்க்ங்கூட்டி
சிறப்பாக பாத்திரம்போல் வார்த்துக்கொண்டு
ஆத்தெல்லா மப்பிரகச் சத்துக்கிண்ணி
அட்சயமாம் பாத்திரமென்றறைந்திட்டாரே. (347)

அப்பிரகச்சத்துக் கிண்ணியில் ரசக்கட்டு.

அறைந்திட்ட பாத்திரத்தைச் சீலைசெய்து
அப்பனே வாலுகையின் மேலே வைத்து
நிறைந்திட்ட பாத்திரத்தில் சூதம் விட்டு
நேராக யெரிக்கையிலே வெண்ணையாகும்
அறைந்திட்ட வெண்ணைதனை தண்ணியிலே போட்டு
மருவியது யிறுகிய பின் எடுத்துக்கொண்டு
உறைந்திட்ட ஆரையிலைக் கவசங்கட்டி
உத்தமனே பதினைஞ்சு புடந்தான் போடே. (348)

போட்டபின்பு பிராயிலையைக் கவசங்கட்டிப்
புகழாகப் பதினைஞ்சு புடந்தான் போடு
நாட்டபின்பு *சேந்திராய் கவசங்கட்டி
நலமாகப் புடமஞ்சு தீர்ந்தாயானால்
ஆட்டபின்பு குளிகையுமா மிதுக்குக் கேளு
அபினோடு கஞ்சாவுஞ் சாதிக்காயு
மூட்டபின்பு பத்திரியுங் கிராம்பு நாபி
முத்தியதோர் மத்தைவித்துத் தேங்காய்தானே. (349)

*சேந்திராய் = சிகப்பு தராக்கொடியிலை.

ஸ்தம்பன ரசமணி.

11-நாளில் வாயிலிட ஸ்திரிகளுக்கு ஸ்தம்பனமாம் சுருக்குமெத்த.

தேங்காயு கசகசா சாரப்பருப்பு சிறப்பான
மருளூமத்து யெட்டி வித்தும்
பாங்காயு மிதையெல்லா மிடித்து நன்றாய்ப்
பரிவாக குளிகைக்குக் கவசங்கட்டி
வாங்காயும் புகை போக்கில் கட்டிவைத்து
ம்ண்டலந்தான் கழிந்தபின்பு ரவியிற்போடே
போட்டுமே பத்துநாள் காய்ந்தபின்பு
புகழாக வாயிலிட தாதுஸ்தம்பிக்கும் பாரே. (350)

யோகசித்தி, காயசித்தி, வாதசித்தியாகுமெனல்.

பாரப்பா யிக்குளிகைத் தாவடமாய கோர்த்து
பரிவாக அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமோத
நேரப்பா தேவியொடு சிவன்தான் வந்து
நிற்மலமாம் யோகமுதல் ஞானமீவார்
சேரப்பா வாதமுதல் சித்தையீவார்
செகசால மாற்கமெல்லாந் தெளியச் சொல்வார்
ஊரப்பா யிருந்தாலென்ன மலையில் வாழ்ந்தென்ன
உறைத்தவனே ரசவாதி ஞானிதானே. (351)

தானென்றும் பொருளென்றும் வேறில்லாமல்
தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தானாய்க்கண்டு
வானென்றுந் துப்புரவா யிருந்தாப்போல
மாய்கையல்லோ மேகத்தைப்போலே சூழுந்
தானென்ற திரோ தாயிமாய்கை நீக்கிக்
கண்டதில்லைப் போனதில்லை வந்ததில்லை
ஊனென்ற சடமெடுத்து நின்ற வித்து
ஒழியாத பூரணந்தான் விந்துவாச்சே. (352)

சகல சித்துகளும் இந்த ரசமணியால் சித்தியாகுமெனல்.

விந்துவென்ற சூதத்தில் மந்திரமோ சித்தி
மேகத்திலோடுகிற குளிகை சித்தி
அந்துவென்ற யோகமுதல் ஞானசித்தி
வப்பனே காயசித்தி லோகசித்தி
தந்துவென்ற சடத்துக்குள்ளாதாரஞ் சித்தி
சாஸ்திரத்திற் சொல்லாத கருவோ சித்தி
பந்துகொண்ட வாதத்திலட்டாங்கசித்தி
பாரப்பா சூதத்தைக் கட்டினோற்கே. (353)

கட்டியதோர் சூதத்திற் சுண்ணங்கோடி
கருவறிந்து கூட்டினால் குருவோ கோடி
ஒட்டியதோர் களங்கு முதற் செந்தூரங்கோடி
ஊட்டியதோர் சாரணையால் குளிகை கோடி
தொட்டியதோர் கெடுப்பினமுங் கட்டினமுங் கோடி
செகசால மாடுகிற செயநீர் கோடி
மட்டியதோர் காயசித்தும் லோகசித்துங்கோடி
வலிந்துநின்ற சூதத்தின் மகிமை கேளே. (354)

அப்பிரகக்களங்கு

மகிமையென்ற அப்பிரகக் கிண்ணிதன்னை
வளமாக யுடைத்து வைத்துருக்கும்போது
தகமையென்ற நாகமந்த யிடையேபோடு
சாதகமாய்க் கூடிநின்றுருகும்போது
நகிமையென்ற நாகயிடை லிங்கம்போடு
நலமாக யுருகையிலே களங்குமாகு
மகிமையென்ற செம்பினுள்ளே நூத்துக்கொன்று
பாச்சப்பா பத்தரையுந் தப்பாவாறே. (355)

வாறான அப்பிரகக் கிண்ணிக்கொக்க
மாட்டியல்லோ சூதத்தை எடுத்துக்கொண்டு
தாறாகக் கண்டிடைக்கு ரெண்டிடை தான் கெந்தி
தகர்த்தொக்க அயக்குப்பிக் குள்ளேபோட்டு
வேறான வாலு கையின்மேலே யேத்தி
விளங்கியதோர் செந்தூரபதத்தை பார்த்து
கூறான யீசானம் பூசைபண்ணி
குமட்டியந்த செந்தூரஞ் சிமிளில் வாங்கே. (356)

ரசச்செந்தூரம் இதனால் வாசி கட்டும் எனல்.

வாங்கியதோர் செந்தூரங் குன்றியுண்ண
மண்டலத்தில் காயசித்தி தாதுவிர்த்தியாகும்
மோங்கியதோர் யோகசித்தி ஞானசித்தி
ஓடியதோர் வாசியுள்ளே யொடுங்குஞ்சித்தி
தாங்கியதோர் நவலோகம் நூத்தொன்றுக்கீயத்
தப்பாது யேமசித்தி தாக்கிப்பாரு
பாங்கியதோர் ஆயியுட நாதவேதை
பணபேதி சணபேதியாகுங்காணே. (357)

காணப்பா அப்பிரக கிண்ணிதானுங்
கருத்தாக வொருபலந் தானுருகும்போது
பூணப்பா யிந்திடைக்கு கட்டியதோர் வீரம்
போட்டதை மணிபோலே வாங்கிக்கொண்டு
தோணப்பா மணிமேலே புழுகுவீரஞ்
சொற்பெரிய உரத்தோடு சூதம்பூரம்
முண்ணப்பா முலைப்பாலா லரைத்துப் பூசி
உத்தமனே குகையில் வைத்துச் சீலைசெய்யே. (358)

அப்பிரகக்குருவால் செம்பு களிம்பு போகும் நாகவங்கங்கட்டும்.

செய்தபின்பு பராபரையை பூசைபண்ணித்
திறமாகக்கெசபுடமாய்ப் போடுபோடு
கைய்தபின்பு குருவாகு மப்பிரகச் சத்துக்
காட்டுமுன்னே சூதமது கட்டிப்போகும்
வைதபின்பு அடித்தாப் போல் பாஷாணங்களை
வாய்திறக்க வொட்டாமல் சண்ணிக் கொல்லும்
மெய்தபின்பு நாகவங்க வாசனைக்குக் கட்டு
மிதமாகச் செம்பிலிடக் களிம்புபோமே. (359)

போமப்பா வொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
பூட்டுகிற யினங்கண்டு பூட்டியாடு
காமப்பால் வித்தையைப் போலிதுவுமாடுங்
கரையில்லைத் துகையில்லைக் கவரோ கோடி
ஓமப்பா அப்பிரகஞ் சத்தினாத
முத்தமனே சூதமென்ன சிவத்தின் விந்து
தாமப்பா ரெண்டு மொன்றாய்க் கூடினாக்கால்
சடத்தோடு நவலோகம் தங்கமாமே. (360)

லோகமோ யிதுக்கீடு அல்லவல்ல
நுகர்ந்துநின்ற உபரசத்தில் மலையோ பொன்னாம்
பாகமோ அறிந்தாக்கால் மண்ணும் பொன்னாம்
பாச்சினால் சூதத்தில் தொந்தம் நூறாம்
வேகமோ வெகுவேக மண்டரண்டம்பத்தும்
வேதைக்குஞ் சித்துக்கு மிதுவோராசா
தாகமோ வெகுதாகஞ் சூதத்தைக் கண்டால்
தாக்கயினி அண்டவித்தை சாற்றுறேனே. (361)

அண்டமெழுகு.

பல் விழுந்த கிழவன் தின்றால் பாலனைப்போல் பல் முளைக்கும்.

சாற்றுறே னிக்குருவில் சற்றே வாங்கிச்
சவ்வீரங் கூடயிட்டு தேய்த்துக்கொண்டு
போத்துறே னண்டத்தின் மேலேபூசிப்
புகழாக நடுவே வைத்துத் தணலைச் சூழ்ந்து
மாத்துறே னெரித்துவரத் தணலைத்தானும்
வாகாக முட்டைநின்று கூகூவென்று
யேத்துறேன் தீயையதின் மேலேமூடி
யிதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரே. (362)

யெடுக்கையிலே முட்டையது மெழுகாய் நிற்கு
மென்னசொல் வேனிதின்போக்கு யென்னால்கூடா
தொடுக்கையிலே யூசரந்தான் யேறினாப்போல்
தூமமுடன் பரிசமுதல் தீபவேதை
மடுக்கையிலே வாசனைக்கு நவலோகங்கள்
மாத்தேது இருபத்துயெட்டேகாலாம்
படுக்கையிலே பல்விழுந்த கிழவன் தின்றால்
பாலனைப்போல் பல்முளைக்கும் பாருபாரே. (363)

பாரப்பா மெழுகாலே சூதங்கட்டும்
பட்டவுடன் பாஷாண மணிபோலாடும்
நேரப்பா உபரசங்கள் சத்தேயாகும்
நிரைநிரையா யொவ்வொன்றில் வேதை கோடி
வேரப்பா தொட்டோடி தூரைக்காண
வேதாந்த சிவன் காணார் சித்தர் காணார்
ஆரப்பா யெனைப்போல சோதிக்கப்போறார்
அண்டவித்தை கரைகாண அறிந்திலேனே. (364)

பூநாகசத்து.

பூநாகம் உற்பத்தி செய்யும் விதம்.

அறியாத பூநாகச்சத்தைக்கேளு
அப்பனே செம்மண்ணாங் குளத்திற்குள்ளே
பிறிவாகக் குழிவெட்டி நீளத்தானும்
பேராகக் குதிரைலத்தி பரப்பி நன்றாய்
மறியாமல் வரகுவைக்கல் மேலேபோட்டு
வாகாக வெல்லத்தைக் கரைத்துத்தூவி
நெறியாக மூடிவைக்கப் பூநாகந்தானும்
நேராக மேச்சலுக்கு நிறையும் பாரே. (365)

நிறைந்தவுடன் தினம்பார்த்து பொறுக்கி கொண்டு
நேரானபாறையிலே உலரப்போட்டு
அறைந்துடனே தூக்கியது பலந்தாநூறு
அப்பனே காரமது பலந்தான்பத்து
மறைந்துடனே காரமதைதேன்வார்த்தாட்டி
வளமாகப் பிசறியந்தப் பூநாகத்தில்
உறைந்துடனே பாண்டத்தில் வைத்துமூடி
யுத்தமனே சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றே. (366)

(வழலைச்சுன்னம் கால் ரூ. எடை தேனில் கலந்தரைக்கவும்.)

யேற்றியல்லோ தீயெரிப்பாய் சாமம் நாலு
யிதமாகப் பூநாகம் பற்பமாகும்
மாற்றியல்லோ யிதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
வாகான தேனோடு வெல்லங்குன்றி
கோத்தியல்லோ வெண்ணையொடு காரம் நேர்தான்
புகழாக அரைத்து நன்றாய்த் தினந்தா னொன்று
ஆத்தியல்லோ வில்லைதட்டி வங்கநாள
மடவாக வொவ்வொன்றாய்ப் போட்டுவூதே. (367)

ஊதையிலே மணிமணியா யிறங்குஞ்சத்து
உத்தமனே கறடுமிந்தப்படியேயூது
பாதையிலே வந்ததெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
பாங்கான காரமிட்டுருக்கி நன்றாய்
கோதையிலே அப்பிரகஞ் சாய்த்தாப்போல
குறையாமல் பதினைஞ்சு தரமும் சாய்த்து
வேதையிலே யிதினுடைய வேகஞ்சொல்ல
விண்ணோர்க்குங் கண்ணோர்க்குங் கொள்ளாவாரே. (368)

பூநாகசத்தால் வயிரம் கட்டும் விதம்.

கொள்ளாத பூநாகச் சத்ததொன்று
குமுறி நின்றுருகையிலே வயிரமொன்று
தள்ளாதே கொடுத்தாக் காலுள்ளே கொள்ளுந்
தன்முகத்தில் கட்டியதோர் சூதமொன்று
விள்ளாதே கொடுத்து வொன்றாய் வாங்கிக்கொண்டு
மேல்பூச மருந்துசொல்வேன் புனுகுவீரம்
நள்ளாதே பூரமொடு வழலைச்சுண்ணம்
நாட்டியிதை மத்தித்து மணிமேற்பூசே. (369)

பூநாக வயிர ரசச்சுண்ணம் இதுவே வைரகுரு.

பூசியதோர் மணியதனைக் குகையில்வைத்து
பொலிவாகச் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
தேசியதோர் கெஜபுடமாய்ப் போட்டாயானால்
சிறந்து நின்ற வயிரமது குருவுமாகு
மாசியதோ ரத்துநின்ற *ரவியின் விந்து
மகத்தான குருவாச்சு மைந்தா பாரு
வாசியதோ ராட்டுப் போலிதுவுமாடும்
வரிசையாய்ச் சொல்லுகிறேன் வகையைக் கேளே. (370)

*ரவிவிந்து = வயிரம்

வைர குருவால் சூதச் சுண்ணம்.

கேளப்பா குருவொன்று சூதமொன்று
கெடியாக விட்டரைப்பாய் முலைப்பாலாலே
தாளப்பா யிதையெடுத்துக் குகையிலிட்டுச்
சாதகமாய்ப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
நாளப்பா சூதமது குருவேயாச்சு
நலமான குருவொன்று சூதம்பத்து
கேளப்பா சேர்த்தரைக்க நூறுதொந்தமேறுங்
குறையாம லேற்றியதின் குணத்தைக் கேளே. (371)

தங்கச்செம்பு.

ஏறியதோர் தொந்தமது பத்தில் வாங்கி
யேத்தப்பா தங்கத்தில் பத்துக்கொன்று
வாறியதோர் தங்கமது செம்பேயாகு
மகத்தான செம்பிதுதா னருணன் காந்தி
தேறியதோ ரறுபத்துநாலு தொந்தஞ்
சேர்ந்தபின்பு வொன்றெடுத்து வெள்ளினூறில்
கூறியதோ ரொன்றீயப் பத்தும் பத்து
கூறுகிறே னின்னமிதிற் கூறுறேனே. (372)

கூறுகிறேன் பறிச்செம்பு தினந்தான்
வீசங் கொண்டாக்கால் பட்சத்தில் காயசித்தி
மாறுகிறே னென்றாமன மாறாமல்
மகத்தான பூரணத்தில் மருவப் பண்ணு
மாறுகிறே னென்றாலும் மாறொட்டாது
அப்பனே மேல்நோக்கி யிழுத்து நிற்கும்
தேறுகிறே னென்றவர்கள் கொள்ளுமாற்கந்
திருட்டு வித்தை வாதிக்குச் செரித்திடாதே. (373)

செரித்திடுவ தாருக்கு சிவயோகிக்கு
    செப்பியதோர் சாத்திரத்தை நம்பினோர்க்கு
தரித்திடுவ தாருக்கு குளிகையென்றால்
    சாங்கமாய் வாசிகண்ட ஞானிக்கப்பா
வரித்திடுவ தாருக்கு வாதசித்தி
    வாமத்தே நின்றுரைத்த பூசையோர்க்கு
மரித்திடுவ தாரென்றால் பெண்ணாசை கொண்டோன்
    மகத்துவங்களென்ன செய்யும் மாள்வான்தானே. (374)

பூநாக சத்தால் நாகக்கட்டு.
புகை 5-ம் அடங்கி கட்டும்.

தானென்ற பூநாக சத்ததொன்று
    தனித்துநின்று உருகையிலே நாகம்போடு
வானென்ற புகையஞ்சங் கட்டிக்கொள்ளு
    மணிபோலே கண்விட்டு ஆடுமாடுங்
கானென்ற நாகமிதில் போடப்போட
    கவ்வியுள்ளே நூறிடையைக் கட்டிக்கொள்ளு
மூனென்ற வுடலேது வாதத்துக்கு
    உத்தமனே நாகமது உடலுமாச்சே. (375)

ஆச்சப்பா உடலுக்குயிரே சூதம்
    அதற்குள்ளே கொடுக்குமுன்னே வாங்கிக் கட்டும்
ஒச்சப்பா வாசியென்ன யிதற்கென்றாக்கா
    லுத்தமனே தங்கமது உன்னிப்பாரு
ஏச்சப்பா நாதமிதுக் கேதென்றாக்கால்
    யேதுமில்லை கெந்தகந்தானிதுக்கு நாதம்
கூச்சப்பா நாகத்திலிது வெல்லாங்கூடக்
    கொள்ளையோ கொள்ளையிதில் வாதந் தானே. (376)

வாதத்துக்கு

நாகம் = உடல். ரசம் = உயிர் தங்கம் = வாசி.
கெந்தி = நாதம் கனீரென்ற ஒசை.

பூநாக நாகரச தங்க செந்தூரம்.

வாதமென்ற சொல்லுக்கு நாக ரசகெந்தம்
    வாகான தங்க மிதிற் கூட்டினாக்கால்
காதமென்ற சொல்லில்லை வாதங்கிட்ட
    கைகட்டிச் சொன்னபடி யெல்லாங் கேழ்க்கும்

நீதமென்ற பூநாகசத்து நாகரச கெந்தி
  நேராகயுருக்கினதை புடத்தைப் போடு
பாதமென்ற செந்தூரமாருமாகும்
  பரிசனத்தில் வேதையுமாம் பரிந்துகாணே. (377)

(உருக்கும்போது சவுக்காரச் சுண்ணமும் சேர்க்கவும்.)

நாகரச தங்கச்சுண்ணம்.

375-வது பாட்டுப்படி நாகம் கட்டிச் சேர்க்கவும்.

காணப்பா தினங்குன்றி கொண்டாயானால்
  கனகம்போல் மண்டலத்தில் காயசித்தி
ஊணப்பா கட்டியதோர் நாகமொன்றி
  லுத்தமனே தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டுத்
தோணப்பா மணியா யிதனை வாங்கிச்
  சொல்பெரிய வீரமொடு புழுகு பூரம்
பூணப்பா சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
  புகழாக அரைத்ததின்மேல் பூசிப்போடே. (378)

போட்டமணி யேழுசுண்ணக் குகையில் வைத்துப்
  புகழாகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
ஆட்'டமணி நீறியுள்ளே சுண்ணமாகு
  மாச்சரிய நாகமது குருவேயாச்சு
நீட்டமணி சுண்ணத்தில் வீரங் காரம்
  நேராகக் கூட்டிலோ பரிசவேதை
மூட்டமணி யதற்குள்ளே சவ்வாது கூட்டில்
  முறைமுறையாய் சரக்கெல்லா முருகும்பாரே. (379)

பாரப்பா விக்குருவில் புனுகுவீரம்
  பாங்கான சீனமிட்டு வைத்துக்கொண்டு
நேரப்பா உபரசங்கள் சரக்கிற்பூசி
  நேராக ஊதவெல்லாங் குருவேயாகுஞ்
சேரப்பா ஒவ்வொன்றை தொட்டுயேற
  செகசாலம் போலாடுஞ் செப்பமாட்டேன்
கூரப்பா நாகவித்தை வர்ணத்துக்கு
  குருடனுக்கும் பொன்னாகுங் கூட்டிப்பாரே. (380)

பூநாக சத்தில் வங்கக்கட்டு சூதக்குரு.

கூட்டியே பூநாகசத்தில் வங்கங்
  குமுறவிட்டு ருக்கினால் பத்துக்கொன்று
நாட்டியே கட்டிப்போம் வங்கந்தானும்
  நலமாக யிதுக்குள்ளே சூதம்போட்டு

மாட்டியே மணியாக யெடுத்துக்கொண்டு
 மைந்தனே யிதுமேலே புழுகுவீரம்
காட்டியே சவுக்காரம் பூரஞ் சீனங்
 கலந்தரைத்து மணிமேலே பூசுபூசே. (381)

வங்கச்சுண்ணமும் ரசக்கட்டும்.

பூசியதோர் மணிக்கல்லோ கீழுமேலும்
 புகழான ஊஷரத்தின் குருவைப்போட்டு
ஆசியதோர் புடம்போட வங்கம் நீறும்
 மப்பனே வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சு
வீசியதோர் வங்கச் சுண்ணம் சூதத்தூட்ட
 விறைத்துப்போம் புலிபாஞ்ச ஆடுபோலே
தேசியதோர் ரசத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
 திருப்புகிறேன் வாதத்தை திருப்புறேனே. (382)

ரசச்சுண்ணம்.

திருப்புகிறே னிந்தரச மணியின் மேலே
 திறமான வீரமொடு பூரம் சீனம்
பருப்புகிறேன் புழுகோடு சவுக்காரந்தான்
 மாட்டியதின் மேல்பூசி வைக்கக்கேளு
அருப்புகிறே னேமுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
 அமரவொரு புடம்போட ரசமுஞ் சுண்ணம்
இருப்புகிறே னிச்சுண்ணமொன்று வாங்கி
 யிதமாக நாலிடையாந் தங்கத்தூட்டே. (383)

ஊட்டியொரு மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
 உத்தமனே பூசுதற்கு மருந்து கேளு
ஆட்டியதோர் தாளகமும் புழுகுவீர
 மப்பனே சவுக்காரச் சுண்ணம் பூரம்
நீட்டியதோர் மணிமேலே யிதனைப்பூசி
 நேராக யேமுச்சுண்ணக் குகையில் வைத்து
மூட்டியதோர் சீலைசெய்து சுண்ணாம்பும் உப்பு
 மூடியொரு கெசபுடமாய்ப் போட்டிடாயே. (384)

தங்கச்சுண்ணம்.

போட்டல்லோ யீசானம் பூசைபண்ணு
 பொங்கியல்லோ குகைநிறையுந் தங்கச்சுண்ணம்
ஆட்டல்லோ யிதினாலே வாத ஆட்டு
 அறியாட்டா லிக்குருவை வாதியல்ல

பூட்டல்லோ கனபூடு தங்கரசச் சுண்ணம்
புலியின் கையகப்பட்ட ஆடுபோல
மூட்டல்லோ வங்கத்தில் தங்கம் நீறு
முதலான வாதத்தில் தங்கந்தானே. (385)

அண்டமெழுகு.

தானென்ற பொற்குருவில் தங்கங்கூட்டத்
தனிப்பவழம் போலாகுந் தன்னைக்கேளு
வேனென்ற நவலோகம் பரிசவேதை
விளம்பியிதை அண்டத்திற் பொட்டுப்போட
கானென்ற மெழுகாகு மண்டந்தானுங்
கைமுறையாய்ப் பத்தண்ட மிப்படியேயாகு
மூனென்ற அண்டமொன்றில் பரிசவேதை
யுத்தமனே யெட்டுவகை வேதையாமே. (386)

பறிக்குருவால் உருக்கினம்

ஆமப்பா பறிச்சுண்ணம் வீரங்கூட்டி
அதினோடு சாரமிட்டுச் சவ்வாதுபோட்டு
ஓமப்பா உபரசங்கள்சரக்கைத்தொட்டு
உருக்கினால் மணிபோலே நின்று ஆடுஞ்
சாமப்பா ஒவ்வொன்றில் தொந்தித்தேறக்
தனித்தனியே சரக்கொன்றில் வேதை கோடி
வேமப்பா அண்டரண்டம் பறிச் சுண்ணத்தாட்டு
வேறேது சித்துக்குப் பறிதானாச்சே. (387)

பறி = தங்கம்

பறியாச்சு பறியைவிட்ட வாதமெல்லாம்
பறியறிஞ்சால் சித்தாச்சு வாதமாச்சு
முறியாச்சு அடுமைகொண்டு முத்தொழிலைத் தானு
முறைமுறையாய்க் குளிகையென்ற குருவுமாச்சு
கறியாச்சு சோறாச்சு பொற்கலமுமாச்சு
கலந்து நின்ற கூடுதற்கு கன்னியாச்சு
நெறியாச்சு யென்றுசொன்னா லுலகத்தைவிட்டு
நீங்கறியார் வாசனையை நீங்கிடாயே. (388)

பொற்குருவால் சகலத்தையும் சுண்ணம் செய்யும்விதம்

நீங்காத பொற்குருவில் வீரங்கூட்டி
நேராகப் புழுகிட்டுச் சீனம்போட்டு
வாங்காத உபரசங்கள் சரக்கிற் பூசி
வாகாக வூதிடவே யெல்லாஞ் சுண்ணந்

தாங்காத ஒவ்வொன்றைச் சூட்டச் சூட்டச்
சதகோடி நவகோடி விரியுஞ் சுண்ணம்
ஓங்காத வொவ்வொன்றில் வேதையாட
ஒரு யுகமோ ரண் டுயுகமோ வொடுங்கிடாதே. (389)

கண்டர் சுண்ணம்.

ஒடுங்காத பறிக்குருவில் வீரம் பூர
முத்தமனே புனுகோடு உரமுங்கூட்டி
நடுங்காத சூதமொடு சவுக்காரச் சுண்ணம்
நலமாகக் கூட்டியிதைக் கருவாலாட்டி
படுங்காத பலகைக்கு மேலே பூசிப்
பாங்கான யேழுசுண்ணக் குகையில் வைத்து
தடுங்காத தணலில் வைத்து ஊது ஊது
சாதகமாய் கண்டரது சுண்ணமாமே. (390)

ஆகுமே கண்டர் சுண்ணஞ் சிங்கிக்கப்பா
அடுக்கடுக்கா யுபரசமும் பாஷாணத்தோடு
வேகுமே அண்டரண்டந் தொட்ட விடமெல்லாம்
வேதையென்ன பாதையென்ன குளிகையென்ன
போகுமே நெடுந்தூரஞ் சங்கவரை தாண்டி
பூட்டறிந்தா லுருக்கினமோ சுண்ணங்கோடி
வாகுமே யிதற்கல்லோ குருவென்ற நாமம்
மற்றதெல்லாம் மிதின் கீழே மைந்தா காணே. (391)

குகை செய்ய வெள்ளிச் சுண்ணம்.

மைந்தனே முன்னெடுத்த ரசச்சுண்ண
மாட்டவொன்று நாலிடையாம் வெள்ளிக்குள்ளே
மைந்தனே மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
மருவியதோர் பூரமொடு புழுகு வீரம்
மைந்தனே சவுக்காரச்சுண்ணத்தோடு
மாட்டப்பா தாளகமுஞ் சீனந்தானும்
மைந்தனே யிதையரைத்து மணிமேல் பூசி
வாகாக யேழுசுண்ணக் குகையில் வையே. (392)

வெள்ளிச் சுண்ணக்குகையும் மூடியும்.

வைத்த குகை சீலைசெய்து சுண்ணம் உப்பு
வாகாகக் குகைதனக்குக் கீழ்மேலிட்டு
கைத்ததொரு கனபுடமாய்ப் போடு போடு
கலந்துநின்ற வெள்ளியது சுண்ணமாகுந்

தைத்ததொரு யிக்குருவை மண்ணில் போட்டுச்
சாதகமாய் குகைபண்ணி யுலரவைத்து
னைத்ததொரு பாஷாண முள்ளே வைத்து
நலமாய்ப் புடம்போடக் கட்டுங் காணே. (393)

கட்டுமே யிப்படிதான் சரக்கதெல்லாங்
காணப்பா சரக்கோடு லோகத்தில்
ஒட்டுமே ஒட்டு முன்னே வெள்ளியாகு
முபரசத்தே பரிசிக்க வெள்ளியாகுந்
தட்டுமே சீனாவை ரெட்டிப்பு மாத்து
சாதகமாய் குகை வாதமென்பார் வாதி
நெட்டுமே உபரசத்தை குகையில் வைத்தூத
நேராக வுருகியுள்ளே சத்துமாமே. (394)

சத்தொன்றிற் குருவோ கோடி சுண்ணங்கோடி
தனித்தனியே வேதை யொன்றில் சங்கமோடும்
பத்தொன்றிற் விரித்தாட உருக்கினமோ கோடி
பாங்கான நீற்றினமோ குருவோ கோடி
வித்தொன்றில் விரிக்க சுண்ண மிப்படியேயானால்
வெவ்வேறு சுண்ணத்தில் ஏதோ ஏதோ
சித்தென்ற சின்மயமாந் தட்சணாமூர்த்தி
தேசிகனார் சொன்னகுரு திறமிதாமே. (395)

தொந்த மேற்றும் வரிசை விபரம்.

ஆமப்பா ரசிதமென்ற குருவினோடே
அப்பனே காரமிட்டு வீரம்போட்டு
ஓமப்பா சவ்வா திட்டு வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே உபரசமுஞ் சரக்கதெல்லாந்
தாமப்பா பூசியதை யுருக்கினாக்கால்
தனித்தனியே கண்விட்டு ஆடுமாடுஞ்
சேமப்பா பாஷாண முபரசத்தில் தாக்கு
சேர்ந்துநின்ற உபரசத்தை லோகத்தூட்டே. (396)

வெள்ளி குருவால் உபரசம் 120-ம் நீற்றும் விதம்.

ஊட்டினா லுபரசமும் லோகம் வெள்ளி
யுரைத்தாக்கா லிருபத்தியைந்து மாற்று
மாட்டினா லொவ்வொன்றில் தொந்தங் கோடி
வாய்திறக்கப் போகாது வல்லோர் காண்பார்

மூட்டினால் முன் குருவில் வீரம் பூர
முனையான புழுகோடு சீனமொக்க
கூட்டினா லதுவோடே வுபரசமுஞ் சரக்கும்
கூசாம லொன்பதிலும் பூசியூதே. (397)

எதிர்த்து வந்த வாதியை காதில் குறடிட்டு ஜெயிக்கும் விதம்

ஊதினா லுபரசமுஞ் சரக்கோடு லோக
முத்தமனே தனித்தனியே பொருமி நீறும்
வாதினா லாடவென்றால் ஒவ்வொன்றில் சங்கம்
வாதிட்டு வந்தவனை வளைத்துக்கொண்டு
ஏதினா லாடயினியென்று கேட்டு யெடுத்தாட
உருக்கினமோ களங்கோ நீறோ
காதிலே குறடிட்டு இழுத்துக்கொண்டு
கைமுறையாய்க் கவர்கோடி யாடு ஆடே. (398)

நீ செய்யும் வேதையை கெடுப்பின மருந்தால் எதிரி கெடுத்தால் மாற்ற மருந்து.

ஆடையிலே கெடுப்பினத்தி லழித்தானானால்
அஞ்சாதே மாணாக்கா சொல்லக்கேளு
ஊடையிலே வெடியுப்புக் கார சார
முத்தமனே கல்லுப்பு சீன மஞ்சு
நாடையிலே அரைத்து நன்றாய் தேனை வார்த்து
நலமாகச் சிமிளியே வைத்துக்கொண்டு
தாடையிலே போட்டவனைப் பூசிக்காச்சு
சண்டாளக் கெடுப்பினமு மோடிப் போமே. (399)

எதிரி செய்யும் வேதையை கெடுத்து தவிடுபொடியாக்க வங்ககுரு.

போமப்பா கெடுப்பினத்தின் வேகமெல்லாம்
பொன்னாகும் வெள்ளியுமாம் பூசிக்காச்ச
ஆமப்பா அவன் தோத்த பின்பு நீதான்
அவனுடைய வேதையெல்லாங் கெடுக்கக் கேளு
தாமப்பா வங்கமது உருகும்போது
தனித்த அண்டத்தோற் பொடியைத் தூவிகிண்டி
சேமப்பா வறுத்தவுடன் சாம்பலாகுந்
திறமான சாம்பலிலே கவுரி கூட்டி
ஓமப்பா யிதினோடு புழுகுவீர
மொக்கயிட்டு மத்தித்து வைத்துக்கொள்ளே. (400)

வங்க குருவால் எதிரி மயங்குவது

வைத்ததொரு களங்கெடுத்துப் பொன்னில்யூச
　　மைந்தனே அணல்பட்டால் வெண்கலமேயாகும்
நைத்ததொரு தங்கமது திராவேயாகும்
　　நாலுமுறை யாறுமுறை யுருக்கினாக்கால்
கச்சதொரு தூளாகுந் தவிடுபோலாங்
　　கடுஞ்சுறுக்கு கடுஞ்சுறுக்கு கெடுப்பினந்தான்
மைந்தாமெச்சதொரு வித்தையிது ஆருக்குண்டு
　　விளங்கியதோர் மூலவற்கத்துண்டு பாரே. (401)

பாரப்பா மூலவற்கத் துள்ளே நீயும்
　　பரிவான போகருடபிள்ளைவற்கம்
நேரப்பா ஐந்நூற்றன் பத்தேழ்வர் நிரைநிரையா
　　யண்டரெண்ட கடாக மெல்லாஞ்
சேரப்பா திரிவார்களவரைக் கண்டால்
　　திறமாக யென்னுடைய நாமஞ்சொல்லுந்
தூரப்பா பாட்டருட பிள்ளையென்றால்
　　துர்மாற்கம் பண்ணார்கள் சொல்லுசொல்லே. (402)

சொல்லியிந்தக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து ஆடு
　　துடிமெத்த துடிமெத்த மூலவற்கம்
அல்லியல்லோப் படந்தாபோல் நாமவருமொன்று
　　அடித்தாலும் வைதாலுஞ் சகித்துப்போகு
மல்லியல்லோ மற்றொருவர் மரபேயானால்
　　வார்த்தை வரு பேச்சு வரு மைந்தா கேளு
கல்வியல்லோ வெகுகல்வி சித்தருட மரபு
　　கண்டாக்கால் அண்டத்தில் கலந்துபேசே. (403)

பேசையிலே மென்மேலாய்ப் பேசித்தாண்டு
　　புறம்பான மரபிலே சேரவேண்டாம்
ஆசையிலே மூலருடமரபில் சேரு
　　அப்பனே காலாங்கி மரபில்சேரு
நேசையிலே நூல்பாரு ஞானம் பாரு
　　நேராக வாசியுண்ட கருவைப்பாரு
பூசையிலே புழுகினுட வாசம்போல்
　　புத்தியுள்ள பிள்ளை யென்று செப்புவாரே. (404)

பூநாகக் கிண்ணியில் ரசம் கட்டும்விதம்.

செப்புகிறேன் முன்னெடுத்த பூநாகச் சத்தை
　　திறமாகச் சோதித்துத் தீர்ந்துகொண்டு
நப்புகிறே னந்திடைக்குத் தங்கங் கூட்டி
　　நலமாக வுருக்கியொரு கிண்ணி வார்த்து

கொப்புகிறேன் கிண்ணியிலே சூதம் விட்டுக்
குணமான வாலுகையின் மேலே வைத்து
ஒப்புகிறேன் தீயெரிக்கச் சூதங்கட்டு
முத்தமனே யெடுத்துருட்டி நீரில் போடே. (405)

போட்டுவைக்க யிறுகியது குளிகையாகும்
புகழான ஆரையிலையில் புடத்தைப்போடு
ஆட்டுவைக்க பிராயிலையில் புடத்தைப் போடு
அப்பனே குளிகையுமாஞ் சூதந்தானு
மூட்டுவைக்க சாரணைக் காந்தாவடத்துக்காகு
மூதண்ட குருவுக்காஞ் சுண்ணாம்புக்காகும்
நாட்டுவைக்கச் சித்திக்கா முத்திக்காகும்
நலமான சூதத்தை யெடுத்து ஆட்டே. (406)

பூநாக கிண்ணியில் செந்தூரம்.

எடுத்ததொருப் பூநாகக் கிண்ணிக்குள்ளே
யெளிதாக செந்தூரஞ் செய்யக் கேளு
அடுத்ததொரு ரசம்போடு தங்கம்போடு
அப்பனே திரிகுணசல் கூடப்போடு
அடுத்ததொரு வாலுகையிலேற்றிக் கொண்டு
வகையாய் அயத்துடுப்பால் கிண்டுகிண்டு
கடுத்ததொரு கிண்ணியிலே செந்தூரமாகும்
காட்டப்பா ஒன்பதிலும் நூத்துக்கொன்றே. (407)

திரிகுணசல் என்பது=தாளகம்-கெந்தி-மனோசிலை இவை 3-ம் சேர்க்காவிடில் செந்தூரங்கள் சிவக்காது என்று சட்டமுனி நிகண்டு 44-வது பக்கம் சட்டம்.

ஒன்றான நவலோகந் தங்கமாகு
முத்தமனே உபரசங்கள் பொன்னுமாகும்
நன்றான செந்தூரந் தின்றக் குன்றி
நலமாக மண்டலத்தில் காயசித்தி
கன்றான பூநாகக் கிண்ணியாட்டு
கரையேது கணக்கேது கவரோ கோடி
பன்றானப் பூநாகப் பிறவி சொல்வேன்
பாங்காகக் கேளுங்கோள் மாணாக்காளே. (408)

பூநாகப் பிறவி இதுவே சஞ்சீவி

கேளுங்கோள் மேகத்தினிடியோ நாகங்
கெடியான மழையல்லோ விந்துவாச்சு
தாளுங்கோள் பூமியது யோனியாச்சு
தளுக்கென்ற மின்னவினாற் கெற்பமாச்சு

வாளுங்கள் பூநாகச் சனனமாற்க
மகத்தான சஞ்சீவியிதுதான் மக்காள்
நாளுங்கோ விப்படியே யிந்திரமாங் கோபம்
நலமாகச் சனித்த திந்தப்படித்தான் காணே. (409)

காயசித்திக்கு பூநாக சத்தும் இந்திர கோபச் சத்தும் அமுர்தமெனல்

காணப்பா பூநாகச் சத்தைப்போல
கலந்து யிந்திரகோபத்தை யூதசத்தாம்
பூணப்பா பூனாக ஆட்டைக்காட்டில்
புகழாக ரெட்டிப்பு யிதுதானாகுந்
தோணப்பா காயசித்தி பண்ணுவோர்க்குச்
செகமாக யிதுரண்டே அமுர்தவித்தை
ஊணப்பா யிதினாலே சித்தியானால்
ஒடுங்காமலுகாந்தவரை யிருத்தும்பாரே. (410)

காந்தசத்து.

இருத்தியதோர் காந்தசத்தின் சத்தைக்கேளு
யிதமாக பலம்பத்து யிடித்துக்கொண்டு
அருத்தியதோர் கெந்தகமும் பலந்தான்பத்து
அதினோடே பூநாகந் தேங்காய்மட்டு
வருத்தியதோர் காரமது பலந்தான் ரெண்டு
வாகாக மத்தித்து கலயத்திட்டு
திருத்தியதோர் பூமியிலே பட்சமொன்று
திறமாக புதைத்து வைத்துயெடுத்துக்கொள்ளே. (411)

எடுத்திதிலே சின்ன மீனெள்ளு மொச்சை
யிதமான உளுந்தோடு குன்றி கார
மடுத்ததிலே பிறாவெச்சங் கூடப் போட்டு
வாகான மேஷத்தின் ரெத்தத்தாட்டி
விடுத்ததிலே சறவுலையில் விட்டு வூது
மேலான காந்தமது சத்தாய் விழுந்
தொடுத்ததிலே யதையெடுத்து உருக்கி நன்றாய்
சூட்டப்பா நாலிலொன்று தங்கந்தானே. (412)

காந்தக்கிண்ணி செந்தூரம்

தானென்ற சத்தாலே கிண்ணி வார்த்துத்
தன்னுக்குள் துடுப்பதுபோல் வொன்று பண்ணி
வானென்ற வாலுகையில் கிண்ணி வைத்து
வகையான சூதம்விட்டு தங்கம் போட்டு

கானென்ற திரிகுணசலில் வீரம்போட்டு
கைமுறையாய் துடுப்பாலே கிண்டக்கிண்ட
தேனென்ற நிறமாகி செந்தூரமாகுஞ் செகமெல்லா
மொன்பதிலும் நூத்துக்கொன்று தாக்கே. (413)

காந்தசத்து செந்தூரம்.

தாக்கினால் நவலோகம் பொன்னுமாகுந்
தப்பாது வென்னூலில்துரைகளொன்றும்
தூக்கினால் காந்தசத்துப் பலமதொன்று
சொற்பெரிய பறியொன்று இரண்டுங்கூட்டித்
தேக்கினால் சூதமொன்றுயிதிலே யீய்ந்து
திறமாக கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணி
வாக்கினா லிந்திடைக்கு கெந்தியிட்டு
வகையாகப் பொடி செய்து குப்பிக்கேத்தே. (414)

குப்பியதை தினமொன்று வாலுகையிலேற்றி
கொட்டியிதைக் கல்வத்தில் கெந்தியிட்டு
அப்பியது பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
யடவாக வில்லைதட்டி புடத்தைபோடு
செப்பியது செந்தூரமாகுங் காந்தம்
தினந்தோறுங் குன்றினிரெண்டு மண்டலமேயுண்ண
ஒப்பியது வாதபித்த சேத்துமத்தைப் போக்கும்
உடலறிந்து அனுபானத்துன்னு யுண்ணே. (415)

உண்டாக்கா லுடலிருகி நரையுமாறு
முத்தமனே திரேகமது பொன்போலாகுங்
கொண்டாக்கால் வயிரம் போல் கையுமாகுங்
குத்தினால் மலைசிதறித் தூளாய்ப் போகுங்
கண்டாக்கால் நோய்களெல்லாந் தலைகெட்டோடுங்
கைமுறையாய்த் திரேகமெல்லாஞ் சிவந்துபோகும்
அண்டாக்கால் காந்தமென்ற பூமிநாத
மறிந்தவர்க்கும் மறியார்க்கு மாகுந்தானே. (416)

கெந்தகச்சத்து.

ஆகுமே கெந்தகத்தின் சத்தைக் கேளு வப்பனே
கெந்தகந்தானி ரெண்டுபத்து பலமேயாகும்
வாகுமே குறட்டையுட பழமும் போட்டு
வாகான கோவையுட பழமும்போட்டு
....
தன்னோடு முசுமுசுக்கை பழமும் போட்டு
பாகுமே அமுக்கிறாய் பழமும் போட்டு
பாங்காக தக்காளிப் பழமும் போடே. (417)

போடப்பா ஓரிலையாந் தாமரையுங்கூட
புகழ் கண்டங்கத்திரியின் பழமுங்கூட
நாடப்பா சிவந்துநின்ற மாம்பழத்தின் தோலும்
நேரான வெண்கார பலமோ பத்து
கூடப்பா தேன் வெல்லங் குன்றி வெண்ணை
குறையாமல் வகையொன்று பலமோ ரெண்டு
ஊடப்பா அரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி
யுறவான வங்கமென்ற நாளத்தூதே. (418)

கெந்தகக் கிண்ணி.

ஊதையிலே மணிமணியாய்ச் சத்துவீழு
முறவாகப் பொருக்கியெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
பாதையிலே அப்பிரகச் சத்தைப் போலப்
பாங்காக சோதித்துயுருக்கி சாய்த்து
மாதையிலே யிந்திடைக்கு நாலுக்கொன்று
மைந்தனே தங்கமிட்டு கிண்ணி வார்த்து
கிண்ணியிலே சூதமிட்டு தங்கம்போட்டு
குறையாமல் திரிகுணசல் வீரம் போடே. (419)

போட்டுமே கிண்ணியைத்தான் வாலுகையிலேற்றி
குமுறுவதை அயத்துடுப்பால் கிண்டு கிண்டு
நாட்டியது செந்தூரமான பின்பு
நலமான ஒன்பதிலு மாயிரத்தொன்றோடும்
ஆட்டியிதில் செந்தூரமின்னங் கேளு
அடவான நாகரசங் கெந்தகத்தைப் போட்டு
மூட்டியிதை முன்போலே செந்தூரிக்க
மூதண்ட ஒன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்றே. (420)

நாகரசச் செந்தூரம்.

ஆயிரத்துக் கோடியதோர் கிண்ணிதன்னை
அப்பனே ஊதறிந்து ஊத ஊதப்
பாயிரத்தில் செம்பாகுங் கெந்திச் செம்பு
பாச்சினால் தங்கத்தில் நூறுதொந்தமேறும்
ஓயிரத்தில் வேதையிட யளவுதூர
முத்தமனே பரிசனத்தில் வேதையாகும்
சேயிரத்தில் கெந்தியுடச் செம்பைத் தொட்டு
செப்பியதோர் பொய்யெல்லாஞ்செல்லுந்தானே. (421)

நிமிளைச் சத்து.

செல்லவே நிமிளையுடச் சத்தைக்கேளு
சீராக நிமிளையொரு பலமோ பத்து
நல்லவே காரமொரு பலந்தானஞ்சு
நலமான சாரமது பலமுங் கால்தான்
மல்லதே குன்றி வெண்ணை வெல்லந் தேனும்
வகையொன்றுக் கிருபலந்தான் மெழுகுமாமே
ஆகுமே மத்தித்து வில்லை தட்டி
அடவாக நாளத்தில் போட்டு வூதே. (422)

போட்டூத நிமிளையது சத்தாய் வீழும்
பொன்னிறம்போல் தானிருக்கும் புகழாய் வாங்கி
மாட்டூதி முன்போலே யுருக்கிசாய்த்து வாங்கி
யிதில் நாலிலொன்று தங்கஞ் சேர்த்து
நீட்டூதி யுருக்கியிதில் கிண்ணி வார்த்து
நேராகச் செந்தூர முன்போற் செய்ய
நாட்டூதிச் செந்தூரம் நவலோகத்தில்
நலமாக ஆயிரத்துக்கொன்று போடே. (423)

போடப்பா நவலோகந் தங்கமாகும்
புகழான உபரசமும் தங்கமாகும்
ஆடப்பாசெந்தூரம் தொந்தமேற்றி
ஆயிரத்தின் மட்டோடோமப்பாலேறு
மூடப்பா நிமிளையது ஓடும் வேகம்
யுரைக்க வென்றாலுரையேது உன்னிப்பாரு
நாடப்பா நிமிளையுட கிண்ணிதானும்
நலமாகக் களங்காகுங் குருவுமாமே. (424)

குருவாகுஞ் சுண்ணமுமாஞ் செந்தூரமாகுங்
கூப்பிட்டால் கேளாது யிதிலே போக்கு
தருவாகுங் குளிகையுமாந் தூமமாகுஞ்
சாதக மாயெட்டுவித வேதையாகுந்
திருவாகுங் காயசித்தி லோக சித்தியாகுஞ்
செகச்சால மானதெல்லாந் திறமாயாடு
மருவாகுந் தேவியுட நாதத்தாட்டு
வாய்திறக்கப்போகாது போக்குத்தானே. (425)

சகல சத்துக்களையும் கரடு கட்டாமல் உருக்கி சத்தெடுக்க குடோரி.

போக்கான சத்தெடுக்க குடோரி கேளு
புகழான வெள்ளையொரு பலந்தான்மூன்று
வாக்கான தாளகமோ பலந்தான்ரெண்டு
வகையான சூதமது பலந்தானொன்று
தாக்கான சாரமரை காரங் கால்தான்
சாதகமாய் ஊஷரமோ பலமதொன்று
தாக்கான யிதையெல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணிச்
சோரவிட்டு யெருக்கம்பால் ரவியில் வையே. (426)

வைத்தல்லோ யெருக்கம்பால் யேழுதிறங்குத்தி
வாகாக உலர்ந்த பின்பு குப்பிக்கேற்றி
நைத்தல்லோ வாலுகை யிலேற்றிமூட்டி
நலமாக வறுசாம மெரித்தாயானால்
கைத்தல்லோ குப்பியிலே பதங்கமேறும்
கண்டாயோ யிதின்பேரு குடோரியாகும்
மைத்தல்லோ யிந்திடைக்குக் கட்டியதோர்
காரம் வாகான யெட்டி லொன்று ரெங்கு கூட்டே. (427)

கூட்டியல்லோ பொடிசெய்து அடைத்துக்கொண்டு
கூசாமல் சத்துவகை எடுக்கும்போது
நீட்டியல்லோ முப்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
நேரான சத்துவகை எல்லாங் கக்கும்
மூட்டியல்லோ யிலையிலிடச் சத்துமாகு
மூதண்ட மண்மணலுஞ் சத்தேயாகு
மாட்டில்லோ உபரசங்கள் சத்தேயாகு
மாற்றியதோர் ரெத்தினங்கள் களை போகாதே. (428)

களையோடே ரெத்தினங்கள் நின்று ஆடுங்
கைவிட்ட லோகத்திலுபரசத்தைச் சேர்க்கும்
வளையோடே சாரணைக்கு யுண்டுகக்கும்
வாகான உருக்கினத்துக்கிது வேயாதி
முளையோடே ரசத்தைப் போக் கோட்டாமல்
மூட்டிவைக்கும் மாட்டிவைக்குங் குடோரி தானுந்
களையோடே சாறுகளில் சத்தோ கோடி
தனித்தனியே வாங்கிவைக்குந் தாக்கு தாக்கே. (429)

காயசித்திக்கு மருந்து சாப்பிடும் வரிசைக்கிரமம்.

வாங்கியதோர் காயசித்தி செய்யும் மாற்கம்
வரிசையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளு
ஓங்கியதோர் கடுக்காயை முந்தியுண்ணு
யுத்தமனே யிருபதுநாளான பின்பு
பாங்கியதோ ரவ்வைந்தாய் மிளகையேற்றி
பரிவாக நூறுமட்டு மமுரியிலே கொள்ளு
தாங்கியதோர் கடந்த பின்பு சொல்லக்கேளு
தப்பாமலேறுகிற முறையைக்கேளே. (430)

முறையோடே பொற்றிலையும் அவுரிகூட்டி
மூதண்ட வல்லாரை கரந்தை கூட
நிறையோடு காக்குறட்டானஞ்சுங்கூட
நேராகச் சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு
மறையோடு பாக்களவு பாலிலுண்ண
மக்களே காயசித்தி கசடுபோகும்
துறையோடே அப்பிரகம் பின்னேயுண்ணுச்
சொல்பெரிய காந்தத்தைக் கொள்ளுகொள்ளே. (431)

கொண்டபின்பு கெந்தியுண்ணு தங்கமுண்ணு
கொள்கியதோர் பூநாகத்தை யுண்ணு
கண்டபின்பு சூதமுண்ணு சட்டை கக்குங்
காற்றடைப்பாய் குகையினுள்ளே யிருந்துகொள்ளு
உண்டபின்பு வயிரமுண்ணு வயிரதேக
முத்தமனே முன்னெடுத்த தேகம் போச்சு
தண்டபின்பு சூதத்தால் தேகமாச்சுச்
சதகோடி கற்பவரை நிற்கும் பாரே. (432)

நிற்குமே நின்றதினால் பலமே தென்னில்
நேரான யோகத்தைக் கண்டு தேறி
நிற்குமே தேகமென்னில் குளிகையிட்டு ஆடி
நிரை நிரையாயண்டமொடு பேரண்டம் பார்த்து
நிற்குமே சிவமென்னில் புவனம் பார்த்து
நிலையான பதம் பார்த்து கண்டுதேறி
நிற்குமே சிவகளைதான் சிவனாய்
மைந்தா நிமிஷத்திற் பூரணத்தில்புக்கியாடே. (433)

ஆடவல்லோ வாதசித்தி ஆசான் சொன்னாரரன்
சொன்னார்மாயி சொன்னாளையன் சொன்னார்
ஊடவல்லோ ஞானத்தில் சித்துஞ் சொன்னார்
உரைக்க வல்லோ மனத்தாலும் வாசி சொன்னார்

கூடவல்லோ அகண்டத்தில் லெட்சயங்கள் சொன்னார்
கூறான மனமடங்கச் சாஸ்திரங்கள் சொன்னார்
நாடவல்லோ மேல்மூலத்துள்ளே நின்று
நலமான சித்துக்கு வகையைக் கேளே. (434)

அறுபத்துநாலு மடபதி

வகையாகக் காயசித்திப் பண்ணும்போது
மைந்தனே குகைக்குள்ளே பஸ்பம் போட்டுத்
தகையான பிராணாயம் பண்ணி பண்ணிச்
சாதகமாய் லெட்சயத்தைச் சாரனோக்கிப்
பகையாக வாசனையைத்துரத்திச் சாடிப்
பாங்கான காமத்தை பரிந்துதள்ளித்
துகையாக மேல்மூலத்துள்ளே நின்று
சொக்கியல்லோ பூரணத்திற் கற்பங் கொள்ளே. (435)

கொள்ளையிலே பத்தியந்தான் புளியாகாது
கூறான வுப்போடு பெண்ணாகாது
நள்ளயிலே மோரோடு மாங்கிச முமாகா
நலமான் எண்ணையொடு சுண்ணாம்பாகா
தாளயிலே யிதுவெல்லாம் தள்ளி யுண்ணு
சாதகமாய் கற்பமது சித்தியாகும்
பிள்ளையிலே உங்களைப் போல் பிள்ளையில்லை
பேராக சித்தருக்குள் கீர்த்தி கொள்ளே. (436)

கொள்ளவே நாதாக்கள் மெச்சுவார்கள்
கூறியதோ ரறுபத்து மரபோரெல்லாம்
கண்டல்லோ ஆறுபிள்ளை யென்பார்
மக்காள் கலந்தோடி திரிந்தாக்கால் சித்தரென்பார்
மிண்டல்லோ சமாதியுற்றால் ரிஷிதானென்பார்
வேதாந்தம் பார்த்தாக்கால் ஞானி யென்பார்
தொண்டல்லோ சின்மயத்தின் தொண்டரென்பார்
சொரூப முற்ற ஞானியென்றும் சொல்லுவாரே. (437)

சொல்லியதோ ரறுபத்து நாலாய் நின்ற
சுந்தரமே சித்தருடமரபைக்கேளு
மல்லியதோர் தெட்சணத்தில் சின்மயமாந்தேவர்
மகத்தான சனகாதி குமாரரோடு
அல்லியதோர் வியாக்கிரமர் பதஞ்சலியினோடு
அப்பனே மூலவற்கம் நம்முடைய வற்கம்
நல்லியதோர் சௌராஷ்ட் ரானந்தனாதர்
சவுண்டீச நாதரொடு தன்னைக்கேளே. (438)

கேளப்பா கந்துகி னாதரொடு
கெடியான கூருமானந்த மூர்த்தி
தாளப்பா யோகவானந்தமூர்த்தி
தன்னுடனேமதிங்கவானந்தமூர்த்தி
நாளப்பா காந்தவானந்த மூர்த்தி
நலம்பெரிய ரிஷபவானந்த யோகி
வாளப்பா கைவரதானந்த யோகி
மகத்தான கெகனவானந்தர் தானே. (439)

தானென்ற சூரியானந்த யோகி
தபோசித்தி யானந்த யோகியோடு
வானென்ற சவுண்டிகானந்தமூர்த்தி
மகத்தான ரூபவானந்தரோடு
வானென்ற கேசரானந்த மூர்த்தி
கலந்துநின்ற கெந்தவானந்த மூர்த்தி
தேனென்ற மாய்கை யானந்த மூர்த்தி
செப்புகிறேன் மகாமாய னாதர்தானே. (440)

மாயமற்ற நித்தியானந்த மூர்த்தி
மகத்தான விசுவானந்த னாதர்
காயமற்ற ஊமையானந்தனாதர்
கைவிட்ட சர்வ சர்வானந்த மூர்த்தி
மாயமற்ற சுபகரானந்த மூர்த்தி
தன்னொடு தானானந்த மூர்த்தி
சேயமுற்ற அமுர்தானந்த யோகி
சேர்ந்துநின்ற செகண்டிகாநந்தர் தானே. (441)

காணப்பா லெட்சயானந்த மூர்த்தி
கலந்துநின்ற சுத்தவானந்த மூர்த்தி
பூணப்பா சித்தவானந்த மூர்த்தி
புகழான அந்தவானந்த மூர்த்தி
ஊணப்பா சம்பிர வானந்த மூர்த்தி
ஒங்கியதோ ருலகையானந்த மூர்த்தி
தோணப்பா திரிலோகானந்த மூர்த்தி
சொற்பெரிய பிரமவானந்தர் தானே. (442)

ஆனந்த ரக்ஷகானந்த னாத
ரப்பனே மலினவானந்தனாதர்
வானந்த பிரசண்ட வானந்தனாதர்
மகத்தான வனங்கவானந்தனாதர்

கானந்த வித்தியானந்தனாதர்
கைகலந்த அம்பிகானந்தனாதர்
ஊனந்த நந்தியானந்தனாதர்
ஓங்கியதோர் மகானந்த மூர்த்தியாமே. (443)

மூர்த்தியென்ற சுந்தரானந்தனாதர்
மூவுலகுஞ் சஞ்சரித்த காலானந்தர்
ஆர்த்தியென்ற டமரகானந்தனாதர்
அப்பனே அபயவானந்தனாதர்
கீர்த்திகொண்ட விகாரவானந்தனாதர்
கெடியான பூதவானந்தனாதர்
சார்த்திகொண்ட சர்வ ஆனந்தனாதர்
சாதகமாய் வியோதமவானந்தர் தானே. (444)

காணப்பா கோரக்கர் னாதரொடு
கைவிட்ட சொரூப வானந்த மூர்த்தி
தோணப்பா நிற்குணானந்தமூர்த்தி
சொற்பெரிய் வாசியானந்தமூர்த்தி
பூணப்பா கங்காளனாத மூர்த்தி
புகழான பூரணானந்த மூர்த்தி
ஊணப்பா கமலவானந்த மூர்த்தி
யுத்தமனே யறுபத்து நால்வர்பேரே. (445)

பேரான மரபுகளிற் சாஸ்திரங்கள் வெவ்வேறு
பேணியவர் சீஷவர்கம் நூலோ கோடி
வாரான அங்கங்கள் கோடா கோடி
மாட்டுகிற சாரணையோ குளிகை கோடி
நேரான வேதையுட வித்தை கோடி
நேர்ப்பாக பார்க்குகிற யோகங் கோடி
சீரான தொந்திப்புஞ் சந்திப்புங் கோடி
செப்பினார் மறை பொருளாய்ச் செப்பினாரே. (446)

செப்பினா ராட்டதொன்று மூட்டதொன்று
திறமாகத் தாக்கென்றும் னோக்க தென்றும்
ஒப்பினார் பலபலவாய் பரினாமங்கள்
உரையறிந்து கூட்டுவது கடினமெத்த
தப்பினாரிடை பாகம் கைபாகங்கள்
தாக்கியதோர் களங்குக்கு லெக்குச் சொல்வார்
அப்பினார் நூலுக்குள் முன்பின்னாய் வைத்து
அப்பனே யென்னூலை வெளியென்றாரே. (447)

வெளியாகச் சொன்னேனென்பார் உட்கருவை
மறைத்து வேணுமோ யென்னூற்கு ஆசானென்பார்
ஒளியாகக் காணுமென்பார் அந்தாவென்பார்
ஒளிப்பில்லை மறப்பில்லை யெந்நூலிலென்பார்
நெளியாகத் தொந்தமிது சங்கமென்பார்
நேராக நிறுத்துகிற கருவைச் சொல்லார்
தனியாக ஓடுகிற குருவின் மாற்கஞ்
சாங்கமாய்ச் சொல்லாமற் சாதித்தாரே. (448)

சாதித்த நூல் பார்த்து உலகவாதி
தன்னாலே தான் கெட்டேனென்று சொல்லி
வாதித்த சாஸ்திரத்தை மெய்யென்றெண்ணி
வரை வரவே கடுகையிலுந் தப்பும் தப்பும்
பேதித்த புத்தியினால் நூல் பொய்யென்று
பேராகக் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி
ஓதித்த நூலையெல்லாம் பார்த்துயானு
முத்தமனே தோஷ மென்றுரை செய்தேனே. (449)

உரையென்ன வென்றாக்கால் சரக்கின்பேரு
முத்தமனே நாதாக்கள் ஒளித்தபோக்குந்
திரையென்ன வென்றாக்கா லரைப்புப்பாகஞ்
செப்பாத குருக்கிடையுங் கருக்கிடையினோடு
கரையென்ன யினங்களிலே பாகந்தப்புங்
கைவிட்ட லவணமொடு காரசாரந்
துறையென்ற புளியோடு உப்பு ரெண்டுஞ்
சூட்டுகிற முறையெல்லாந் துறந்திட்டேனே. (450)

இந்நூலும் நிகண்டும் வாதத்துக்காதி எனல்.

துறந்திட்ட இந்நூலோடு நிகண்டு தானுஞ்
சொல்லார்கள் சொல்லார்கள் கோடி தனமீந்து
மறந்திட்ட உலகத்தில் சிக்கிற்றானால்
மகத்தான சிவயோகி ராஜயோகி
கறந்திட்ட பால்போல வாதமெல்லாங்
கைப்பலனாய் சித்திக்குங் கருவோ சொல்லும்
யெறந்திட்டுங் கொடுக்கார்க ளெந்தநூலை
யெய்ததினால் வாதத்துக் கரசனாமே. (451)

அரசனோ வாதத்துக் கவன்தான் கேளு
அத்வித வேதாந்த சிரோமணியு மாவான்
அரசனோ ரசத்துக்கு குளிகைச் சித்தன்
அவன் செய்ததவத்தாலே யெய்து மெந்நூல்

அரசனோ குருவுக்குச் சுண்ணத்துக்கெல்லா
மவனுடைய பயல் செய்வா னீற்றினங்களெல்லாம்
அரசனோ அரசனல்ல ராஜயோகி
அத்தனைக்கும் பண்ணிவிக்கும் நிகண்டு தானே. (452)

கருவறிய.

நிகண்டான வாதத்துக் காதியென்ன
நேராக பாய்கிறதோர் வேகமென்ன
புகண்டான வர்ணமென்ன கட்டினங் களென்ன
போக்கான செந்தூரங் களங்கமென்ன
தகண்டான புடசெயத்தின் மாற்கமென்ன
தாக்கியதோர் புடமென்ன கிராவணங்களென்ன
பகண்டான குருவென்ன சுண்ணாம்பென்ன
பரிவாகக் கருவறிந்தோன் வாதியாமே. (453)

கருவேது செயநீர்க்குச் சிறுநீருப்பு
கைப்பட்டால் சிவப்பதென்ன வீரம்வீரம்
உருவேது உப்பாலே கட்டினங்களாச்சு
ஓடுகிற வேகமென்ன உபரசமு மாச்சு
துருவேது வாதத்தில் துரிசுசாரஞ்
சாத்தியதோர் களங்குக்கு நவலோகங்கள்
குருவேது வாதத்திலூஷரத்தின் சுண்ணங்
கொடியதொரு திராவகமு மிணங்கனாச்சே. (454)

ஆச்சப்பா யித்தனைக்குஞ் சவுக்காரமாதி
யல்லவென்றால் ஊஷரத்தின் சுண்ணமாதி
ஓச்சப்பா யிதுக்கென்ன உப்பேயாதி
ஒடுக்க மிதில் தோற்றமிதி லூணிப்பாரு
போச்சப்பா யிதினாலே அண்டரண்டந் தாண்டி
புகழான குப்பிக்குங் கெந்தகமேயாதி
மாச்சப்பா செயநீர்க்குச் சாரமாதி
மகத்தான சாரணைக்குப் புடந்தான்காணே. (455)

காணப்பா களங்குகொள்ளக் கிராவணமேயாதி
கைவிட்டுப் பாய்வதற்கு குளிகையாதி
ஊணப்பா புடத்துக்குத் தங்கமாதி
யுற்ற வர்ணமேறுதற்குச் சூதமாதி
தோணப்பா குருவுக்கு வீரமாதி
சொற்கேளாச் சுண்ணத்தில் வழலையாதி
பூணப்பா லகுவாக ஆடவென்றால்
புகழான ஊஷரத்தின் சுண்ணத்தாட்டே. (456)

லகுவித்தை.

சுண்ணமென்ற துறையெல்லா மிதனுக்குள்ளே
சூட்சத்தைச் சொல்லார்கள் சவுக்காரமென்பார்
சுண்ணமென்ற வாய்ப்பேச்சோ பூநீரின் வேகந்
தொட்டவிடம் பட்டவிடம் எல்லாம் நீறும்
சுண்ணமென்ன பூமியுட நாதம்பொங்கிற்
சுகமான கற்சவுடு மலையி நாதன்
சுண்ணமென்ன சுண்ணமென்னச் சொன்னாலாமோ
சுணங்கலே உவற்காட்டில் குடிசை போடே. (457)

பூநீர் சுண்ணம் காலம்.

குடிசிடுவா யெப்பவென்றால் பங்குனி மேஷம்
கூறாதே வெள்ளை யெல்லாம் வாரு வாரு
அடிசுடுவ தெப்பவென்றா லந்தக்கால
மப்பவல்லோ பூநாதம் பொங்கிநீறுங்
கெடிசுடுவ தேதென்றா லிந்தநீற்றால்
கேளாத சாரமிதில் கெடியாய்ச் சாகும்
முடி சுடுவ தேதென்றா லவணஞ்சாகு
முடிலவண மடிசாரம் ரெண்டுங்கொல்லே. (458)

காரசாரக்கட்டு ஜெயநீர்.

கொன்றதொரு ரெண்டையுந்தான் செயநீராக்கி
குறிப்பாக வீரமிட்டு பூரம்போட்டு
கலக்கியந்த செயநீரில் காரந்தோய்த்துக்
கடுரவியிற் போட்டிடவே காரங்கட்டுந்
சண்ணதொரு காரத்துக்கிடையே வீரஞ்
சாத்தப்பா வீரம் யிடை பூரம் போட்டு
விண்ணதொரு பூரமிடை பூநீர்ச்சுண்ண
மேதித்து சுக்குலத்தால் வில்லைகட்டே. (459)

(சுக்கிலம் = வெண்கரு)

வஸ்து வாங்க.

கட்டிவைத்து வஸ்துவிட மாற்கம்கேளு
கன்னியவள் தலைருதுவில் வடிவுபார்த்து
ஒட்டிவைத்து குணம் பார்த்து அழைத்துவந்து
உத்தமனே புளியைவிட்டு நெய்பாலோடு

நெட்டி வைத்து மதுரமொடு லவணங்கூட்டி
நேராக நீராட்டிச் சலவையீய்ந்து
அட்டிவைத்து யிளவயசு மன்னனையங்கூட்டி
அவனுக்கு மிப்படியே மேய்த்திடாயே. (460)

மேய்த்திட்டு யிருவருட அமுரிதானும்
விரைந்து ஒரு பீங்கானாம் பாண்டத்தில் விட்டு
ஆய்த்திட்ட சீனமொரு பலமோ பத்து
அந்திடைக்குச் சமனாகக் கல்லுப்பிட்டு
மாய்த்திட்ட பூரமது பலமதொன்று
வாகான சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
ஓய்த்திட்ட மாசுவிட்டமுரிக்குள்ளே
யுத்தமனே மண்டலந்தான் அமுரி வாரே. (461)

சோரையுப்பு.

வார்த்தல்லோ ரவியில்வைத்து வற்ற வற்ற
வாகானமண்டலந்தான் கடந்த பின்பு
கோர்த்தல்லோ யுலர்ந்தபின்பு உப்பாய் நிற்குங்
கொடியதொரு லவணமிது மாற்கங் கேளு
ஊர்த்தல்லோ மண்டலத்தில் ருதுவானாக்கா
யுத்தமனே பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
சேர்க்கவல்லோ முன்னுரைத்த வில்லைபோடத்
திறமானநாதமங்கே முறியும் பாரே. (462)
(459-வது பாட்டில் உள்ளது)

பாரப்பா முறிந்த பின்பு இந்த உப்பிலிட்டுப்
பாங்கான சையோக சுக்கிலமும் விட்டு
நேரப்பா தினந்தோறும் ரவியில் வைப்பாய்
நேராக விளைந்தல்லோ உப்புமாகுஞ்
சேரப்பா யிதின்பேருசோரமென்பார்
செப்பரிது செப்பரிதுயிதினில் வேதை
கூரப்பா யிதையெடுத்துச் சுண்ணஞ் செய்ய
கூறுகிறேனறிந்த மட்டுங் கூறுறேனே. (463)

சோர உப்புச் சுண்ணம்.

அறிந்த மட்டுங் கூறுகிறே னுப்புமேலே
அப்பனே வீரமொடு வழலைச்சுண்ணஞ்
செறிந்தமட்டும் பூரமொடு சாரங்கூட்டிச்
சீராக ஆட்டயிலே யிளகும் பாரு

நெறிந்த மட்டு முப்பிலே யிதனைப்பூசி
நேராக உலரவைத்து யிதனைத்தானும்
பிறிந்த மட்டுஞ் சீனமென்ற சுண்ணத்தில்
வைத்துப் பேராக அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. (464)

சோரச் சுண்ண ஜெயநீர். இதனால் பச்சைகற்பூரச் சுண்ணம்.

யெரித்தபின்பு யிதைப்பாரு - சுண்ணமாகு,
மில்லாட்டால் திரும்பி யந்தப்படியே யாட்டு
மறிந்தபின்பு யிதை யெடுத்து அஞ்சுசுண்ணக்
குகையில் வைத்தூதக் கடுஞ்சுண்ணமாகும் பாரு
தரித்தபின்பு யிந்திடைக்குச் சாரங்கூட்டிற்
சமுத்திரம்போல் நீராகு மின்னீர்க்குள்ளே
தரித்தபின்பு பூரமிட்டுக் கடிகை வைத்து
கலந்தெடுத்துக் குகையினுள்ளே போட்டு ஊதே. (465)

பச்சை கற்பூரச் சுண்ணம். இதனால் சகலமும் நீறும். தங்கமும் சுண்ணமாகும்.

ஊதினாற் பூரமது சுண்ணமாகு
முத்தமனே யுசத்தியிது பூரச்சுண்ணம்
பாதினா லிதினாலே சூதங்கட்டும்
பரிசனத்தில் தங்கமது சுண்ணமாகுங்
கோதினாற் பாஷாணம் வாசனைக்குச் சாகுங்
குறையாம லுபசரங்கள் சத்துமாகும்
ஆதினா லிதினோடு வீரங்கூட்டி
லண்டரண்டந் தடாகமெல்லாஞ் சுண்ணமாமே. (466)

அண்டம் மணிபோலுருகி கட்டும்.

ஆமப்பா யிதினோடு சவ்வாது கார
மணிகினா லண்டமொரு மணியாயாடும்
ஓமப்பா நிர்மலமாங் கற்பூரத்தில்
உத்தமனே வஸ்து வந்து கூடிச்சானால்
வேமப்பா அண்டரண்டந் தீயில்லாமல்
வேதையென்ன பாதையென்னக் கவரோ கோடி
நாமப்பா அறிந்தமட்டுஞ் சொல்லக் கேளு
நலமான *பூரத்தில் சாரங்கூட்டே. (467)

*மேற்படி பூரச்சுண்ணத்தில் சாரம் சேர்த்தரைத்து பனியில் வைக்க செயநீராகும்.

பூரச்செயநீரில் தாளகச் சுண்ணம்.

கூட்டியல்லோ ஆட்டயிலே செயநீராகுங்
குறிப்பாகவீரமிட்டுச் செயநீர்க்குள்ளே
மாட்டியல்லோ தாளகத்தை செயநீரிற் தோய்த்து
மகத்தான ரவியிலிட மஞ்சள் போகும்
நாட்டியல்லோ யிதையெடுத்து அஞ்சு சுண்ணக் குகையில்
நலமாக வைத்தூதச் சுண்ணமாகு
மூட்டியல்லோ சுண்ணத்தில் புனுகு வீர
முசியாமல் மத்தித்து வைத்துக்கொள்ளே. (468)

தாளகச்சுண்ணம். புனுகு, வீரம் 3-ம் பூசியூத சகல சரக்குகளும் சுண்ணமாகுமெனல்.

வைத்தல்லோ தொட்டெடுத்துச் சரக்கிற்பூசி
வாகாக ஊதயெல்லாஞ் சுண்ணமாகு
மெத்ததிலே உபரசமுஞ் சுண்ணமாகும்
விளங்கி நின்ற லவணமுதல் காரசாரம்
நத்தல்லோ பூசியெல்லா மூதச் சுண்ணம்
நலமாகச் சுண்ணமது தொந்தித்தாக்கால்
லெச்சதிலே தொந்தமிதிலா யிரந்தானேறு
மெடுத்துரைக்க முடியாது யேத்திப்பாரே. (469)

120-உபரசமும் மணிபோலுருகி கட்டும்.

யேத்தியதோர் சுண்ணமொன்றில் கவரோ சொல்ல
யேழுயுகம் பத்தாது முடிவுங் காணார்
மாத்தியதோர் தாளகத்தில் சவ்வாது கார
மத்தித்து உபரசங்கள் சரக்கிற்பூசி
ஆத்தியதோர் லவணமொடு சாரகார
மதுக்கதுக்கப் பூசியதை யுருக்கஆடுந்
தோத்தியதோ ரொவ்வொன்றைத் தொந்தித்தாடச்
சொற்பெரிய ஆயிரமோ தொந்தமாமே. (470)

தொந்தத்தில் தொந்தமிட்டுயேற்ற யேற்றத்
துலையாது சங்கவரை தொந்தமேறும்
பந்தத்தில் கோடிபந்தங் கொளுத்தினாப்போல்
பலபலவா யேறிவரும் லெக்கோயில்லை
மந்தத்தில் நில்லாது வஸ்து வித்தை வாய்கொண்டு
சொல்ல வென்றால் கூடாதப்பா
அந்தத்தில் வந்தவரை வேதையோடு
மப்பனே மாத்தேது நூறுதானே. (471)

தாளகச் செயநீரில் சூதக்கட்டு.

தானென்ற தாளகத்தில் சாரம் ரெட்டி
தாக்கையிலே செலமாகுந் தன்னைக் கேளு
வானென்ற சூதத்தில் செயநீர்விட்டு
வாகாகக் கொதிக்கையிலே கட்டிப்போகும்
வேனென்ற சூதத்திற் பொற் குருவைப்பண்ணு
வேதைக்காம் பாதைக்காங் குளிகைக்காகுந்
தேனென்ற வெள்ளிதனைக் குருவேபண்ணு
திரும்பினதோர் திக்கெல்லாம் வெள்ளியாமே. (472)

ஆமப்பா செயநீரில் குளிகை பண்ண
அண்டரண்ட பதங்கடந்து அப்பால் காட்டும்
சோமப்பால் பீரிட்டோடும் குளிகையிட்டு பார்த்தால்
சொற்பெரிய ஆறுதலம் வெளியாய்க் காணும்
வேமப்பா கேசரிதான் மேலே பாரு
வெட்ட வெளி வெட்ட வெளி கண்கொள்ளாக் காந்தி
சாமப்பா மாயையோடு வாசனைகள் தானுந்
தனிச்சூத வஸ்துவுட பெருமை பாரே. (473)

தாளகசுண்ணத்தால் வங்கச்சுண்ணக்குரு.

பெருமையென்ற தாளகத்தின் சுண்ணத்தோடு
பேரான வீரமிட்டுப் புழுகும் போட்டு
உருமையென்ற சீனமிட்டு வஸ்துவினாலாட்டி
யுத்தமனே வங்கத்தின் மேலே பூசி
அருமையென்ற புடம்போடு பொருமி நீறு
மப்பனே கடுங்காரச் சுண்ணமாகுந்
தருமையென்ற சுன்னத்தில் புழுகு வீரந்
தாக்கி வைத்து நவலோக பரிசம் பண்ணே. (474)

வங்கச்சுண்ணத்தால் தங்கச்சுண்ணம்.

பரிசித்துப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும்
பாங்கான நவலோகந் தொந்தமேறு
முரிசித்து தொந்தத்தில் கட்டினமோ கோடி
உருக்கினமோ நீத்தினமோ கோடாகோடி
கரிசித்து நவலோகத்துள்ளே காட்ட
காட்டயிலே நூறுபத்து எட்டு மாத்து
அரிசித்த உபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
ஆதியுப்புச் சாரமொடு காரத்தப்பே. (475)

சகல சரக்கும் சுண்ணம் செய்தல்.

அப்பியே ஊதினால் தனித்தனியேச் சுண்ண
மப்பனே ஒவ்வொன்றில் தொந்தங்கோடி
ஒப்பியே விரித்தாடக் கோடியுகந்தாண்டு
முத்தமனே தங்கத்தில் சவ்வாது காரந்
தப்பியே மத்தித்து வைத்துக் கொண்டுத்
தனித்தனியே உபரசங்கள் சரக்கில் பூசிக்
கப்பியே உருக்கவெல்லா மணிபோலாடுங்
கவர்பிரிந்து கோடி தொந்தமேறும் தானே. (476)

ஏறுமே தொந்தமொன்றில் வேதை கேளு
யிட்டாக்கால் லெட்சத்துக் கொன்றேயோடு
மாறுமே யொவ்வொன்றில் கவரோகோடி
வாய் திறக்கப்போகாது யானுங்காணேன்
தேறுமே மாத்தேது எழுபத்தஞ்சு
சேர்த்தாக்கால் வெள்ளி செம்பு பத்துமாகுங்
கூறுமே வஸ்துவுட மாற்கத்தாலே
கூசாம லோடுமிந்தக் கொள்ளை தானே. (477)

வங்க ஜெயநீரில் சூதக்கட்டு

கொள்ளையென்ற வங்கத்திற் சாரம்
ரெட்டிக் கூட்டியல்லோ மத்திக்க செயநீராகுந்
தள்ளையென்ற செயநீரில் சூதம் வார்த்து
தணல்மேலே வைக்கையிலே யிட்டளிபோலாகும்
பிள்ளையென்ற சூதத்தை யுருக்கிக்கொண்டு
பாங்கான பொற்குருவாய் செய்தாயானால்
அள்ளையென்ற லோகமெல்லாம் பொன்மயமாய்ப்போகும்
ஆட்டேது சித்தேது அடங்கிப்போச்சே. (478)

போச்சப்பா யிப்படியே வெள்ளியைத்தான் பண்ணும்
போக்கேது நீக்கேது ரசித மலையாகு
மாச்சப்பா வங்கத்தின் வாடைப்பட்டால்
அண்டரண்ட முருகியொரு மணியாய் நிற்கும்
நீச்சப்பா வென்று சொன்ன வாதவேலை
நிலைச்சல்லோ கணைக்காலின் கீழேயாச்சு
கூச்சப்பா வங்கத்தின் சுண்ணத்தாலே
கூறுகிறேன் நிமிளையுட குணத்தைக்கேளே. (479)

நிமிளைகுரு.

குணமான வங்கத்தில் வீரங் காரங்
கோவையென்ற சவ்வாது கூட்டிக்கொண்டு
மணமான நிமிளையிலே பூசியாட்ட
மணிபோலே நின்றாடும் நிமிளை தானுந்
தணமான நிமிளையிடை தங்கங்கூட்டித்
தன்னிடைக்குச் சூதமிட்டுக் கூட்டியாட்டி
பணமான புனுகோடு வீரம் சீனம்
பாங்கான சூதமொடு உரமுங் கூட்டே. (480)

உரத்தோடு வங்கமென்ற சுண்ணம் போடு
ஒக்கவல்லோ மத்தித்து நிமிளைக்கப்பி
தரத்தோடெ அஞ்சு சுண்ணக் குகையில்வைத்து
தாக்கியொரு புடம்போட நிமிளை தானுந்
துரத்தோடுங் குருவாச்சு சத்திநாதஞ்
சொற்பெரிய வேதையினில் சொல்லக்கேளு
வரத்தோடு சவ்வாதிட்டு மத்தித்துக்கொண்டு
வாசனைக்குப் பாஷாணம் தொட்டுப்போடே. (481)

நிமிளைச்சுண்ணம் இதனால் தங்கச்சுண்ணம்.

தொட்டவுடன் பாஷாணங் கட்டிப்போகுஞ்
சூட்டப்பா லோகத்திலாயிரத்துக் கொன்று
மட்டுடனே மாத்தென்ன அன்பத்தொன்று
மகத்தான நிமிளையுட வாட்டுமைந்தா
பாட்டுடனே சூதமது விரைத்துப் போகும்
பரிசத்தில் வேதிக்கும் நவலோகத்தில்
நெட்டுடனே யிக்குருவில் தங்கம்நீறும்
நேரானதங்கமது ஆடும்பாரே. (482)

நிமிளைச் சுண்ணம் வேறுமுறை.

பாரப்பா வங்கமென்ற சுண்ணத்தோடே
பாங்கான வீரமிட்டு புனுகு போட்டு
நேரப்பா சீனமிட்டு வஸ்துவாலே
நேராகவரைத்து நன்றாய் நிமிளைக்கப்பி
தாரப்பா அஞ்சுச் சுண்ணக்குகையில்வைத்து
தாக்கியொரு புடம்போட நிமிளைச்சுண்ணங்
கூரப்பா நிமிளையிலே புனுகு வீரங்
கூட்டியல்லோ உபரசத்தில் சரக்கிற் பூசே. (483)

பூசியல்லோ ஊதையிலே சுண்ணமாகும்
    பூட்டினா லொவ்வொன்றில் தொந்தங்கோடி
ஆசியல்லோ சுண்ணமொன்றில் கவரோகோடி
    அடங்காது அடங்காது வேதைசொல்ல
மாசியல்லோ அகற்றிவைக்குந் தேவிநாத
    மகத்தான நிமிளையிலே சவ்வாது காரம்
நேசியல்லோ மத்தித்து உபரசமுஞ் சரக்கும்
    நேராக தொட்டுருக்க மணியுமாமே. (484)

நிமிளைச் செயநீரில் சூதக்கட்டு தங்கச்சுண்ணம், வெள்ளிச்சுண்ணம்.

மணியான சரக்கெடுத்து சரக்கிற் பூசி
    மாட்டியல்லோ யுருக்கிடவே உருகியாடுங்
கணியான தொந்தமிப்படியே கேளு
    காணப்பா ஆயிரந்தான் துடர்ந்து யேறுந்
தணியான தொந்தத்தில் வேதை கோடி
    சாற்றரிது சாற்றரிது நிமிளை வேகம்
மணியான ஒவ்வொன்றிற் கோடி
    சித்தியாகும் அண்டரண்ட மாட்டிப்பாரே. (485)

ஆட்டப்பா நிமிளையொன்று சாரம் ரெண்டு
    அரைக்கரைக்கச் செயநீரா மப்பா கேளு
மூட்டப்பாச் சூதத்தைச் செயநீர்குள்ளே
    முதுந்தனலில் வைத்துடனே வட்டுப் போலாம்
நீட்டப்பா தங்கமது சுண்ணமாகும்
    நேரான வெள்ளியுமோ சுண்ணமாகுங்
கூட்டப்பா ரெண்டாலே வாதமெல்லாமாச்சு
    கோடிதுறை யாடுமிந்த ரெண்டுந்தானே. (486)

பறிசூதச்சுண்ணம்

தானென்ற சூதத்தில் குளிகையாகும்
    சாரணையால் பரிசமுதல் சத்தவேதை
வானென்ற வெளிகடந்து நீர்க்குணத்தைக்காட்டும்
    வாகான சூதத்துக் கடுத்தவாறு
வேனென்ற சூதத்தால்வாதமாச்சு
    விளங்கியதோர் வாதசித்தி மிதிலேயாச்சு
கோனென்ற சூதத்தை வாதித்தோன் வாதி
    கூறுகிறேனிதைத் தொட்டு குமட்டுறேனே. (487)

நிமிளைச் சுண்ணத்தால் சாரங்கட்டி சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

குமட்டுகிறே நிமிளையுட சுண்ணமொன்று
கூறான புனுகொன்று வீரமொன்று
அமட்டுகிறேன் சீனமொன்று கூடக்கூட்டி
யப்பயிலே சாரமிது கசியும்பாரு
புமட்டுறேன் மணலுக்குள் வைத்துநீயும்
போடப்பா புடமொன்றில் சாரங்கட்டும்
உமட்டுகிறேன் சாரத்தில் வீரங்கூட்டி
யுத்தமனே வஸ்து வினாலரைத்துக்கட்டே. (488)

இந்த சாரச்சுண்ணத்தால் நிமிஷத்தில் வாதம் சித்திக்கும் காயசித்தியாகுமெனல்.

கட்டியதை அஞ்சுச் சுண்ணக் குகையில் வைத்து
கரியோட்டி லூது நன்றாய் சுண்ணமாகும்
நெட்டியதோர் சாரமதுசுண்ணமானால்
நிமிஷத்தில் வாதசித்தி காயசித்தி
அட்டியதோ றொன்றுமில்லை கேசரத்திலாட
அண்டரண்ட பதமெல்லாங் கைக்குள்ளே காட்டும்
ஒட்டியதோர் சாரமென்ன சத்திசத்தி
யுத்தமனே யுகங்கோடி யொடுங்காதாட்டே. (489)

இந்த சாரச்சுண்ணத்தால் சகல சரக்கையும் சுண்ணம் செய்யலாம். சொல்ல முடியாத எழுத்தில் அடங்காத சதகோடி தொழிலாடலாமெனல் சுண்ணக்காடு.

ஒடுங்காத சாரத்தில் வீரங்கார
முத்தமனே சவ்வாது கூடக்கட்டி
அடுங்காத உபரசங்கள் பாஷாணங்க
ளஞ்சாதலவணமொடு சார காரம்
படுங்காதத் தொட்டூத யெல்லாமாடும்
பாச்சினால் தொந்தமொன்றில் கவரோ கோடி
தடங் காதே ஒவ்வொன்றில் வேதை கோடி
சதகோடி நவகோடி சாற்றிலேனே. (490)

நவாச்சாரச் சுண்ணம்.

சாற்றிலேன் சாரத்தில் புனுகு வீரந்
தயவாகச் சீனமிட்டுக் கூடவாட்டி
போற்றிலே னுபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
புகழாக பொட்டிட்டு ஊதச்சுண்ண

மாட்டிலே னொவ்வொன்றிற் தொந்தங்கோடி
வகையாகப் பார்த்தவர்களாருங் காணேன்
காற்றிலே பட்ட தீபோலே மைந்தா
கடல் தொடுத்து மலைவரையுஞ் சுண்ணமாமே. (491)

சுண்ணமென்றா லிதுசுண்ணஞ் சாரச்சுண்ணஞ்
சொற்ப மல்ல தண்ணியது சுண்ணமாச்சு
சுண்ணமென்ற கோலிதுதான் வாதத்துக்கு
கைப்பூட்டுந் தகர்த்தெறியுமிதுவே மைந்தா
பன்னமென்ற யிதின் பெருமை பகறொண்ணாது
பாடவென்றால் நாக்கொள்ளா னோக்குங் கெள்ளா,
சின்னமென்ற கேசரியைத் தொட்டதொக்குஞ்
செகத்தினுள்ளோர் சாரத்தை நீற்றிலாரே. (492)

வாத குரு.

சாரம்விட்டால் வாதத்தில் சாரம் போச்சு
சாதகமாய் சூதம் விட்டால் வர்ணம் போச்சு
பூரம்விட்டால் சுண்ணத்தில் குருவே போச்சு
புகழான உப்பை விட்டால் ரெத்தம் போச்சு
வீரம்விட்டால் சுண்ணத்தில் செந்தூரம் போச்சு,
விளங்கியதோர் பறிவிட்டால் புடமே போச்சு
காரம்விட்டால் சவுக்காரங் காரம் போச்சு
கைவிட்டு போச்சுதப்பா வாதந் தானே. (493)

சாரச் செயநீரில் சூதம் இட்டலிபோல் கட்டும்.

தானென்ற சாரத்தில் சாரம் விட்டாட்ட
சலமாகும் புஷ்டியில்லை செயநீரப்பா
கானென்ற செயநீரில் சூதம் விட்டு கனல்
காட்ட யிட்டலிபோல் கட்டிப்போகும்
ஊனென்ற தங்கத்திலேற்றச்சுண்ணம்
உத்தமனே வெள்ளியிலுமேற்றச் சுண்ணம்
வானென்ற வெளிகடந்து ரெண்டுமோடும்
வாதிக்குப் பிராணனிது குருவரம் ரெண்டே. (494)

சூதக்கட்டு பறி ரசச்சுண்ணம்.

குருவான சாரத்தில் புனுகுவீரங்
கூட்டியல்லோ மத்தித்து துருசிக்கப்ப
திருவான சுத்தானாந் துருசுதானும்
திறமான அஞ்சு சுண்ணக் குகையிலூது

தருவான துரிசியது சுண்ணமாகுஞ்
சகலத்துக்கு மாதியந்தமான சுண்ணம்
உருவான உப்பிதுதான் உன்மனையுமிதுதான்
உத்தமனே சிவனிதுதான் உன்னிக்கேளே. (495)

துருசு சுண்ணக் குரு.

சகலத்துக்கும் வழலை அல்லது சவுக்காரச் சுண்ணம் சேர்த்து செய்தால் தான் வாதம் சித்திக்கும் வங்கநீர் சவுக்காரத்தால் துருசுநீரும் இல்லாவிடில் துருசுக்கு பிராணனில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் வங்கநீர் என்பது வங்கச் சுண்ணமல்ல சிவஉப்பு சத்தியுப்பு 2-ம் கூடியதற்கு வங்கமென்று பெயர் அதற்கு சட்டம். இது கடைசியில் எழுதப்படும்.

கேளப்பா குருவென்ற நாமமெல்லாங்
கெடியான துரிசிக்கே யெடுத்த நாமம்
நாளப்பா யிதின் பிறகே வீரமாச்சு
நலமான சூதமொடு தங்கமாச்சு
தாளப்பா யிதின் பிறகு சாரமாச்சு
தனித்து நின்ற லவணமொடு காரமாச்சு
வேளப்பா யிதுக்கெல்லா மாதியென்ன
விடுபட்ட மதயானை வழலை தானே. (496)

உபரச சரக்கு 120-ம் சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

தானென்ற துரிசியிலே புனுகுவீரஞ்
சாதகமாய்ச்சீனமிட்டு வஸ்துவினாலாட்டி
கானென்ற உபரசங்கள் சரக்கோடொக்க
கல்லோடு மண் முதலாய் வெருவியூத
பானென்ற சுண்ணாம்பாஞ் சுறுக்கு மெத்த
பாச்சினாற் தொந்தமொன்றி லட்சமேறும்
வானென்ற சுண்ணமொன்றில் கோடி சுவரோடும்
வாய்திறக்கமுடியாது துரிசிப்போக்கே. (497)

துருசு சுண்ணத்தால் மனோசிலை மணி.

துரிசியென்ற சுண்ணத்தில் சவ்வாது காரஞ்
சூட்டியல்லோ மத்தித்து சிலையில்பூசி
நெரிசியென்ற தீயிலிட்டு ஊதும்போது
நேராக மணிபோலே யுருகி யாடும்
பரிசியென்ற உபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
படும்பாடு யெப்படியோ பகரமாட்டேன்
வரிசை யென்ற வித்தையிது கண்டர் வித்தை
மகத்தான உருக்கினத்தின் தொந்தங் கேளே. (498)

தொந்தமிட தொந்தமிடக் கோடிவரை கட்டுந்
துகையேது ஒவ்வொன்றிலாடும் மாற்கஞ்
சந்தமிட சந்தமிடக் கவரோ சங்கந்
தாக்கேது னோக்கேது தொட்டு ஆட
அந்தமிட அந்தமிட ஒடுமோடு
அடங்காத துகையினுள்ளே கணக்கோயில்லை
தொந்தமிட தொந்தமிட நீலகாளி
கோடிதுறைக் காளியென்ற குருவிதாச்சே. (499)

தூரிசு செயநீரில் சூதக்கட்டு.

ஆச்சப்பா யித்தனையு மாட்டிவிக்கு
மாதியென்ற துரிசியிலே சாரம் ரெட்டி
ஒச்சப்பா விட்டரைக்க செலமேயாகு
முத்தமனே சலத்தினுள்ளே சூதமும் விட்டுக்
காச்சப்பா கரண்டியிலே சூதங்கட்டுங்
கண்விட்டு நின்றாடுங் கரியினுள்ளே
வாச்சப்பா யிந்தரசம் சாரணையைத் தீர்த்தால்
வரைகடந்து மேலேற வாங்குந்தானே. (500)

மூலவற்க குளிகை.

மேலேறி உன்மனையை தொட்டு ஆடும்
விளங்கியதோர் பூரணத்திலாறுங் கண்டு
சேலேற யேத்திவிட குளிகைவேகஞ்
சொல்லரிது சொல்லரிது கடினமெத்த
காலேற மூலரிந்தக் குளிகையிலே யாடி
கலந்தவற்கப் பிள்ளைகட்கு மிதுதான் சொன்னார்
மாலேற கீர்த்தி கொண்டார் கொங்கணர் தானப்பா
மகத்தான மூன்று காண்டம் பாடினாரே. (501)

பாடினதோர் மூன்று காண்டம் மெத்த நன்று
பரிவாக வெளியென்று பாட்டன் சொல்ல
மூடினார் தெரிஞ்சாப்போலுந் தெரியாதுபோலு
மூதண்ட சித்தனுட நேர்பு மெத்த
கூடினா ரங்கங்கள் தொட்டுத் தொட்டு
குறையாமல் சாஸ்திரத்தைச் சேர்த்து சொன்னார்
ஊடினார் தந்நூலில் வெளி கண்டேயப்பா
உரைத்திட்ட கவடத்த ஞானி தானே. (502)

மகா திராவகம்.

இதனால் நவலோகங்கள் கரையும் அதனால் சூதம் கட்டும் உயர்ந்த முறை.

கவடத்துச் சொல்லுகிறேன் திராவகத்தை மக்காள்
கைமுறையாயிணங்கனொரு பலமோ நூறு
குவடத்த சீனமது பலமோயெழுபது
கூறான சவுட்டுப்பு மூன்றுபத்து பலந்தான்
சுவடத்த சாரமது பலமோ பத்து
சோதியத்த துருசியது பலமோபத்து
அவடத்த கல்லுப்பு பலமோ அஞ்சு
ஆதியென்ற கற்சவுடு மலையின் நாதம் பலந்தான் பத்தே. (503)

பத்தான நாயுருவி யுப்பினோடு
பாங்கான யெள்ளுப்பு வாலையுப்பு
முத்தான ஊஷரத்தின் குருவினோடு
மூதண்ட யெவாச்சாரஞ் சத்திச்சாரந்
தொத்தான சவ்வீரம் வகையதொன்று
கூட்டப்பா அய்யஞ்சு பலந்தானீயும்
பத்தான யிதுவெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
பாங்காக அஞ்சு பங்காய் பகுந்து வையே. (504)

வைத்ததொரு பங்கெடுத்து கலையத்திட்டு
வாகாக செங்கலினால் சில்லுப்போட்டு
கச்சதொரு செங்கல்மையந் தமரும் போட்டு
கவிழ்க்கிறதோர் மூசையின்மேல் பணம்போல் பொத்து
தைச்சதொரு மூசையின்மேல் குப்பி வைத்து
தமரோடே தமர்சேர்த்து சீலை செய்து
வைத்ததொரு கலையமுதல் சீலை செய்து
யிதமாக அடுப்புமேல் யேத்து யேத்தே. (505)

ஏத்தியே முத்தீயு மெரிப்பாயப்பா யிதமாகப்
புகையோடு குப்பி மூக்கில்
போத்தியே புகையோடு தண்ணீர் வீழும்,
புகழான திராவகத்தை மறுபங்கிலூற்றி
மாத்தியே பாவினையே செய்து நன்றாய்
வாகாக கலையத்தி லெடுத்துவாங்கி
ஆத்தியே யிப்படித்தானைந்து திரம்வாங்க
வப்பனே திநீரின் வேகங்கேளே. (506)

கேளப்பா நவலோகந் தண்ணீராகுங்
கெடியான உபரசமும் தண்ணீராகும்
வாளப்பா ரெத்தினங்கள் தண்ணீராகு
மருவியதோர் பாஷாணந் தண்ணீராகுந்
தாளப்பா தண்ணீரால் பலமோ தென்னில்
சரக்கோடு உபரசமுஞ் சத்தேயாகும்
ஆளப்பா நவலோகந் தண்ணீர்பட்டா
லாடாமற் சூதமது கட்டிப்போமே. (507)

சரக்கு கொல்லுகிற வித்தை.

கட்டியதோரு பரசத்தின் சத்தினாலே
கைமுறையாய்க் குருபண்ணு சுண்ணம்பண்ணு
ஒட்டியதோர் செந்தூரங் களங்கம்பண்ணு
ஓடுமே வெகுதூரம் பறியைக்கூட்டு
மாட்டியதோர் வேதையல்ல தூமவேதை
மகத்தான உபரசத்தின் வேதை தானும்
அட்டியதோ ரொன்றுமில்லை காயசித்தியாகு
மப்பனே சாரணைக்கா மறிந்து கொள்ளே. (508)

அறிந்து கொள்ளுஞ் சரக்கினுட சத்தில் வேதை
அப்பனே மெழுகாகுங் களங்கமாகுந்
தெரிந்து கொள்ளுஞ் சுண்ணமொடு குருவுமாகும்
தேறான செந்தூரஞ் செயநீராகுந்
பிறிந்து கொள்ளு பறிதனை யுந்திண்ணி
நீற்றும் பேரானசரக்கினுட வேகமப்பா
செறிந்து கொள்ளும் பாஷாணம் ரசத்தினாட்டுச்
செகமெல்லாம் பொன்னாகச் செய்யுங்காணே. (509)

செய்யுமே நவலோகந் தண்ணீர்க்குள்ளே
திறமாகப் பாஷாணந் துவைத்துவாட்ட
நையுமே பறித்தண்ணீர் பட்டதானால்
நவலோகத் தண்ணியொன்றில் கோடிவேதை
கையுமே பாஷாணம் நவலோகத்தில்
காட்டுமுன்னேப் பொன்னுக்குப் பொன்னுமாகும்
அய்யுமே நவரத்தின தண்ணீர்க்குள்ளே
அப்பனே பறிச்செம்பாஞ் சூதஞ்சாமே. (510)

சூதம் சாகிறதை அறிந்தவன் வாதி.

சாகிறதோர் சூதத்திற் குருவோ கோடி
சமரசமாய்ப் பண்ணுகிற சுண்ணங்கோடி
சாகிறதோர் சூதத்திற் களங்குகோடி
சார்வாகப்பண்ணுகிற செந்தூரங் கோடி

சாகிறதோர் சூதத்திற் காயசித்தி கோடி
தாக்கியதோர் சாரணையால் குளிகை கோடி
சாகிறதோர் சார்வறியார் சூதத்துக்குச்
சாகிறதை யறிந்தவனே வாதியாமே. (511)

ஆமப்பா சூதமது பலந்தான் பத்து
அதற்குள்ளே திராவகத்தைத் துளிதான்வார்க்க
வேமப்பா சூதமது வெந்துநீரும்
வெந்ததொரு சூதத்தைத் தொந்த மேற்ற
ஓமப்பா நூறுதொந்த மேறு மேறு
முத்தமனே தொந்த மொன்று நவலோகத்தில்
தாமப்பா ஆயிரத்துக்கொன்று போடத்
தப்பாது தசமாத்துத் தாக்கிக்காணே. (512)

தாக்கியே சூதத்தில் தங்கபற்பஞ் சாதகமாய்ச்
செய்தாக்கால் குருவோ கோடி
ஆக்கியே சுண்ணமுதல் களங்கு கோடி
அப்பனே செந்தூரங் குளிகை கோடி
நோக்கியே சூதத்தைக் கொண்டாயானால்
நோக்கான அருணன்போல் காயசித்தி
தேக்கியே சட்டையிடுங் கவனமாகுஞ்
செகச்சால மாற்கமெல்லாஞ் சூதந்தானே. (513)
(தங்கத்தில் சூதபற்பம் ஒரு ஏட்டில் உள்ளது)

திராவகத்துக்காதிச் சரக்கு சூதமிதிலாடும்.

தானென்ற திராவகத்துக்காதியென்ன
சார்வான லவணமொடு கார சார
மூனென்ற பூமியுட நாதத்தோடு
உத்தமனே சீலையினுடசவடு கூடி
கோனென்ற குருப் போலே ஆடிச்சப்பா
கூறரிது தீச்சுட்டநீரின் போக்கு
வானென்ற சூதமிது யிதினாலாடும்
வகையுரைக்கப் போகாது மைந்தா காணே. (514)

காணப்பா முன் சொன்ன வஸ்துவாட்டு
கரையில்லை கணக்கில்லை யேதோவென்றால்
பூணப்பா விந்துவது சிவனுமாச்சு
புகழான நாதமது சத்தியாச்சு
ஊணப்பா விதுரெண்டு மூலமாச்சு
முத்தமனே ஜீவஜெந்து கோடாகோடி
தோணப்பா விரிந்தது போலிதுவுமாடுஞ்
சொல்லிறந்த பூரணத்துக் கொக்குந்தானே. (515)

சித்தர் மூலிகை.

தானென்ற மூலிகையைச் சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்க் கருநெல்லி கறுத்த நொச்சி
தானென்ற புற்சோதி பெரியசோதி
கறுத்து நின்ற கொடுவேலி சாயா விருட்சம்
பானென்ற முண்டணியும் பாகவேதி
படர்ந்த கல்த்தாமரையுஞ் சுணங்கமாலி
வேனென்ற ரோமவிருட்சஞ் சேந்தாடும்பாவை
விளங்கியதோர் பொற்சீந்தி செந்திராயே. (516)
(முண்டணி என்பது ஒரு விருட்சம்)

செந்திராய் தன்னோடு குண்டலாமாம் பாலை
சிவப்பான சதிரக்கள்ளி சிவந்ததில்லை
பந்திராய் கறுத்து நின்ற கரிய சாலை
அப்பனே மூவிலையாங் குருந்தினோடு
பந்திராய் கருவீழி கறுத்த வாழை
பாங்கான கருநீலி சிவந்த பல்லி
யெந்திரா யிவ்வகை களிருபத்து மூன்று
யென்மக்காள் மலைதோறும் மிருக்கும் பாரே. (517)

இருக்கிறதோர் மூலிகையால் சூதங்கட்டு
மிசைந்து நின்றவாசனைக்குப் பாஷாணஞ் சாகுஞ்
செருக்கிறதோ ருபரசங்கள் சத்தேயாகுந்
தின்றாக்கால் திரேகமது பொன்போலாகும்
மருக்கிறதோரி தனாலே கட்டுஞ்சூதம்
வாய்திறக்கப் போகாது மகத்துவமோ மெத்த
பெருக்கிறதோர் மூலிகை தானுல கோர்க்கையா
பேரான சித்தருக்கு மெய்யும் பாரே. (518)

பாரான மூலிகையா லொவ்வொன்றில் வேதை
மலைபொன்னாங் கலைபொன்னாங் காடும்பொன்னாங்
தாரான அண்டரண்டந் திரியப்பண்ணும்
சாரணையால் பதினாறு குளிகையாகும்
நீறான குருவாகுஞ் சுண்ணமாகும்
நிமிஷத்தே சமாதியிலே கேசரியைக் காட்டுங்
கூறான பூரணத்தி லேத்தியாடுங்
கொண்டாக்கால் காயசித்தி சுறுக்கிலாச்சே. (519)

சுறுக்கான மூலிகைதான் பரிசவேதை
சொல்லுகிறேன் சிலதுதான் வேதையாகு
மறுக்கான மற்றதுக்கு சூதம் வேணு
மகத்தான வேதையிது சித்தர்க்கப்பா

நறுக்கான மூலிகை தானாடும் வேகம்
நாட்டினுள்ளே சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
முறுக்கான தழைதாம்பு யிலைகளெல்லா
மூட்டப்பா துரிசியென்ற சுண்ணந்தானே. (520)

சகல சரக்கையும் சுண்ணம் செய்ய சுண்ணத்துக்காதி பூநீர் எனல்.

சுண்ணமென்ற துரிசியின் பின் சாரச்சுண்ணஞ்
சுகமாக யிதின் பிறகு காரச்சுன்னஞ்
சுண்ணமொன்ற யிதின்பிறகு லவணச்சுண்ணஞ்
சொற்பெரிய யிதுமூன்றே யாதிவித்தை
சுண்ணமென்ற குருவெங்கே பிறந்ததென்றால்
சொல்லாதேயாருக்கு முவரங்காட்டில்
சுண்ணமென்ன புடைபுடையாய் மல்லிகைப்பூ போலத்
தூசாக வெளுத்து நிற்குஞ் சுண்ணந்தானே. (521)

வெளுத்திருந்த ஊஷரமே குருத்தானப்பா
விளங்கியதில் கல்லுப்புக் கலக்கவேணும்
அளுத்திருந்த பீங்கானாம் கற்பாண்டத்தில்
அப்பனே அமுரிவிட்டு ரவியில் வைக்கக்
கொளுத்திருந்த வுப்பாகும் வஸ்துவுப்பு,
கூடாமலது வேறே யிதுவேறே வைத்து
நளுத்திருந்த சாரமிட்டு ஊஷரத்திலாட்டி
நலமாக யிளகையிலே அமுரியுப்பைப் போடே. (522)

ஊஷரச் செயநீர்.

போட்டரைக்க செயநீராம் புஷ்டியில்லை
போக்கோடே சீனமொடு வெண்காரந் தோய்த்து
நாட்டரைக்கச் சூடனொடு பூரந்தோய்த்து
நலமாகக் கல்லுப்பு வெடியுப்புத் தோய்த்து
நீட்டரைக்க கண்டருமே தோய்த்துப்போடு
நிறையாக யேழுநாள் காய்ந்தபின்பு
மூட்டரைக்க யிதுவேழுஞ் சமனாய்த் தூக்கி
மூதண்ட செயநீரைவிட்டு ஆட்டே. (523)

7-வகை மெழுகால் வெள்ளைமணிபோல் கட்டுதல்.

ஆட்டயிலே பொன்போலே வர்ணமாகு
மப்பனே வற்ற வற்ற மூன்றுதிரமாட்டு
நீட்டயிலே யிதுவெடுத்து ரவியில் வைக்க
நேரான மெழுகாகும் பாருபாரு

காட்டயிலே யிம்மெழுகை வெள்ளையிலே கட்டி
    கைமுறையாய் கரியோட்டில் வாட்டு வாட்டு
பூட்டயிலே உள்கருத்தான் சகலத்துக்கும்
    பொய்யன்றி மெய்யாகச் சொல்லுறேனே. (524)

சொல்லுகிறேன் வீரத்தில்பூநீறு போட்டு
    துடியாகமத்திக்கச் சிவந்துபோகு
மல்லுகிறே னிதுவோடு காரங்கூட்டி
    மத்தித்து சவ்வாதிட்டு வைத்துக்கொண்டு
அல்லுகிறேன் துறைதோறும் பாஷாணமெல்லா
    மப்பியல்லோ அதுமேலே கவசங்கட்டி
வெல்லுகிறே னென்று கொண்டு தணலில்வாட்ட
    வேரற்று வெள்ளையது மணிபோலாமே. (525)

கட்டிய வெள்ளையால் வங்கம் கட்டும் வெள்ளி கட்டும் அதனால் சூதக்கட்டு.

மணிபோலே நின்ற வெள்ளை யெடுத்துக்கொண்டு
    மாட்டப்பா வங்கத்தில் ரெண்டுக்கொன்று
கணிபோலே வங்கமது நொருங்கிப் போகுங்
    காணப்பா வெள்ளி ரெண்டிலிதுவொன்று போடு
தணிபோலே வெள்ளியிது நொருங்கிப்போகுந்
    தன்னிடைக்குச் சூதமிட்டு ஆட்டு ஆட்டு
அணிபோலே குளிகையுமாம் சூதம் கட்டு
    மப்பனே முன்போலே கவசங்கட்டே. (526)

சூதகுரு.

கவசித்து வாட்டயிலே சூதம் கட்டுங்
    காணப்பா லகுவாகக் குருவைச் சொல்வேன்
கவசித்தின் மணிமேலே பூசக்கேளு
    அப்பனே பூநீறு பூனுகு சீனம்
அவசித்த தாளகமுங் கூட்டியாட்டி
    மகத்தான சூதத்தின் மேலே பூசி
நவசித்த அண்டத்தோல் பொடியில் வைத்து
    நன்றாகச் சீலை செய்து புடத்தில் போடே. (527)

சூதம் கட்டி வெள்ளி செய்யும் விதம்.

போட்டுடனே யீசானம் பூசைபண்ணு
    புகழாக ரசமதுவும் குருவுமாகு
மாட்டுகிறே னிக்குருவை யிரும்பில்
    செம்பில் வங்கமொடு நாகத்தி லாயிரத்துக்கொன்று

நீட்டுடனே வெள்ளியுமாம் மாத்தைக்கேளு
நேராக யிருபத்து அஞ்சு மாற்று
பூட்டுடனே உபரசங்கள் வெள்ளியாகும்
போக்கறியான் வழலையிலே மாய்வான்றானே (528)

லிங்கக்கட்டு.

மாயாமல் போக்கையப்பா சொல்லக்கேளு
வாகான லிங்கமொரு பலந்தான் வாங்கி
ஓயாமல் பழச்சாறு மேனிச்சாறு
உத்தமனே சுறுக்கிட்டுப் பின்புகேளு
தோயாமல் முலைப்பாலைச் சுறுக்குப்போடு
சொற்பெரிய லிங்கமது சுத்தியாகும்
மாயாமல் வெள்ளையைப்போல் கவசங்கட்டி
யடவாகக் கரியோட்டில் வாட்டு வாட்டே. (529)

வாட்டிடவே லிங்கமது யிறுகிக் கட்டும்
வகையாகச் செயநீரில் நாகஞ் சாய்த்து
ஓட்டிடவே நாகமது பலந்தானொன்று
உத்தமனே கரண்டிக்குளுருகும்போது
நாட்டிடவே லிங்கத்தைக் காரந்தாக்கி
நலமான நாகத்தினிடையே போட்டு
மூட்டிடவே நாகமது சேர்ந்து கட்டும்
மூதண்ட பொற்குருவின் முறையைக்கேளே. (530)

பறிகுரு.

கேளப்பா பறிரெண்டு உருகும்போது
கெடியானநாகமொன்று கொடுத்துவாங்கி
ஆளப்பா வெள்ளியைப்போல் சூதத்தூட்டி
அச்சூதமணி யெடுத்து முன்போல் வாட்டி
தாளப்பா முன்போலே மருந்து பூசி
சாதகமாய் முன்போலே புடத்தைப்போடு
நீளப்பா யீசானம் பூசை பண்ணு
நிர்வாணி பாதத்தைப் பூசிப்பாயே. (531)

பூசித்தால் குருவாகுஞ் சுண்ணமாகும்
போக்கோடு செந்தூரங் களங்கமாகும்
ஆசித்தால் நாதாக்கள் நூலைப்பாரு
அதற்குள்ள கருவறிய யென்னிகண்டைப் பாரு
தூசித்தால் வாமத்தை வாதம் போச்சு
சொற்பெரிய யீசனன்று சொன்ன வார்த்தை
நேசித்தால் பராபரத்தில் நின்று பாரு
நிலையாத கேசரியை நேர்ந்து கூடே. (532)

கேசரி என்பது :- ரவி மதியும் வன்னியும் கூடி அதாவது இடகலை, பிங்கலை சுழிமுனை 3-ம் கூடி கலந்துநின்ற விடமல்லோ கேசரி என்று போகர் 7000ம் 1-வது காண்டம் 284-வது பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கூடினாலட்டாங்க சித்தியாகுங்
குறையில்லை நினைத்ததெல்லாங் கூடியாடும்
நாடினால் பெண்மேலே, காயசித்தி போச்சு
நலமான யோகமொடு ஞானம்போச்சு,
ஊடினால் மனமுறைச்சு யெல்லாமாச்சு
ஊடாட்டாலொன்று மில்லை யெல்லாம் போச்சு
தேடினாற் கிடையாது வாதமப்பா
சித்தருட நூல் கிடைத்தால் வாதமாச்சே. (533)

அறிவு.

நூல் கிடைப்ப தாருக்கு விட்ட குறையோர்க்கு
நுணுக்கமுற்ற சாத்;திரங்கள் கருக்காணாது
நூல்கிடைத்தும் கருக்காணோமென்று யேங்கி
நோய்கொண்டு மனதுடைந்து நொந்தோர் கோடி
நூல்கிடைத்தா லென்னுடைய நிகண்டைப்பாரு
நுணுக்கமுற்ற கருக்களெல்லாம் வெளியாய்ப் போகும்
நூல் கிடைப்ப தரிதல்ல வென்னி கண்டு கிட்டா
நுகராமல் சாத்திரத்தை ஒளித்திட்டாரே. (534)

கருவறிந்த சித்தர் பேர்.

ஒளித்திட்ட சாஸ்திரத்தை சொல்லக் கேளு
உத்தமனே யென்னூலைக் கண்ணிற் காட்டார்
தனித்திட்ட கொங்கணர் தன் நூலதொன்று
கைமுறையாய்ப் பதஞ்சலிமாமுனி நூலொன்று
தெளித்திட்ட சூரியானந்தர் நூலுஞ்
செப்பரிய சுந்தரானந்தர் நூலும்
மளித்திட்ட பூரணானந்தர் நூலு
மப்பனே குகைதோ றுமாடும்பாரே. (535)

நூல்மறைப்பு நிகண்டில் தெரியும்.

குகைதோறு முனிக்ளைத்தான் கண்டால்
மக்காள் கூப்பிட்டு அருகில் வைத்து பானமீய்ந்து
வகைதோறு மாறுபத்து நாலு மரபுள்ளோர்
மகத்தான குருவினுட பிள்ளையோ வென்பார்

பகைதோறு சாஸ்திரத்தை விரித்து நன்றாய்
பருவமுடன் மறைப்பெல்லாம் நிகண்டாய்செய்தார்
துகைதோறு மரபினுள்ளே தற்கமானால்
சொல்லுமடா கைலாசர் நிகண்டு பாரே. (536)

நிகண்டின் பெருமை.

நிகண்டை விட்டு சுட்டதொரு வாதிசங்கம்
நேராக ஊஷரத்தை விட்டோர்கோடி
நிகண்டை விட்டு சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்றோர் கோடி
நேராகச் சுட்டலைந்து கெட்டோர் கோடி
நிகண்டை விட்டு கருவேதோ பேரேதோவென்று
நிரை நிரையாய்த் தேடுகிற வாதிகோடி
நிகண்டை விட்டால் சித்தருக்கும் பொருள் காணாது
நேர்ப்பெல்லாங் குருச்சொல்லக் கட்டினேனே. (537)

கட்டினதோர் நாகமிட்ட சூதச்சுண்ணம்
கைமுறையாய்ப் புனுகிட்டுச் சீனம்போட்டு
ஒட்டியதோர் வீரமிட்டு ஆட்டிக் கொண்டு
உபரசமும்பாஷாணமும் நவலோகத்தில்
கொட்டியதோர் தேள் போலாம் பூசநன்று
குமுறவொரு புடம்போடச்சுண்ணமாகு
மாட்டியதோர் சுண்ணமொன்றில் சுண்ணங்கோடி
வாய்திறக்க முடியாது வேதையாமே. (538)

உருக்கினம்.

ஆமப்பா முன்சூதக் குருவினுள்ளே
அப்பனே வீரமிட்டு காரம் போட்டு
ஓமப்பா சவ்வாதிட்டு வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே சரக்கோடு வுபரசமும் லோகந்
தாமப்பா பூசியதை யுருக்க ஆடுஞ்
சத்தாகுஞ் சில சிலது மணியுமாகும்
போமப்பா வொவ்வொன்று பூசத் தொந்தம்
பூட்டறிந்தா லொருகோடி தொந்தமாமே. (539)

தொந்தமென்ற கவர்கோடி சுண்ணங்கோடி
சூட்டுகிற குருக்கோடி களங்கங் கோடி
பந்தமொன்றில் கொளுத்தியதோர் பந்தம்போலப்
பாடரிது யென்னாலே சொல்லப்போகா

அந்தமென்ற சூதத்தினடியும் போச்சு
ஆடாத கூத்தையெல்லா மாடுமாடுஞ்
சந்தமென்ற நாகரசக்குருவினாட்டு
தாக்கினா லோகமொடு காயசித்தே. (540)

சதா புருவமையம் ஜோதி பார்.

சித்தானால் சித்தரென்ற பேருமாச்சு
சித்தறிந்து தின்றாவிடில் வாதியாச்சு
முத்தான சூதம் விட்டால் வாதம் போச்சு
மூச்சான வாசி விட்டால் யோகம் போச்சு
பத்தான புருவ மையம் நோக்கா விட்டால்
பார்க்கிறதோர் ஞானமெல்லாம் பாழாய்ப்போச்சு
அத்தான மாய்கைவிட்டா லாசை போச்சு
ஆடுகிற ஆட்டெல்லாஞ் சூதத்தாட்டே. (541)

நாகரச சுண்ண ஜெயநீர் சூதக்கட்டு.

ஆட்டான நாகரசச் சுண்ணத்துள்ளே
அப்பனே சாரமிட்டு அரைத்தாயானால்
மூட்டான செயநீராஞ்செயநீர்க்குள்ளே
மூதண்ட சூதம்விட்டுக் கொதிக்க கட்டும்
நீட்டான சூதமது சுண்ணமாகும்
நேரான குருவாகுங் குளிகையாகும்
பூட்டான செந்தூரங் களங்கமாகும்
போக்கேது நாக்கேது சொல்லத்தானே. (542)

தொந்திப்புயினம் ஆதிச் சரக்கு.

சொல்லியதோர் பொன்னுக்கு நாகமாதி
சொற்பெரிய வெள்ளிக்கு வங்கமாதி
மல்லியதோர் குளிகைக்குச் சாரணை
தானாதி மகத்தான செயநீர்க்குச் சாரமாதி
அல்லியதோர் சுண்ணத்திற்கு வீரமாதி
அப்பனே மெழுகுக்கு லவணமாதி
ஒல்லியதோர் ஊஷரத்துக் கமுரியாதி
ஒட்டிவைக்கு முபரசங்கள் தூரம்பாரே. (543)

உள்கரு என்பது உதகம்.

பாரப்பா உள்கருவை விட்டாயானால்
பாஷாணங் கட்டாது வேதைபோச்சு
நேரப்பா நஞ்சென்பார் நாபியென்பார்
நேரான விஷமென்பா ருட்கருத் தானென்பார்

சீரப்பா விட மென்பார் கொல்லினந் தானென்பார்
　　சேர்ந்துநின்றசரக்குக்குக் காலனென்பார்
ஓரப்பா பலநூலில்ச் சொன்னதெல்லா
　　முட்கருவுக் கெடுத்துரைத்த யுறவு தானே. (544)

உதக உற்பத்தி விபரம் சூதக்கட்டு.

உறவான வுதகத்தைச் சொல்லக்கேளு
　　உத்தமனே சவட்டுநிலச்சுக்கான்பாறை
மறவான கற்சுவடு மலையும் பூமி
　　மைந்தனே மாலன்று வராகமாகி
நிறவாகத் துளைக்கையிலே செனித்த நீர்தான்
　　நேராக உதகமென்ற நாமமாச்சு
அறவாக க்ஷணபேதி நிணத்தின் பேதி
　　யப்பனே மூன்றுநாள் பேதியாமே. (545)

பேதியிலே வாரமொன்று பட்சமொன்று
　　பேராக மாசமுண்டு மண்டலந் தானுண்டு
ஆதியிலேயிது பிறந்த வகையேதென்றால்
　　அப்பனே சவட்டுமண்ணி லூத்துமாச்சு
சாதியிலே வர்ணமது பஞ்சவர்ணஞ்
　　சாதகமாய் வாசமென்ன அஞ்சுனாதம்
வேதியிலே யிதைவிட்டுச் சாயவேதி
　　வெண்தழலா யாளையுள்ளே யிழுக்குந்தானே. (546)

உதகநிறம் பஞ்சவர்ணம்.

இழுக்கிறதோரு தகத்தைச் சுவாலையென்பார்
　　யெடுக்கிறது கடினமெத்த சித்தர்க்காகும்
முழுக்கிறதோர் வஸ்துவெல்லாங் கல்லாய்ப் போகும்
　　மூதண்டக்குணம் வந்தவாறே தென்னில்
வெழுக்கிறதோர் வண்ணான்கை யுவருக்குள்ளே
　　விளைந்துநின்ற சலமல்லோ உதகமாச்சு
அளக்கிறதோரு வர்மண்ணில் தண்ணீர் விட்டுப்பார்
　　அந்தநிறமிந்தநிறஞ் சரியாம் பாரே. (547)

பாரப்பா உதகத்தில் பாஷாணங்கள்
　　பலபலவா முபரசங்கள் சாரகாரம்
நேரப்பா சூதமொடு கிழங்கு காய்கள்
　　நேரான தழை பூவும் வேவ்வேரெல்லாஞ்
சீரப்பா போட்டவுடன் சுக்கான் கல்லாம்
　　திறமாகக் குருபூசியூதச்சுண்ணம்
பேரப்பா தொந்தித்தால் சுண்ணங் கோடி
　　போக்கென்றால் வேதைசங்கம் பூட்டிப்பாரே. (548)

உதகத்தால் பாஷாணம் உருகிக் கட்டும் விதம்.

பூட்டியதோர் சுண்ணத்தின் போக்கைச் சொல்ல
பொற்சடையோன் அரிதென்று தேவியுடன் சொன்னார்
ஆட்டியதோரு ருக்கினத்தைச் சொல்லக்கேளு
அப்பனேவீரமொடு சவ்வாதுகூட்டி
நீட்டியதோர் மது குன்றி காரம் வெல்லம்
நேராக வெள்ளையது கூட்டிக் கொண்டு
மாட்டியதோ ருதகத்திற் கல்லையெல்லாம்
வாகாகப்பிசறிவிட்டு ஊது ஊதே. மது=தேன் (549)

உருக்கினம்.

ஊதையிலே பாஷாண மணிபோலாடு
முத்தமனே உபரசங்கள் மணிபோலாடும்
பாதையிலே சூதமது குளிகையாகும்
பரிவாகச் சாரணையைத் தீர்ந்து ஆடு
மாதையிலே லவணமொடு காரசார
மருவி நின்று மணிபோலே கண்விட்டாடும்
வேதையிலே ஒவ்வொன்றில் தொந்தங்கோடி
வெகுபோக்கு பண்ணுகிற வித்தை கேளே. (550)

உதகத்தில் மெழுகு.

கேளப்பா செந்தூரம் பண்ணலாகுங்
கெடியான குருவாகுஞ் சுண்ணமாகும்
நாளப்பா களங்காகு மெழுகுமாகும்
நாட்டுகிற செயநீராஞ் சத்துமாகும்
வேளப்பா வெகுவேகங் காயசித்தி
மேருவுக்கும் பாற்கடற்குந் திரியலாகுந்
தாளப்பா தேவியுட தாளைப்பூசி
தப்பாது சித்தியாகும் தைலங்கேளே. (551)

உதகத்தைலம் செய்யும் விதம்.

தைலத்தைச் செய்வதற்கு விபரங்கேளு
சாதகமாய் நூறுபடி யுதகம் வாங்கி
அயிலொத்து நாலிலொன்றாய்க் காச்சி வாங்கி
அதற்குள்ளே போடுதற்கு மருந்தை கேளு
வெயிலொத்த சாரமது பலமோ பத்து
வெடியுப்பு பலம் பத்து காரம் பத்து
கயிலொத்த கற்பூரம் பலமோவஞ்சு
கல்லுப்பு பலமஞ்சு சீனமஞ்சே. (552)

பலமாகப் பதினைஞ்சு வீரம்போடு
  பாங்கான கெவுரியந்தயிடையே போடு
குலமான கெந்தகந்தா நூறுபோடு
  கொடியதொரு சிலையதிலே யன்பதுதான் போடு
நிலமான மால்தேவி யன்பது தான் போடு
  நேரான சாதிலிங்க மூன்றுபத்து போடு
தலமான தொட்டியதில் பத்து போடு
  சாதகமாய் சூதமதிலஞ்சு போடே. (553)

போட்டெல்லாம் பொடி செய்து உதகத்துள்ளே
  புகழான அயப்பாண்டத்துள்ளே காச்சு
நீட்டெல்லாங் குறுகியது தைலமாகும்
  நேரான பாண்டத்துள் ளிருத்துக்கொண்டு
ஆட்டெல்லாம் பறித்தகடு பலமேபோடு
  அந்தித்துக் கிண்டயிலே மென்று வாங்கும்
பூட்டெல்லாந் தயிலத்தில் பரிசவேதை
  பொட்டொன்று பாண்ட மொன்று பொன்னுமாமே. (554)

அண்டக்கட்டு பரிசவேதை.

பொன்னாகும் நவலோக முபரசங்களெல்லாம்
  புகழான அஸ்திமுதல் மரங்களோடு
மன்னான சூதமது கட்டிப்போகு
  மேருவுக்குப் பொட்டொன்று மாட்டிப்பாரு
பன்னான அண்டத்தில் பொட்டுப்போடு
  பருதியிலே வைத்தவுடன் சிவந்துபோகுந்
தன்னான சிவந்த அண்டந் தூமவேதை
  தாக்கறிந்தால் தீபமுதல் பரிசமாமே. (555)

சூதக்கட்டு.

ஆமப்பா சூதமது வில்வக்காயி லடவான
  விளாங்காயில் புன்னைக்காயில்
ஓமப்பா அடைத்தந்த வுதகத்திலிட்டால்
  உத்தமனே கல்லாகுஞ் சூதந்தானுந்
தாமப்பா யிதையெடுத்துப் பின்னும் விட்டால்
  சார்வாகச் செயமாகும் வாங்கிக்கொண்டு
நேரப்பா யிதையெடுத்து மண்டலந்தான் கொள்ள
  நேராக பிர்மவரை யிருத்தும் பாரே. (556)

சூதக்கட்டு கோடிக்கு 1 கொடுக்கலாம்.

இருத்து கிறசூதமது நவலோகத்தி
லிதமாக யுபரசத்தில் கோடிக்கொன்று
அருத்து நின்றால் மாத்தென்ன அன்பத்தஞ்சு
ஆடுமே தூமமுதல் பரிசவேதை
வருத்து கின்றசூதத்திற் தாக்கக் கட்டும்
வகைவகையாய் நூறுதொந்தமேறியாடுந்
திருத்து கின்றவாதமெல்லாஞ் சூதத்தாலே
செயமான சித்து முதல் குளிகையாமே. (557)

உதகம் புண்ணியர்க்குக் கிட்டும். திரிகடு பற்பம் சாவு பொய்.

ஆமப்பா உதகத்தில் கடு தாணி நெல்லி
அப்பனே போட்டவுடன் சுக்கானாகும்
ஓமப்பா காயசித்தி மண்டலத்தினுள்ளே
உறைத்துண்ணு தின்பதற்கு நெய் தேன் குத்தி
சேமப்பா வுதகத்திற்பாலும் விட்டுத்
திரளவல்லோ காச்சியதைத் தின்றாயானால்
போமப்பா சாவு பொய்யாம் உண்ட
பேர்க்கு புண்ணியற்கு உதகமதுகிட்டுந்தானே. 558)

கோழி முட்டையில் நாகம் ரசம் கெந்தி இருக்கிறது.

கிட்டித்த உதகமதில் லண்டம்போடு
கெடியாக யிறுகியது கல்லுமாகு
மட்டித்த அண்டமதில் நாகரச கெந்தம்
வகையேது வென்றாக்கால் சொல்லக்கேளு
ஒட்டித்த ஓடதுவு நாகமாச்சு
யுத்தமனே வெண்கருத்தான் சூதமாச்சு
அட்டித்த மஞ்சகரு கெந்தியாச்சு
அப்பனே அண்டத்தின் பிறவி தானே. (559)

பிறவியென்ற அண்டமது சிலையுமானால்
பேராக தினமூன்றிற் காயசித்தி
திறவியென்ற சூதத்தில் நாகங்கட்டுஞ்
செப்புகிறேன் தங்கத்தின் மேலேபூசி
நிறமையென்ற புடம்போட குருவாந் தங்கம்
நிமிஷத்திற் சரக்கெல்லாம் வாசனைக்குச் சாகு
முறவியென்ற தங்கத்தால் சூதங்கட்டு
முத்தமனே பாஷாண முருகுங் காணே. (560)

அண்டக்கட்டு.

காணப்பா அண்டத்தால் நவலோகங் குருவாம்
கைவிட்ட உபரசங்கள் குருவுமாகும்
பூணப்பா பாஷாணங் குருவுமாகும்
போக்கிதிலே விரித்தாடக் கோடாகோடி
ஊணப்பா அண்டவித்தை வேகமெத்த
ஒன்றுக்கு நூறுகவர் விரிந்து ஆடும்
தோணப்பா கெடுப்பினமும் பழுப்பினமு மாகுஞ்
சொற்பெரிய அண்டவித்தை துறையிதாமே. (561)

துறையான ஆட்டெல்லாங் குக்கிடத்தினாட்டு
சொல்லிதுக்கு ரெட்டிப்பாங்காகத்தினாட்டு
நிறையான காகத்தின்ரெட்டிப்பாட்டு
நேரான பிராவினிட அண்டத்தாட்டு
குறையான நாகமதிலதிகமாடுங்
கொள்கியதோர் மயிலினுட அண்டத்தாட்டு
அறையான மயில்மேலே பத்தங்கமாடு
மப்பனேகெருடனுட அண்டந்தானே. (562)

அண்டவித்தை யுலகத்தில் சுறுக்கு மெத்த
ஆடவல்லோ சித்தருட மரபுள்ளோர்க்காகுங்
கண்டவித்தை லகுவாக உந்தன் வித்தை
காயசித்தி லோகசித்தி கவனசித்தி
பிண்டவித்தை யாருக்காஞ் சிவயோகிக்காம்
பேராகப் பூசித்த வாமிக்காகும்
அண்டவித்தை வெகு சுளிவு உதகங்கண்டால்
ஓடுகிற வேகமெத்த உசத்திதானே. (563)

உசத்தியென்ற பஞ்சமுகக் குருவைக்கேளு
உத்தமனே வெண்காரப்பலகை மேலே
அசத்தியென்ற யெருக்கம்பால் தோய்த்துத் தோய்த்து
அப்பனே ரவியிலிடு தினந்தானஞ்சு
மசத்தியென்ற கல்மதத்தை விளக்கில் வாட்ட
வருகுமப்பா தைலமதை வாங்கிக்கொண்டு
குசத்தியென்ற வீரமொடு பூரம்போட்டுக்
குழைத்து நன்றாய்க் காரத்தின்மேலே பூசே. (564)

பஞ்சமுகக்குரு.

பூசியல்லோ ரவியிலிட்டுக் காயக்காய
புகழான காரமது குருவுமாகும்
மாசியல்லோ அறுத்த கத்தனாயுருவிச்
சாம்பல் வாகாகச் சுட்டதுவும் படிதானொன்று

காசியல்லோ வாழையுட கிழங்குச்சாறு
கலரப்பா படிநாலு கலந்த பின்பு
தேசியல்லோ உரைத்திடுவாய் தேத்தான்வித்து
தெளிவாகத் தெளிவெல்லா மிறுத்துக் கொள்ளே. (565)

கற்பூரவுப்பு.

இருத்ததிலே பூரமொரு பலந்தான் போட்டு
இதமாகக் காச்சிடவே உப்புமாகு
மறுத்ததிலே பேரென்ன கற்பூரவுப்பு
மாட்டினால் தழைப்பூவில் சாறோவோடும்
நிறுத்ததிலே பலமொன்று வைத்துக்கொண்டு
நேராக முன்னெடுத்த காரந்தானுந்
தறுத்ததிலே பலமெடுத்துக் கூடப்போட்டு
சார்வாகப் பீங்கானில் வைத்திடாயே. (566)

பூமிநாதக் குரு.

வைத்தபின்பு சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
வாகான ஊஷரத்தின் முத்துவெள்ளை
கைத்தபின்பு படியொன்று பாண்டத்திட்டு
கன்னிகெடாப் பெண்ணுடைய அமுரிதானும்
வைத்தபின்பு படிநாலு அதிலே வார்த்து
யுத்தமனே கல்சுண்ண மதிலே போட்டு
நைத்தபின்பு தெளிவிருத்துக் காச்சிநன்றாய்
நலமாக குழம்பானபதத்தில் கேளே. (567)

குளம்பிலே வீரமது பலந்தான் போட்டு
குறுக நன்றாய்க்காச்சி யிதை ரவியில்வைக்க
தளம்பிலே உப்பாகும் பூமிநாதம்
சாதகமாய் சவுக்கார மிதற்கீடாமோ
அளம்பிலே யிதுபட்டால் தழை பூவெல்லாம்
ஆறுபோலோடிவரும் சாறு பாரு
உளம்பிலே யிதின் பேரு பூநாதக்குருத்தான்
உத்தமனே யிதிலே யொரு பலந்தான் கூட்டே. (568)

கார குரு.

கூட்டயின்னங் கருச் சொல்வேன் கேளு கேளு
குமுறவே முடக்கொத்தான் சுட்ட சாம்பல்
மாட்டப்பா படி ஒன்றில் வாகான
கோமியமோ நாலு படிவிட்டு

நீட்டப்பா கலக்கியிதை தெளிவிறுத்துக்கொண்டு
நேராகக் காரமொரு பலத்தை போட்டு
ஆட்டப்பா காச்சியிதை உப்பாய்வாங்க
அப்பனே காரமென்ற குருவுமாச்சே. (569)

துருசு குரு

ஆச்சப்பா யிதிலொரு பலந்தான் போடு
அப்பனே நாலுவகை உப்புமாச்சு
ஓச்சப்பா யிக்குருவாலிலை பூவெல்லாம்
உத்தமனே சாறுவரும் பாருபாரு
வாச்சப்பா துரிசியுட குருவைச்சொல்வேன்
வாகான துரிசியொரு பலந்தான் மூன்று
வீச்சப்பா சூடனதுபலமோ நாலு
விளங்கி நின்ற கெந்தியரைப் பலமுங்கூட்டே. (570)

கூட்டதிலே வீரமது பலமுங் கால்தான்
குமுறவே வெண்கரு வாலரைத்துக்கொண்டு
நாட்டதிலே யிதையெடுத்துத்துரிசிக்கப்பி
நலமாகத் தினந்தோறும் ரவியில்போடு
ஆட்டதிலே துரிசியது பொருமி வீழும்
மதின்பிறகும் துரிசின்மேற் பூசிப்பூசி
மூட்டதிலே உதிரும் வரை பூசிப்போடு
உதிர்ந்த கண்டபொடியெல்லாங் கூடக்கூட்டே. (571)

கடுங்கார செயநீரால் துருசு பசுமை போகும்.

கூட்டவே துரிசி வெள்ளைப் பீங்கானில் போட்டுக்
குத்தினால் சலமதிலே பசுமை காணும்
நாட்டவே பசுத்துதென்று மயங்க வேண்டாம்
நலமாகக் கடுங்காரச் செயநீர் குத்தி
ஊட்டவே ரவியில் வைக்கப் பசுமை போகு
முத்தமனே பசுமைசற்றே யிருக்கவேணும்
நீட்டவே பசுமை கெட்டால் பிடியாதொன்றை
நேர்பறியா வாதி சொல்லும் வார்த்தை காணே. (572)

சூதம் சாகும் விதம்.

காணப்பா துரிசியது சாகாமல் செத்தால்
கைகடந்து ஆடுகிற குருவென்பார்கள்
ஊணப்பா பசுமையற்று நீரிற்றானால்
உத்தமனே சுண்ணாம்பு யென்றநாமம்

பூணப்பா குருவுக்குப் பசுமைவேணும்
போடுகிற சரக்கோடே பசுமை சாகுந்
தோணப்பா துரிசியது சற்றே செத்தால்
சொற்பெரிய சூதமதிற் சொக்குந் தானே. (573)

துருசியது சுண்ணமானால் சாகாமல் செத்திருந்த பசுமை வேண்டும் என்று கொங்கணர் 3000-இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சமுகக் குரு.

சொக்கியதோர் துரிசி குரு பலந்தான் போடு
சுகமாக அஞ்சுவகைக் குருவுமாச்சு
அக்கியதோ ரஞ்சுமொன்றா யரைத்துக்கொண்டு
அடவாக ரவியினுள்ளே போடு போடு
மக்கியதோர் துருசியுட செம்பைத்தின்று
மைந்தனே பசுத்திருக்குஞ் சற்றேபாரு
ஒக்கியதோர் பஞ்ச முகக் குருவிதப்பா
ஓடுகிறகுணத்தையினி யுரைக்கிறேனே. (574)

9-வகை பாஷாணத்தின் பெயர்.
1-வது பாஷாணம் லிங்கமெழுகு.

உரைக்கிறே னிக்குருவைச் செம்பரத்திப் பூவி
லூட்டியல்லோ பிசைந்துவைத்துப் பிழிந்தாயானால்
நிரைக்கிறேன் ரெத்தம்போல் சாறுவரும்
நேராகயச்சாறு படிதானொன்று
தரைக்கிறேன் லிங்கமது பலந்தான் ரெண்டு
தன்னோடு பறிக்குருத்தான் விராகனொன்று
திரைக்கிறேன் பொடியாக்கிச் சாற்றில் போட்டு
திறமான அயச்சட்டிக்குள்ளே வாரே. (575)

வார்த்தல்லோ அடுப்பேத்தி யெரித்து மெல்ல
வாகான மெழுகான பதத்தில் வாங்கு
சேர்த்தல்லோ வன்னிகெற்ப மெழுகீதப்பா
திறவான நவலோகம் நூற்றிலொன்று போட
மாற்றல்லோ பத்தாகு மெட்டோமாகும்
வகையறிந்து லோகத்தே மாட்டு மாட்டே
ஊர்த்தல்லோ வன்னிகெற்ப மெழுகின் வேதை
யுண்டாக்கால்காய சித்தியாகுந்தானே. (576)

சித்தியாம் வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
திறமான செம்பிலே அன்பதுக்கொன்று
பத்தியாம் பித்தளையில் முன்னூற்றுக்கொன்று
பாங்கான வெண்கலத்தி லெண்பதுக்கொன்று
முத்தியா மிரும்புக்கோ அன்பதுக் கொன்று
முதிர்ந்து நின்று திராவானால் முப்பதுக்கொன்று
அத்தியாம் காரீயம் நூற்றுக்கொன்று
அப்பனே காந்தத்திலிருபதுக்கொன்றே. (577)

ஒன்றான நாகத்தில் பத்துக்கொன்று
ஊட்டப்பா யிந்தமுறை நவலோகத்தில்
நன்றான பத்து முதலஞ்சுவரை காணும்
நலமான லிங்கத்தின் வேதையப்பா
வன்றான சுறுக்கென்ன சிவசத்திகூடி
விளங்கிநின்ற சுறுக்காலே யித்தனையுமாச்சு
கன்றான லிங்கவித்தை காயசித்தியாக்குங்
கைமுறையாய் தினந்தோறும் பலந்தானுண்ணே. (578)

2-வது பாஷாணம் வீரமெழுகு.
3-வது பாஷாணம் வெள்ளைமெழுகு.

உண்ணப்பா காயசித்தாம் லிங்கந்தானு
முத்தமனே லிங்கம்போல் வீரத்தைப் பண்ணு
கண்ணப்பா மெழுகாகும் வீரந்தானும்
நலமான நவலோகத்தோடும் வேதை
பண்ணப்பா யிப்படியே வெள்ளை தன்னைப்
பாங்கான வெள்ளியுட குருவைப் போட்டு
விண்ணப்பா தொட்டாடும் வெள்ளிவித்தை
வெருவிடவே யுபரசமும் வெள்ளியாமே. (579)

4-வது பாஷாணம் கெவுரிமெழுகு. 5-வது பாஷாணம் தொட்டி மெழுகு. இதனால் ரசம் தங்கமாகும்.

ஆமப்பா யிப்படியே கெவுரிபண்ணு
அடவாக கெவுரியது மெழுகுமாகும்
ஓமப்பா நவலோகத்தூட்டிப் பார்த்தா
லுத்தமனே பொன்னாகும் பாருபாரு
தாமப்பா தொட்டியிந்தப்படி யேயாகுஞ்
சாதகமாய்த் தொட்டியுட மெழுகை வாங்கி
சேமப்பா சூதத்தில் நூற்றுக்கொன்று
செலுத்தியொரு புடம்போடத் தங்கமாமே. (580)

6-வது பாஷாணம் தீமுறுகல் மெழுகு.

தங்கமாந் தீமுறுகலிப்படியே பண்ணு
சாதகமாய் மெழுகாகு மெழுகில் வேதை
வங்கமா முதலாக நவலோகம் பொன்னாம்
மகத்தான தீமுறுகல் மெழுகிதப்பா
பங்கமாய்ப் போகாது உப்பைக் கண்டால்
பழுத்த மட்டுமிறங்கி விடுந்தங்கமப்பா
சங்கமா யோடிவிடுமிதிலே வேதை
சாதகமாய்க் காரமுகியைக் கேளுகேளே. (581)

7-வது பாஷாணம்
காரமுகில் மெழுகு ரசம் கட்டும்.

கேளப்பா காரமுகிலிப்படியே பண்ணக்
கெடியான மெழுகாகுஞ் சூதத்தைக்கட்டும்
நாளப்பா நவலோகம் வேதையாகும்
நலம்பெறவே உபரசத்தில் வேதையாகும்
சூளப்பா சரக்குகளைத் துரத்திக் கொல்லுந்
துறைகோடி கவர்கோடி ஆடுமாடும்
வேளப்பா யெரித்து நின்ற சிவன் சொல்லக்கேட்டு
வேதாந்தி யெந்தனுக்கு உரைத்திட்டானே. (582)

8-வது பாஷாணம் குதிரைப்பல் மெழுகு.

உரைத்திட்ட குதிரைப்பல் பாஷாணத்தை
யுத்தமனே முன்போலே மெழுகு செய்தால்
நிரைத்திட்ட சூதத்தை வாசனைக்குக் கொல்லும்
நேராக உபரசங்கள் சத்துமாகும்
பரைத்திட்ட நவலோகம் வெள்ளியாகும்
பாச்சிதிலே வெள்ளியென்ற குருவைக் கூட்ட
யுரைத்திட்ட யீயத்துக்கசையாதப்பா
யென்ன சொல்வேன் குதிரைப்பல் லாட்டுத்தானே. (583)

9-வது பாஷாணம் குக்கிட கெந்தி. இதுவே சிகப்பு நிற கெந்தகம் இதின் வாசனைக்குச் சூதம் கட்டும் கோடான கோடி தொழிலாடலாம்.

ஆட்டான குக்கிடத்தின் தலையின் கெந்தி
அப்பனே சாவலுட சூடுபோலே
நீட்டான சென்னிறமாய்ப் பவழம் போலே
நேராக யிருக்குமிது மெழுகுபண்ண

கூட்டான வாசனைக்குத் தங்கஞ்செம்பாங்
    கோடிவரை தொந்தமது யேறுமேறும்
பூட்டான வாசனைக்குச் சூதங்கட்டும்
    பூட்டினால் சூதமது தொந்தமாமே. (584)

தொந்தமொன்றில் சுண்ணமொரு கோடாகோடி
    சூட்டுகிற குருக்கோடி குளிகை கோடி
அந்தமென்ற செந்தூரக் களங்கு கோடி
    அப்பனே வயத்தம்ப வசியங்கோடி
பந்தமென்ற தீயினுள்ளே அண்டரண்டமெல்லாம்
    பறந்திட்ட ஒளிபோலே யிதுவுமாடு
சந்தமென்ற கெந்தியது நவலோகத்தில்
    தாக்கப்பா கோடிக்கு ஒன்றுதானே. (585)

கோடியன்றோ ஓடுவது குக்கிடத்தின்கெந்தி
    குறுக்கினால் குறுகாது கெந்தகத்தைப் போல்
நாடியல்லோ தூம்புரமும் பரிசவேதை
    நலமாக ஆடுமிந்த கெந்தியாட்டு
தேடியன்றோ திரிந்தாலுங்கொடுக்கார்
    கெந்தி சித்தருட பிள்ளைகட்குக் கிடைக்குமப்பா
வாடியன்றோ மயங்காதே பஞ்சமுகக்
    குருத்தான் வாய்திறக்க வொட்டாமலாடுந்தானே. (586)

ஆக பாஷாணம் ஒன்பதும் யிதுதான்.

தானென்ற பாஷாணம் ஒன்பதுவு மிதுதான்
    சரக்கறியான் வெவ்வேறு பேருஞ் சொல்வான்
வேனென்ற ஒவ்வொன்றை விரித்துச் சொல்ல
    வேதையோ பாதையோ கோடாகோடி
கானென்ற செம்பரத்தம் பூச்சாத்தாட்டு
    கடல்போலே விரிந்தாடு மாடவாட
தேனென்ற யிப்பூவைப் போலே மைந்தா
    செப்புகிறேன் பூவகையை செப்புறேனே. (587)

பூவகை.

செப்புகிறேன் செவ்வறளிப் பூவுமாகுந்
    திறமான குமரியுடன் கொங்கிலவம் பூவாம்
ஒப்புகிறேன் மாதளையின் பூவுமாகு
    முத்தமனே சிவத்த மற்ற பூவுமாகு
மப்புகிறேன் செங்கொன்றைப் பூவுமாகுங்
    மப்பனே செவ்வகத்திப் பூவுமாகுங்
கொப்புகிறே னிந்த வகைப் பூவுக்குள்ளே
    கொள்கியதோ ரஞ்சுவகைக்கு ருவைப்போடே (588)

போட்டிடித்து முன்போலே சாறுவாங்கிப்
புகழான முந்தியதோர் வரிசைபோல
மாட்டிதிலே மெழுகாகும் பாஷாணமெல்லாம்
வகைவகையாய் லோகமொடு உபரசமும் பொன்னாம்
மூட்டியிதில் தங்கமென்ற குருவைப்போட்டு
உத்தமனே பிசைந்துகொண்டு வேதை போடு
நீட்டியிதில் கவர்கோடி துறையோ கோடி
நேரான மெழுகினுட நிலை காணேனே. (589)

காணாத பஞ்சமுகக் குருவினோடு
கலந்தரைத்துச் சாரமிட்டு சரக்கில் பூசித்
தோணாதே கரியோட்டில் வாட்டக்கட்டுஞ்
சொல்லாத சரக்கொன்றில் வேதை கோடி
ஊணாத ஒவ்வொன்றில் கவரோ சங்கம்
ஓட்டலாம் ஆட்டலாம் முறவுபார்த்து
பூணாதே துறைதோறுந்தங்கம்பூட்டு
பொன்னுக்குப்பொன்னதுவும் வித்துமாச்சே. (590)

ஞானயோகக் கரு.

வித்தென்ற சடத்துக்கு விந்துவித்து
வேரான மரங்களுக்கு விதையே வித்து
பத்தென்ற வேதைக்குத் தங்கம் வித்து
பரிவான வெள்ளிக்கு வெள்ளிவித்து
கொத்தென்ற போதத்தில் மனமே வித்து
கொள்கியதோர் யோகத்தில் வாசிவித்து
முத்தென்ற குருவுக்குத் துரிசுவித்து
மூவுலகுக்காதிவித்து சத்திதானே. (591)

சத்தியென்ற வடிவேது ஒளியாய் நிற்குஞ்
சாதகமாய்ச் சிவமேது வேலியாய் நிற்கு
முத்தியென்ற யிடமேது வெளியொளியுங் கூடி
மூதண்ட பரமான கேசரிதானப்பா
பத்தியென்ற யிதின் மேலே யாசைவைத்து
பாணத்தை யுண்டு மைந்தா யதிலே நில்லு
வெத்தியென்ற செடமாகுங் காயசித்தியாகும்
வேரப்பா வாமமது ஞானந்தானே. (592)

தானென்ற ஆணவமே காமமாச்சு
சங்கல்ப்ப விகல்ப்பமல்லோ சம்சாரமாச்சு
கானென்ற பெண்ணாலே மோகமாச்சு
கனகமென்ற மயத்தாலே லோகமாச்சு

ஊனென்ற சடத்தாலே உயிருமாச்சு
உத்தமனே அன்னத்தால் சடமுமாச்சு
கோனென்ற பூமியுட நாதத்தாலே
கூடிற்றே வாதமெல்லாங் குறிப்பாய்க் காணே. (593)

நெகிழ பந்தக்கரு.

குறிப்பான நெகிழ்பந்தக் கருவைக் கேளு
கூறியதோர் பலமொன்று துரிசுச்சுண்ணம்
நெறிப்பாக கட்டியதோர் சாரமொன்று
நேராகக் கட்டியதோர் காரமொன்று
மறிப்பாக யிந்துவென்ற லவணமொன்று
வாகாக யிதுவெல்லாம் பலமாய் தூக்கி
பொறிப்பாகப் பூநாகம் புரசம்வித்து
புகழான குண்டுமணி அழிஞ்சில் வித்தே. (594)

வித்தோடு குங்கிலியம் வகைதான் கேளு
வெவ்வேறு அரைப்பலந்தான் கூடப்போட்டு
பத்தோடு யிடித்து நன்றாய் யிதிலே கேளு
பாங்கான யெருக்கம்பால் சதிரக்கள்ளி பாலுங்
கொத்தோடு விட்டரைத்து மெழுகாய்ப் பண்ணி
குலாவியதோர் பலம் ரெண்டு மெழுகு வாங்கி
நத்தோடு குழித்திதிலே சூதந்தானும்
நலமாக ஒருபலமும் வாருவாரே. (595)

சூதக்கட்டு.

வார்த்தல்லோ சூதத்தை குகையில் மூடி
வாகாகச் சீலைசெய்து புடத்தைப் போட
கோர்த்தல்லோ புகையடங்கி கட்டிப்போகும்
கொள்கியதோர் சூதமிதில் மணியாய் நிற்குங்
கூர்த்தல்லோ யிச்சூதஞ் சாரணைக்குமாகுங்
குருவாகுஞ் சுண்ணமுமாங் களங்கமாகும்
வேர்த்தல்லோ காயசித்தாஞ் செந்தூரமாகும்
வேரப்பா வாதத்துக் கறிந்துகொள்ளே. (596)

பாஷாணம் 64-ம் கட்டும். காரசாரம் கட்டும்.

அறிந்துகொள்ளு மெழுகெடுத்து சரக்கில் கட்டி
யப்பனே புடம்போட அறுபத்து நாலும்
நெறிந்துகொள்ளு மந்தந்த வர்ணத்தோடு
நேராகப் பாஷாணங் கட்டிப்போகும்

பிறிந்து கொள்ளு லவணமொடு காரசாரம்
பேராகக் கட்டிப்போம் பாரு பாரு
மறிந்துகொள்ளு கட்டியதோகாரசார
மகத்தான குருவாகுஞ் சுண்ணமாமே. (597)

ஆமப்பா செந்தூரம் மெழுகுமாகு
மண்டரண்டங் கரைந்திடுமே காரசாரம்
போமப்பா நவகோடி மாற்கந் தானும்
போக்கறியா னெடுத்தாலும் பொன்னாமெல்லாஞ்
சாமப்பா யிதினாலே உபரசமுஞ்
சரக்குஞ் சகலத்துக்காதியாங்காரசாரம்
ஓமப்பா யிதைவிட்டு வாதிகெட்டு
ஓடுவான் தழைதேடிக் காட்டில் தானே. (598)

காட்டிலே மூலிகைகளனந்தமுண்டு வுண்டு
கானகத்து சித்தருக்காம் பரதேசிக்காம்
நாட்டிலே யுள்ளதொரு வாதிக்கெல்லாம்
நலமான லவணமொடு காரசாரம்
நீட்டிலே நாதாக்கள் சித்தராட்டு
நேரான ரிஷிகளுக்குங் காரசாரம்
பூட்டிலே சாரணைக்குஞ் சுண்ணத்துக்கும்
போக்கான வீரத்துக்காதியாச்சே. (599)

ஆதியென்ற லவணமுதற் காரசார
மப்பனே யிருபத்தஞ்சினந்தானுண்டு
வாதியென்றா லிதையறிவான் மர்மங்காண்பான்
வாய்ப்பேச்சாய்ச் சுடுகிறவன் காணான் காணான்
பேதியென்றால் சிலபேதி நலகண்டபேதி
பேரான மலைபேதி தேகபேதி
சாதியென்ற யினங்கண்டு அறிந்து தாக்கச்
சதகோடி நவகோடி கவருமாமே. (600)

பாஷாணம் கட்டியதற்கு பரிக்ஷை.

கவராக முன்கட்டும் பாஷாணத்தை
கருச்சொல்வே னன்றாகக் கேளுகேளு
தவராக மயிரளவு புகைந்துதானாற்
சமத்தான முழுக்கட்டாம் பாரு பாரு
முவராக ஊசிபோற் புகைந்துதானால்
யுத்தமனே முக்காலேகட்டுமாச்சு
நவராகக் கதிரதுபோற் புகைந்துதானால்
நலமான அரைக்கட்டாம் நாட்டிப்பாரே. (601)

பாரப்பா யெழுத்தாணி போலாந்தூமம்
 பரிவாகக் காற்கட்டுப் பரிந்துபாரு
நேரப்பா யித்தனையும் யுருக்கையிலேகாணும்
 நிறையாகப் பாஷாணம் பாச்சயிலே காணும்
சாரப்பா இதுவெல்லாந் தொழிலுக்காகுஞ்
 சாகாமற் செத்துநின்ற மார்க்கமப்பா
வோரப்பா லோகத்தி லூட்டும்போது
 ஒடுகிற புகையடங்கி வேதையாமே. (602)

ஊதிய சுண்ணம் உயர்ந்த முதற்தரம்.

வேதையாம் புகைகிறதோர் சரக்கெல்லாம்
 யிளகியது புகையாமற் கிடந்துதானாற்
பாதையாம் வூதிடவே சுண்ணமாகும்
 பணர்கோடி கவர்கோடி சுண்ணமாகும்
பேதைகளறியாமற் பிணவலிவுயென்பார்
 பேயரல்லோ சுண்ணமாயூதமாட்டார்
தாதையாய்ந் தந்தைதாய்க் குருப்போற் சொல்ல
 சாற்றினே னெந்நூலிற் சாற்றினேனே. (603)

சாற்றினேன் முன்கட்டுப் பாஷாணங்கள்
 தனிற்றனியே மெழுகாகுங் களங்குமாகும்
போற்றினேன் குருவாகுஞ் சுண்ணமாகும்
 புகழானசெந்தூரம் செயநீராகும்
ஏற்றினே னொவ்வொன்றை தொட்டுஆட யெடுத்த
 துறையாட வென்றால் றென்னாற் கூடா
ஆற்றினேன் புத்தியுள்ளோன் அறிந்து ஆட
 அளவேது சரக்கினுட ஆட்டுத்தானே. (604)

கரியுப்பு மகிமை.

ஆட்டான லவணத்தை விரித்துச்சொல்வே
 னப்பனே வாருதியையிறைத்துக்கட்டி
மூட்டாக விளைந்த வுப்பு ஞானிக்காகு
 மூவுலகில் வாழ்பவர்கள் கட்டினாலும்
நீட்டாகத் தெரித்துப்போம் தெரியாமல் நின்றாலும்
 நேர்பான லவணமது லேசுமெத்த
கூட்டான செந்தூரஞ் சுண்ணாம்பு செய்துங்
 குறைந்துபோம் வர்ணமது வுலகத்தோற்கே. (605)

பாறையுப்பு பெருமை

உலகத்தோற் கட்டுதற்கு பாறையுப்பைக் கேளு
யுத்தமனே வாருதிக்குட் பாறைபோல் நிற்கு
முலகத்தோற் கெடுத்த முறை கட்டியாட
வூதினாற் சுண்ணமுமாம் செந்தூரமாகு
முலகத்தோர் மூடனென்றா லொன்றுமில்லை
சுறுதியொத்த சாத்திரத்தைப் பொய் யெண்ணாதே
உலகத்தே வாமியுமா யோகியானா
லுத்தமனே வுப்படங்கி கட்டுந்தானே. (606)

அடியில்கண்ட வெடி சாரசெயநீரால் மேற்படி முறைப்படி பாறையுப்பைக்கட்டி பின் பாறையுப்பை செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

கட்டியதோ ருப்புக்குக் காரம் பூசிக் காய்ந்து
நின்றுரு கையிலே நாலிலொன்று பறிதான்
ஒட்டியதோர் திரிகுணசல் நாலிலொன்று போடு
உத்தமனே நாலிலொன்று வீரம் போடு
கட்டியதோர் நாலிலொன்று லிங்கம்போடு
வாகாக நாலிலொன்று சூதம் போடு
நெட்டியதோர் குகையோடே யெடுத்துக்கொண்டு
நேராகச் சில்லிட்டுப் புடத்தைப் போடே. (607)

(திரிகுணசல் என்பது :- தாளகம், கெந்தி, மனோசிலை) 3-ம் சமஎடை சேர்த்ததில் நாலிலொன்று போடவும்.

பாறையுப்புச் செந்தூரம்.

போடப்பா செவக்கமட்டுங் கெந்தகத்தைச் கூட்டுப்
புகழாக லவணமது செந்தூரமாகு
பாடப்பா செந்தூரந் நூற்றுக்கொன்று
அப்பனே நவலோகம் பொன்னுமாகும்
நீடப்பா செந்தூரஞ் சரக்கைக் கட்டும்
நேராகக் கட்டினதுவேதையாகும்
ஊடப்பா லவணத்தைச் சுண்ணம் செய்ய
உத்தமனே கட்டுகிற கருச் சொல்வேனே. (608)

பாறையுப்பைக் கட்ட. வெடியுப்பு செயநீர், சாரச் செயநீர்.

சொல்லுவேன் ஊஷரத்தின் குரு தானொன்று
சொற்பெரிய சாரமொன்று கூட்டியாட்டி
அல்லுவேன் பனியில் வைக்கச் செயநீராகு
மப்பனே வெடியுப்பும் ஊஷரத்தின் குருவு

மல்லுவேன் சமனாக வரைத்துக்கொண்டு
மாட்டியதோரு கரண்டியிலே கொதிக்க வைத்து
நல்லுவேன் பனியில் வைக்கச் செயநீராகும்
நலமான லவணமொடு சாரநீரே. (609)

வேதை செயநீர்.

நீரான விரண்டுமொரு சமனாய் வார்த்து
நேரான வெண்காரமதிலே போட்டுத்
தாரான யிந்துப்பு பூரம் போட்டுத்
தன்னோடு சூடனுடன் வீரம் போட்டு
வாரான கல்வத்திலரைத்து நன்றாய்
யுத்தமனே கல்லுப்பு மேலே பூசி
சீரான ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்பு
திறமான சீனமென்ற பொரியில் வையே. (610)

கல்லுப்பு மணி.

வைத்தல்லோ கீழ்மேலுஞ் சீனத்தூளை
வாகாக வடுப்பேத்திச்சாம மட்டும்
நைத்தல்லோ தெரியாது வாமிக்கானால்
நலமாக ஒன்று ரெண்டா மூடனுக்குக்
கைத்தல்லோ விடுகாதே தெறித்தாலென்ன
கலங்காதே கருச்சொல்வேன் கேளு கேளு
பைத்தல்லோ காரமொடு சவ்வாது சாரம்
பாங்கான வீரமிட்டுப் பூசியூதே. (611)

உப்பை சுண்ணம் செய்ய குரு.

ஊதினா லுப்புனின்று வுருகியாடு மூட்டினால்
சரக்கையெல்லாஞ் செந்தூரம் பண்ணும்
வாதினாற் சுண்ணாம்பு பண்ணக் கேளு
மகத்தான புனுகோடு வீரஞ் சீனம்
கோதினா லூஷரத்தின் குருவுங்கூட்டிக்
குமுறவே பூசியுப்பை யூதச் சுண்ணம்
யேதினால் சுண்ணாம்புமாச்சுதென்றா
லெடுத்ததொரு ஊஷரத்தின் குருவாலாச்சே. (612)

பாறை உப்புச் சுண்ண மகிமை.

ஆச்சப்பா வுப்பதுவுஞ் சுண்ணமானா
லடியாக நின்றாடு மாதிவித்தை
ஓச்சப்பா ரவியென்பார் கூர்மையென்பார்
உறவாகக்கடற் குருவி சக்கரை தானென்பார்

நீச்சப்பா வாதமென்ற வாருதியிற் போட்டு
நீஞ்சுகிற தவளையென்பார் நிகிளமென்பார்
காச்சப்பா நின்றதொரு வாதத்தாயை
கையெட்டி யறுக்குகிறகுறடென்பாரே. (613)

குறடென்பார் குருமுனிக்கு வழுரியென்பார்
கூறான அறுசுவைக்கு ராசாவென்பார்
முறடென்பார் உருக்கினத்துக் காதியென்பார்
மூட்டுகிற சாரணைக்கு ஆதியென்பார்
நறடென்பார் சத்தியுட நாதமென்பார்
நலமான சரக்குக்கு நமன் தானென்பார்
எறடென்பார் கட்டுதற்கு கடினமென்பார்
யேத்தினாற் கடுங்காரச் சுண்ணமாமே. (614)

சுண்ணமென்ற முறைகளெல்லாம் கடுங்காரமேற்றி
துடியான குருவுக்கு காரமேற்றி
தண்ணமென்ற கட்டுக்குக் காரமேற்றி
சார முதற்றுருசியதை காரமேற்றி
வண்ணமென்ற பாஷாணங் காரமேற்றி
வாகாக வூதிடவே உயர்ந்த சுண்ணம்
கண்ணமென்ற கோலுக்கு சாணை தீர்த்த
கருப்போல அண்டநீர் காட்டுறேனே. (615)

சகல சரக்குகளுக்கும் கடுங்கார மேற்றாமல் கட்டினால் ஓடி விடும் சுண்ணமாகாது. கடுங்கார மேற்றினால் சரக்குகள் கட்டி சுண்ணமாகும்.

கடுங்காரமேற்ற கடுங்காரசெயநீர் என்ற அண்ட செயநீர் செய்யும் விதம்.

இதில் சகல சரக்குகளையும் நனைத்து ரவியிலிடவும், காய்ந்ததும் நனைத்து ரவியிலிடவும், இப்படி 7-நாள் அடிக்கடி நனைத்து நனைத்து உலர்த்தவும். பின் சாஸ்திரப்படி சரக்கைக் கட்டி கடுங்கார செயநீரால் அரைத்து வில்லைதட்டி ஊதவும்,

காட்டுகிறேன் அண்டத்தோற் சுண்ணாம்பாகக்
கடுஞ்சுறுக்கா யூதினது பலந்தானொன்று
மூட்டுகிறேன் சுண்ணாம்புத் தண்ணீர் விட்டு
முசியாமற் கரைத்து நன்றாய்த் தெளிவோர் சேரை
நாட்டுகிறே னிதில் மருந்து னாபி பூரம்
நலமான வீரமொடு சாரஞ் சீனம்
ஊட்டுகிறே னுரத்தோடு குருவண்டு சூதம்
உத்தமனே குக்கிடத்தின் வெண்மலமுங் காணே. (616)

இதில் சவுக்கார சுண்ணம் 1 விராகனிடை சேர்க்கவேண்டும்

காணப்பா வெண்கார புனுகுகூட
 கைவிட்ட ஊஷரத்தின் பூவோடொக்க
பூணப்பா வகையொன்று வராகனொன்று
 புகழாகத் தெளிவாலே அரைத்துக்கொண்டு
தோணப்பா யிதற்குள்ளே அண்டந்தானுஞ்
 சொல்லாக அன்பத்திஒன்று வாங்கி
பூணப்பா வெண்கருவை யுடைத்து விட்டு
 யுத்தமனே யெருக்கம்பால் சேரைவாரே. (617)

வார்த்தல்லோ கவையாலே கடைந்து நன்றாய்
 வைத்தாக்கால் நுரையாகித் தண்ணீராகும்
சேர்த்தல்லோ மூன்றா நாள்தெளிவை வாங்கி
 திரமாக லவணமுதல் காரசாரம்
வார்த்தல்லோ ரவியிலிட, கட்டிப்போகும்
 வாகான பாஷாணம் உபரசங்கள் தோய்த்துப்போட்டு
கோர்த்தல்லோ யூதிடவே கடுங்காரமேறிக்
 கொடுஞ் சுறுக்காய் சுண்ணாம்பாய் நீரிப்போமே. (618)

பாரப்பா குருவுக்கு இந்நீர்வேணும்
 பாங்கான சுண்ணத்துக் கின்னீர் வேணும்
நேரப்பா வஸ்துவுக்கு இந்நீர் வேணும்
 நேராக ஊதுவதுக்கின்னீர் வேணும்
சேரப்பா வழலைக்கு யின்னீர்வேணும்
 செப்பரிய பூரத்துக்கு யின்னீர் வேணும்
மூரப்பா சுட்டலைந்து கெடுக்கவேண்டா
 மூட்டுயிது துரைதோரு முரைத்துப் பாரே. (619)

உரைத்தயிந்த வெண்கருவாம் செயநீர் விட்டால்
 ஓடுகிற குருவில்லை சுண்ணமில்லை
நிரைத்ததொரு கடுங்கார வேகமில்லை
 நேராக சரக்குக்கு சுருக்கோயில்லை
மரைத்ததொரு மரைப்பெல்லாம் யிந்நீர் பட்டால்
 வாய்திறந்து பூப்போலே சரக்கும் வேகும்
வெரைத்ததொரு சரக்கெல்லாம் மெதுவேயாகும்
 வெகுசுருக்கு வெகுசுருக்கு அண்டநீரே. (620)

கல்லுப்புச் சுண்ணம்.

அண்டநீர்க் குள்ளேயல்லோ கட்டிய கல்லுப்பை
 அப்பனே தோய்த்தெடுத்து ரவியில்போட்டு
அண்டநீர்க் கருவாலே புனுகு வீரம்
 அடைவான சீனமொடு பூரங்கூட்டி

அண்டநீர் விட்டரைத்து உப்புக்கப்பி
ஆதியென்ற ஊஷரத்தின் பூவில் வைத்து
அண்டநீர் தெளித்ததின்மேல் புடத்தைப்போட
அடைவாக கடுங்கார மேருந்தானே. (ஊசரபூ-பூநீர்) (621)

கல்லுப்புச் செயநீரில் பச்சைக்கற்பூரச் சுண்ணம்,
பச்சைக்கற்பூர செயநீரில் தாளக வெள்ளை.

தானென்ற உப்பெடுத்து சாரங்கூட்ட
ஜலமாகும் ஜலத்துளே பூரம்போட்டு
வேனென்ற ஐங்குகையிலூத யூதச் சுண்ணம்
வெகுசுருக்கு பூரமென்ற சுண்ணத்தாட்டு
வானென்ற பூரத்தில் சாரம் கூட்ட
மகத்தான செயநீராம் செயநீர்க்குள்ளே
கானென்ற தாளகத்தை தோய்த்துப் போட
காணு முன்னே மஞ்சளத்து வெள்ளையாமே. (622)

தாளகச் சுண்ணம் தாளகச்செயநீரில் வீர மெழுகு.

வெள்ளையென்ற தாளகமோ குருவுமாகு
மேலரிந்து யூதிடவே சுண்ணமாகுந்
தள்ளையென்ற தாளகத்தில் சாரங்கூட்டி
தாக்கியே ஆட்டயிலே ஜலமுமாகும்
கள்ளையென்ற செயநீரில் வீரந் தோய்த்து
கரியோட்டில் வாட்டயிலே மெழுகுமாகும்
நள்ளையென்ற மெழுகாலே வேதைகோடி
நலமான மெழுகெடுத்து லிங்கத்தப்பே. (623)

வீர மெழுகால் லிங்கச்சுண்ணம்
அதனால் துருசுச் சுண்ணம்.

அப்பியிதை வாட்டயிலே லிங்கங்கட்டும்
ஆடுமே வெகுகோடி லிங்கவேதை
செப்பியிந்த லிங்கமது குருவுமாகுந்
திறமாக ஊதயிலே சுண்ணமாகு
மொப்பியிந்த சுண்ணத்தில் வீரங்கூட்டி
யுத்தமனே புனுகிட்டு துரிசிக்கப்பு
உப்பியிது சுக்கானா மூதச் சுண்ண
மோகோகோ துரிசியுட வேகங்கேளே. (624)

துருசுச் சுண்ணத்தால் கெந்திச் சுண்ணம்.

கேளப்பா துரிசியுட போக்கைச் சொல்ல
  கீழேழு மேலேழும் பொன்னேயாகும்
நாளப்பா சங்கவரை தொந்தமேறும்
  நாதாந்த பச்சைநிறமான உப்பு
வேளப்பா யிதையெடுத்து புனுகு வீரம்
  வேதித்து கெந்தியிலே பூசிப்போட
தாளப்பா மஞ்சளரு மிதனை நீயும்
  சாதகமாய் ஊஷரத்தின் பூவில் வையே. (625)

வைத்தல்லோ அடுப்பேத்தி எரிப்பாய் ஜாம
  மஞ்சளருங் கெந்தியது சுண்ணமாகும்
நைத்தல்லோ அண்டரண்டம் பொன்னுமாகும்
  நலமாக உண்டஉடம்பு தங்கம்போலாம்
கைத்தல்லோ கெந்தகத்தில் அடங்கா வேதை
  கரையேது துகையேது தோகையாட்டு
மொய்த்தல்லோ புவனத்திற் திருகணி
  போலாடு மூதண்ட கெந்தியுட சுண்ணந்தானே. (626)

கெந்தக சுண்ணத்தால் வெள்ளைப் பாஷாணம் சுண்ணம்.

தானென்ற கெந்தியிலே புனுகு வீரந்
  தாக்கியல்லோ வெள்ளையிலே பூசிப்போட்டு
வானென்ற ஊஷரத்தின் பூவில் வைத்து
  வாகாகத் தீயெரிக்க ஜாமமொன்று
ஊனென்ற பாஷாணஞ் சுண்ணமாகு
  மொருபட்டால் வெள்ளியுமாம் பொன்னுமாகும்
கானென்ற வெள்ளிவிட்டால் வெள்ளியாகும்
  கைமுறையாய் பொன்னிட்டால் பொன்னுமாமே. (627)

வெள்ளைப் பாஷாணச் சுண்ணத்தால் நாகச்சுண்ணம் அதனால் வீரச்சுண்ணம்.

பொன்னாகப் பாஷாணச் சுண்ணத்துடன்
  புனுகு வீரம் போட்டல்லோ மத்தித்து நாகத்துக்கப்பி
மன்னாக புடம் போட நாகச்சுண்ணம்
  வாய்திறக்கப் போகாது நவலோகவேதை
கன்னான நாகத்தில் புனுகு வீரங்
  கலந்தரைத்து வீரத்தின்மேலே யப்பி
தன்னான ஊஷரத்தின் பூவில் வைத்துத்
  தாக்கியொரு புடம் போடச் சுண்ணமாமே. (628)

வீரச்சுண்ணத்தால் நவலோகமும் தங்கமாகும்.

ஆமப்பா வீரமென்ற சுண்ணத்தாட்டு
அண்டமெல்லாம் மெழுகாக்கி வேதையாக்கும்
மோமப்பா நவலோகம் தண்ணீராகு
முபரசங் களானதெல்லாம் சத்தாய் நிற்கும்
காமப்பா நவலோகம் பொன்னுமாகும்
சதகோடி தொந்த மிட்டாந் தொந்த மேறுங்
காமப்பால் வித்தையென்ன யிதற்கு யீடோ
கடுஞ்சுறுக்கு வீரத்தினாட்டுத்தானே. (629)

வீரச்சுண்ணத்தால் வங்கச்சுண்ணம். இதில் சூதக் கட்டு

ஆட்டான வீரச்சுண்ணத்தில் வீரம்பூர
மப்பனே புனுகிட்டு வங்கத்தப்பி
மூட்டான புடம்போட வங்கச்சுண்ண
மூச்சற்றவிடம் போலே வாதமாடும்
கூட்டான வாததிற் கிதுவேயாகுங்
கொள்ளையிட்டுச் சூதமெல்லாம் குமுறக்கட்டும்
நீட்டான குளிகையென்ன செந்தூரமென்ன
நேரான சுண்ணமென்ன துரையைக்கேளே. (630)

துரையான களங்கதிலே கோடாகோடி
சுருக்கான குருவிதிலே கோடாகோடி
அரையான மெ்மு்கிதிலே கோடாகோடி
அப்பனே செயநீரோ கோடாகோடி
மரையான தொந்தவித்தை கோடாகோடி
மாட்டிறதோர் கெடுப்பினமோ கோடாகோடி
நிரையான வங்கவித்தை சாரவித்தை
நேராகமெடுத்ததெல்லா மாடுங்காணே. (631)

வங்கச் சுண்ணத்தால் நிமிளைச் சுண்ணம்

காணப்பா வங்கத்தில் புனுகுவீரம்
கைமுறையாய் விட்டரைத்து நிமிளைக்கப்பி
பூணப்பா ஊஷரத்தில் புடத்தைப்போட
புகழான நிமிளையது சுண்ணமாகுந்
தோணப்பா தேவியுட நாதத்தாட்டு
சொல்லுதற்கு கவர்கோடி சுண்ணங்கோடி
வீணப்பா மற்றதெல்லாமிதுக்கீடல்ல
வேதாந்த வெளிக்கொக்கும் வேதைதானே. (632)

நிமிளைச் சுண்ணத்தால் சாரச்சுண்ணம்.

வேதையென்ற நிமிளையிலேவீரம் பூரம்
வேதித்து சாரத்தின்மேலே யப்பி
காதையென்ன கசிவெடுக்கும் மணலில் வைத்துக்
கைமுறையாய் புடம் போட கட்டிப்போமே
பாதையிலே சாரத்தில் வீரங்கூட்டிப்
பாகாக வெண்கருவாலரைத்துக்கட்டி
நாதையென்ற கரியோட்டி லூதச்சுண்ணம்
நவாச்சாரமாடுகிற ஆட்டைப்பாரே. (633)

பாரப்பா வாதமொடு காயசித்தி
பரிவான அஞ்சனமும் வசியமொடு
நேரப்பா யெட்டெட்டு மிதிலேயாடும்
நிலைகண்டோ ராருமில்லை யானுங்காணேன்
போரப்பா யேமவித்தை மலைபொன்னாகும்
பொற்குடத்துக் கதிகமென்ற குடமுமுண்டோ
சாரப்பா சாரத்தைத் தொட்டு ஆடித்
திகைத்தார்கள் நாதாக்கள் சித்தர் தானே. (634)

சாரச்சுண்ணத்தால் துருசுச்சுண்ணம்

சித்தானசாரத்திற் புனுகுவீரம்
சேர்த்தல்லோ மத்தித்துத் துரிசிக்கப்பி
மத்தான சுக்கானாம் ஐங்குகையிலூத
வாய்திறக்கப் போதாது கண்டருடசுண்ண
முத்தான சுண்ணமென்பார் ஆதிகுருவென்பார்
மூதண்ட பரிசத்திற் பாணியென்பார்
மத்தான சிவனென்பார் பரனென்பார்
பாய்கிறதோர் வேகமது பார்க்கொன்னாதே. (635)

பார்க்கொன்னா துரைகோடி சுன்னங்கோடி
பறக்கிறதோர் குளிகைமுதற் சரக்குகோடி
நாக்கொன்னா செந்தூரங் களங்கங்கோடி
நலமான குருகோடி மெழுகுகோடி
வாக்கொன்னா உருக்கினமும் நீற்றினமுங்கோடி
வாகான சிங்கியிதில் கோடாகோடி
தாக்கொன்னா வாதமெல்லா மிதற்குள்ளாச்சு
சாரமென்ன தங்கமொடு சூதம் ரெண்டே. (636)

தங்கம் என்பது கோஜம் ரசம் என்பது பீசம்.

ரெண்டென்ன கோசமொன்று பீசமொன்று
நேரானவாசியொன்று மனந்தானொன்று
பண்டென்ன சத்தியொன்று சிவந்தானொன்று
பாரப்பா நாதமொன்று விந்துவொன்று
விண்டென்ன குருவொன்று சீஷனொன்று
வேதாந்த சித்தாந்தமானதொன்று
கண்டென்ன ரவிமதியாய் நின்றதொன்று
காட்டுமேதுரிசியுட குளிகைதானே. (637)

துரிசியினாற் கட்டியதோர் சூதந்தன்னைச்
சுகமாகசெந்தூரக் களங்கஞ்செய்தால்
பரிசியினால் வேதைமுதல் தூமவேதை
பணபேதி க்ஷணபேதி சத்தபேதி
தருசியினா லேபனமுஞ் சந்தானபேதி
சமரசமாய் கர்மங்களெட்டுமாடும்
பரிசியினா லிதற்கெல்லாம் குருவென்ற
நாமம் வாதத்துக்காதி யிந்தத்துரிசுதானே. (638)

துரிசு சுண்ணத்தால் தங்கம் சுண்ணம்.

தானென்ற துரிசியிலே புனுகுவீரம்
தாக்கியல்லோ தங்கத்தின் மேலேபூசி
கானென்ற புடம்போட தங்கச் சுண்ணம்
காயசித்தாம் லோகசித்தாம் கவனசித்தாம்
மூனென்ற புனுகுபட்டால் நீற்றினமோகோடி
யுத்தமனே ஜவ்வாது பட்டால் உருக்கினமோகோடி
வேனென்ற தொவ்வொன்றில் கவரோகோடி
வேதையென்ற குருவெல்லாம் வெளியாய்ப் போச்சே.(639)

சுண்ண குரு உருக்கின குரு.

வெளியாகச் சொல்லுகிறேன் கருவையெல்லாம்
விளங்கியதோர் சுண்ணாம்புக்காதி கேளு
அளியாகப் புனுகோடு சீனம்வீர
மப்பனே சவுக்காரச் சுண்ணந்தானே
நெளியான உருக்கினத்தைச் சொல்லக் கேளு
நேரானவெண்காரம் ஜவ்வாதுவீர
மொளியான ரெங்கிட்டால் உருக்கினதுத்துக்காதி
யுத்தமனே குருக்கிடையை யுரைக்கிறேனே. (640)
(ரெங்கு என்பது சத்தி என்ற பூநீர் இது உருக்கினச் சரக்கு)

பரிசுண்ணம் வேதை முடிவு குருக்கிடை.

உரைக்கிறேன் பரிச்சுண்ணம் வீரங்கூட்ட
யுத்தமனே சிவப்பாகு மதிலேகேளு
நிரைக்கிறேன் லிங்கமொடு காரங்கூட்டி
நேராக மத்திக்கக் குருக்கிடையு மாச்சு
திரைக்கிறேன் வாதமென்ற புவனந் தன்னை
ஜெகமெல்லாம் சொர்ணமய மாக்கலாகும்
நரைக்கிறேன் என்ற சொல்லும் வீணாய்ப்போகும்
நமனென்ற பேரெல்லாம் பொய்யுமாமே. (641)

தங்கச்சுண்ணம் பூரணத்தைக் காட்டும்.
வாசியை அடக்கி நிறுத்த சரீரத்திற்கு பலத்தைக் கொடுக்கும்

பொய்யாகுஞ் சாபமப்பா சமாதியிலே நின்று
புகழான பறிக்குருவைத் தின்றாயானால்
மெய்யாகுஞ் சமாதியுற்றால் பூரணத்தைக் காட்டும்
வேறு மனமானாக்கால் மாயைமூடுந்
தையாகும் நித்தமது குருபதத்து மேலே
சாதகமா யிருந்துரைத்தா லவனே வாதி
கையாகு முந்திமுந்தி வாசியிலே கூடு
காணுமே மூலத்தி னொளியுந்தானே. (642)

பரிநீர் சூதக்கட்டு.

ஒளியோடே சென்றாக்கா லாறுதலங் காணு
முத்தமனே மதியுடைய வமுர்தஞ் சிந்தும்
நெளியோடே சென்றேற வுன்மனையைக் காட்டும்
நிலையாத மனமங்கே நிலைத்துப் போகும்
வெளியோடே வெளிகலக்க நிருவிகற்பமாகும்
வேதாந்தஞ் சொல்லுகிற முறைதானப்பா
வழியோடே யிதற்கல்லோ வாதஞ் சொன்னார்
மகத்தான சின்மயமா மூர்த்திதானே. (643)

தங்க செயநீரில் ரசமணி.

தானென்ற பரிச்சுண்ணத் துள்ளேயப்பா
சாதகமாய்சாரமிட்டு யாட்டநீராம்
வானென்ற சூதமிதில் விட்டுக்காச்ச
மகத்தான கட்டாகுஞ் சூதராசன்
வேனென்ற யிச்சூதங் குளிகைக்காகும்
விளங்கியதோர் சொரூப முதற்கமலினியுமாகுந்
தேனென்ற அட்டமா சித்தியாகுஞ்
செகச்சால மத்தனையு மிதினாலாச்சே. (644)

சூதச்சுண்ணம்.

ஆச்சப்பா யிச்சூத குளிகைமேலே
அப்பனே புனுகோடு வீரம் பூரம்
ஒச்சப்பா சீனமொடு சவுக்காரச் சுண்ண
முத்தமனே மத்தித்து மேலே பூசிப்
பாச்சப்பா அஞ்சுசுண்ண குகையினுள்ளே
பாங்காக வூதிடவே சுண்ணமாகும்
வாச்சப்பா யிச் சுண்ணங்கழஞ்சி தூக்கி
வாகாக நாலிடையாம் பரியிற்போடே. (645)

போட்டுருக்கி மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
புகழாக யிதுமேலே புனுகு சீனம்
நாட்டுகைக்கு யிதினோடு வீரம் பூரம்
நலமான சவுக்காரச் சுண்ணத்தோடு
மூட்டுகைக்கு மணிமேலே பூசி நன்றாய்
மூதண்ட யேழு சுண்ணக் குகையிலிட்டு
நீட்டுகுகைக்கு கீழ்மேல் உப்போடு சுண்ணாம்பிட்டு
நேராகக் கெசபுடமாய்ப் போடு போடே. (646)

பரிசூதச் சுண்ணம்.

புடம்போடு யீசானம் பூசை பண்ணு
புகழ் பெரிய சூதமொடு பறியோ சுண்ணம்
குடம்போட்டு யிறைக்கிறதோர் வாருதியைப் போல்
குறையாது கவர்கோடி யாடினாலுந்
தடம்போட்டு தடமெடுத்து ஆடலாகுஞ்
சாதகமாய் வட்டிலுக்கு துறையோயுண்டோ
கொல்லிடமற்ற அகண்டத்தில் மனமடங்கிப்போனா
லேமமென்ற வாதவித்தை யிதற்குள்ளாச்சே. (647)

இதற்குள்ளே வரவேணு மெத்தனைதான்செய்தும்
யெடுத்தெடுத்த நூல்முறையுங் காலமுறையுமப்பா
இதற்குள்ளே வேதைசொல்வார் நாதாக்களெல்லா
மிதைவிட்டால் வாதமுண்டோ யெங்கானாலு
மிதற்குள்ளே காயசித்திகுளிகைசித்தி
ஏமமுதலாகிநின்ற வட்டாங்கசித்தி
இதற்குள்ளே யடங்கிற்று மரபு நூலெல்லா
மிவ்வரையிற்றானேரி பாருபாரே. (648)

பாரென்ற பறிக்குருவிற் சுண்ணஞ் சங்கம்
பாங்கான யுருக்கினமோ யனந்தங் கோடி
நிரையென்ற மெழுகு முதற் செந்தூரங்கள்
நேரான குருவோடு களங்கோ சங்கம்

நரையென்ற யிதின் கீழே மற்றதெல்லாஞ்
சொல்லுகிற கவரெல்லா மிதற்குள்ளாச்சு
விரையென்ற வித்ததுவே சுண்ணமானால்
வேதை சொல்ல முடியாது விசும்பியாடே. (649)

வாதத்துக்கு விதை என்பது தங்கம்.

விசும்பினதோர் பொன்போலே வெள்ளி பண்ணு
வேதையிட்டால் மலைகளெல்லாம் வெள்ளியாகும்
உசும்பினதோர் பொன்போலே அண்டரண்டம்
வெள்ளி வோடுகிற வேதை சொல்லவுறை கொள்ளாது
அசும்பினதோர் கவரொன்றிற் சங்கமோடு
மடுத்தடுத்துத் தொந்தத்தா லனந்த மோடும்
வசும்பினதோர் மாத்தேது வென்றாயானால்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. (650)

1008-மாத்துத்தங்கம் மெழுகு போல் மெதுவாயிருக்கும்.

கேளப்பா சிலநூலிலே ஐநூறென்பார்
கெடியாகச் சிலநூலிலாயிர மாத்தென்பார்
வாளப்பா சில நூலில் இந்நூற்றென்பார்
மகத்தான மரபினுள்ள நூல்களெல்லாம்
நீளப்பா யெந்நூலிலாயிரத்தி யெட்டு
நேரான வர்ணமென்ன செம்புவர்ணம்
வேளப்பா மெழுகதுபோ லகுவுமாகும்
விரைந்தூத விரைந்தூத லகுவுமாமே. (651)

1008-மாற்று தங்கம் லேசாயுருகாது.

லகுவாக வுருகாது மேருவுக்கு வொப்பு
நாலுமுகந் துருத்தியிட்டு ஊதினாலுந்
தருவாக வெள்ளி செம்பிற் தனித்தாயானாற்
தாழ்ந்தல்லோ பத்தாகப் பசும்பொன்னாகும்
வெகுவாக வெள்ளி செம்பு கூட்டவேணும்
வேதையென்ன மாத்தடங்காப் பசுமையாகும்
நகுவாக மாத்தினிட விபரம் சொன்னே
நாதாந்த சின்மயமாங் குருவின் சொல்லே. (652)

அண்டச் சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

அண்டம் என்பது இந்த இடத்தில் கோழிமுட்டைத் தோடுதான்.
முட்டைத் தோடு சுத்தி செய்யும் விதம்.

ஒரு படி அமுரியில் சுண்ணாம்பு பூநீர் வகைக்கு 3-ரூபாய் எடை போட்டு கலக்கி அதில் வேண்டிய கோழிமுட்டைத் தோடுகளை போட்டு மூடிக் கொதிக்க வைக்கவும். எண்ணெய் கக்கி சுத்தியாகி கட்டிவிடும். மேற்படி முட்டைத் தோடுகளில் கோரை என்றும் ஜவ்வு என்றும் இரண்டு உண்டு. அவைகளெல்லாம் இதில் தானே வெந்து கரைந்து விடுகிறது. பின் இடித்து வெண் கருவிலரைத்து வில்லை தட்டவும்.

வேறு முறை:- பூநீரையும் சுண்ணாம்பையும் ஜலத்தில் கலக்கியும் அண்டத்தோட்டை வேகவைக்கலாம். ஆனால் அதில் சவ்வுகரையாது. கொதிக்க வைத்து கழுவி இறக்கியதும் சவ்வை உரிக்க, சிலதில் வரும், சிலதில் வராது. உலர்த்தினால் சவ்வு உருண்டு உப்பி விடும். பின்பு அதை உரிக்க வேண்டும். இவ்வளவு கஷ்டம் இருப்பதால் அமுரியிலேயே சுத்தி செய்து விட்டால் நிரம்ப நயமாயிருக்கிறது. முட்டைத் தோட்டுக்கு மேல் அமுரி மிதக்க விட வேண்டும்.

நான் முப்பு முடிக்க பூநீர், சுண்ணாம்பு, அமுரியில் கலக்கி தீக்ஷை செய்யும் போது உண்டான அனுபவங்கள்.

அமுரி, பூநீர், சுண்ணாம்பு மூன்றையும் சேர்த்த பிறகு கையால் கலக்கக் கூடாது, குச்சியால் கலக்கவும்.

கலக்கினால் பேதியாகும். மயக்கம் வரும். அதைத் தாங்க முடியாது. அவ்வளவு அபாயகர முள்ளது. அடியேன் ஒரு சமயம் கையால் கலக்க பத்துத்தடவை பேதியாகி மயக்கம் வந்து விட்டது. உடம்பெல்லாம் எரிச்சலுண்டாகி விட்டது. நூறு குடம் ஜலம் தலையில் விட்டும் எரிச்சலும் பேதியும் நிற்க வில்லை (விடக்கெல்லைக் கொல்வதற்கு வெண்கரு வொன்றே போதும்) என்று என் மனதில் உதித்தது. உடனே கோழிமுட்டையைக் கொண்டுவந்து வெண்கருவை மட்டும் ஒரு டம்ளரில் விட்டு சாப்பிட தொண்டையில் சுண்ணாம்பு நாற்றம் வந்தது. கையில் கலக்கிய சுண்ணாம்பின் வேகம் சரீரமெங்கும் வியாபித்து விட்டதாகத் தெரிகிறதே என்று இதை பரீட்சிக்கும் பொருட்டு மஞ்சளை அரைத்து வாயில் போட்டு துப்ப ரத்தம் போல் சிவந்து விட்டது. வாயைக் கொப்பளித்து விட்டு பின்னும் ஒரு வெண்கருவை சாப்பிட பூரா மயக்கமும் தீர்ந்து விட்டது. முதலில் சாப்பிட்டவெண்கரு ஒன்றினாலேயே மயக்கம் உடனே மாறிவிட்டது ஆகையால் கையினால் கலக்க வேண்டாம்.

இப்படி சுத்தி செய்த அண்டத்தோட்டை சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

ஒரு சரக்கைச் சுண்ணம் செய்ய வேண்டுமானால் சத்துருவால் கொன்று மித்துருவைச் சேர்த்து எழுப்ப வேண்டும் என்று சாஸ்த்திர மிருக்கிறது. கோழி முட்டைத் தோட்டுக்குச் சத்துரு கோழிமுட்டை வெண்கரு என்று சாஸ்த்திர மிருப்பதால் மேற்படி அண்டப் பொடியை வெண்கருவில் அரைத்து சிறு வில்லைகளாகத் தட்டி ரவியில் உலர்த்தி சிறு சட்டியில் வைத்து மேல் சட்டி மூடி மூன்று சீலைமண் செய்துலர்த்தி ஒரு துருத்தியால் 2-மணி நேரம் ஊத வேண்டும். அப்படியே ஆற விடவும் சாயந்திரம் எடுக்கவும். ஆறாவிடில் மறுநாட் காலையில் எடுத்து பத்து ரூபாய் எடைக்கு ஒரு ரூபாய் எடை வீரம். ஒரு ரூபாய் எடை பச்சைக்கற்பூரம் கொஞ்சம் புனுகும் சேர்த்து முன் போல் வெண்கருவில் அரைத்து 5-முறை ஊத வேண்டும்.

இப்படி ஒவ்வொரு புடத்திற்கும் சேர்த்து அரைத்து அரைத்து ஊத அண்டம் கடுஞ் சுண்ணமாகும்.

சுண்ணமானதற்கு பரீட்சை :- இதில் வீரத்தைச் சேர்த்தரைக்க ஆட்டு ரத்தம் போல் சிவக்க வேண்டும். சிவக்காவிடில் முன்போல் வீரம், பூரம், புனுகு சேர்த்து வெடியுப்புச் செயநீரில் அரைத்து உலர்த்தி சுண்ணாம்புப் பொடியில் வைத்து ஊத அண்டம் கடுஞ்சுண்ணமாகும் இதில் வீரத்தைச் சேர்த்தரைக்க குருவி ரத்தம் போல் சிவந்து விடுகிறது. இந்தச் சுண்ணம் கடுங்கார செயநீருக்குச் சேர்க்கவேண்டும்.

பஞ்ச சுண்ண குகைக்கு சிப்பிச் சுண்ணம் வகையறா செய்யும் விதம்.

இதே மாதிரி முத்துச் சிப்பித் தோட்டுகளையும், கும்பிடு கிளிஞ்சித் தோட்டுகளையும், நத்தைத் தோட்டுகளையும், சங்கையும் கடல் நுரையையும் மேல் கண்ட விதமே சுத்தி செய்து மேல்கண்டபடியே ஊத கடுஞ் சுண்ணமாகும்.

கல்லுப்புச் சுண்ணம்.

621-வது பாட்டுப்படி கல்லுப்பை புடமிட்டும் கடுங்காரச்சுண்ண மாகாவிடில் அடியில்கண்டபடி செய்யக் கல்லுப்பு என்ற பாரையுப்பு கடுங்காரச் சுண்ணமாகும்.

ஒரு சரக்கை சுண்ணம் செய்வது எளிதல்ல. அடியில் கண்ட கைபாகங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டியதிருப்பதால் நமது அனுபவத்தை இங்கு எழுதுகிறோம்.

ஒரு சாஸ்த்திர முறைப்படி பஸ்பம் செய்த ஒரு சரக்கை சுண்ணாம்பாக்க வேண்டுமானால் 621-வது பாட்டுப்படி செய்த பாரையுப்பை கடுங்கார செயநீரில் நனைத்து நனைத்து 3-நாள் ரவியிலிட்டு அதாவது பாரையுப்புச் சுண்ணம் 10-ரூ. எடைக்கு இந்நூலின் 113-வது பாடலிலுள்ள கோடாசோரி வீரம் 1-ரூ. எடையும் இந்நூல்ப்படி செய்த சவுக்காரச் சுண்ணம் 1-ரூ. எடையும் பச்சைக் கற்பூரம் 1-ரூ. எடையும் புனுகுகால் ரூ. எடையும் பாரையுப்புடன் முதலில் மட்டும் சேர்த்து (வெடியுப்புச் செயநீரிலாவது சட்டமுனி நிகண்டு 1200-லுள்ள வெடியுப்பு செயநீரிலாவது, கடுங்கார செயநீரிலாவது) அரைத்து வில்லை தட்டி உலர்த்தி அதன்மேல் சவ்வீரம், சீனம்பூநீர், பச்சைக் கற்பூரம் வகைக்கு ஒரு ரூ. எடை புனுகு 4 குண்டுமணி எடை, முப்பு அல்லது சவுக்காரச் சுண்ணம் ஒரு குண்டுமணி எடை இந்த 6-யும் கடுங்கார செயநீரால் அரைத்து மேற்படி உப்புக்கு மேலே பூசி பஞ்சசுன்ன குகையிலிட்டு பூநீரும் சங்குச் சுண்ணாம்பும் சமஎடை நிறுத்து கோழிமுட்டை வெண்கருவில் அரைத்து துணியில் கனமாய்ப் பூசி 3-சீலை செய்து உலர்த்தி அடியில்கண்ட சேர்க்கைமண்ணில் 7-சீலைமண் செய்து உலர்த்தி ஒரு துருத்தியால் ஊதவும் அரைமணி நேரத்துக்கொரு முறை திருப்பித் திருப்பி வைத்து 10-ரூ எடை மருந்துக்கு 2-மணி நேரம் ஊத வேண்டும். அப்படியே மூடி ஆறவிட மறுநாள் காலையில் ஆறிவிடும். பின்பெடுத்து இந்தப்படி கடுங்கார செயநீரால் அரைத் தரைத்து 5-தரம் ஊத கடுஞ்சுண்ணமாகிவிடும். ஆனால் 5-தடவையும் மருந்துடன் சவுக்காரச் சுண்ணம்சேர்க்க வேண்டியதில்லை 1 தரம் சேர்த்ததே போதும்.

பாக்கி 4-தரமும் கோடாசோரிவீரம், பூரம், புனுகு சேர்த்து கடுங்காரசெயநீரால் அரைத்து வில்லை தட்டி உலர்த்தி அதன்மேல் சவ்வீரம், சீனம், பூநீர், பச்சைக் கற்பூரம் வகைக்கு ஒரு ரூ. எடையும் புனுகு 4-குண்டுமணி எடையும், சவுக்காரச் சுண்ணம் ஒரு குண்டு மணி எடையும் சேர்த்து, கடுங்கார செயநீரில் அரைத்து மேற்படி உப்புக்கு பூசி உலர்த்தி பஞ்ச சுன்ன குகையிலிட்டு பூநீரும் சங்குச்சுண்ணாம்பும் முன்போல் சீலை செய்து முன்போல் வஜ்ஜிர கவசமும் செய்து உலர்த்தி மேல்கண்டபடி ஊதவும்.

சகல மருந்துகளும் சுண்ணமானதற்கு பரீட்சை.

ஊதிய மருந்தில் வீரத்தை சேர்த்தரைக்க ஆட்டு ரத்தம்போல் சிவக்க வேண்டும். சிவக்காவிடில் சிவக்கும் வரை பாறையுப்புடன் மேற்படி

மருந்துகளை சேர்த்து வெடியுப்புச் செயநீரால் அரைத்துப் பூசி பஞ்சசுண்ண குகையில் வைத்து பஞ்ச சுண்ணத்தால் மேல் மூடி செய்து மூடி, சந்து பொருத்துகளுக்கும் பஞ்ச சுண்ணத்தை அப்பி பூநீரும் சங்குச் சுண்ணாம்பும் சமஎடை நிறுத்து சுண்ணாம்பு தெளிந்த ஜலத்தில் அரைத்து துணியில் கனமாய்த் தடவி 3-சீலை செய்து உலர்த்தி அதன்மேல் வஜ்ஜிரகவசம் அரை இஞ்சு கனம் அப்பி, உலர்ந்த பின் மேற்படி மண்ணால் 7-சீலைமண் செய்து உலர்த்தி ஒரு துருத்தியால் அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு தரம் திருப்பித் திருப்பி வைத்து ஊத வேண்டும். உப்பு கடுங்காரச் சுண்ணமாகிவிடும். வீரத்துக்கு சிவந்தால் மருந்து முடிந்து விட்டது என்றறியவும், சிவக்காவிடில் சிவக்கும்வரை வெடியுப்புச் செயநீரால் முன்போல் மருந்துகளைச் சேர்த்து அரைத்து உலர்த்தி மேல்மருந்தும் முன்போல் பூசி முன்போல் சீலை செய்து ஊதவும்.

சில மருந்துகளை சிலசமயம் சுண்ணாம்பில்வைத்து ஊத வேண்டியிருக்கிறது. முன்போல் மருந்துடன் சேர்க்கவேண்டிய மருந்துகளை சேர்த்து முன்போல் மேல்மருந்தும் பூசி உலர்த்தி ஒரு சட்டியில் சுண்ணாம்பு வைத்து நடுவே மேற்படி மருந்தை வைத்து மேல்சட்டி மூடி 7-சீலைமண் செய்து உலர்த்தி ஊத வேண்டும். ஊத்துத்தாங்காமல் மண்சட்டி இளகிவிடும்.

அதற்காக வஜ்ஜிர கவசம் செய்யும் விதம்.

களிமண் 12-பலம், உமிக்கருக்கு 6-பலம், வெங்கக்கல் பொடி 2-பலம், பழையதுணி சுட்ட சாம்பல் 2-பலம், உலர்ந்த கழுதை லத்தி 2-பலமாக நிறுத்து ஜலம் விட்டரைத்து சட்டிக்கு மேல் அரை இஞ்சு கனம் அப்பி அதன்மேல் இதையே 7-சீலைமண் செய்து உலர்த்தி ஊதினால் சட்டி உருகாது. ரசமணி சாரணைக்கும் இதில் குகை செய்துகொள்ளலாம். உருகாது கிழியாது.

சட்டமுனி நிகண்டு 1200-ல் இந்தக் குகை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வாதம் சித்திக்க பஞ்ச சுண்ண குகை.
இதை விட்டால் வாதம் என்கிற பேச்சே இல்லை என்று மேற்படி 3-சித்தர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பஞ்ச சுண்ண குகையை வெண்கருவில் அரைத்து குகையும் மூடியும் செய்துலர்த்திக் கொள்ளவும். அல்லது சுண்ணாம்பு தெளிந்த நீர் விட்டும் அரைக்கலாம்.

சுண்ணம் செய்ய வேண்டிய மருந்தை சுண்ணாம்பில் வைத்து ஊதுவதை விட அகஸ்தியர் அமுர்த கலைக்கியானம் 1200-லுள்ள பஞ்ச

பூதக்குகை என்ற பஞ்ச சுன்ன குகையிலாவது, போகர் 700-லுள்ள பஞ்ச சுண்ண குகையிலாவது, அகஸ்தியர் திராவகம் 800-லுள்ள பஞ்ச சுண்ண குகையிலாவது, கொங்கணர் 3000-த்திலுள்ள பஞ்ச சுண்ண குகையிலாவது, மருந்தை வைத்து ஊதுவது தான் வாதத்திற்காகும். சுண்ணாம்பில் வைத்தூதுவது வைத்தியத்திற் காகும்.

இந்தப்படி 5-தடவை ஊதினால் சகல சரக்குகளும் சுடுங்காரச் சுண்ணமாகி விடும். சுன்ன மென்றால் வீரத்துக்குச் சிவப்பதுடன் ஊசியைப் போட்டால் உள்ளே நுழைய வேண்டும். அவ்வளவு மெதுவாய் பூப்போல் நீற்ற வேண்டும் கெட்டியாக விருந்தால் மருந்தின் மேல் பூசும் சரக்குகளில் பூநீரை மட்டும் நீக்கிப் பூசவேண்டும்.

துருத்தி, தீயின் அளவுக்கு சட்டம். கைபாகம் கவனி.

சுன்னத்துக்கு துருத்தி 1, உருக்கினத்துக்கு துருத்தி 2. சத்தெடுக்க துருத்தி 4, ஊத்துமுறை வரிசை தப்பில் சுண்ணாம்பு கருத்துப்போகும். சத்துகள் கறடு கட்டும் என்று போகர் 700-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொங்கணர் 3000-த்தில் ஊதவும் தெரியாவிடில் ஊமை போலிருந்திடாயே! ஊதிய சுண்ணம் முதல்தரம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வெடியுப்புச் செயநீர் முடிந்ததற்கு பரீட்சை.

வெடியுப்புச் செயநீரில் சவ்வீரத்தை நனைத்தால் ஆட்டு ரத்தம் போல் சிவக்க வேண்டும். அப்படியுள்ள வெடியுப்புச் செயநீரில் தவறாது சுண்ணமாகிறது.

வேங்கைப் பட்டையால் கட்டிய வெடியுப்புச் செயநீரில் வீரம் ஆட்டு ரத்தம் போல் சிவக்கிறது. இது ஒரு அனுபவம்.

மருந்துக்கு கீழும் மேலும் வைக்கும் சுண்ணாம்பு என்பது :- கல்ச்சுண்ணாம்பில் ஜலம் தெளித்து நீற்றியது.

சுக்கான்கல் சுண்ணாம்பு, அல்லது வெள்ளைக்கல் சுண்ணாம்பு, அல்லது ஓடக்கல் சுண்ணாம்பும் ஆகும். இது கிடைக்காத இடங்களில் சமுத்திரத்திலுள்ள பலவித சங்குகளை நீற்றிய சங்குச் சுண்ணாம்பாவது முத்துச்சிப்பிச் சுண்ணாம்பாவது ஆகும்.

கடுஞ் சுண்ணம் செய்முறை.

வீரத்திற்குச் சிவக்கும்படியான சுண்ண முறைகள் நமது அனுபவத்தை

முன் எழுதினோம். அகஸ்தியர் 800-ல் கடுஞ்சுண்ணம் செய்முறைகளையும் சில சமயங்களுக்கு உபயோகிக்க வேண்டிய திருப்பதால் அவைகளையும் வாதி, வைத்தியர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு இங்கு எழுதப்படுகிறது.

வீரத்திற்குச் சிவக்கும்படி ஒரு கண்ணம் செய்யவேண்டுமென்றால் அகஸ்தியர் திராவகம் 800-ல் 128 பக்கம் பூநீரும் சங்கு நீரும் சமனாகக்கூட்டி அரைத்து பொடியாக்கி துருசு முதல் காரசார சரக்கோடு தங்கமுதல் நவலோகங்களுக்கு முப்பு பூசி உலர்ந்த பின் இப்பொடியை கீழ்மேல் வைத்துப் புடமிட கடுஞ் சுண்ணமாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஊதிய சுண்ணம் உயர்ந்த முதல்தரம் என்று கொங்கணர் 3000-த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பூநீர் 5, சங்குசுண்ணம் 5, வீரம் 1, வெள்ளைப்பாசாணம் 1-ம் சேர்த்து கடுங்கார செயநீராலரைத்து சுண்ணமாக்க வேண்டியமருந்து கட்டிக்கு பூசி உலர்த்தி பஞ்ச சுண்ணக்குகையிலாவது சுண்ணாம்பிலாவது (சங்குச் சுண்ணாம்பும், பூநீரும், சமன் கலந்த பொடியிலாவது) வைத்து ஊதவேண்டும் என்று பல சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யினாலும் நாம் தெரிந்து செய்த அனுபவ முறைகளை பரோபகாரமாகவும் இங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முன்சொன்ன சவுக்காரச் சுண்ணம் காரமேற்றும் விதம்

இந்நூலின் 58-வது பாடலில் கடுங்கார செயநீர் சொல்லப்பட்டிருப்பதில் கல்லுப்புச் சுண்ணம் போடு என்பதற்கு சுக்கான் கல் சுண்ணாம்பே சேர்க்கவேண்டும்.

சவுக்காரச் சுண்ணம் செய்யும்போதும் சவுக்காரத்தை கடுங்கார செயநீரில் நனைத்து நனைத்து 10-நாள் ரவியிலிட்டு முறைப்படி புடமிட கடுங்காரச் சுண்ணமாகும். இதை சட்டமுனி 10-நாள் என்று தெளிவாய்ச் சொல்லாமல் மறைத்து விட்டார். நாம் பல சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலிருந்தும் போகர் 700ல் 10-நாள் சவுக்காரத்தை நனைத்து நனைத்து ரவியிலிடச் சொல்வதாலும் வைத்தியர்கள் மீது இரக்கம்கொண்டு நாம் கண்டுபிடித்து செய்த உண்மைகளை லோகோபகாரமாக இங்கு எழுதப்பட்டது.

வாதிகளே கவனியுங்கள்

நவலோகச் சுண்ணம் வெடியுப்புச் சுண்ணம், நவாச்சாரச் சுண்ணம், இந்துப்புச் சுண்ணம் பச்சைக்கற்பூரச் சுண்ணம் சீனம், சூடம், கல்லுப்பு, துருசு முதல் காரசாரம் பாஷாணம் உபரசங்கள் சுண்ணம் செய்ய வேண்டுமானாலும் சகல சரக்குகளையும் கடுங்கார செயநீரால் நனைத்து

7-நாள் ரவியிலிட்டு அம்மருந்துடன் வீரம் பச்சைக் கற்பூரம், புனுகு, முப்புவும் சேர்த்து கடுங்காரசெயநீரால் அரைத்து வில்லை தட்டி உலர்த்தி அதன்மேலும் முன் எழுதியபடி மருந்துகள் பூசி உலர்த்தி பஞ்சசுண்ணக் குகையிலிட்டு பூநீரும் சங்குச் சுண்ணாம்பும் சமஎடை வெண்கரு அல்லது சுண்ணாம்பு தெளிந்த ஜலம் விட்டு அரைத்து துணியில் கனமாய்ப் பூசி 3-சீலை செய்து உலர்த்தி வஜ்ஜிர சீலை மண்ணில் 7-சீலை மண் செய்தும் ஊதவும். இப்படியே கடுங்கார செயநீரில் 3-தடவையும், வெடியுப்பு செயநீரில் 2-தடவையும் ஊத வேண்டும். சகலமும் கடுங்காரச் சுண்ணாம்பாகிவிடும்.

கோரக்கர் விதைத் தைலம். லிங்கக் கட்டு.

சொல்லாக வித்துவகைத் தைலஞ்சொல்வேன்
சுந்தரமே யானந்தா சொல்லக் கேளு
நல்லாக கோரக்கர் மூலிவித்து
நலமாக படிரெண்டு மிடித்துக்கொண்டு
நல்லாகக் கட்டியதோர் காரசாரம்
நலமான லவணமொடு சவுக்காரச்சுண்ணம்
வில்லாக வகை வகைக்கு பலம்தான் கூட்டி
விதமாக யெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டே. (653)

தங்க லிங்கச் சுண்ணம்.

ஆட்டி நன்றாய் காசுபோல் வில்லைதட்டி
யப்பனே கலையத்திற் போடு நன்றாய்
நிறைத்துமே தமர்போட்டு பூப்புடத்தினுள்ளே
நேர்பாகத் தைலத்தை வாங்கு வாங்கு
விரைந்து நன்றாய் இத்தைலம் லிங்கத்துக்கு
மேலிமையாய் நாலிடைதான் சுருக்குப் போடத
ரைத்து நன்றாய்க் கட்டிப்போம் லிங்கந்தானும்
தாக்கப்பா ரெண்டிடையாந் தங்கத்தொன்றே. (654)

தங்கமொடு லிங்கமது சேர்ந்து ஆடில்
சாதகமாய்க் குருவாகுஞ் சுண்ணமாகும்
தங்கமொடு லிங்கமுண்ண காயசித்தியாகும்
சாவுபொய்யாய் நரையோடு திரையும் போகும்
தங்கமொடு லிங்கமிட்ட மணியை வாங்கி
தாக்கப்பா நாகத்திற் பத்துக்கொன்று
தங்கமுண்ட நாகத்தை செந்தூரம் பண்ண
சகத்திரத்தைத் தொட்டோடும் வேதை தானே. (655)

கெவுரிக்கட்டு செந்தூரம்.

வேதையிந்தப் படியாட கெவுரிகட்டும்
விளங்கியதோர் கெவுரி தன்னை தங்கத்திலூட்டு
போதையிந்த கெவுரிதன்னைக் காரீயத்தூட்டு
புகழாக செந்தூரம் பண்ணித் தீர்த்து
மாதையென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மாட்டினாற் தங்கமுமா மைந்தா கேளு
காதையென்ற கெவுரியுட வேதையோட்டம்
கைவிட்ட சூத்திரம்போலாடுந்தானே. (656)

வெள்ளைக்குரு.

ஓடுமே வெள்ளையைத் தானிப்படியே கட்டி
யுத்தமனே வங்கமது ரெண்டுக்கொன்று
போடுமே யிதையெடுத்து வெள்ளி ரெண்டிலீந்து
புகழாக அந்திடைக்குச் சூதமிட்டாட்டி
நாடுமே வில்லை தட்டி ஐங்குகையில் வைத்து
நலமாகப் புடம்போட குருவுமாகும்
நீடுமே யிக்குருத்தான் வங்கமிரண்டில்
நேராக ஐநூற்றுக்கொன்று போடே. (657)

போட்டாக்கால் வெள்ளியுமாம் வங்கமிரண்டிற்
புகழாக வெண்கலமு மிரும்புஞ் செம்பும்
நீட்டாக்கால் வெள்ளியுமாம் நூற்றுக்கொன்று
நேராக வெள்ளியிதிற் கோடாகோடி
ஊட்டாக்காற் தாளகமுஞ் சிலையுமப்பா
யுத்தமனே சுறுக்கிடவும் கட்டிப்போகும்
மூட்டாக்கால் முன்போலே தங்கத்தூட்டி
மூதண்ட நாகத்திலெடுத்து தாக்கே. (658)

தாளகம் மனோசிலைக்கட்டு.

தாக்கியல்லோ தாளகமும் சிலைவேறாகத்
தனித்தனியே செந்தூரம் பண்ணித்தீரு
நோக்கியல்லோ ஒவ்வொன்று முந்நூற்றுக்கோடும்
நுகர்ந்துகொண்ட நவலோகம் பொன்னுமாகும்
மாக்கியல்லோ துறைதோருந் தங்கஞ்சூத
மப்பனே மறவாமற் போடுபோடு
பாக்கியல்லோ கோரக்கர் வித்தினாட்டு
படர்ந்துதப்பா வேதையொரு வித்துக்கேளே. (659)

தில்லைத்தைலம்.

கேளப்பா தில்லையுட வித்துத்தானுங்
கெடியாகப்படியிரெண்டு மிடித்துக்கொண்டு
வாளப்பா லவணமொடு காரசாரம்
வாகான சவுக்காரச் சுண்ணத்தோடு
நாளப்பா நாலினமும் பலந்தாநாலு
நலமாகத்தான் கூட்டி
வேளப்பா சதிரக்கள்ளிப் பாலாலாட்டி
விளங்கியிதைக் காசுபோல்வில்லை போடே. (660)

போட்டல்லோ வில்லைதட்டி கலையத்திலிட்டு
பூப்புடத்தில்தைலமதை வாங்கிக்கொண்டு
மூட்டல்லோ முன்போலே லிங்கத்துக் கூட்டு
மூதண்டத் தங்கமிட்டு முன்போலாட்டு
நீட்டல்லோ பாஷாண மிப்படியே கட்டும்,
நிரை நிரையாய்த் தங்கமிட்டு வேதை போடு
ஆட்டல்லோ தைலத்திற் சூதங்கட்டும்
அப்பனே வெகுசுறுக்கு தில்லைதானே (661)

(லிங்கத்துக்கு நாலிடை தைலம் சுருக்கிடவும்)

சதிரக்கள்ளித் தைலம்.
பாஷாணம் கட்டும் நாகம் சூதம்கட்டும்

தில்லையைப்போற் சதிரக்கள்ளி வித்தைப்பண்ணு
திறமான தைலத்திற் பாஷாணங் கட்டு
மெல்லையைப்போற் தங்கமிட்டு வேதையாடு
மிழுத்ததெல்லாஞ் செந்தூரங் களங்கமாகு
மல்லையைப்போற் பொன்னதுவும் பத்தும்பத்தாம்
பாங்கான செந்தூர மெழுகுமாகும்
நல்லையைப்போல் நடராஜ ரிருந்த விருட்சம்
நாக முதல் சூதவரை கட்டுந் தானே. (662)

தேவதாளித் தைலம்.

கட்டுதற்கு தைலமொன்று தேவதாளி
கலந்த வித்துப்படி இரண்டுமிடித்துக்கொண்டு
ஒட்டுதற்கு லவணமொடு காரசார
முத்தமனே சவுக்காரச் சுண்ணத்தோடு

மட்டுதற்கு வகைவகையே பலமதொன்று
வாகாக யெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டி
பட்டுதற்குக் காசுபோல் வில்லைதட்டி
பாங்காகப் பூப்புடத்திற் தைலம் வாங்கே. (663)

சூதக்கட்டு பாஷாணக்கட்டு.

வாங்கியதோர் தைலத்திற் துருசுச் சுண்ணம்
வாகாகக் கழஞ்சியிட்டு வைத்துக்கொண்டு
வோங்கியதோர் பொட்டிட்டார்ச் சூதங்கட்டு
முத்தமனேபாஷாண மெல்லாங் கட்டுந்
தாங்கியதோர் சரக்குகளிற் தங்கங் கூட்டச்
சாதகமாய் நவலோகந் தங்கமாகும்
பா்ங்கியதோர் தைலத்தி லிரும்பு முதலாடும்
பரிவாகக் குளிகையுமாம் பாருபாரே. (664)

வெண்குன்றித் தைலம்.

பாரப்பா வெண்குன்றி படிதானிரண்டு
பாங்கான லவணமொடு காரசாரம்
நேரப்பா சவுக்காரம் பூரச்சுண்ணம்
நிரையாக வகையொன்று கழஞ்சிரெண்டு
தூரப்பா மணிச்சாறு விட்டு ஆட்டி
சொற்பெரிய காசுபோல் வில்லைதட்டி
சேரப்பா பூப்புடத்திற் தைலம்வாங்கி
சிறப்பாக தைலத்திற் சுண்ணங் கேளே. (665)

சூதம் கட்டும் 64-பாஷாணமும் கட்டும்

கேளப்பா சாரமென்ற சுண்ணந்தானுங்
கெடியாகக் கழஞ்சியிட்டு வைத்துக்கொண்டு
நாளப்பா சூதத்திற் பொட்டுப் போட
நலமான சூதமது கட்டிப்போகும்
சூளப்பா பாஷாணந் துவைத்து வாட்ட
சோத்தியமா யறுபத்துநாலுஞ் சாகுந்
தாளப்பா தங்கமிட்டால் வேதை கோடி
சரக்கொன்றிற் கவர்கோடி தாக்கியாடே. (666)

வெண்புரசுத் தைலம்.

ஆடவே தைலமொன்று வெண்புரசம் வித்து
யப்பனே படிரெண்டு மிடித்துக் கொண்டு
நீடவே லவணமொடு கார சாரம்
நேரான சவுக்காரச்சுண்ணம் போட்டு
கூடவே யெருக்கம்பால்விட்டு ஆட்டி
குறையாமற் காசுபோற் வில்லைதட்டி
ஊடவே பூப்புடத்திற் தைலம் வாங்கி
யுத்தமனே துரிசியுட சுண்ணம் போடே. (667)

சூதம் கட்டும் பாஷாணம் கட்டும்.

போட்டதொரு தைலத்தைப் பொட்டு போட
புகழான சூதமது கட்டிப் போகும்
நீட்டதொரு பாஷாணந் துவைத்து வாட்ட
நிரைநிரையாய்க் கட்டிப்போ மெல்லாமப்பா
மூட்டதொரு தங்கத்தைக் கூட்டினாக்கால்
மூதண்டங் கிழிந்தாடும் வேதை கோடி
பூட்டதொரு தொந்தித்தால் தொந்தமேறும்
போக்கான தைலத்தின் வேதை தானே. (668)

ஏழு விரைத்தைலம்.

வேதைக்குத் தைலமொன்று சொல்லக்கேளு
விளங்கியதோர் கருவூமத்தை பொன்னூமத்தை
மாதைக்கு வெள்ளைமுள்ளி மருளூமத்தை
மைந்தனே காக்கொரட்டான் கறுத்தகுன்றி
பேதைக்குத் தாழையுட வித்துங்கூட்டி
பேராக வகையொன்று பலமோ பத்து
கோதைக்கு யேழுவித்து மிடித்து நன்றாய்க்
கூட்டுகிற மருந்துயினி கூறுவேனே. (669)

கூறுவேன் லவணமொடு காரசாரங்
குறிப்பான சவுக்காரம் பூனாகந்தான்
நாறுவேன் சிலையினோடு மாலின்றேவி
யப்பனே கெந்தகமுங் நாபியோடு
தேறுவேன் வகையொன்று பலந்தானொன்று
சேர்த்திட்டு யெருக்கம்பாற் கள்ளிப்பாலு
மாறுவே னரைத்து நன்றாய் வில்லை தட்டி
வாகாக பூப்புடத்திற் தைலம் வாங்கே. (670)

7-விரைத் தைலத்தில் சூதக்கட்டும், 64-பாஷாணம் கட்டும், நாகம் கட்டும், வங்கம் கட்டும்.

தைலமதை சூதத்தில் விட்டுக் காய்ச்சு
    தாக்கப்பா துரிசியுட சுண்ணஞ் சற்றே
தைலத்தில் சூதமது கட்டிப்போகுஞ்
    சாதகமாய்க் குருவாகுஞ் சுண்ணமாகுந்
தைலத்திற் பாஷாணம் துவைத்துவாட்ட
    சாகுமப்பா வறுபத்துநாலு தானும்
தைலத்தி லிரும்பாடுங் காந்தமாடுந்
    தாக்கினால் நாகவங்கங் கட்டிப்போமே. (671)

போமப்பா ஒவ்வொன்றில் வேதைகோடி
    பூட்டறிந்தால் செந்தூரங் களங்கு சுண்ணம்
காமப்பா குருவோடு மெழுகுதானு
    மப்பனே செயநீரோ வனந்தங் கோடி
போமப்பா யித்தைலஞ் சிங்கிபோல
    ஒடுங்காமல் வேதையிதி லோடுமோடும்
வேமப்பா அண்டரண்டந் தைலம்பட்டால்
    வேதையென்ன பாதையென்ன விளம்பிலேனே. (672)

உபரசங்கள் 120.

உபரசம் 120-ம் விளைவு பாஷாணம் 32-ம் வாதிகள் காணமாட்டார்கள் எங்கே காணலாம் மலைகளிலே திரிந்தால் காணலாம். ரசமணிகளுக்கு சத்தூட்டும் சாரணைகளுக்கு இந்த உபரசம் ஆதியான சரக்கு என்று அறியவும். உபரசத்தின் வேதை வெகு லகுவு. இதை முன்னே பார் உபரசத்தில் செய்தால் வெகு சுருக்கில் வேதை காணலாம்.

18-சித்தர்களும் ரசவாதச் சரக்குகளை இருள்போல் மறைத்து சாஸ்திரங்களை கரைகாண முடியாமல் பாடிவிட்டார்கள். அந்த மறைப்பை எல்லாம் வெகுநூலை ஆராய்ந்து பார்த்து ரசவாதச் சரக்குகளையெல்லாம் எடுத்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மலைகளிலே சித்தர்களை கண்டு வணங்கினால் உபரசங்கள் பாஷாணங்களிருக்கும் ஸ்தானங்களை சொல்வார்கள். சித்தர்களை கண்டால் அடிமைபோல் தொண்டு பண்ணி வணங்கவேண்டும். அவர்கள் மனமிரங்க நடந்தால் சரக்குகள் இருக்கும் ஸ்தலத்தை காட்டி எடுத்துவந்து வாதத்தை தன் முன்னால் வைத்து செய்யச்சொல்லுவார்கள். கருவையெல்லாம் அறிந்துகொள், குளிகைகள்செய், சாரணைகள் செய், கருவைமனதில் பதியவை! கருவை அறிந்து கொண்டோமென்று மதத்தினால் கர்ஜிக்காதே! முன்போல் தொண்டுசெய்து கடாக்ஷம் பெற்றால் காயசித்தி ஏமசித்தி சித்தியாகுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உபரசங்கள் 120-க்கும் பெயர் சட்டமுனி வாதகாவியம் 1000-ல் இல்லை. அதிலும் கவியாகப் பாடிவிட்டார். அக்கவிகளுக்கு உரை எழுதப்படுகிறது. 4-ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் 120-சரக்குகள் சொல்லவில்லை. அரைகுறையாகவே இருக்கிறது. சட்டமுனி நிகண்டிலும் உபரச சரக்குகள் 109-க்குமாத்திரம் பேர் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்காக அநேக சாஸ்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்து 120-சரக்குகளையும் கண்டுபிடித்து பேர் அடையாளம் விளங்கும்படி பழநி வைத்திய ஆசிரியர். வேலுசாமி பிள்ளை அவர்களால் எடுத்து எழுதப்பட்டிருகிறது. தவறுதலிருந்தால் தெரியப்படுத்தவும். அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கப்படும்.

உபரசம் 120-க்கும் பெயர்

1 துருசு

2 நிமிளை - இதற்கு மாக்ஷீகம் என்றும் பெயர்
இது 5 வகைப்படும் :-
பொன் நிமிளை, வெள்ளி நிமிளை, கஞ்சநிமிளை, லோக நிமிளை, காக நிமிளை

3. அப்ரேகம் - இதில் 4-ஜாதி. ஏமவர்ண அப்ரேகம் இதுவே தங்கவர்ணம், ரசிதவர்ண அப்ரேகம் இதுவே வெள்ளைநிறம் இதை சுவேத அப்ரேகம் என வழங்குவது முண்டு. சிகப்பு அப்ரேகம் இதுவே ரத்தவர்ணம் கிருஷ்ண அப்ரேகம் இதுவே கருப்பு வர்ணம்

4. காந்தம் - இதில் உட்பிரிவு 4-வகைப்படும் :- அரக்குகாந்தம் - அவுல்அரக்குநிறம், ஊசிகாந்தம் - ஊசியை, எட்டிபிடிக்கும் காந்தம், உருளை காந்தம் = உருண்ட வடிவம், கற்காந்தம் - இதுவே பயிர்காந்தம்

5. கற்பூரசிலாசத்து

6. கல்நார்

7. கல்மதம் - மலைகளிலிருந்து வழியும் மலைநஞ்சு

8. சாத்திரபேதி

9. அன்னபேதி

10.அஸ்திபேதி

11. சொர்ணபேதி

12. மாங்கிஷபேதி

13. ராஜவர்த்திக்கல்

14. கெருடபட்சிக்கல் - விஷத்துக்கு ராஜன் - இதில் பாற்கருடக்கல், கருப்பு கெருடக்கல், செகப்பு கெருடக்கல், மஞ்சவர்ண கருடக்கல் என 4 வகையுண்டு.

15. அஞ்சனக்கல் = இதில் 5-வகையுண்டு. நீலவர்ண அஞ்சனக் கல், லோக அஞ்சனக்கல், ரசாஞ்சனக்கல், சிலா அஞ்சனக்கல், செகப்பு அஞ்சனக்கல்.

16. சூடாலைக்கல்

17. மாக்கல் = பலப்பக்கல்

18. தேக்கல்

19. மஞ்சக்கல்

20. தவளைக்கல்

21. பேரோசனைக்கல்

22. கானகக்கல் - இது மாக்கல் இனத்தைச் சேர்ந்தது. வரி வரியாயும் சாரை சாரையாயும் புள்ளி புள்ளியாயு மிருக்கும் சிகப்புநிறம்.

23. குருந்தக்கல் - சாணைக்கல் செய்ய உபயோகிப்பது.

24. காஸ்மீரக்கல் - காஸ்மீர படிகக்கல். சிவனுடைய தேகமாக விளைந்த கல்

25. படிகக்கல் - சத்தியுட தேகமாக விளைந்த கல். சாலேஸ்வர கண்களுக்கு ஒளியை கொடுக்கும் கல். மூக்கு கண்ணாடி செய்வதற்கு சிறந்த ஒளிவீசும் கல் இதில் வெள்ளை நிறம், சிகப்பு நிறம்,

உபரசம் 120-க்கும் பெயர்

நீலநிறம் என்ற 3 தினுகண்டு இது தஞ்சாவூர் ஜில்லா வல்லத்தில் பூமிக்குள் வெட்டி எடுத்து சாணையில் தீட்டி மூக்கு கண்ணாடி செய்யப்படுகிறது.

26. சிலாவங்கக்கல்
27. சிலாநாகக்கல் - பர்வத வரையில் குடியிருக்கும் நஞ்சு பஞ்சவர்ணம்
28. மாந்துளிர்க்கல் - ரவிநிறம் தோன்றுளிக்கல், தீபநிறம், செந்நிறம், கொக்கு நிறம், மாதுளம்பூ நிறம்.
29. கருங்கல் - விக்கிரகம் செய்யும் கல், மேகத்திலுற்பவிக்கும் கல்
30. சுக்கான்கல் - சுண்ணாம்புக்கல் இதில் வங்கம் விளையும்.
31. வெள்ளைச் சுக்கான்கல் - பூநீர் விளையும் கல்
32. கருஞ்சுக்கான் கல்
33. கற்சுவடு
34. ஈரக்கல் - ரத்தக்கல் இதற்கு குருவிந்தக்கல் என்றும் ஒரு பெயருண்டு. குருவி ரத்தம் போன்ற நிறமுடைய உயர்ந்த சிகப்புக்கும் குறைந்த வர்ணமுடைய தாழ்ந்த ஜாதியாம். மாணிக்கம் என்ற சிகப்பு விளையும் பூமியில் சிகப்பு நிறம் குறைந்து விளைந்த கல்லுக்குத் தான் ஈரக்கல் என்றும் பெயர் (நயம் சிகப்புக்கும் ஈரக்கல் என்று பெயர்)
35. ஓடு = வெந்த மண்பானை உடைந்தது.
36. செங்கல்
37. கற்கிட்டம்
38. நண்டு - 10 கால் உள்ளது
39. நத்தை - இதுவே ஊமச்சி
40. தவளை
41. கிளிஞ்சி - உடல் 2 உயிர் 1
42. முத்துச்சிப்பி
43. ஆமையோடு
44. சங்கு = வலம்புரி, இடம்புரி, முள்ளுச்சங்கு, சங்கு, முட்சங்கு 2-யும் ஏட்டில் 2-வித சரக்காக எழுதியிருக்கிறது. 120-க்கும் மீறுவதால் சங்கின் உட்பிரிவில் முட்சங்கு சேர்க்கப்பட்டது.
45. நாகரவண்டு = சங்கஞ்செடியில் குடியிருக்கும் பாம்புகள் தண்ணீர் தாகம் அடங்க சாப்பிடுவதுண்டு.
46. கழுதைவண்டு - திருகுகள்ளி வேலிகளில் வசிப்பது
47. குருவண்டு - இதுவே 6-புள்ளி வண்டு கருப்புநிறம் 2-இஞ்சு நீளம் 1-இஞ்சு அகலம் முதுகின் மேல் இரு பக்கங்களிலும் துவரம் பருப்புபோல் 6-புள்ளிகளிருக்கும் இது கடித்தால் குஷ்டம் வரும். நீற்றினங்களுக்கு விட்டரைக்கும் கடுங்கார செயநீரை கடுங்கார மேற்ற இந்த வண்டுத்தான் மேற்படி செயநீரில் சேர்க்கப்படுகிறது.
48. தும்பி - தற்கு ஊர் கதண்டு என்று பெயர். இதற்கு 6 கால் கருப்பு நிறவண்டு சிகப்புநிற வண்டு ஆக 2-தினுசு உண்டு.
49. கதண்டு - இதுவே வஜ்ஜிரதலைச்சி. இதுவே யானை

உபரசம் 120-க்கும் பெயர்

தும்பி. கானக கதண்டு புதரில் குடியிருப்பது 50. மின்மினிப்பூச்சி - இதுவே மின்னிட்டான் பூச்சி

51. முட்டை - முட்டைத்தோடு, வெண்கரு, மஞ்சக்கரு
52. ஆனைக்கொம்பு
53. பன்றிக்கொம்பு
54. கலைமான்கொம்பு
55. மாட்டுக்கொம்பு - எருமை கெடாக் கொம்பு, பெண் எருமைக் கொம்பு காளை மாட்டுக் கொம்பு பசுமாட்டுக் கொம்பு
56. ஆட்டுக் கொம்பு - செம்பிலி யாட்டுக் கொம்பு குரும் பாட்டுக் கொம்பு வெள்ளாட்டுக் கொம்பு இது 3-வகை ஆகும்.
57. கஸ்தூரிமான் கொம்பு, மேற்படி எலும்பு
58. காண்டாமிருகக் கொம்பு விஷத்தைப் போக்கும் வல்லமை உடையது.
59. கரடி நகம்
60. மயிர்
61. பல்
62. எலும்பு
63. திமிங்கிலமீன் எலும்பு
64. மகரமீன் அங்கம்- இதுவே சுறாமீன்
65. கோழி - சேவல் நெஞ்செலும்பு
66. திருக்கைமீன் முள்
67. பன்றிமுள்
68. எலிமுள்
69. எறும்பு
70. நாயின் காஷ்டம் (மலம்)
71. புறாவினெச்சம்
72. செவ்வட்டை - மரவட்டை
73. நாகப்பாம்பு சட்டை
74. கோமேதகம் - புலிக்கண்ஒளி
75. நீலம்
76. பவளம்
77. பச்சை
78. சிகப்பு இதுவே மாணிக்கம்
79. முத்து
80. புஷ்பராகம் - நவரத்தினம்
81. வைடூரியம்
82. வைரம்
83. நாகப்பச்சை
84. மாகதப்பச்சை
85. புத்தான் பவளம்
86. கடல்நூரை - சமுத்திர அலையில் திரண்ட தீ
87. கடற்பாசி
88. சாலக்கிராமம் - இதின் கற்பத்தில் தங்கம் விளையும். இதில் மகாவிஷ்ணு குடியிருக்கிறார்.
89. சுத்தமண் - லோகச்சலவைமண் இதுவே புடமண்
90. குளவிக்கூட்டின் மண்
91. உவர்மண் - ஊசரமண் இதுவே சலவை மண் பூநீர் விளையும் பூமிக்குள்ளிருக்கும் வெள்ளைநிற களி மண்ணுக்கும் உவர்மண் அவர் மண் என பெயருண்டு
92. செம்மண் - காவிமண் சித்திரம் எழுதும் மண். தாம்பர மண்

உபரசம் 120-க்கும் பெயர்

93. செம்புமணல்
94. நாகமணல்
95. காரீயமணல்
96. வெள்ளீயமணல்
97. வெள்ளிமணல்
98. ஏமமணல் - தங்கமணல்
99. லோகமணல்
100. கருமணல்
101. செஞ்சிலை இதுவே காவிக்கல்
102. காகசிலை - காகமலை
103. மந்தாரசிலை - மேக வர்ணக்கல் செந்நிறம், சடநிறம், வெந்நிறம், உதிர நிறம், கார்நிறம்
104. மாங்கிஷசிலை
105. கெண்டகச்சிலை
106. ரசிதமலை
107. ஏமமலை
108. நாகமலை
109. வெள்ளீயமலை
110. காரீயமலை
111. அயமலை - ஆயுதங்களை இழுக்கும் காந்த அயமலை.
112. திராமலை
113. வெங்கலமலை
114. செம்புமலை
115. பித்தளைமலை
116. மயிலிறகு
117. புத்தீசல்
118. முடவாட்டுக்கால் - மேகத்தின் கெற்பத்தால் குவட்டின் மேல் விளைந்து தொங்குவது. இது ஒரு அருமையான மகாமூலி. நொண்டி ஆட்டின் கால்மாதிரி இருக்கிறது இதை பழநி, ஆர்.எம்.கே. வேலுசாமி வைத்தியராகிய நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். செம்பிலியாட்டின் கால் நிறம் போல் செகப்பாய் அரை அடி நீளம் எலும்பும் தோலுமாய் தோல் மிருதுவாய் பட்டுப்போலும் குளம்பு சகிதம் இருக்கிறது. இது கொல்லி மலையில் அதிகமாக விளைந்து இருக்கிறது. வேறு எங்கும் கிடைக்காது.
119. பூநாகம் - மேகத்தின் விந்து மின்னலினாற் உற்பத்தியாவது நாங்களுப்பூச்சி
120. இந்திரகோபம் - இதுவே தம்பலபூச்சி இதில் 3-வித முண்டு. வெள்ளைநிறம் செகப்பு நிறம், கருப்பு நிறம் செகப்புநிறபூச்சிகள் தென் இந்தியாவில் கிடைக்கும். இது இந்திராணி நாதம். மழையோடு உதிர்வது.

கவனிப்பு.

உபரசங்களின் குணங்களையும் பெருமைகளையும் இவை ஒன்றால் மற்றோர் மருந்தை முடிக்கும் விதங்களும் நான் எழுதியிருக்கும் முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணம் - ஆனைக்கொம்பு - வெடியுப்பை கட்ட உதவும்.

உபரச சரக்கால் மற்றோர் உபரச சரக்கை சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

பாடினே னென்னூலி லுபரசத்தை யெல்லாம்
பாங்கான சித்தரொடு நாதாக்கள் நூலில்
தேடினேன் பலநூலில் பேரைக்காணேன்
திறமாக செப்பினே னென்பார் கோடி
நாடினேன் பலநூலி லுபரசங்களில்லை
நான்பாடச் சோம்பினாற் சாத்திரங்கள் பொய்யாம்
யூடினேன் நாதாக்க ளட்டவனை கொண்டு
ஊட்டுவார் சாரணையிலூட்டுவாரே. (682)

உபரசச்சரக்காகிய சுக்கான்கல் சுண்ணத்தால் கற்பூரசிலாசத்துச் சுண்ணம். அதனால் கல்நார் சுண்ணம்.

ஊட்டுவா ருபரசத்தா லுபரசத்தைச் சுண்ண
முத்தமனே பண்ணுகிற முறையைக் கேளு
நாட்டுவார் கற்பூரச் சிலையின் மேலே
நலமான சுண்ணாம்பைக் கவசங்கட்டி
மூட்டுவார் புடமொன்றில் சிலை சுண்ணமாகு
முதிர்ந்த சிலைச்சுண்ணத்திற் புனுகு வீரங்
கூட்டியே மத்தித்து கல்நாரிற் பூசி
குறையாமற் சுண்ணாம்புச் சீலை செய்யே. (683)

சகல கவசங்களுக்கும் சுண்ணாம்புத் தண்ணீர் விட்டரைத்து கவசிக்கவும்.

கல்நார் சுண்ணத்தால் பால்கருடக்கல் சுண்ணம் அதனால் கார்முகில் பாஷாண சுண்ணம்.

செய்தல்லோ புடம்போட கல்நாருஞ்
சுண்ணந் திறமாக யிதினோடு புனுகு வீரம்
நைத்தல்லோ மத்தித்து கெருடபச்சைக்கப்பி
நலமாகப் புடம்போடக் கெருடன் சுண்ணம்
பைத்தல்லோ கெருடனிலே புனுகு வீரம்
பாங்காக மத்தித்து கார்முகியிலப்பி
கோத்தல்லோ சீலைசெய்து புடத்தைப் போட
கொடிய தொரு கார்முகியுஞ் சுண்ணமாமே. (684)

கார்முகில் பாஷாணச் சுண்ணம். இதனால் 64-பாஷாணங்களும் சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

ஆமப்பா சுண்ணத்திற் புனுகு வீர
மணைத்தல்லோ பாஷாணத்தப்பி வாட்டி
ஓமப்பா போட்டுதச் சுண்ணமாகு
முத்தமனே சரக்கான அறுபத்துநாலும்

சேமப்பா சாரமிட்டாற் செயநீராகும்
செயநீரில் புனுகோடு வீரமிட்டால்
வேமப்பா சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
வெவ்வேறு தொந்திக்கத் தொந்தமாமே. (685)

ஒரு பாஷாண சுண்ணத்தில் சவ்வாது வெங்காரம் கூட்டி ஒரு பாஷாண செயநீரால் அரைத்து ஏதாவது ஒரு பாஷாண கட்டிக்கு பூசியூத உருகிக்கட்டும். வஜ்ஜிரகவசம் செய்யும் விதமும் முன் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

64-பாஷாணங்களையும் கட்டும்விதம்.

தொந்தமா யுருக்குகிற வகையைக் கேளு
சுகமாகக் காரமொடு சவ்வாது கூட்டி
பந்தமாய் சரக்குகளில் பூசியூத
பலபலவாம் பாஷாண முருகிகட்டும்
தொந்தமா மொவ்வொன்றுந் தொந்தமேற
தொழில் முறைகள் போக்கதிலே கோடாகோடி
தொந்தமா யுருக்கினத்திற் கவரோகோடி
சமரசமாய் நீற்றினத்தில் கரைகாணேனே. (686)

உபரசத்தொந்தம்.

காணாத உபரசத்திற் சத்தோகோடி
கலந்துநின்ற உருக்கினமு நீற்றினமுங் கோடி
பூணாத செயநீரோ மெழுகு கோடி
பூட்டுகிற கட்டினமுங் கெடுப்பினமுங் கோடி
பூணாத சாரணைக்கு கவரோ கோடி
பூட்டுகிற லோகத்திலுரவோ கோடி
தோணாதே யாவருக்கு முபரசத்தினாட்டு
சொல்லுகிறே னறிந்த மட்டுஞ் சொல்லுறேனே. (687)

சத்துகளின் பெருமை கவனி.

சொல்லுகிறேன் அப்பிரகச் சத்தினாலே
சுகமாகத் தங்கமது குருவுமாகும்
சொல்லுகிறேன் பூநாகச் சத்தினாலே
துடியாக நாகவங்கங் கட்டிப்போகும்
சொல்லுகிறேன் சிப்பியுட சத்தினாலே
சோரமொடு காரீயஞ் கழன்றுசாகும்
சொல்லுகிறே னண்டத்தின் சத்தினாலே
சூதமுதற் சவ்வீரஞ் சொக்குந்தானே. (688)

சோரம் = நாகம்

சொக்குமே மயிலிறகு சத்தினாலே
சொருகிடவே பாஷாணமெல்லாங் கட்டுஞ்
சொக்குமே நிமிளையுட சத்தினாலே
நீறாத லோகங்கள் சுண்ணமாகும்
சொக்குமே காந்தத்தின் சத்தென்றால்
சூதமென்ற யானைக்கு அங்குசமுமாச்சு
சொக்குமே படிகத்தின் சத்தினாலே
சொற்பெரிய காயசித்தியாகுந்தானே. (689)

பண்ணுமே சங்கதின் சத்தினாலே
பறக்கிறதோர் குளிகைக்கு கீதமுண்டு
விண்ணுமே லாட்டிவிக்கு யிந்திரகோபம்,
வேதைக்கு கடுஞ்சுறுக்கு ராசவர்த்தம்
மண்ணிற்மேற் நடக்காமற் பண்ணிவிக்கு
மைந்தனே ஆமையுடவோட்டின்சத்து
கண்ணுமேல்மாசியற குளிகையாக்குங்
கல்நாரின் சத்துடைய காந்திதானே. (690)

காந்தியென்ற கற்பூரச்சிலையின் சத்தைக்
காட்டிடவே யுபரசங்கள் சுண்ணமாகுங்
காந்தியென்ற கல்மதத்தின் சத்தையப்பா
காட்டு முன்னே சரக்கெல்லாம் கட்டிப்போகும்
காந்தியென்ற அஞ்சனக்கல் சத்தினாலே
கசடற்று உபரசங்க ளீயமாகும்
காந்தியென்ற கலங்கொம்பு சத்தினாலே
கவனமது வெகு சுறுக்கு மகாவேகம்
காந்தியென்ற பவழமது சத்தினாலே
கரையில்லை கட்டினங்கள் வேதைதானே. (691)

வேதையென்ன வெகுசுறுக்கு கெருடன்சத்து
விளங்கியதோர் காயசித்தி யெலும்பின்சத்து
பாதையென்ன வெகுபோக்குத் தந்த சத்து,
பல்லுடைய சத்தானால் பறக்குந்தூரம்
கோதையென்ற வயஸ்தம்பம் கரடியுடநிகச்சத்து,
கொள்கியதோர் வைரசத்தில் குருவோ கோடி
பாதையென்ன முத்துடைய சத்தேயானாற்
படுமுன்னே சூதமது சாகும் பாரே. (692)

பாரப்பா யிப்படித்தான் உபரசத்தின் வேதை,
பரவியதோர் கட்டினமுஞ் செந்தூரங்கோடி
நேரப்பா குருகோடி சுண்ணங்கோடி
நேரான காயசித்துங் கவனசித்துங் கோடி
தூரப்பா வோடுகிற வேதை கோடி
சூட்டயிலே கட்டுகிற யினமோ கோடி
யாரப்பா காண்பார்கள் உபரசத்தின் போக்கை
யறிந்த மட்டுஞ் சொல்லிவந்தேன் பிறப்பைக் கேளே.(693)

பிறவி பாஷாணம் 32-ம் விளையுமிடம்.

கேளப்பா தாதுவகை பிறந்துநின்ற
கெடியான மலைப்பேருஞ் சொல்லக்கேளு
வாளப்பா பொதிகைக்கு வாயுமூலை
வாகாக லட்சயோசனைக்கு மப்பால்
தாளப்பா தயவான பட்டணந்
தானொன்று தன்னுடைய அகலமது கேளுகேளு
நீளப்பா நீளமது ஆயிரந்தான் காதம்
நேரான அகலமந்தப் படியுமாமே. (694)

இமயமலை 10000-மைல் உயரம்.

ஆமந்தப் பட்டணத்தே நவலோகங்க
ளப்பனே மலைமலையாய் நிற்கும்பாரு
மோமந்தப் பாஷாண முப்பத்திரெண்டு
முத்தமனே பிறந்திருக்கும் மலையைச் சூழ்ந்து
தாமந்தப் பட்டணத்துக்கப்பால் நீங்கள்
சாதகமாயாயிரமோ காதஞ் சென்றால்
லேமந்த இமயோர்ப்பர்வதந் தானொன்று
யேத்தமென்ன யாயிரந்தான் காதமாமே. (695)

இமய மலையடியில் ரசக்கிணர் 5-உண்டு

காதமென்ற மலையதுவும் நீளங்கேளு
கலந்துகொண்டு கீழ் கடலில் முக்காதம் புக்கும்
காதமென்ற மேல்கடலில் முக்காதம் புக்கும்
கைவிட்ட நதியதிலே கோடாகோடி
காதமென்ற மலையடியிற் கிணறோ வஞ்சு
கலந்துநின்ற கிணற்றகலங் காணச்சொல்வேன்
காதமென்ற நூறுகாதம் நாலுதிக்குங் கிணறு
காணப்பா ஆழமென்ன சேடனுட முடியே. (696)

சட்டமுனி வாதகாவியம் 1000-ல் அடியில் கண்ட 2 பாட்டுகளும் இருக்கவேண்டியதிருக்க 4 ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் இல்லை. மேற்படி பாட்டுகள் மலைவளம் எட்டுப்பிரதியிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

முடியளவுஞ் சூதமது தொட்டுநிற்கு
மூவுலகுந் தீயெரித்த யீசனுட விந்து
கெடியளவுந் தொட்டவுடன் துரத்திக் கொல்லும்
நேராகக் குளிகை யிட்டு கெவுனமாகி
கெடியளவுந் தேங்காயின் குடுக்கை கொண்டு
கெவுனி தானெடுப்பார்கள், துரத்தும்போது
துடியளவு ரவிதனிலே சொக்கிப்போவார்,
சூட்சமிதை யறியாட்டால் துரத்தும் பாரே. (697)

துரத்தியே வுள்ளுக்கு யிழுத்துக்கொல்லும்

துரத்தியே வுள்ளுக்குள் சுளித்து கொல்லும்
திறமையாய்க் கொண்டுவந்தால் சுரூபசித்தி
மரத்தியே பாஷாண வர்க்கமெல்லா
மறவாமலெடுத்துமே மான்றோலிற்கட்டு
விரத்தியே வெவ்வேறாயெடுத்துக்கட்டு,
விரவினா லொன்றோடே யொன்று சேர்ந்து
இரத்தியே யிளகியெல்லாங் கெட்டுப்போகும்
ஏற்றமாந் தாதுடைய பெயரைக்கேளே. (698)

அநேக மலைகளிலும் பூமிகளிலும் விளைந்திருக்கும் விளைவு பாஷாணம் 32-ம் பறங்கிவைப்பு பாஷாணம் 32-ம் ஆக 64-பாஷாணங்களுக்கும் பெயர் சட்டமுனி வாதகாவியம் 1000-ல் தெளிவாய்த் தெரியாமல் அரைப்பெயர் வைத்து எகனை முகனையாக சேர்த்து கவியாக பாடிவிட்டார். அதனால் 64-பாஷாணங்களுக்கும் பெயர் தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகையால் அக்கவிகளுக்கு உரையெழுதி 64-பாஷாணங்களின் முழுப்பெயர்களை அநேக ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்து எடுத்து பழநி வைத்திய ஆசிரியர், வேலுசாமி பிள்ளை அவர்களால் தெளிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மலைகளிலும் பூமிகளிலும் விளையும் பிறவி பாஷாணம் 32-க்கும் பெயர் விபரம்.

1. கெந்தக பாஷாணம் கெந்தமாதன பர்வதத்தில் உற்பத்தி. தேவர் அசுரர் ராக்ஷதர் இதை மனிதர்கள் பார்த்தால் நரைதிரை மாறி சிரஞ்சீவியாயிருப்பார்கள்.
2. கற்கடக பாஷாணம்
3. கோளக பாஷாணம்
4. சூதபாஷாணம்
5. லிங்க பாஷாணம்
6. கார்முகில் பாஷாணம்
7. அப்பிரக பாஷாணம்
8. காந்த பாஷாணம்
9. சங்க பாஷாணம்
10. கெவுரி பாஷாணம்
11. வெள்ளைப் பாஷாணம்
12. துத்தபாஷாணம்
13. தொட்டிப் பாஷாணம்
14. கற்பரி பாஷாணம்
15. சரக்காண்ட பாஷாணம்
16. அஞ்சன பாஷாணம்
17. குதிரைப்பல் பாஷாணம்
18. அரிதார பாஷாணம்
19. தாளக பாஷாணம்
20. மனோசிலை பாஷாணம்
21. வீர பாஷாணம்
22. கல்பாஷாணம்
23. சீதாங்க பாஷாணம்
24. சிலாமத பாஷாணம்
25. பலண்டுருக பாஷாணம்
26. அமுர்த பாஷாணம்-இதுவேமி நத பாஷாணம்
27. கச்சாலபாஷாணம் இதுவே காய்ச்சற் பாஷாணம்
28. வைக்கிராந்த பாஷாணம் இதற்கு அங்கிரமாதி பாஷாணம் என்றும் பெயர்.29. சிரபந்த பாஷாணம் - இதற்கு சீர்பந்த பாஷாணம் என்றும் பெயர்
30. சாலாங்க பாஷாணம் - இதற்கு காலாங்க பாஷாணம் என்றும் பெயர்.
31. அவுல் பாஷாணம் இதற்கு கூபசாரங்கம் என்றும் அவுபல் பாஷாணம் என்றும் பெயர்.
32. தாலம்பபாஷாணம் இதற்கு தாலக பாஷாணம் என்றும், சிறு கோழி முட்டை போல் 3 கண்ணுடனிருப்பதால் பனங்காய் பாஷாணம் என்றும் பெயர். கருப்பு சிகப்பு வெள்ளை 3-நிற முண்டு. ஒரே இடத்தில் 3ம் தனித்தனியாய் இருக்கும் 32 பாஷாணங்கள் எடுக்கும் விதமும் இருக்கும் விடமும் நீற்றும் விதமும் வேதையும் முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பாஷாணங்கள் கிடைக்கவே கிடைக்காது என்று 18-சித்தர்களும் சொல்லி விளைவுபாஷாணம் 32-ல் இம்மூன்றும் சேர்க்கவில்லை

1. துருசு பாஷாணம் = மயில் கழுத்து நிறம் விளைவு
2. தைலபாஷாணம் - விளைவு செங்கத்தூள் நிறம் சந்திரகாந்தக்கல் போலிருக்கும் சிகப்பு நிறம் ஒன்று கோரோஜனைநிறம் ஒன்று வில் போலிருக்கும் கம்பில்ல பாஷாண மென்றும் பெயர் இதின் விளைவு அபூர்வமாய் கிடைக்கும் என்று வைப்புச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.
3. பவளப்புத்து பாஷாணம் - இமயமலை அடிவாரத்தில் தங்கநிறப்புத்து கண் துவாரம் ஒன்றுடன் 3-நிறமாய் விளைந்திருக்கிறது. ஜம்புத் தீவில் 5-வகை விளைந்திருக்கிறது தங்கநிறம் பச்சை சிகப்பு மஞ்சள் வெண்மை நிறம் இது உலகோர்க்கு கிட்டா. குளிகையிட் டோர்க்கெய்தும் விளைவு ரசம் 5-வகையும் கெந்தகம் விளைவு 4-ல் செகப்பு கெந்தி, கருப்பு கெந்தியும், நெல்லிக்காய் கெந்தியும் விளைவு பாஷாண வர்க்கத்தில் சேர்க்காமல் சகல நூல்களிலும் விடப் பட்டிருக்கிறது. வாணகெந்தி மண் நீக்கி காச்சவதால் வைப்பு பாஷாணத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

தேவி சொல்ல பறங்கி வைத்த வைப்பு பாஷாணம் 32-ன் பெயர் விபரம்

1. பொற்றொட்டி பாஷாணம் - தங்கக்குப்பியில் வைப்பு இதில் மேலே நின்றது
2. ரத்தபாஷாணம் - மாதளம்பூ நிறம் செம்புபோல் சிகப்பு. அடியில் நின்றது அஞ்சன பாஷாணம் 1, நடுவில் நின்றது, கற்பரிபாஷாணம் 2, மூக்கு நுனியில் நின்றது, சரகண்ட பாஷாணம் 3 இந்த 3-ம் விளைவிலுமுண்டு தங்ககுப்பியே பொற்றொட்டி பாஷாணமாகி விட்டது. பொற்றொட்டி வைப்பிலும் இந்த 3-பாஷாணங்களும் உண்டாகிறது.
3. எருமைநாக்குத் தொட்டிப்பாஷாணம் - இதை அயக்குப்பியில் எரிப்பதால் அயத்தொட்டி பாஷாணம் என்றும் பெயர்
4. புத்தோட்டுத்தொட்டி வைப்பு - வெள்ளிக்குப்பியில் வெள்ளிகுப்பியே புத்தோட்டுத்தொட்டி பாஷாணமாகி விட்டது.
5. ரசித பாஷாணம் - வெள்ளி மேருவில் எரிப்பு
6. செப்புத்தொட்டி பாஷாணம் - செம்பு குப்பியில் வைப்பு. மேலேறி நின்றது
7. சாதிலிங்க பாஷாணம் - அடியில் நின்றது
8. தீமுறுகல் பாஷாணம் - நடுவில் நின்றது
9. கார்முகில் பாஷாணம் - செவந்த கருப்பு அந்த பாண்டமே செப்புத் தொட்டி பாஷாணமாகிவிட்டது.
10. மிருதர் சிங்கி பாஷாணம் - இதற்கு ரசிதசிங்கி பாஷாணம் என்றும் பெயர். மண் கலையத்தில் எரிப்பு.
11. ரத்தசிங்கி பாஷாணம் - வெங்கலகுப்பியில் எரிப்பு
12. ஏமசிங்கி பாஷாணம் - தங்கவர்ணம்
13. சவ்வீர பாஷாணம்
14. கோடாசூரிவீரம்
15. வெள்ளைப்பாஷாணம்
16. கௌரிபாஷாணம்
17. கோழித்தலைகெந்தி பாஷாணம். சேவல் சூடுபோல் பவளம் போன்ற செகப்பு நிறமுடையது. இதற்கு செகப்பு கெந்தகம் என்றும் பெயருண்டு, விளைவிலும் சிகப்பு கெந்தகமுண்டு
18. பவளப்புத்து பாஷாணம் - விளைவு வைப்பு 2-ம் உண்டு சூதபாஷாணவைப்பில் மேலே நின்றது
19. சூத பாஷாணம் நடுவில் நின்றது
20. நீலபாஷாணம் - இதுவே நீலவர்ண பாஷாணம். சூதபாஷாண வைப்பில் அடியில் நின்றது
21. காகபாஷாணம்
22. பஞ்சபட்சி பாஷாணம் - பஞ்சநிறம் பச்சையிலே வேதையாகும்
23. குங்கும பாஷாணம்.., சிவந்த மஞ்சள்நிறம்
24. துத்த பாஷாணம், கபரி, வெள்ளைநிறம் இது ஒன்றுக்கே மண்டூகதுத்தம் என்றும் அஸ்வதுத்தமென்றும் இரண்டு பெயர் உண்டு
25. தைலபாஷாணம்... வைப்பு இரும்பு மேருவில் கருஞ் சிவப்பு மஞ்சள்நிறம்

தேவி சொல்ல பறங்கி வைத்த வைப்பு பாஷாணம் 32-ன் பெயர் விபரம்

26. கெந்தக பாஷாணம் - நாக பாஷாணம் வைப்பில் காசிகுப்பி எரிப்பில் அடியில் நின்றது
27. நாகபாஷாணம் மேலேறி நின்றது
28. இந்திரபாஷாணம்... மாதளம் பூநிறம் விலாபக்கம்
29. சோரபாஷாணம் - பச்சைவர்ண வெளுப்பு
30. லவண பாஷாணம்
31. அரிதார பாஷாணம்
32. வாணகெந்தி பாஷாணம் - சுரைக் கெந்தி என்றும், படைக்கு அரசனென்றும் பெயர். காசி குப்பியில் சாதிலிங்க பாஷாணம் ஒன்றுமட்டும் செய்யும் முறையும் ஒன்று இருக்கிறது. சூதபாஷாணம் - ரத்தநிறம் போல் இருக்கும் மேருவில் ஒன்று மட்டும் வைக்க வைப்பு முறையுண்டு.

சவ்வீரத்தை 3 மடக்கு எரித்தால்

1. கொச்சி வீரம்
2. செகப்பு வீரம்
3. ரசகற்பூரம்
4. ரசசெந்தூரம்
5. வங்காளபச்சை
6. துருசு
7. பறங்கி பாஷாணம்

இவை வைப்பு பாஷாணம் 32-ல் சேர்க்கப்படவில்லை.

64-பாஷாணங்கள் எடுத்தாட எழும்பும் தானே.

எழும்பியதோ ரறுபத்துநாலு தாது
　　யிதுமைந்தா யிதுமைந்தா யறிந்துகொள்ளு
மெழும்பியதோர் சாத்திரங்கள் கோடிபார்த்தே
　　னென்னசொல்வேன் முப்பத்திரண்டே சொல்லும்
மெழும்பியதோர் நூல்களுக் கென்னூலே மிச்சம்
　　எதிர்த்த சித்தர் மார்பிலே யறைந்துபேசு
மெழும்பியதோர் குளிகையிலே சின்மயத்தின் மணிக்கு
　　யீடுண்டோ வென்று சொல்லி யறைந்திடாயே. (705)

அறைந்திட்ட சித்தர்களே உங்களிட நூலில்
　　ஆதியுண்டோ அந்தமுண்டோ கருத்தானுண்டோ
நிறைந்திட்ட மறைப்பல்லோ சகலருடநூலும்,
　　நேராக யெங்களுட நூலுக்கீடோ
குறைந்திட்டு போகுமென்று கருவையெல்லா மறைத்துக்
　　கூறியே யெங்களுட நூலெடுத்து ஒளித்தீர்
யறைந்திட்ட நிகண்டை வைத்துப் பூசை செய்த உங்களுக்கு
　　ஆகுமோ வாதமென்று அறைந்து சொல்லே. (706)

சொல்லயிலே சித்தரெல்லாம் தலை குனிந்து நிற்பார்
    சுருக்கான மூலவற்கமானாலப்பா
யெல்லையிலே எங்கள்வற்கங் கைலாயமூர்த்தி
    யெங்களுட பாட்டனென்று மல்லுக்கு நிற்பார்
மல்லையிலே அவர்களுடன் சண்டைவேண்டா
    மகத்தான கொங்கணற்கு பிள்ளைகளோமெத்த
கல்லையிலே யெங்கள் நூல் கருத் தப்புக்கெல்லாம்
    கைலாசபாட்டர் னூலுரையென்பாரே. (707)

உரைப்பென்ற திந்தநூல் தமிழுக்காதி
    யொளித்திட்ட கருவுக்குத் திறவுகோலப்பா
நிரையென்ற யீசனுட வடமொழியைப் பார்த்து
    நேராகக் கட்டியதோர் சாஸ்திரங்கள் கோடி
கரையென்ற சாஸ்திரங் களத்தனைக்குமப்பா
    கண்திறந்து ஆட்டி வைத்தே நிகண்டினாலே
துரையென்ற நூலிதுதான் சகல நூலுக்கும்
    தொடுகுறிபோல் சரக்கையெல்லாம் சொல்லக் கேளே. (708)

லவணமொடு காரசாரம்.

கேளப்பா லவணமொடு காரசாரம்
    கெடியாக இருபத்தஞ்சு சொல்வேன்,
நாளப்பா நவச்சாரம் சத்திச்சாரம்
    நலமான ஊஷரமாம் சாரத்தோடு
வேளப்பா எவாட்சாரம் ஏகாம்பர சாரம்
    விளம்பியதோர் காசியென்ற சாரத்தோடு
தாளப்பா பொன்னம்பர் சாரந்தானுஞ்
    சாதகமாய் மீனம்பர் சாரந்தானே. (709)

தானென்ற அக்கினியாம் சாரத்தோடு
    சாதகமாஞ் சவுக்காரஞ் சீனக்காரம்
வானென்ற வெண்காரம் பூரஞ் சூடன்
    வகையான கல்லுப்பு வெடியுப்போடு
கோனென்ற இந்துப்பு சவுட்டுப்பு
    கொடியதொரு திலா லவணம் வளையலுப்பு
ஊனென்ற அமுரியுப்பு கெந்தியுப்பு
    யுத்தமனே சிந்துவென்ற லவணம்பாரே. (710)

உப்பால் சகல சரக்கும் கட்டலாமெனல்

பாரப்பா பிடாலவணம் தன்னோடொக்க
பாங்கான காச்சு லவண்ந்தானும்
நேரப்பா இருபத்தியஞ்சு சொன்னேன்
நிலையாக யிதுவல்லோ சாரணைக்குஆதி
வேரப்பா கட்டுகிற குருவுக்கெல்லாம்
விரையைவிட்ட மரமுண்டோ காச்சுப்பூற்க
தூரப்பா லவணமொடு காரசாரம்
சொற்பெரிய வாதியென்றா லறிவான்றானே. (711)

பிர்மகற்பம்.

1. விளைவு சவுக்காரம் - இதுவே முப்பு இதுவே முதல் வழலை 1-வது பிர்மகற்பமென்றும் இணங்கன் என்றும் ஈசனுப்பு என்றும் நாதமென்ற வெடியுப்பு என்றும் காந்த உப்பென்றும் நஞ்சு என்றும் பெயர். 18-சித்தர்களும் இந்த உப்பை ஒளித்து மறைத்து பரிபாஷையாக பாடிவிட்டார்கள். சகல சாஸ்திரங்களிலும் காரசார உப்புவகை 25 என்று சொல்லியிருக்கிறது. சட்டமுனி இந்நூலில் 25-உப்பே சொல்லி இருக்கிறார். அவர் நிகண்டிலும் போகர் காரசாரத்துரை 60-லும் 26-உப்பு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமுனி நிகண்டில் 26-உப்பை எழுதியிருந்தாலும் அதுதெரியாதபடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்நூலில் எமன்கூட நுழையமாட்டான். இதை யாராலறிய முடியும் என்று போகரே 60-ல் சொல்லுகிறார். அப்படி மறைத்த உப்பை நான் கண்டுபிடித்து ஆதியோடந்தமாய் முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதியிருக்கிறேன். பார்த்துக் கொள்ளவும். வாதிகளுக்கு இது அவசியமாகையால் இந்நூலில் அதை எடுத்து எழுதி 1 லக்கமிட்டு சேர்த்திருக்கிறது.

2. பூநீரு = ஊசரம்

3. வைப்பு சவுக்காரம் = 5 - பஞ்ச பூதமும் சேர்ந்தது. இதன் விபரம்.

பிரிதிவு = பூநீர், அப்பு = ஜலம், தேய்வு = கல்லுப்பு,
வாய்வு = எண்ணெய், ஆகாயம் = கற்சுண்ணநீர் என
சட்டமுனி நிகண்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகும் வழலை ஆதிபிறப்பு கேள்
பாகுநல் லூஷரம் பகிர்ந்தனற் சுண்ணநீர்
வாகு கல்லுப்பு மருவிய எண்ணெயும்
போகும் ஜலத்தொடு பூதமு மைந்தே

4. நவாச்சாரம்

5. சத்திச்சாரம்

6. எவாச்சாரம்

7. காசிச்சாரம் - இதற்கு அணங்கன் என பெயருண்டு.
8. ஏகாம்பரச்சாரம்
9. சீனிக்காரம்
10. வெண்காரம்
11. சூடன்
12. பச்சைக்கற்பூரம்
13. அமுரிஉப்பு
14. கல்லுப்பு
15. வெடியுப்பு - இதுவே பொட்டலுப்பு. இது விந்து என்ற வெடியுப்பு இணங்கன் என்றும் பெயர். இது 7-வது வழலை 7-வது பிர்மகற்பம் என்றும்பெயர். இதன் பெருமையை முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
16. இந்துப்பு
17. வளையல் உப்பு
18. சவட்டுப்பு
19. திலாலவணம்
20. கெந்தி லவணம்
21. பிடாலவணம்
22. சிந்துலவணம்
23. கரச்சுலவணம்
24. பொன்னம்பர்
25. மீனம்பர்

26. அக்கினிகை- அக்கினியாம் சாரம் இதுவே ஆகாசதீயின் கட்டி சமுத்திரத்தில் உண்டு இதன் ரகசியமும் எடுக்கும் விதமும் வேதையும் நவரத்தின சிந்தாமணி 800-லிருக்கிறது. யார் பார்த்தாலும் விளங்காது. நான் எழுதியிருக்கும் முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது பார்த்துக்கொள்ளவும். லேசான கடல் நுரை.

பிறவி பாஷாணம் 32-ம் பிறந்த மலைகளின் பேர்.

அறிவ்தென்ன ஒவ்வொன்றுங் குருவுமாகு
மண்டமுதல் பாஷாணங் கட்டியாடும்
நெறிவதென்ன உபரசங்கள் மணியுமாகும்
நேராகச் செயநீரோ மெழுகுமாகும்
முறிவதென்ன குளிகையிலே சத்துகளை யூட்ட
மூதண்ட மாட்டிவைக்கும் கவனவீதி
செறிவதென்ன சுண்ணமுதல் செந்தூரஞ் செய்யும்
செகச்சால வித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (712)

ஆச்சப்பா முப்பத்திரண்டு தாது மப்பனே
    மலைதோறும் பிறக்கும்பாரு
ஓச்சப்பா மலைப்பேரைச் சொல்லக் கேளு
    யுத்தமனே கல்யாணி கெந்தமாதனம்
வாச்சப்பா ஏமகூடம் பரங்குன்றம்
    வாகான ருத்திரமென்ற கூடத்தோடு
கூச்சப்பா கணிகண்டம் பூதகூடங்
    கூறான லக்ஷ்மியின் விலாசந்தானே. (713)

விலாசமென்ற பத்ராலயங் கேதுபந்தம்
    விளங்கியதோர் கொங்கணமும் வடக்கேயாகும்
விலாசமென்ற காசிக்குத் தெற்கேகேளு
    விந்தையாரண்யமும் சிந்துமேரு
விலாசமென்ற தனசாலக்கிராமத்தோடு
    விளங்கியதோர் கிரவுஞ்சமென்ற மலையுமாகும்
விலாசமென்ற மல்லிகார்ச் சுனத்திலப்பா
    வேதாந்த சித்தருண்டு கோடிதானே. (714)

வேடங்கொள்க.

தானென்ற கொல்லிமலை பன்றி மலையோடு
    சதுர் முகமாம் பருவதமுமடுக்கக் கேளு
வானென்ற பொதிகையிலே அகஸ்தியரும்
    வாசம் மகத்தான சிவரூப ரிஷிதானப்பா
கோனென்ற அவர்கையால் வேடங்காவி
    கொண்டாக்கால் கெவனத்தில் திரியலாகும்
தேனென்ற மேருவுக்கு வடக்கே கேளு
    தெட்சணா மூர்த்தி கையில் வேடந்தானே. (715)

வேடமொடு காவிகொண்டால் நாலுதிக்குஞ் செல்லும்
    விளங்கியதோர் சித்தண்டம் பேரண்டபதமும்
வேடமொடு காவிகண்டால் வாவாவென்பார்
    மேலான புவனத்தின் சித்தரெல்லாம்
வேடமொடு காவியுட வரிசைகேளு
    மேலாக சிரசில் வைப்பார் சின்மயத்தின் காவி
வேடமொடு காவி கொண்டால் ரிஷியுடைய காவி
    விளங்கியதோரிடைக்குள் சுத்துவாரே. (716)

சுத்தியதோ ரறுபத்துநாலு மரபுள்ளே
    துலங்கியதோர் சீஷவற்கம் நவகோடியாச்சு
பத்தியதோர் சிஷ்யவற்க சீஷர்களைச் சொல்ல
    பதந்தொட்டு அண்டவரை பரவிற்றப்பா

முத்தியதோர் தமருக்குள் புக்கினோர் கோடி
மூச்சாடா சமாதியிலே யிருந்தோர் கோடி
அத்தியதோர் பூரணத்தி லகிச்சோர் கோடி
யரகறா நாதாக்களாடு மாட்டே. (717)

உபரசபாஷாணம்.

ஆட்டான பொதிகைவிட்டு யப்பால்கேளு
யப்பனே தாடகிமலை தானொன்று
நீட்டான மகேந்திர சலந்தானொன்று
நேராகயிடைகளிலே குட்டிமலைகோடி
மூட்டான மலைதோறும் பாஷாணமுண்டு
பரிசனமாம் மூலிகையோ கோடாகோடி
தீட்டான மலைருதுவும் சூதமுண்டு
திறமான யுதகமுண்டு குளிகையிட்டுப் பாரே. (718)

229-சரக்கிலும் சத்தெடுத்து ரசமணிக்கு யூட்டினால் சாரணை ஒன்று.

பார்த்திடீர் உபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும்
பாங்கான தாதுவகை அருபத்திநாலும்
பார்த்திடீர் லவணமொடு காரசாரம்
அப்பனே யிருபத்தியைந்தும்
சேர்த்திடீர் நவலோகம் பதினொன்றும்
சிறப்பான நவரத்தினம் ஒன்பதுமே மைந்தா
போர்த்திட ரித்தனையுஞ் சூதத்தூட்டிப்
பொலிவாக விடுவித்தால் சாரணை தானொன்றே. (719)

சாரணை குளிகைவேகம்.

ஒன்றான சாரணைக்கு யித்தனையுமில்லாட்டால்
உத்தமனே குளிகைக்கு வேகமில்லை
ஒன்றான சாரணையைத் தீர்த்தசூதம்
ஒடுமே சங்கவரை வேதைதானும்
ஒன்றான சாரணையைத் தீர்த்த சூதம்
உண்டாக்கால் கடுங் காயசித்தியாகும்
ஒன்றான சாரணையைத் தீர்த்த சூதம்
யுத்தமனே பாலரசமாக்கக் கேளே. (720)

கேளப்பா குளிகையைத்தா னுடைத்து நன்றாய்
கெடியாக தலை ருதுவை விட்டுஆட்டி
வாளப்பா யிந்திடைக்கு சவ்வீரம் போட்டு
வாகாக அரைத்து நன்றா யதிலே கேளு

நீளப்பா அமுரியிட்டு யிஞ்சிச்சாறும்
நேராக முலைப்பாலும் விட்டு ஆட்டி
தாளப்பா பூரமது நாலிலொன்று தாக்கி
யிதிலரைத்து வொருகிளிபோற் கட்டே. (721)

வாலரசம்.

கட்டியதோர் கிளியெடுத்து டோலை போல்விட்டு
கலந்துபார் பழங்காடி நிறம்பநீயும்
மொட்டியதோர் தீயெரிப்பாய் தினந்தான் மூன்று
யுத்தமனே குளிகையது வாலைரசமாகும்
வட்டியதோர் வாலையிலே தங்கங்கூட்டி
மைந்தனே பொட்டொன்று கொப்பரைக்குப்போட்டு
நெட்டியதோ ரணல் காட்டத் தங்கமாகும்
நேராகத் தூம்புரமும் பரிசமாமே. (722)

ஆமப்பா வாலைதனை பொற்குருவால் கட்டி
யப்படியே பின் பொருக்கால் வாலையாக்கி
ஓமப்பா வாலைக்குச் சாரணையைத் தீர்த்தாலுத்தமனே
வாசனைக்கு கொப்பரைதான் பொன்னாம்
தாமப்பா பின்பொருக்கால் குருவிட்டுக் கட்டி
சாதகமாய் பின்பொருக்கால் வாலையாக்க
காமப்பால் வித்தையென்ன யிதற்கு யீடோ
காணுமிந்தப் படியேழு திரந்தான் பண்ணே. (723)

பண்ணினால் வாலையது சங்கமோடும்
பணபேதி க்ஷணபேதி சத்தபேதி
பண்ணினால் சித்தர்கள்தான் பண்ணவேணும்
பசாசுகளோ வுலகத்திற் பண்ணப்போறான்
பண்ணினா லிதற்குள்ளே பீசமூட்டிப் பாரு
பறக்கிறதோர் கமலிமுதற் சொரூபமாகும்
பண்ணினா லிதின் போக்கு சித்தருக்கே யல்லால்
பாங்கான வுலகத்தோற் காகாவாரே. (724)

தங்கபீசம்.

வாகாக பீசங்கள் செய்யக்கேளு
வகையாக தங்கமதை பீசம் பண்ண
பாகாக தங்கமொரு பலந்தான் போட்டு
பாச்சிந்த யிடைக்கொக்கச் செம்புதானும்

தாகாக நிமிளையொடு கெந்தி லிங்கம்
சமனாகக் கூட்டியிதைப் பொடியாய்ப் பண்ணி
யேகாக யிதற்குள்ளே காரங்கூட்டி
யிதமாக தங்கமொடு செம்புருக்கே. (725)

உருக்கியே பொடிதூவி மேலேகேளு
உயர்வாக வார்த்திடுவாய் புங்கனெண்ணை
நோக்கியே கிறாவணத்தை யிட்டுநன்றாய்
நுகரவே பொடிதூவி யூதுவூது
ஆத்தியே செம்பற்றுத் தங்கந்தானு
மருணன்போல் நிறமாகு யேமபீசம்
தாக்கியே யிப்பீசம் வேதைக்காதி
சகலத்துக் கிப்பீசம் தாக்கியாட்டே. (726)

கிறாவணமென்பதை பின் எழுதப்படும்.

ஆட்டுகிற துறைக்கெல்லாம் பொன்கூட்டச் சொல்லி
யறைந்திட்ட முறைக்கெல்லா மிதனைக் கூட்டு
ஒட்டுகிற தங்கமிட்டால் வேதை கொஞ்சம்
உத்தமனே சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்றெண்ணாதே
மூட்டுகிற அஞ்சினமாம் பீசஞ் சொல்வேன்
மூதண்ட அயத்தோடு காந்தங்கேளு
நீட்டுகிற அப்பிரகம் செம்பு தங்கம்
நேராகக் கூட்டியிதை யுருக்கிடாயே. (727)

அப்ரேக பீசம்.

சித்தர் சூரணம் செய்யும் விதம் 164-ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

உருக்கயிலே சித்தரென்ற சூரணத்தை
யுத்தமனே தூவியிதை யூதுவூது
மருக்கயிலே திரிவங்கம் கூடப்போட்டு
மாட்டியல்லோ அஞ்சோடே பொடியைத்தூவி
அருக்கயிலே யுருகியது சத்தாய் நிற்கு
மப்பனே அப்பிரேக பீசமாச்சு
குருக்கயிலே யப்பிரேக பீசஞ் சொன்னேன்
சார்வான வெள்ளியுட பீசங்கேளே. (728)

வெள்ளி பீசம்.

கேளப்பா வெள்ளியொடு நிமிளை தானும்
கெடியான வைக்கிறாந்தங்கருத்தவங்க
மாளப்பா செம்போடு அஞ்சினமுங்கூட்டி
யப்பனே யுருக்கையிலே சித்தர் பொடிதூவு

நீளப்பா கசடறறு வெள்ளிதானும்
　　நேராகப் பீசமாய் நிற்கும் நிற்கும்
நாளப்பா ரசிதமென்ற போக்குக்கெல்லாம்
　　நலமான வெள்ளியுட பீசங்கூட்டே. (729)

காந்த பீசம்.

கூட்டவே காந்தத்தின் பீசங்கேளு
　　கொடியதொரு செம்போடு அயமுங் காந்தம்
நீட்டவே கார்முகியும் பித்தளையுங்கூட
　　நேராக வுருகையிலே சித்தர் பொடிதூவு
நாட்டவே யூதிடவு மாசியற்று
　　நலமான காந்தமது மணியாய் நிற்கும்
மாட்டவே யிதின்பேரு காந்த பீச
　　மப்பனே அயபீச மரையக்கேளே. (730)

அய பீசம்.

தானென்ற அயத்தோடு வங்கஞ்செம்பு
　　சாதகமாய் திராவோடு தொட்டிகூட்டி
வேனென்று யுருகையிலே சித்தர்தூளை
　　விளங்கியே தூவிடவுமாசியற்று
கோனென்ற அயமதுவும் பீசமாகுங்
　　குறிப்பான அஞ்சுவகை பீசத்துக்கும்
கானென்ற பத்துவிசை யிப்படியே சேர்த்துக்
　　கலந்திட்டு சூரணமும் பத்துவிசைபோடே. (731)

போடப்பா யிட்டதெல்லா மற்று நன்றாய்ப்
　　புகழாகவஞ்சினமும் பீசமாகும்
நீட்டப்பா பீசமென்ன வென்றாயானால்
　　நேரான பீசமெல்லாம் செம்பு வர்ணம்
மாட்டப்பா அஞ்சுவகை பீசந்தானு
　　மருணனைப்போல் நிறமாகும் செம்புமாகும்
மூட்டப்பா பீசமிடுவென்றதுறைக் கெல்லாம்
　　யுத்தமனே யிதுபீச மறிந்துகொள்ளே. (732)

சித்தர் சூரணம் செய்யும் விதம்.

அறிந்துகொள்ளு அஞ்சுவகை பீசத்துக்கு
　　மப்பனே தூவிடவே சித்தர் தூளை
நெறிந்துகொள்ளு கெந்தியொடு மாலின்தேவி
　　நேரான துரிசியொடு சிலையும்லிங்கம்

மறிந்துகொள்ளு பூனாக கற்பூரச்சிலை
    மகத்தான நிமிளையொடு அன்னபேதி
செறிந்துகொள்ளு மப்பிரேகம்
    றாசவர்த்தம் சிறப்பான கல்க்காவி காந்தமாமே. (733)

ஆமப்பா வைக்கிறாந்தங்காவி தானும்
    அப்பனே நவச்சாரம் சத்திச்சாரம்
நாமப்பா யெவட்சாரம் சதிரக்கள்ளியுப்பு
    யுத்தமனே கடல்நுரையும் கூடச்சேர்த்து
சேமப்பா யிதுவெல்லாம் சமனாய்க் கூட்டித்
    திறமாகப் பொடிசெய்து வைத்தாயானால்
சாமப்பா சித்தருட சூரணந்தானென்பார்
    சாதகமாய் கிறாவணமும் தாக்கிப்பாரே. (734)

பாரப்பா சூரணந்தான் கிறாவணத்தோடு
    பரிவான புடமருந்தும் சாரணைக்காகும்
நேரப்பா யிப்பொடிதான் பிண்டத்துக் கொக்கும்
    நேராக யிதினாலே பீசமாச்சு
சீரப்பா பீசமென்ன தங்கச்செம்பு
    சிறப்பான அயச்செம்பு காந்தச்செம்பு
தூரப்பா த்ாரத்தின் செம்பு மாகும்
    சுகமான வப்பிரேகச் செம்புதானே. (735)

புடமருந்து.

சூதமணி சாரணை செய்ய குகையும் குகைக்குள் பூசும் மருந்தும் சூதம் கட்டி சத்தூட்டும் சாரணை செய்யுமுன் ரசமணிக்கு சகல சத்துகளையும் சாப்பிடும்படி காலாக்கினி போல் பசியை யுண்டாக்க வேண்டும். அதற்காக முதலில் பூநாகசத்தை யூட்டவேண்டும் கட்டிய சூதம் 0 பூநாகசத்து 10 புடமருந்து 1 போட்டு மேற்படி குகையில் உருக்கினால் பூநாகசத்தை சூதமுண்டுவிடும். புடராஜன் என்ற புடமருந்தின் வல்லமையால் சத்துகளை சாப்பிடுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் புடமருந்து செய்யும் விதமும் சாரணை விபரங்களும் சட்டமுனி நிகண்டிலும் போகர் 7000 2ம் காண்டம் குளிகைசாரணை என்பதை பார்த்துக் கொள்ளவும்.

சூதச் சாரணை

தானென்ற சூதத்திற் சாரணையைக்கேளு
    சமத்தான உபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும்
வானென்ற பாஷாணம் அருபத்தினாலும்
    வாகான நவலோகம் பதினொன்றும் போட்டு

கானென்ற வஞ்சுவகை பீசமிட்டு
கைமுறையாய் ரெத்தினங்கள் ஒன்பதையுமிட்டு
தேனென்ற கடசியிலே தங்கச்செம்பிட்டு
தீர்த்தாக்கால் சித்தரென்ற பேருமாச்சே. (736)

ஆச்சப்பா சூதத்திலிரு நூத்திருபத்தொன்பதும்
அணைத்தல்லோ விடுவித்தால் குளிகையாச்சு
போச்சப்பா அண்டரண்ட பதமெல்லாங்காட்டும்
பொலிவான சாரணையைத் தீர்க்கத்தீர்க்க
மூச்சப்பா ஆடுமுன் சங்கவரையோடும் முழித்த கண்ணை
மூடுமுன்னே கோடி சங்கமோடும்
வீச்சப்பா தேகமது கண்டிப்பற்று
விளங்கியதோர் சோதி மயமாகுந்தானே. (737)

சோதியென்ற குளிகையைத்தான் செய்தவனே
சித்தன் சுகமாக வுண்டுடுத்து சையோகித்து
வாதியென்று பேரெடுத்து வேதை போட்டு
மயக்கமா யோனியிலே மாண்டானானால்
சாதியென்ற வர்ணமற்று செனிப்பானென்று
சதாசிவன்றான் சொன்னபடி சாஸ்திரமுஞ் சொல்லும்
காதியென்ற காயசித்தி பண்ணினாக்கால்
கானகத்தின் சித்தனென்ற நாமமாச்சே. (738)

நாமமென்ற அஞ்சுவகை பீசந்தானும்
நலமான செந்தூரக்களங்கு பண்ணு
காமமென்ற வித்தைக்குரெட்டிப்பாடும்
காயசித்தி லோகசித்தி கவனசித்தி
தாமமென்ற துரைதோறு மிதுவே பீசம்
தாகிக்கு முப்போடே தாக்கிப்பாரு
வாமமென்ற வித்தையல்லோ
வாதத்துக்காதி மகத்தான பீசமிது வர்ணந்தானே. (739)

படிகச்செம்பு.

வர்ணமென்ற படிகத்தைச் செம்புசெய்ய
வாகாகச் சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
வர்ணமென்ற படிகமது பலந்தான்பத்து
வாகாகப் பொடிசெய்து யதிலே கேளு
வர்ணமென்ற வெண்காரம் பலமோவஞ்சு
மருவு மாவரைவேர் பலமோபத்து
வர்ணமென்ற அழிஞ்சிவேர் பலந்தான் பத்து
மாட்டுதற்கு குமரிவேர் பலந்தான் பத்தே. (740)

பத்தாக அரைத்ததெல்லா மதிலே கூட்டி
பாங்காக மூன்று வகை மித்திரமுங் கூட்டி
கொத்தாகக் குகையிலிட்டு உலையில்வைத்து
கொட்டியல்லோ கரிபோட்டு குமுறவூது
மத்தாக யிப்படிதான் மூன்றுதிரமூத
மகத்தான படிகமது மாப்போலாகுஞ்
சித்தான மாவுக்குச் சரியாய்ச் சூதம்
சேர்த்தல்லோ பழச்சாற்றாலரைத்திடாயே. (741)

அரைக்கையிலே யெட்டிலொன்று குடோரி போடு
யப்பனே அஞ்சுவகை மித்திரமும் போடு
தரைக்கையிலே துரிசியொடு காரம் போடு
சார்வாக யுருட்டியதின் கீழுமேலும்
நிரைக்குகையில் குதிரையுட குளம்பு போட்டு
நேராகச் சில்லிட்டு வூதுநன்றாய்
திரைக்கையிலே யுருகியது செம்புமாகும்
செப்பரிது செப்பரிது படிகச் செம்பே. (742)
குடோரி முறை பின் எழுதப்படும்

செம்பாக நின்றதென்ன சிவசத்திக் கூறு
சிறப்பான படிகத்தின் செம்பதொன்றை
செம்பாக தங்கமது நூற்றுக்குள்ளே
யூட்டினால் தங்கமது செம்புமாகும்
வம்பான பறிச்செம்பை வெள்ளி நூறில்
மாட்டொன்று வெள்ளியது செம்புமாகும்
கொம்பானவிச் செம்பு கருநாகம் நூற்றிற்
கூட்டொன்று கருநாகம் செம்புமாமே. (743)

ஆமப்பா கருநாகச் செம்பதொன்றை
அப்பனே நூறிடையாம் நாகத்தூட்டு
வோமப்பா களங்காகும் நாகந்தானும்
யுத்தமனே களங்கொன்று ரவிதாநூறில்
தாமப்பா யிட்டவுடன் தங்கமா குஞ்சார்வாக
நவலோக மிப்படியே பொன்னாம்
நாமப்பா யிக்களங்கு குன்றியுண்ண
நமனில்லை மண்டலத்தில் காயசித்தே. (744)

நாகக்களங்கு.

சித்தான படிகத்தின் செம்பதொன்று
செயரசந் தானொன்றிட்டு யுருகும்போது
மத்தான தங்கமொன்று கூடயிட்டு
வளமாக யுருக்கியிதை மணியாய் வாங்கி

பத்தான கெந்தியிந்த யிடையே போட்டு
பாங்கான பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
கொத்தான வயக்குகையிலடைத்துமூடி
கொள்கியிதைப் புடம்போட சிவந்துபோமே. (745)

தங்கச் செம்பு.

சிவந்துநின்ற செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று
சேர்த்தாக்கால் தங்கமது செம்புமாகும்
கவந்துநின்ற செம்பெடுத்து வெள்ளியிற் தான்
காட்டப்பா வாயிரத்துக்கொன்று பொன்னாம்
தவந்துநின்ற மாத்தென்ன நாற்பத்தஞ்சு
சாதகமாய்ச் செந்தூரங் காணியிடை யுண்ண
பவந்துநின்ற பட்சத்தில் அருணன்போலாம்
பாங்கான படிகத்தின் வேகந்தானே. (746)

வேகமென்ற படிகத்தின் செம்பதொன்று
விளங்கியதோர் பறியினுட செம்பதொன்று
பாகமென்ற காந்தத்தின் செம்பதொன்று
பாங்கான அயத்தினுட செம்பதொன்று
வாகமென்ற பூநாகச் செம்பதொன்று
மகத்தான நிமிளையுட செம்பதொன்று
மோகமென்ற முட்டையுட செம்பதொன்று
மூதண்டச் சங்கதின் செம்பதொன்றே. (747)

21-வகை செம்பு பாத்திரம்.
7-நாளில் காயசித்தி.

ஒன்றான கௌரியுட செம்பதொன்று (கபரி என்று 2-ஏட்டில்)
யுத்தமனே கெந்தியுட செம்பதொன்று
நன்றான ராஜவற்தி செம்பதொன்று
நலமான மயூரத்தின் செம்பதொன்று
கன்றான மனோசிலையின் செம்பதொன்று
காணப்பா கல்நாரின்செம்பதொன்று
பன்றான கருங்கல்லின் செம்பதொன்று
பாங்கான வயிரத்தின் செம்பு தானே. (748)

தானென்ற நாகப்பச்சைச் செம்பதொன்று
சாதகமாய் காரீயச் செம்பதொன்று
ஊனென்ற மனுஷருட அஸ்திச் செம்பு
வுத்தமனே யிந்திரமாங் கோபச்செம்பு

கானென்ற வாமையுட வோட்டின் செம்புங்
கைமுறையா யிருபத்துஒன்றுமாச்சு
வேனென்ற வகைவகைக்குப் பலமே கூட்டி
விளங்கயிதை மூசையைப்போலுருக்கி வாரே. (749)

வார்த்ததொரு குகைக்குள்ளே வஸ்துவார்த்து
ஆயியுட பாதத்திற் பூசைபண்ணி
யேர்த்தபடி யர்ச்சித்து பானம் பண்ணு
யேழுநாள் கொண்டிடவே காயசித்தி
கோர்த்ததொரு சக்கரங்களாறுங் காணுங்
கூப்பிட்டா லுன்மனையுங் கூடப்பேசு
மார்த்ததொரு மனமடங்கும் வாசிதானும்
மகத்தான பாத்திரத்தின் பானந்தானே. (750)

21-வகை செம்பு மூசையில் செய்த செந்தூரம். லட்சத்துக்கொன்று பாயும்.

தானென்ற மூசையிலே செந்தூரிக்கச்
சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
கானென்ற நாகமிட்டுச் சூதம் போட்டுக்
கையோடே தங்கபீசமிட்டுக் கெந்திபோட்டு
வேனென்ற வீரமிட்டுச் சிலையுமிட்டு
விளங்கியதோர் வாலுகையின் மேலே வைத்து
கோனென்ற தீயெரித்து யுருக்கும்போது
குறிப்பாகக் கல்லுப்புசற்றே போடே. (751)

போட்டல்லோ அயத்துடுப்பால் கிண்டக் கிண்ட
பொலிவாக நீர்வற்றி செந்தூரமாகும்
மூட்டல்லோ செந்தூரம் லெட்சத்துக் கொன்று
மூதண்டமாத்தேது அறுபத்தாறு
நீட்டல்லோ நவலோக முபரசமும் பொன்னாம்
நேரான வஸ்துவித்தை யிதற்குயீடோ
ஆட்டல்லோ வெகுசுறுக்கு மூசையாட்டு
யாடுவதார் சிவயோகியாடுவாரே. (752)

மேற்படி மூசையில் 7-வித நாகக் களங்கை செந்தூரம் செய்தால் கோடிக்கு ஒன்று பாயுமெனல்

ஆடுதற்கு செந்தூரமிப்படியே மைந்தா
அயநாகம் பொன்னாகம் வெண்ணாகத்தோடு
ஓடுகிற கருனாகம் கெவுரிநாகம் யுத்தமனே
சொன்னாகம் காந்தனாகம்

நீடுகிற விதுவேழும் முன்போல் பண்ணு
நிறைநிறையாய் வேதையிது கோடியோடும்
மூடுகிற மேகம்போல் களங்குமாகும்
மூதண்டச் செந்தூரமாகும் பாரே. (753)

(சபரிநாகம் என்று 2-ஏடு) (சபரி-என்பது துத்தம்)
பொன்னாகம் = தங்கம். சென்னாகம் = செம்பு.

சூதக்கட்டு.

பாரப்பா மூசையிலே சூதம்வார்த்த
பரிவாக நூற்றிலொன்று தங்கபீசமிட்டு
நேரப்பா வாலுகையிற் வைத்தெரிக்க
நிலையாகச் சூதமது கட்டிப்போகும்
சேரப்பா குளிகைக்காங் காயசித்திக்காகுந்
திறமான செந்தூரந் குருவுக்காகும்
போரப்பா சுண்ணாம்பும் களங்குமாகும்
பூட்டலாங் கவர்கோடி பூட்டலாமே. (754)

பூட்டியதோர் மூசையைப்போல் செம்பெல்லாந் தூக்கி
புகழான இருபத்தோர் செம்புங் கூட்டி
நாட்டியதோ ரிந்திடைக்குச் சூதம் சேர்த்து
நலமாகச் சூதமிடைத் தங்கமிட்டு
யாட்டியதோ ருருக்கி நன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
அந்திடைக்குக் கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு
கூட்டியதோர் பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
குறிப்பாக வயக்குகையில் வைத்துமூடே. (755)

ஆதி நூலில் மூசையைப்போல் என்றிருப்பது தப்பு. மூசையுடன் என்றிருக்கவேண்டும். அதாவது 7-நாகக்களங்கு மூசையுடன் 21-வகை செம்பும் கூட்டி என்றிருக்கவேண்டும் என்று நமது ஆராய்ச்சியில் தெரிகிறது.

மூட்டியல்லோ சீலைசெய்து கெஜபுடமாய்ப்போடு
முகுந்தனுட தங்கைக்குப் பூசைபோடு
நீட்டியல்லோ யீசானம் நிற்வாணி போற்றி
நேராகவெடுத்தவுடன் செந்தூரமாகும்
நாட்டியல்லோ தினங்காணி செந்தூரமுண்ண
நலமாகத் தினமேழிற் காயசித்தி ;
யூட்டியல்லோ செந்தூரங் கோடிக்கொன்று
வுத்தமனே நவலோகத்தோடுந்தானே. (756)

ஓடுமே மாத்தென்ன நூற்றிரண்டு
    உத்தமனே செம்புபோல் நிறமாய் நிற்கும்
மாடுமே அண்டரண்டம் வேதை தானும்
    ஆடுகிற கவர்கோடி தொந்தங்கோடி
மூடுமே யண்டமெல்லாம் விரித்து ஆட
    மூச்சற்ற வெளிபோல் முடிவு காணும்
மூடுமே மகத்தான செந்தூரத்தை நிலைத்துண்டால்
    சட்டை கக்கும் நினைவாய்ப் பாரே. (757)

ஞானம்.

நினைவாலே நினைவுகொண்டு மூலம்பாரு
    நேராக வாறுதல மோட்டிப்பாரு
நினைவாலே மேல் மூலத்திலிருந்து கொண்டு
    நிற்மலமாம் நிஷ்களத்தை நோக்கு நோக்கு
நினைவாலே நினைவழிந்து நேரப்பண்ணும்
    நேர்ந்த பின்பு நீயென்ற நாமம் போச்சு
நினைவாலே நினைவொடுங்குங் காரணத்தைப் போல
    நேரான செந்தூரமாடுந் தானே. (758)

சூதமணி சாரணைக்கு குகைக்குள் பூசும் மருந்து

தானென்ற சாரணையைத் தீர்க்கும்போது
    சாதகமாய் மூசையிலே பூசக்கேளு
கோனென்ற கெந்தகமுஞ் சிலையினோடு
    குறிப்பான பூநாகம் நிமிளை தானும்
வேனென்ற காந்தமுடனைந்தும் மைந்தா
    விளங்கியதோர் சமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
வானென்ற கஞ்சாவின் விரைத் தைலத்தோடு
    வாகான மாதவிடாய் ரோமநீரே. (759)

நீராலே யரைத்தைந் தும்குகையிற் பூசி
    நேராகச் சூதமிட்டுச் சாரணையைத் தீர்ந்தால்
ஆராலே பிடிகொள்ளுமகண்டவீதி
    ஆடுமே நிற்குணத்தை யந்தாவென்று
பேராலே கட்டியதோர் சூதந்தன்னை
    பிரிவாகச் சாரணையைத் தீர்க்கானாகில்
ஊரிலே வாழ்ந்துடுத்திச் சாவான் வா்தி
    உற்றதொரு சாத்திரத்தைத் தேடார் தானே. (760)

சகலத்திலும் சத்தெடுக்க 8-வகை மித்திர விபரம்.

அப்ரேகச்சத்து, காந்தச்சத்து, அயச்சத்து, கெந்தகச்செம்பு, பூநாகச்செம்பு, மயிலிறகுச்செம்பு, இந்திரகோபச் செம்பும் செம்புச் சத்துள்ள ஈய சத்துள்ள மூலிகைகளில் அவைகளைப் பிரித்தெடுக்கவும் இம்மித்திரங்கள் சேர்த்து செய்ய வேண்டும்.

தேடாத மித்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு
செப்பியதோ ரேகமது வெண்காரந்தான்
நாடாத ரண்டதுவே காராசாரம்
நல்கியதோர் மூன்றதும் படிக்காரம் குன்றி
சாடாக வெண்கருவோடாக மூன்றே
சாதகமாய் நாலுவகை மித்திரத்தைக் கேளு
யூடாத யிந்துப்பு சாரத்தோடு
உத்தமனே வெண்ணையொடு மெழுகு தானே. (761)

தானென்ற குன்றியொடு காரந்தேனும்
சாதகமாய் வெல்லமொடு நெய்யுங் கூட
கானென்ற மித்திரங்களைந்துமாச்சு
கரையாக வேழுவகை மித்திரத்தைக் கேளு
வூனென்ற துருசோடு காரசாரம்
வுத்தமனே சவுக்காரம் தாளகமும் ரெங்கும்
கோனென்ற வீரமொடு யேழுமப்பா
கொடுஞ்சுறுக்கு யுருக்கினத்துக் காதி தானே. (762)

ஏழைவிட்டுப் பதினொன்று சொல்லக்கேளு
யிதமான வெள்ளை (ஒரு ஏட்டில் வெண்ணை) யொடு குன்றி காரம்
வரழையுட பழந்தானும் சர்க்கரையும் சாரம்
நலமான யேரண்ட வித்து பிறாவினெச்சம்
காளைவிட்ட பழங்காடி குக்கிலோடு மெழுகு
கைவிட்டப் பதினொன்று மித்திரந்தானப்பா
தாளையிட்ட இருபத்து ஒன்றை சொல்வேன்
தாழ்வாகக்கேள் மக்காள் சாற்றுறேனே. (763)

சாற்றுகிறேன் வரத்தவளை கம்பிளியுங் குக்கில்
சார்வான முயலெலும்பு காரசாரம்
போற்றுகிறேன் யானைதந்த மெருமைக்கொம்பு
புகழான குதிரையொடு குளம்பு சீவல்
ஆற்றுகிறேன் சவுக்காரம் தாளகத்தினோடு
அப்பனே வீரமொடு ரெங்குதானும்
மாற்றுகிறேன் மெழுகோடு குன்றிதானு
வழகான கலங்கொம்பு முட்கொளுஞ்சி வேரே. (764)

வேரோடே யெரிகாலன் வித்துங்கூட்டி
விளங்கியதோர் பேய்ப் பீர்க்குப்புரசம்வித்து
தாறோடே வெள்ளைப்பாஷாணத்தோடு
சாதகமாய் இருபத்து ஒன்றுமாச்சு
தூறோடு சமனாக இடித்து நன்றாய்
சொற்பெரிய பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
போரோடு வுபரசங்கள் நவலோகங்கள்
புகழாக மூலிகையிற் கலந்து ஆட்டே. (765)

ஆட்டயிலே சத்தாகும் வுபரசங்களெல்லாம்
அப்பனே நவலோகந் தண்ணீராகும்
யூட்டையிலே மூலிகைகள் செம்புமாகும்
உத்தமனே கடுஞ்சரக்கு மெதுவேயாகும்
நீட்டயிலே யுதகத்தில் போட்ட சரக்கையெல்லாம்
நேராக வெவ்வேறே யுருக்கியாட்டு
மீட்டயிலே யினங்கண்டு மீட்டியாட்டு
மூதண்ட மாட்டிவிக்கு முருக்கினத்தைபாரே. (766)

கெந்தகக் குருசெயநீர்.

பாரப்பா கெந்தகத்தின் குருவைச் சொல்வேன்
பாங்கான கெந்தகந்தான் பலமதொன்று
நேரப்பா கட்டியாய் நிறுத்துக் கொண்டு
நேராக யிதற்கிடவுங் கவசங்கேளு
தாரப்பா சாரமொன்று வெடியுப்பொன்று
தன்னோடு பூநீருதானுமொன்று
தூரப்பா யிந்துப்பு தானுமொன்று
துடியான சூட னரைதானுங்கூட்டே. (767)

சகல சரக்கையும் சத்துருவால் கொன்று மித்துருவால் செயமே செய்ய வேதையாகும்.

சூதத்திற்கு கெந்தகம் மித்துரு.

சூதம் கட்ட கெந்தகக் குரு.

கூட்டியதை யரைத்து நன்றாய் பனியில் வைக்க
கொப்பளித்துச் சலமாகும் செயநீரப்பா
மாட்டியல்லோ செயநீரில் கெந்தகத்தைத் தோய்த்து
வாகாக ரவியிலே போடு போடு
நீட்டியல்லோ பதினோர் நாள் காய்ந்த பின்பு
நேராக யிதின் மேலே கவசங்கேளு
பூட்டியல்லோ சவுக்காரச் சுண்ணத்தோடு
புகழாக வீரமொடு சீனமாமே. (768)

ஆமப்பா முன்னீரா லரைத்துக் கட்டி
அடைவாக வெய்யலிலே பட்சம்போட
வேமப்பா மஞ்சளரும் கெந்திதானும்
விளங்கியதோர் கெந்திக்குப் பாதிகேளு
தாமப்பா ஆடுதின்னாப்பாளையுப்பு
தன்னோடே போட்டரைத்து யுண்டைகட்டி
ஓமப்பா ரவியினுள்ளே காயப்போட்டு
யுத்தமனே சீலைசுத்தி நூலுஞ் சுத்தே. (769)

சுத்தியதோ ருண்டையின் மேல் கவசங்கேளு
சுகமான சீந்தியுட சத்தைக்கட்டி
அத்தியதோர் பாண்டத்திற் சீந்திச்சாறு
அமரவிட்டு வேடுகட்டி மேலுண்டை வைத்து
மத்தியதோர் மேல்மூடியடுப்பி லேற்றி
வாகாக யிருசாமந் தீயைமூட்டி
பத்தியதோர் பிட்டாக வெந்த பின்பு
பாங்கான புட்டெடுத்து யுலரப்போடே. (770)

உலர்ந்த பின்பு புட்டெடுத்துக் கிளிபோற்கட்டி
யுத்தமனே மாதளையின் விரைத்தைலம் பூசி
உலர்ந்த பின்பு புகை போக்கிக்குள்ளேகட்டி
அப்பனே விரைத்தைலம் தினமும்பூசி
கலர்ந்த பின்பு அஞ்சுநாள் கடந்தே நீயும்
காணப்பா யிதையெடுத்து கல்வத்திட்டு
மலர்ந்த பின்பு குமரிச்சார் விட்டு ஆட்டு
வாகாகச் சாமமைந்து ஆட்டிடாயே. (771)

தீநீர்க் கடுகு.

ஆட்டியதோர் மருந்தெடுத்து பீங்கானிலப்பி
அப்பனே துரட்டி கட்டி பீங்கான் தூக்கி
நீட்டியதோர் தட்டொன்று கீழே வைத்து
நேரான தைமாசம் பனியில் தூக்கு
யூட்டியதோர் கசிந்திளகி சலமாய் வீழும்
யுத்தமனே கரைந்ததெல்லாம் வீழ்ந்த பின்பு
நாட்டியதோர் ரவியில் வைக்க சலமெல்லாம் வற்றி
நாதமென்ற கெந்தகந்தான் குருவுமாமே. (772)

சூதக்கட்டு.

குருவான கெந்தகத்தைச் சூதத்திற்போட
கூப்பிட்டு யானையைப்போல் கட்டிப்போகும்
தருவான பாஷாணம் பூசிவாட்ட
சமுசயங்களொன்றுமில்லை மணிபோலாடும்

திருவான சூதத்தில் சுண்ணங்கோடி
செந்தூரங் களங்கு முதற்குருவோ கோடி
மருவான குளிகையொடு வசியங் கோடி
மகத்தான வறுபத்துநாலுங் கேளே. (773)

கேளப்பா சரக்கிலே மெழுகு கோடி
கெடியான களங்கு முதற் சுண்ணங்கோடி
நாளப்பா யுருக்கினமுஞ் செயநீர் கோடி
நலமான கட்டினமும் பரிசினமுங்கோடி
தாளப்பா பாஷாணக்கவரோகோடி
சாதகமாய் வாங்குகிற சத்தோ கோடி
நீளப்பா இழுத்ததெல்லாம் நீளவாடும்
நேரான கெந்தியுட வேதை தானே. (774)

தங்கக்குரு.

வேதையென்ன முன்கெந்தியுடன் சூதங்கூட்டி
விரைந்தரைத்துப் புடம்போடக் குருவுமாகும்
பாதையென்ன நவலோக மாயிரத்துக் கொன்று
பாச்சினால் பதினொன்று மாத்தத்தங்கம்
கோதையென்ன சூதத்தைக் குன்றியுண்ண
குமட்டியல்லோ சட்டை கக்கி காயசித்தியாகும்
பேதையென்ன கற்பமிது வானோருண்டார்
பேருலகிலெமனுண்டா னறிந்திடாயே. (775)

அறிந்திட்ட சூதமென்ற குருவினோடு
அப்பனே வீரமிட்டுப் புனுகுங் கூட்டி
மறிந்திட்ட தங்கத்திற் பூசிப்போட
மகத்தான குருவாகுந் தங்கந்தானும்
பரிந்திட்ட பரிக்குருவை ரசத்திற்போட
பிரளாமல் ரசமதுவும் கட்டிப்போகும்
நெறிந்திட்ட சூதத்திற் குளிகை கோடி
நேரான துரைகோடி யறிந்திலேனே. (776)

துருசுகுரு.

அறிந்திலேன் பரியான குருவினோடு
அப்பனே வீரமொடு புனுகு கூட்டி
நெறிந்திலேன் துருசியின்மேல் பூசிப்போட
நேராக ரவிபட்டு சுக்கானாகும்

மறிந்திலே னைந்துசுண்ணக் குகையிலூது
மகத்தான குருவாகும் துருசுதானும்
பறிந்திலே னிக்குருவில் சவ்வாது காரம்
பாய்ச்சிடவே சரக்கெல்லாம் மணிபோலாமே. (777)

கெந்தகச்சுண்ணம்

மணியான முருக்கினத்தில் வேதை கோடி
மாட்டுகிற துரை கோடி கவறோ கோடி
கணியான செந்தூரஞ் சுண்ணங்கோடி
கைவிட்ட செயநீரும் மெழுகு கோடி
தனியான நீற்றினமுங் கட்டினமுங் கோடி
சாதகமாய் அண்டத்தின் போக்கோகோடி
பிணியான நோய்தீரும் மருந்து கோடி
பேரான துரிசியுட ஆட்டுத்தானே. (778)

துருசுகுருவால் கெந்தகக் குரு.

ஆட்டான துருசியிலே புனுகுவீரம்
அப்பனே மத்தித்து கெந்தகத்திலப்பி
மூட்டான ரவியிலிட்டு ஐங்குகையில் வைத்து
மெள்ள மெள்ள வூதிடவே சுண்ணமாகும்
நீட்டான கெந்தகத்தி லுருக்கினமோ சங்கம்
நேரான நீற்றினங்கள் கரையோயில்லை
பூட்டான மெழுகோடு செயநீர்போக்கு
புகழரிது புகழரிது ஆடிப்பாரே. (779)

கெந்தகக் குருவால் தாளகக்குரு.

புகழான கெந்தகத்திற் புனுகு வீரம்
போட்டல்லோ மத்தித்து தாளகத்திலப்பி
புகழான தாளகத்தை ஐங்குகையிலூத
பொருமியல்லோ மால்தேவி குருவுமாகும்
புகழான தாளகத்தில்கட்டினமோ கோடி
போக்கான நீற்றினமும் உருக்கினமுங்கோடி
புகழான மால்தேவியாடுமாட்டு
பொற்சடையோன் சிவனத்துக்காமென்றாரே. (780)

தாளகக்குருவால் வங்கக்குரு. வங்கசெயநீரால் சூதக்கட்டு.

ஆமென்ற தாளகத்தில் புனுகுவீரம்
அப்பனே மத்தித்து வங்கத்திலப்பி
தாமென்ற புடம்போட வங்கந்தானும்
சாதகமாய்க் குருவாகு மதனைக்கேளு

ஓமென்ற சாரமிட்டால் செயநீராகும்
    உத்தமனே செயநீரிற் சூதங்கட்டும்
வாமென்ற சரக்கெல்லாம் தோய்த்து
    வாட்ட மைந்தனே மெழுகாகு மணியுமாமே. (781)

ஆமப்பா யுபரசத்தைத் தோய்த்துவாட்ட
    அந்தந்த வர்ணமுமாயுருகி நிற்கும்
ஓமப்பா சூதமொடு யுபரசங்கள்தானு
    முத்தமனே பாஷாணம் சாரகாரம்
வேமப்பா வங்கத்தால் துறையோகோடி
    வெவ்வேறு விளம்ப வென்றால் நாவோயில்லை
போமப்பா அண்டரண்டம் கிழிந்து ஆடும்
    பொன்னாகும் வெள்ளியுமாம் போக்குத்தானே. (782)

வங்கச் சுண்ணத்தால் சாரக்குரு.

போக்கான வங்கத்தில் புனுகு வீரம்
    போட்டல்லோ மத்தித்து சாரத்திலப்பி
வாக்கான மணலில்வைத்துப் புடத்தைப்போட்டு
    வாங்கியிதை வெண்கருவா லரைத்துக்கட்டி
நோக்காக வஞ்சு சுண்ணக் குகையிலூத
    நுட்பமாய்க் குருவாகுஞ் சாரந்தானும்
தாக்கான சாரத்திற் பத்தங்கமாடும்
    சதகோடி நவகோடி யாடுங்காணே. (783)

சாரகுருவால் துருசுகுரு.

காணப்பா சாரத்திற் புனுகு வீரம்
    கலந்தல்லோ துரிசியின்மேலப்பிப் போட்டு
ஊணப்பா வஞ்ச சுண்ணக்குகையிலூது
    யுத்தமனே துருசியது குருவுமாகும்
தோணப்பா துருசியிலே புனுகு வீரம்
    யூட்டினால் திசைபத்துங் குருவேயாகும்
தூணப்பா துரும்பாகும் துரும்பு தூணாம்
    சொற்பெரிய துருசியுட்சுறுக்குக் கேளே. (784)

சுறுக்கான துருசியிலே குருவோ சங்கம்
    துடர்ந்தேற செந்தூரங் களங்கு தானும்
மறுக்கான சுண்ணமொடு செயநீரப்பா
    வாகான மெழுகோடு வுருக்கினமுஞ் சொல்ல

முறுக்கான வேலை நீரிமைக்குப் பத்தா
மூதண்ட வாதத்துக் காதிவித்தை
குறுக்கான போக்கல்ல அளவற்ற போக்கு
கூவென்றால் கேளாது துரிசிக்காடே. (785)

தாளகச்சத்து.

கேளாத தாளகத்தைச் சத்துபண்ண
கெடியாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
நாளாத சாரமென்ற குருவதொன்று
நலமான காரமென்ற குருவதொன்று
தாளான வீரமொன்று சவ்வாது கூட்டி
யதனோடு காரமிட்டரைத்துக் கொண்டு
வாளான தாளகத்தி லப்பியேதான்
வாகான பட்சமது ரவியிற்போடே. (786)

தாளகச்சத்துக் கிண்ணியில் வீரகுரு

போட்டெடுத்து அண்டத்தோல் பொடியில் வைத்து
புகழாகத் தீயெரிக்கச் சத்தேயாகும்
ஆட்டெடுத்த சத்துடன் காரமிட்டுருக்க
அப்பனே மால்தேவி சத்துமாகும்
நீட்டெடுத்த சத்தையெல்லாங் கிண்ணிவார்த்து
நேராகக் கிண்ணிக்குச் சீலைசெய்து
ஆட்டெடுத்த கிண்ணியிலே வீரமிட்டு
அப்பனே வாலுகையின் மேலேயேற்றே. (787)

ஏற்றியே தீயதுவும் யிதமாகத்
தானெரிக்க வீரந்தானும்
மாற்றியே குருவாகி நிற்குமப்பா
மகத்தான வீரமது குருவேயானால்
போற்றியே குருவோடு பரியைக்கூட்டி
போட்டாக்கால் ரவியினுள்ளே புனைந்துமெல்லும்
ஆற்றியே யிக்குருவை நவலோகத்தில்
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவும் வேதையாமே. (788)

ஆமப்பா யிக்குருவை தொட்டுக்கொண்டு
அறுபத்து நாலையுந்தான் போட வேதை
தாமப்பா தங்கமுமாம் குருவினாலே
சாதகமாய் வீரத்தை தொந்தித்தேற

ஓமப்பா நூறுதொந்தங் குருவேயாகும்
மூட்டினால்நவலோகங் குருவுமாகும்
வேமப்பா அண்டமது விர்ப்பன்னத்தாட்டு
விடுபட்ட மதயானை வீரந்தானே. (789)
சாரம் என்பது அண்டமென தெரிகிறது.

தாளகசத்துக் கிண்ணியில் சூதக்கட்டு.

வீரத்தைப் போலு மந்தக் கிண்ணிக்குள்ளே
வேதாந்த சூதத்தை விட்டுமூட்ட
காரத்தைக் கொடுத்தல்லோ சூதராசன்
கடுஞ் சுறுக்காய் குருவாகுங் காணு காணு
பாரத்தை வைத்தெல்லாஞ் சுமந்துகொண்டு
பறக்கிறதோர் குளிகையுமாம் குருவேயாகும்
ஆரத்தைக்கழற்றிவிடும் சாவுபொய்யாம்
அப்பனே சூதத்திற் தங்கங் கூட்டே. (790)

கோசபீசக்குருவால் வாதம் முடிந்தது.

கூட்டியல்லோ ரவியில் வைக்கத் தங்கத்தை
யுண்ணும் கோசமொடு பீசமுந்தான் குருவேயாகும்
நாட்டியல்லோ சரக்கெல்லாம் வேதையாகும்
நலமான யுபரசமும் வேதையாகும்
மூட்டியதோர் துறையெல்லாம் வேதையாகும்
முடிந்துதப்பா முடிந்துதப்பா வாதமெல்லாஞ்
நீட்டியல்லோ தொட்டதெல்லாம் வேதையாகும்
நேரான சூதத்தின் குருவினாட்டே. (791)

ஆட்டான குருவிலே வீசமுண்ண
அப்பனே தினமேழிற் சட்டை கக்கும்
நீட்டான உலகத்தோர்க் காகாதப்பா
நேரான சித்தருண்ணப் பொருத்துப் போகும்
மூட்டான மூட்டெல்லாஞ் சூதத்தாலே
மூவுலகுஞ் சுத்துவது சூதத்தாலே
நாட்டான துறையெல்லாஞ் சூதத்தாலே
நலமான கிண்ணியிலே விந்தை கேளே. (792)

தங்க நாகரச கெந்தி செந்தூரம் 1000-த்துக் கொன்று பாயுமெனல்.

விந்தையென்ன கிண்ணியிலே நாகரச கெந்தம்
விளங்கியதோர் சிலையோடு வீரந்தங்கம்
விந்தையென்ன கிண்ணியிலே பொடித்தெல்லாம் போட்டு
விரைந்தல்லோ வாலுகையின் மேலே வைத்து

விந்தையென்ன தீயெரித்துக் கிண்டினாக்கால்
வேதைக்குச் செந்தூரமாகு மாகும்
விந்தையென்ன ஆயிரத்துக் கொன்றேயோடும்
வெகு விதமாய் செந்தூரமாகும் பாரே. (793)

தாளகச் சத்தால் அயச்சத்து அயச்சத்தால் நாகக்கட்டு நாகக்களங்கு

பாரப்பா அரப்பொடியும் பலந்தானொன்று
பரிவான தாளகத்தின் சத்ததொன்று
நேரப்பா காரமிட்டு வெருவியூத
நேராக கண்விட்டு யுருகியாடும்
சேரப்பா யிந்திடைக்கு நாகந்தானும்
சேர்ந்து கொண்டு கண்விட்டு நிற்குமப்போ
தாரப்பா நாகத்தை நீட்டநீட்ட
சாதகமாய் பத்திடைதான் கட்டுந்தானே. (794)

நாகரசதங்க களங்கு நவலோகம் பழுக்குமெனல்.

கட்டியதோர் நாகத்திற் பலந்தான்வாங்கி
காரமிட் டுருக்கையிலே சமனாய்ச் சூதம்
கொட்டியல்லோ சூதத்திற் பத்துக்கொன்று
கூட்டப்பா தங்கத்தை கூட்டியாட்டி
தெட்டியல்லோ சூதமிடை லிங்கம்போடு
சிறப்பான லிங்கமிடை வீரம்போடு
எட்டியல்லோ வீரமிடை சிலையைப்போட்டு
யெடுத்தாக்கால் மேகம்போல் களங்கமாமே. (795)

களங்கெடுத்துச் செம்பிலே ஆயிரத்துக்கொன்று
கலந்துநின்ற பித்தளையில் நூற்றுக் கொன்று
களங்கெடுத்து வெங்கலத்தில் முந்நூற்றுக்கொன்று
காட்டப்பா யிரும்பிலே நூற்றுக்கொன்று
களங்கெடுத்து வெள்ளியிலே யிருநூற்றுக்கொன்று
கனிவான ஈயமிதில் நூற்றுக்கொன்று
களங்கெடுத்து திராவிலே ஐம்பதுக்கொன்று
காட்டினால் பத்தரையுந் தப்பாவாறே. (796)

பரிக்களங்கு.

வாறான *நாகம்போல் தங்கங்கட்டி
மைந்தனே முன்போலமருந்தெல்லாங் கொடுத்து
தாறான களங்கெடுத்து நவலோகத்தில்
தாக்கப்பா ஆயிரத்துக்கொன்றுநீயும்

வேறான மாற்றேது இருபத்தைந்து
விடுபட்ட மதயானைபோலேயோடும்
கூறான தாளகத்தின் வேதையின்னம்
கூறுவேன் வகையாகக் கூறுவேனே. (797)

*நாகம்போல் தங்கம் கட்டி என்பது :- இரும்பு அரப்பொடி 1, தாளகச் சத்து 1-ம் சேர்த்து வெங்காரமிட்டுருக்க அயம் சத்தாகும். அயச்சத்து ஓரிடைக்கு சமமாக தங்கம் சேர்த்துருக்க தங்கம் கட்டும். தங்கமிடைக்கு 10க்கு ஒன்று சூதம், லிங்கம், வீரம், மனோசிலை சேர்த்துருக்க களங்காகும். இதேமாதிரி காரீயம்கட்டி களங்கு செய்யவும். வெள்ளீயம்கட்டி களங்கு செய்யவும். செம்பும் கட்டி களங்கு செய்யவும். 794-வது பாட்டு நாகக்கட்டு.

காரீயக் களங்கு.

கூறுகிறேன் நாகம்போல் காரீயங்கூட்டி
கூட்டுகிற யினமெல்லாம் முன்போற்கூட்ட
மாறுகிறேன் களங்காகும் நவலோகத்தில்
மைந்தனே திசைமாற்று வர்ணங்காணும்
தேறுகிறேன் நாகம்போல் வங்கங்கட்டி
திறமாக சரக்கெல்லா முன்போலூட்டி
ஏறுகிறேன் களங்கான பதத்தில் பார்த்து
எடுத்தல்லோ நவலோகத்திட்டிடாயே. (798)

வெள்ளீயக்களங்கு.

இட்டாக்கா லாறுமுதல் பத்துங்காணும்
யிதமாகக் கொடுக்கு முன்னே களங்குகொள்ளும்
பட்டாக்கால் வங்கத்தின் வேதைதானும்
பசுமை மெத்த பசுமை மெத்த பொன் தானப்பா
தொட்டாக்கால் உபரசங்கள் மணிபோலாடும்
சொற்பெரிய பாஷாண முருகிநிற்கும்
நிட்டாக்கால் தாளகத்தில் செத்த வங்கம்
நலமான வெள்ளியுமாம் தங்கமாமே. (799)

செம்புக்களங்கு.

ஆமப்பா நாகம்போல் செம்பைக்கட்டி
அப்படியே சரக்கெல்லாமதிலே யூட்டி
ஓமப்பா களங்காகயெடுத்துக்கொண்டு
உத்தமனே வெள்ளிமுதல் நவலோகத்தில்
தாமப்பா நூற்றொன்று யிட்டாயானால்
தப்பாது திசைமாற்றுதாக்கிப்பாரு
போமப்பா வேதையிதில் சுருக்கு மெத்த
பொன்னுக்குச் செம்பாதிபூட்டிப்பாரே. (800)

5-வித லோகவித்தை.

பாரப்பா அஞ்சு வித லோகவித்தை
பரிவான தாளகத்தின் சத்தாலாச்சு
நேரப்பா யிரும்புச்சத்தால் புடசெயமுமாச்சு
நிரை நிரையாய்களங்காச்சு வேதையாச்சு
தூரப்பா தாளகத்தை தொட்டு ஆட
சுத்தரசவாதியல்லால் மற்றோர்காகா
ஓமப்பா வெள்ளிவித்தை ஒன்று சொல்வேன்
உத்தமனே தாளகத்தின் சத்தில்தானே. (801)

மேற்படி 5வித லோகவித்தை தாளகச் சத்தாலாச்சுது என்றும் இரும்புச் சத்தால் 5வித லோகமும் புடஜெயமாச்சு என்பதாலும் 5ம் ஓடாமல் கட்டிவிடுகிறது எனத்தெரிகிறது. நாம் மேல் எழுதிய உரை சரியான உரை என இனி அறிவீர்கள்.

தாளகச்சத்தால் ரசிதவித்தை.

தானென்ற வங்கமது நாலுக்குள்ளே
தாளகமாம் சத்தொன்று தாக்கு தாக்கு
கோனென்ற வங்கமது உடைந்து தூளாம்
கடிதான வங்கத்தை வெள்ளி நாலில்
பானென்று யிட்டாக்கால் வெள்ளி தூளாம்
பாச்சப்பா வெள்ளியைத்தான் சூதம் நாலில்
கோனென்ற சூதமது குளிகையாகும்
குளிகையைத்தான் குருவாகச் செய்யக்கேளே. (802)

சூதகுரு

கேளப்பா புனுகோடு வீரஞ்சீனம்
கெடியான சவுக்காரம் பூரங்கூட்டி
நீளப்பா மணிமேலே பூசிநன்றாய்
நேராக அண்டத்தோல் கீழ்மேலிட்டு
வாளப்பா புடம் போட குருவுமாகு
மகத்தான குரு வைத்தான் வங்கம் நூற்றில்
தூளப்பா குருவிடவும் வங்கமது
வெள்ளியாகும் பதினாறுமாற்றுமாமே. (803)

மாற்றான வெள்ளியைப்போல் நாகமாகும்
மைந்தனே ஈயமுமாம் செம்புமாகும்
போற்றான குடவனொடு வெங்கலமும் வெள்ளி
பொல்லாத யிரும்புமுதல் வெள்ளியாகும்

காற்றான தாளகத்தின் வாடைபட்டால்
களைத்தல்லோ சூதமுதல் எல்லாஞ்சாகும்
நீற்றான நீற்றினமு முருக்கினமுமாகும்
நிலையான தாளகத்தின் வேதைதானே. (804)

வேதைக்கு ரோமத்தைலம்.

வேதைக்கு ரோமமென்ற தைலங்கேளு
விளங்கியதோர் கேசரந்தான் பலமோ பத்து
மாதைக்கு மயிலிறகு பலமோபத்து
மைந்தனே எள்ளுப்போல் நறுக்கிக்கொண்டு
கோதைக்கு முலைப்பாலிற் தோய்த்து நன்றாய்
கூடவே போடுகிற மருந்தைக்கேளு
பேதைக்கு சாரமொரு பலந்தானஞ்சு
பேறானலவணமது பலந்தானஞ்சே. (805)
(மூன்று என்று 2-ஏட்டில்)

அஞ்சான கெந்தகமோ பலமுமொன்று
அப்பனே வீரமொரு பலமுமொன்று
வஞ்சான சிலையதுவும் பலமுமொன்று
மகத்தான வழலையது பலமுமொன்று
தஞ்சான கல்வத்தில் பொடித்து நன்றாய்
சாரவே யெருக்கம்பால் விட்டேயாட்டி
மஞ்சான மயிருக்கு பிசைந்து நன்றாய்
மகத்தான ரவியினுள்ளே யுலரப்போடே. (806)

அயச்செம்பு செய்ய அயம் உருக்கும்விதம்.

உலர்ந்தபின்பு பூப்புடத்தில் தைலம்வாங்கி
யுத்தமனே தைலத்தில் வேதை கேளு
மலர்ந்தபின்பு கெந்தகமுஞ் சிலையுஞ் சூதம்
வாகான லிங்கமொடு நாலுங் கேளு
யலர்ந்தபின்பு வகையொன்று பலமதொன்று
யப்பனே தைலத்திலாட்டி நன்றாய்
கலர்ந்தபின்பு காரமொரு பலமும் போட்டு
கைமுறையாய் மூன்றுபங்கு பண்ணிவையே. (807)

பண்ணியதோர் பங்கொன்றில் அயச்சல்லி தானும்
பாங்காகப் பலமாறு பிசறி நன்றாய்
எண்ணியதோர் குகையிலிட்டுருக்கி நன்றாய்
யுத்தமனே மறுபங்கு மெடுத்துச் சேர்த்து

கண்ணியதோர் தாக்குலையிலூதியாட்டி
கசடகற்றிப் பின்னுமொரு பங்குங் கூட்டி
யண்ணியதோர் மூன்றுருக்குத் தீர்ந்த பின்பு
அப்பனே அயமணியை நொறுக்கிடாயே. (808)

அயச்செம்பு உயர்ந்த முறை.

நொறுக்கியதோர் அயத்திடைக்கு துருசு துத்தம்
நுகரவே பொடிசெய்து தைலங்கூட்டி
மறுக்கியதோர் குகையிலிட்டூது நன்றாய்,
மகத்தான அயந்தானே செம்புமாகும்
முறுக்கியதோர் செம்பதுவும் சுறுக்குமெத்த
மூலிகையிற் செம்பானால் மூன்று மாற்று
தறுக்கியதோர் செம்புக்குள் வேதை கேளு
சாற்றுகிறேன் லகுவாக சாற்றுறேனே. (809)

அயச்செம்பு தங்கக்குகையில் நாகரசகெந்தி வீரசெந்தூரம்.

சாற்றுகிறேன் அயச்செம்பு பலந்தானொன்று
தன்னிடைக்குப் பாதியல்லோ தங்கமிட்டு
தோற்றுகிறேன் குகைபோல யுருக்கி வார்த்து
குகைக்குள்ளே செந்தூரஞ் செய்யக்கேளு
ஆற்றுகிறேன் சூதமிட்டு நாகமிட்டு
அப்பனே கெந்தியிட்டு வீரமிட்டு
மாற்றுகிறேன் சிலையிட்டு வாலுகையின் மேலே
வைத்தெரித்துக் கிண்டையிலே சிவந்துபோமே. (810)

மேற்படி செந்தூரம் நவலோகத்தில் நூற்றுக்கொன்று தங்கமாகும்.

சிவந்ததொரு செந்தூரம் நவலோகத்தில்
சேரப்பா நூற்றுக்கொன்று தங்கமாகும்
கலந்ததொரு அயக்கிண்ணிக்குள்ளேயப்பா
கலந்திருந்த முறைபோலே செந்தூரங்கோடி
தவந்ததொரு பிள்ளை சென்று நடந்தாற்போலே
சாதகமாய்ச் செம்பின் குணத்தைக் கேளு
பவந்ததொரு அயமொன்று தங்கமொன்று
பரிவாக யுருக்கியொரு தகடுபோடே. (811)

அயத்தங்க தகட்டு வேதை.

போட்டதொரு தகட்டின்மேல் பூசக்கேளு
புகழாக கெந்தகமுஞ் சூதமிரண்டும்
நாட்டதொரு வெருக்கன் பால் விட்டேயாட்டி
நலமான தகட்டின்மேல் பூசிநன்றாய்

நீட்டதொரு புடமூன்றில் நொருங்கும்பாரு
நேரான வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்றீய
வாட்டதொரு பத்தரையே மாற்றுகாணும்
அயச்செம்பின் வேதைக்கு யடுத்தவாறே. (812)

அயச்செம்பு தங்கம் நாக ரச கெந்தி செந்தூரம்.

அடுத்ததொரு அயச்செம்பைச் செந்தூரிக்க
அதிசியமாய் சொல்லுகிறே னறிந்துகேளு
அடுத்ததொரு அயச்செம்பொன்று தங்கமொன்று
ஆட்டியதை யுருக்கியொரு மணியாய் வாங்கி
கடுத்ததொரு பொடியாக்கி வைத்துக்கொண்டு
காணப்பா நாகமொன்று சூதமொன்று
எடுத்ததொரு யிதுரண்டுங் கூட்டியாட்டி
யிதமான அயத்தங்கம் சேர்த்திடாயே. (813)

சேர்த்ததற்கு யிடைக்கிடைதான் கெந்தி போடு
திறமாக நாலிலொன்று சிலையைப்போடு
கோர்த்ததற்கு எட்டிலொன்று வீரம் போடு
குறிப்பாக கலந்து *அயக்குப்பிக்கேற்று
போர்த்ததுக்குச் சீலைசெய்து வாலுகையில் வைத்துப்
புகழாகத் தீயெரித்துப் பதத்தைப் பார்த்து
கார்த்ததுக்கு குப்பியிலே சலாக்கைப் போடு
கரகரப்புக் கண்டாக்கால் தீயையாற்றே. (814)

*அயக்குப்பிக்கேற்று என்றிருப்பது தப்பு. அயச்செம்பு தங்கக்குகை என்பது நமது அபிப்பிராயம்.

செந்தூரம் 1000-க்கு ஒன்று பாயும்.

ஆற்றியல்லோ யீசானம் பூசைபண்ணி
அப்பனே செந்தூரமெடுத்துப்பாரு
மாற்றியல்லோ செந்தூரம் சிவப்புமாகும்
வாகான செந்தூரம் நவலோகத்தில்
போற்றியல்லோ வாயிரத்துக்கொன்றே யீய
புகழான பதினைந்து மாற்று மாகும்
நேற்றியல்லோ செந்தூரம் தினம் குன்றிதானும்
நேராகப் பாலோடே யுண்டிடாயே. (815)

காயசித்தி.

உண்டாக்கால் பட்சத்தில் காயசித்தி
வுத்தமனே மண்டலத்தில் கெவுனசித்தி
கண்டாக்கா லுபரசங்கள் பொன்னுமாகும்
கரையில்லை அயச்செம்போ தொந்தமேற

கொண்டாக்கால் சிலைபோலே தேகமாகுங்
குத்தினால் மலைதூளாய்க் குமுறிப்போகும்
விண்டாக்கா லிதைவிட்டால் காயசித்தியில்லை
வெகுசுறுக்கு அயத்தங்க கற்பந்தானே. (816)

கெந்தகத்திரிதி.

தானென்ற கெந்தகமோ பலமோ பத்து
சார்வாகக் கல்வமதி லிட்டு நன்றாய்
தேனென்ற திராவகத்தை விட்டேயாட்ட
திறமான லோகத்தைக் கரைத்துப்போடும்
வானென்ற பனியில் வைத்து யிருசாமமாட்டு
மைந்தனே வைந்துநாளிப்படியே யாட்டி
கோனென்ற திராவகத்தை தினந்தான் விட்டு
குமுறவரைத்துப் பனியிலே வைத்திடாயே. (817)

வைத்ததொரு கெந்தகத்தைப் பீங்கானிலப்பி
வாகான ரவியில் வைத்துக் காந்திகாட்டு
மொய்த்ததொரு திரிதியெல்லா மோடும் பாரு
முசியாமல் திரிதியெல்லாம் வடித்துக்கொண்டு
கைத்ததொரு ரவிகாந்தி காட்டக் காட்ட
கரைந்துவருந் திரிதியெல்லாம் கடக்க வாங்கி
நைத்ததொரு பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
நாதாந்த வேதையிதில் கோடி காணே. (818)

காணப்பா திரிதியிலே வேதைகேளு
கடுந்தங்கம் பலமரைதான் கண்டுகொள்ளு
பூணப்பா பூநாக மயூரச்செம்பு
புகழான வகையொன்று பலமோகால்தான்
தூணப்பா ரசிதமது பலமோகாலும்
உருக்கியல்லோ வொன்றேகால் பலத்தை நீதான்
நாணப்பா வாலைரசமிருபலத்திற் போட்டு
வப்பனே நொருக்கி யொன்றாயரைத்திடாயே. (819)

அரைத்ததிலே தாளகமும் பலமதொன்று
அப்பனே சிலையதுவும் பலமதொன்று
நிரைத்ததிலே கெந்தகத்தின் திரிதிவார்த்து
நேராக அறுசாம மரைத்து நன்றாய்
திரைத்ததிலே யிதையெடுத்துக் குப்பிக்கேற்றி
திறமான வாலுகையின் மேலேவைத்து
முரைத்ததிலே முத்தீயு மூன்று சாமம்
மூட்டியல்லோ யீசானம் பூசை பண்ணே. (820)

வாலைரசக்களங்கால் காயசித்தி.

பண்ணயிலே பளபளத்துக் களங்குமாகும்
பாரப்பா வாலைரசங் களங்கினாட்டு
நண்ணயிலே நவலோக மாயிரத்துக் கொன்றீய
யுத்தமனே நாற்பத்து யெட்டு மாற்று
கண்ணயிலே யுபரசத்தில் ஐநூற்றுக்கொன்றீய
காணப்பாமாற்றென்ன இருபத்தைந்து
தண்ணயிலே யிக்களங்கு பணவிடைதான்
தூக்கி தன்பசுவின் பாலோடு காய்ச்சிக்கொள்ளே. (821)

கொள்ளையிலே மூலத்தில் கருத்தை யூன்றி
குறிப்பாக சிவயோக வெளியை பார்த்து
தெள்ளையிலே மேல்மூலம் புருவத்தூன்றி
சீராக வந்தபின்பு யதிலே நின்று
அள்ளையிலே யெடுக்கின்ற கனியைப்போல
அப்பனே மூலத்தில் வாசியூட்டி
தள்ளையிலே மாய்கையற்று கற்பங்கொண்டால்
சாதகமாய்த் தினமொன்றில் சித்தியாமே. (822)

சித்திக்காம் முத்திக்காம் புத்திக்காகும்
க்ஷணத்திலே சட்டையொன்று கழன்று போகும்
எத்திக்காம் திசைதோருங் கவனந்தூக்கும்
என்மக்காள் அருணனைப்போல் திரேகமாகும்
முத்திக்காம் பராபரத்தை யிந்தாவென்று
மோகமென்ற பாசமெல்லா மகன்றுபோகும்
பத்திக்கா மிதுகொண்டா லவனேவாதி
பாழ்மனது கொள்கைக்கு கொள்ளொட்டாதே. (823)

அறுவகை செந்தூரம்.

ஓடாத நாகமொன்று சூதமொன்று
வுத்தமனே தங்கமொன்று வீரமொன்று
கட்டாத சிலையொன்று தாளகந்தானொன்று
கல்வத்திலிட்டுமல்லோ திரிதிவார்த்து
மட்டாக வரைத்துநன்றா யாறுசாமம்
வாகான குப்பியிலே யேற்றிமூடி
நாடாக செந்தூரம் பதத்தில் வாங்கி
நவலோக மன்னூற்றுக்கொன்றிடாயே. (824)

ஒன்றிட்ட நவலோகந் தங்கமாகு
உத்தமனே யுபரசமுந் தங்கமாகும்
நன்றிட்ட குன்றிகொள்ள காயசித்தியாகும்
நமனேது மூலமென்ற காலன் போக்கு
மன்றிட்ட செந்தூரம் தொந்தமேறு
மந்திக்கயந்திக்க கவறோ கோடி
பன்றிட்ட திரிதியினால் சூதஞ் சாகும்
பரிசினத்தில் வேதையுமாம் பாருபாரே. (825)

கெந்தகத்தைலம்.

பாரப்பா கெந்தகத்தின் தைலஞ் சொல்வேன்
பாங்காகப் பதினாறு பலந்தான்கெந்தி
நேரப்பா கட்டியதோர் சாரந்தானும்
நேராகப் பலமொன்று (2-என்று 2-ஏடு) கூடப்போட்டு
வாரப்பா துருசு குரு பலந்தானொன்று
வாகான வீரமது பலந்தானொன்று
சாரப்பா கட்டியதோரிணங் கன்றானும்
சாதகமா யரைப்பலமு மிதிலே போடே. (826)

போட்ட தெல்லா முலைப்பாலை விட்டேயாட்டி
புகழான தென்னங்காய்க்குள்ளே யிட்டு
நாட்ட தெல்லாம் வாயதற்குள் மயிரை வைத்து
நலமான சீலைசெய்து குப்பித்துப்போட்டு
மூட்ட தெல்லா மெருவடுக்கித் தீயைப்போட்டு
முகமான தேங்காயில் கிண்ணி வைத்து
பூட்ட தெல்லாம் புடத்தோடு தைலம் வீழும்
புகழான கெந்தகத்தின் தைலந்தானே. (827)

லிங்கக்கட்டு.

தானென்ற தைலத்தை லிங்கத்திற்கு
சாதகமாயிடைக்கிடைதான் சுறுக்குப்போட
வானென்ற புகையடங்கிக் கட்டிப்போகு
மாட்டப்பா நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மானென்ற தங்கமுமாம் லோகமெல்லாம்
அப்பனே அறுபத்துநாலுங் கேளு
வேனென்ற யிடைக் கிடைக்குச் சுறுக்குப்போட
விளங்கியெல்லாங் கட்டுண்டு வேதையாமே. (828)

வேதையென்றா லொவ்வொன்றில் தொந்தமேற்ற
வெகுதொந்தமாகுமப்பா வுரைத்துப்பாரு
மாதையென்றா மொவ்வொன்றிற் குருவுமாகு
மருவியதோர் களங்காகுஞ் சுண்ணமாகும்
பாதையொன்றோ கவரொன்றோ துறைதானொன்றோ
பரிசனமுந் தெரிசனமுந் தூமமொன்றோ
போதையொன்றால் குளிகைமுதல் காயசித்தியாகும்
பொற்றகடு தைலத்தில் கூட்டியாட்டே. (829)

முன் பாட்டின் முடிவு ஆதி நூலில் சொல்லப்படவில்லை. 842 வது பாட்டுப்படி செந்தூரித்து வேதையாடலாம்.

சுத்திசெய்த கெந்தித் தைலம்.

ஆடவே தைலமொன்று யின்னங்கேளு
அப்பனே குமரியிடசோற்றினுள்ளே
நீடவே அமுரிவிட்டுக் கெந்தகத்தைப் போட்டு
நேராகப் பதினாறு பலந்தான் கெந்தி
யூடவே டோலைப்போல் கட்டிவிட்டு
யுத்தமனே தினமூன்று யெரித்து நன்றாய்
நாடவே கெந்தகத்தை நாலாநாள் வாங்கி
நலமான கல்வத்தில் நாட்டிடாயே. (830)

நாட்டுவாய் பலமொன்று அழிஞ்சியுட பருப்பு
நலமாகக் கட்டியதோர் சாரம் ரெண்டு
மூட்டியதோர் வீரமொன்று காரமொன்று
மூதண்டக் கல்லுப்புச் சுண்ணமொன்று
ஆட்டிடா யெருக்கம்பால் விட்டு நன்றாய்
அப்பனே தினமொன்று அரைத்தபின்பு
நீட்டிடா யெருக்கினுட பழுப்புச்சாறு
நேராகத்தின மொன்று அரைத்திடாயே. (831)

அரைத்தபின்பு. செம்பரத்தம் பூவைக்கேளு
அப்பனே நூறிட்டுக்கூடவாட்டு
நிரைத்தபின்பு புரசம்பூ நூறுபோட்டு
நேராகப் பாதிரிப்பூ நூறுபோட்டு
தரைத்தபின்பு குமரிப்பூ நூறுபோட்டு
தனித்த யிந்திரகோபமது நூறுபோட்டு
விரைத்தபின்பு யிதுவெல்லா மரைத்து நன்றாய்
விளங்கியதோர் காசுபோல் வில்லைகட்டே. (832)

கட்டியதோர் வில்லை யெல்லாங் கலையத்திட்டு
    கலங்காத பூப்பிடத்திற் தைலம் வாங்கி
ஒட்டியதோர் தைலத்தில் வேதை கேளு
    உத்தமனே காயசித்தாம் சூதங்கட்டு
மட்டியதோர் சூதமது பலந்தானைந்து
    வளமான தாளகமும் பலந்தான் மூன்று
நெட்டியதோர் சிலையதுவும் பலந்தான் ரெண்டு
    நேரான வீரமது பலந்தானொன்றே. (833)

தானென்ற காரமது பலந்தா னொன்று
    சாதகமாய் துரிசிகுரு பலந்தா னொன்று
கானென்ற கெந்தகத்தின் தைலம் வார்த்து
    கலந்தரைத்து யெண்சாமம் குப்பியிலே போட்டு
வானென்ற வாலுகையிலேற்றியப்பா
    வாகான முத்தீயுமெண் சாமமிட்டு
பானென்றரவி போல செந்தூரமாகும்
    பட்சத்தில் வாமமாய்ப் பூசைபண்ணே. (834)

தங்கச்செம்பு செய்யும் விதம்

பண்ணியதோர் செந்தூரம் தங்கம் பத்தில்
    பாச்சிடவே செம்பாகும் தங்கச்செம்பு
பண்ணியதோர் செம்பெடுத்து பவத்துக் கொன்றாய்
    பாச்சப்பா யேழுதொந்தம் பறியோ செம்பாம்
பண்ணியதோ ரேழுதொந்தச் செம்பை வாங்கி
    பாச்சப்பா வெள்ளியிலே அன்பதுக்கொன்று
பண்ணியதோர் வெள்ளியது மாற்றுக் கேளு
    பதினாறு மாற்றான தங்கமாமே. (835)

அயச்செம்பு மகா அருமையான முறை.

ஆமப்பா கெந்தகத்தின் தைலத்தோடு
    அப்பனே நாகபச்சை காரங்கூட்டி
ஓமப்பா அரைப்பொடியில் பிசறியூத
    யுத்தமனே அயந்தானுஞ் செம்புமாகும்
சேமப்பா வயச்செம்பை வெள்ளி நூறிற்
    சேர்த்துடனே பதினைந்து மாற்றுமாகும்
வாமப்பா லுண்டாக்காலித் தனையுஞ் சித்தி
    வாமத்தை தூசித்தால் வர்தம் போச்சே. (836)

வாத வரலாறு.

வாதமென்ற பொருள்தானு மாருடைய வித்தை
மகத்தான யீசனல்லோ மாயிக்கீந்தார்
வேதமென்ற அந்தத்தின் பிள்ளைக்கீந்தாள்
விளங்கிநின்ற பிள்ளைகள்தான் சாஸ்திரமோ செய்தார்
நாதமென்ற சாஸ்திரத்தின் மறைப்போ கோடி
நலமான சாஸ்திரங் களான்றுமில்லை
வாதமென்ற கட்டொன்றில் வேதை யொன்றில்
கால்மாடு தலைமாடாய்ப் பாடினாரே. (837)

மறைத்த வாதக்கரு நிகண்டில் தெரியும்.

பாடினதோர் சாஸ்திரத்தி லொப்புத் தப்பாய்
பார்க்கலாங் கொங்கணர்தன் பாட்டை தானும்
நாடின்தோ ரறுபத்துநாலு மரபுள்ளே
நாதாக்கள் சாஸ்திரத்திற் கருவே காணேன்
வாடினதோர் மனம்படைத்து யேங்கிடாமல்
மறைத்ததொரு கருவுக்கு நிகண்டு சொன்னேன்
மூடினதோர் மூட்டெல்லாம் வெளியாய்ப் போகும்
மோகமற்ற பெண்சீலை அவுத்தவாறே. (838)

மறைப்பறிய.

அவிழ்த்தாக்கால் சீலையைத்தான் அங்கங்கள் தோன்றி
லருவிருப்பா மாய்கையெல்லா மகன்று போகு
மவிழ்த்தாக்கா லழகெல்லாம் விகாரமாகு
மப்பனே வாந்திகொண்ட அன்னம்போலாம்
மவிழ்த்தாக்கால் வாதத்தின் கருத்தெரிந்துபோகும்
அங்கமெல்லாம் கைக்குள்ளாய்க் குருடனுக்குந் தோன்றும்
மவிழ்த்தாக்கால் வெளியாகுமென்று சித்தர்
அடவாக மூடினார் திறந்திட்டேனே. (839)

திறந்திட்ட யெந்நூலில் நிகண்டுதானுந்
திக்கெட்டுங் கொடுத்தாலுங் கொடுக்காரையா
அறைந்திட்ட கோடிதனமீய்ந்து மீயார்
அங்கங்கே குகைதோறு மடக்கிப் போட்டார்
மறைந்திட்ட சாஸ்திரத்தில் தர்க்கம் வந்தால்
மைந்தனே நம்முடைய நூலைப் பார்ப்பார்
இறந்திட்ட நூல்களுக்கு யென்நிகண்டைப் பார்த்து
யேற்றியல்லோ சாஸ்திரத்தைக் கட்டுவாரே. (840)

கெந்தித்தைல மகிமை.

கட்டியதோர் கெந்தகமாந் தைலம் தானுங்
காணப்பா சரக்குகளில் சுறுக்குப்போட
ஒட்டியதோர் சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
மூதினால் சுண்ணாம்பாம் களங்குமாகும்
நெட்டியதோர் செந்தூரக் குருவுமாகும்
நேராத ஒவ்வொன்றில் கவரோகோடி
மட்டியதோர் வேதையல்ல தூமவேதை
வாய்திறக்கப் போகாது தோகையாட்டே. (841)

சூதச் செந்தூரம்.

ஆட்டான தைலத்தை சூதத்தூட்டி
அப்பனே தங்க மிட்டு அரைத்து நன்றாய்
மூட்டான குப்பியிட்டு வாலுகையிலேற்றி
மூவிரண்டு சாமமது யெரித்தாயானால்
நீட்டான செந்தூர மருணன் போலாம்
நீட்டப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
நாட்டப்பா தங்கமுமாம் தினந்தான் குன்றி
நலமான மண்டலந்தான் உண்ணு உண்ணே. (842)

உண்டாக்கால் காயசித்தி யருணன்போலாம்
உத்தமனே காயசித்தி கடிகமெத்த
கண்டாக்கால் சித்தரெல்லாம் மெச்சுவார்கள்
கைவிட்ட வாசியுள்ளே கலந்துநிற்கும்
நின்றாக்கால் சொர்ணமென்ற சிலையோவென்பார்
நேரான ரோமமது நீலம்போலாம்
பண்டாக்கால் திரேகமது பரிசவேதை
பாற்கவே குளிகையிட்டால் வேண்டுமாமே. (843)

வேதைக்குச் செய்த மருந்துகள் பாயா விடில் கெட்டதென்று எரியவேண்டாம் கருவை கவனி.

ஆமப்பா செந்தூரங் களங்குதானு
மாதியென்ற மெழுகோடு குருவுந்தானும்
தாமப்பா சுண்ணம் சத்தும் செம்பும்
தாக்குகிற வேதையிலே தவறிற்றானால்
வாமப்பா கெட்டதென்று யெறியவேண்டாம்
வாதிமகன் வேதையிட கருவைச்சொல்வேன்
சேமப்பா தங்கமது யுருகும்போது
தீர்க்கயிடு கெட்டதொரு களங்கைத் தானே. (844)

கெட்டுப்போன சுண்ணம் களங்கை பறிகூட்டி செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

தானென்ற களங்கையல்லோ தங்கமிடை தாக்கு
சாதகமாய் மணிபோலே வாங்கிக்கொண்டு
மோனென்ற மணிக்குக் கால் கெவுரிவீரம்
குலாவியதோர் கிலையோடுமுக்காலுங் கூட்டி
வானென்ற சூதமது அரைவாசி கூட்டி
மணியோடே பொடியாக்கி முலைப்பால் விட்டு
கானென்ற கல்வத்தி லரைத்து நன்றாய்
கனமான அயக்குப்பிக் கடைத்திடாயே. (845)

கெட்டுப்போன செந்தூரங்களை முன்போல் மருந்துகளை சேர்த்துச் செய்ய வேதை தவறாதெனல்.

அடைத்திட்ட குப்பியின் மேல் சீலைசெய்து
அப்பனே சில்லிட்டு ஆட்டெருவில் வைத்து
நடைத்திட்ட யெருவிட்டுப் புடத்தைப் போட
நலமான செந்தூரமாகும் பாரு
படைத்திட்ட நவலோகத் தூட்டிப் பாரு
பசும்பொன்னாம் பதினாறு மாற்றுமாகும்
முடைத்திட்ட களங்குமுதற் செந்தூரமெல்லாம்
மூட்டினால் முன்போலே யதிகம்போமே. (846)

போமப்பா முன்னுக்கு அஞ்சதிகம் வேதை
புகழான வர்ணமந்தப் படியே காணும்
ஓமப்பா வெகுசுறுக்கு ஓட வென்றா லுத்தமனே
முலைப்பால்போல் திராவகத்தை விட்டு
தாமப்பா அரைத்து முன்போல் புடத்தைப்போட
சாதகமாய்க் கடுங்களங்கம் நற்களங்குமாகி
மாமப்பா வெகு தூரமெட்டியோடு
மாச்சரிய மிருபத்திரண்டு மாற்றே. (847)

களங்கு கெடுவதற்குள்ள காரணங்கள்

மாற்றான களங்கெல்லாங் கெடுவதேதோ
மைந்தனே அரைப்பதிக மானத்தாலும்
காற்றான வூத்தாலும் புடத்தினாலும்
கைவிட்ட யெரிப்பாலும் வாட்டினாலும்
மூத்தான செயநீரிற் கருத்தப்பினாலும்
வுத்தமனே சவ்வீர வைப்பினாலும்
முத்தான சவுக்காரச் சுண்ணமில்லா மோசத்தாலும்
துறைகளெல்லாங் கெட்டுப்போமே. (848)

கெட்டதென்று வாதிகள்தான் கைத்தப்பாய்க்கெட்டு
கெடியான சாஸ்திரத்தின் மேலேவைவார்
மட்டியென்றுங் காணார் ஊத்துங்காணார்
வாதமென்ற சாஸ்திரத்தைக் காதிற்கேளார்
ஒட்டிதென்ற துறைகாணார் சுண்ணாம்பெல்லாம்
வூதிகிற நேர்ப்பறியா ருலுத்த மாண்பர்
பட்டுதென்ற வாதத்தைப் பார்த்துச்சுட்ட
பாதகர்க்கு யிந்தமுறை பாடினேனே. (849)

மகாசெயநீர்.

முறையாகச் செயநீரோ யொன்று கேளு
மூவுலகு மணியாக மெழுகுமாக
நிறையான கெருடபட்சி கற்பூரச் சத்து
நேரான கல்நாரும் மயூரவண்டம்
மறையாகச் சங்கோடு வெடியுப்புச் சீன
மப்பனே கல்லுப்புத் துருசுதானும்
கறையான கற்பூரம் கெந்தி வெள்ளை
கடியதொரு மால்தேவி வீரந்தானே. (850)

இந்தப் பாட்டில் கெந்தகத்தை பாஷாண வர்க்கத்தில் சேர்த்தும் துருசை உப்பு வகையில் சேர்த்தும் சொல்லியிருக்கிறார். முன்சொல்லிய 25-வகை உப்பில் துருசை உப்பு வகையில் சேர்க்காமல் உபரசத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்.

தானென்ற கெவுரியொடு பாஷாணவர்க்க மைந்தும்
சாதகமா யுபரசத்திலைந்து தானும்
வானென்ற லவணமொடு காரமைந்தும்
மைந்தனே பதினைந்தும் சுண்ணமாயூதிக்
கானென்ற வகையொன்று பலந்தான் தூக்கிக்
கலரப்பா யிரண்டு பலம் வழலைச் சுண்ணம்
பானென்ற பதினேழு பலத்தில் ரெட்டி
பரிவாகச் சாரமிட்டு ஆட்டு ஆட்டே. (851)

ஆட்டயிலே மெழுகாகிக் கசிவுகாணு
மரைக்கரைக்கச் செயநீராம் பனியில்வைக்க
நீட்டயிலே செயநீரை யிருத்துக்கொண்டு
நேராக வீரமிட்டு தணலில்வைத்து
ஊட்டையிலே பறித்தகட்டை பரிந்துவாங்கும்
யுத்தமனே மகத்தான செயநீரப்பா
பூட்டையிலே சரக்கெல்லாந் துவைத்து வாட்டப்
பொன்போலே சிவந்து நின்று வுருகும் பாரே. (852)

மகா செயநீரில் சரக்குகள் வாட்ட வாதிக்கு இது லெகுவான முறை.

பாரப்பா சிலசரக்கு தோய்த்துவாட்ட
பரிவாக வுருகியது மெழுகுமாகும்
நேரப்பா சிலசரக்கை தோய்த்து வாட்ட
நேராகச் செந்தூரமாகும் பாரு
சீரப்பா யுபரசத்தை தோய்த்து வாட்ட
திரண்டல்லோ முத்துப்போல் சத்தாய் நிற்கும்
மூரப்பா வாதிக்கு யிது லகுவுமெத்த
வூதையிலே சுண்ணாம்பை லகுவாயூதே. (853)

ஊத்துமுறை லக்ஷணம்.

ஊதையிலே லகுவாக ஊதிச் சுண்ணஞ் செய்தால்
உவுத்தமனே செயநீர்க்கு சுறுக்கு மெத்த
ஊதையிலே கடுஞ்சுண்ணமாச்சு தானால்
ஊட்டினால் சவ்வீரம் ரத்தமாகும்
ஊதையிலே சுண்ணாம்பு மலராவிட்டால்
ஓடாது வேதையது சுறுக்குமில்லை
ஊதையிலே ஊத்துமுறைத் தப்பித்தானால்
ஒன்றுக்கு மாகாமற் சிட்டமாமே. (854)

வாதி ஏன் மூலிகை தேடி அலைகிறாய் மகாசெயநீர் செய் சுருக்கமுறை.

ஆமப்பா செயநீரிற் கட்டியதுவெல்லா
மளவற்ற களங்காகும் செந்தூரமாகும்
சேமப்பா செயநீராம் மெழுகுமாகும்
சிறப்பான குருவாகும் சுண்ணமாகும்
வேமப்பா அண்டரண்டம் செயநீர் பட்டால்
வேதையென்ன பாதையென்ன கரைகொள்ளாது
ஓமப்பா யிதைவிட்டு உலுத்தவாதி
ஓடியல்லோ வேர் தழையைப் பிடுங்கு வாரே. (855)

மூலிகையால் ரசத்தை அரைத்து புடமிட்ட வாதி முகம்சுண்டி தவித்தல்.

பிடுங்கியல்லோ சாற்றைவிட்டு ரசத்தையாட்டி
பேறானவேரை யொரு குகையாப்பண்ணி
நடுங்கியல்லோ சீலைசெய்து புடத்தை வைப்பார்
காதனல்லோ குகையை விட்டோடிப் போவார்

முடங்கி யல்லோ முகஞ்சுண்டி வாதம் பொய்யென்று
மூச்சறியாருலகத்து வாதிபாரு
அடங்கியல்லோ லவணமொடு காரசாரமறியார்
அப்பனே யுபரசத்தைத் தேடார் காணே. (856)

மகா செயநீரில் ரசமணி வெகு சுருக்கமான முறை.

காணப்பா கரண்டியிலே சூதம்வார்த்துக்
கலந்துயிந்தச் செயநீரை சுறுக்குப்போடே
யூணப்பா மெழுகாகி மணியுமாகு
முத்தமனே சூதமென்ற ரசரசன்தான்
யூணப்பா காரமிட்டாலுருகியாடும்
புகழான சூதமிது குளிகைக்காகும்
வீணப்பா வாதத்திற் சூதம்விட்டால்
வேறேது வாதத்திற்சூதந்தானே. (857)

நாக ரச கெந்தி தங்க செந்தூரம்.

தானென்ற சூதமொன்று தங்கமொன்று
சார்ந்து நின்று யுருகையிலே நாகம்ரெண்டு
வேனென்ற அதிலிட்டு யுருக்கி வாங்கி
விளங்கியிந்த மணியிடைக்கு நாலுகெந்தி
யூனென்ற தாளகமும் சிலையுமப்பா
யுத்தமனே யெட்டிலொன்று மணிக்கிக்கூட்டி
வானென்ற கல்வத்தில் பொடித்துநன்றாய்
கலந்தெடுத்து அயக்குப்பிக்குள்ளே போடே. (858)

போட்டதொரு குப்பிதனை வாலுகையிலேற்றிப்
புகழாக யெரித்தல்லோ பதத்தைப்பார்த்து
நீட்டதொரு சலாக்கையிலே தைலம் வற்றி
நேராகக் கரகரத்த பதத்தைப் பார்த்து
யாட்டதொரு தீயமத்தி யீசானத்தி
லானந்த மாயிக்கிப் பூசைபண்ணி
மூட்டதொரு நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மூட்டவே பன்னிரண்டு மாற்றுமாமே. (859)

வாசி சித்தி.

மாற்றான செந்தூரங் குன்றியுண்ண
மண்டலத்தில் காயசித்தியாகும் பாரு
காற்றான வாசியது சக்கரத்தில் நிற்கும்
காணாத கேசரியைக் காணப்பண்ணும்

மூப்பான நரையெல்லா மாறிப்போகும்
உத்தமனே திரையடங்கி சட்டை கக்கும்
கூத்தான வுலகத்தை வெறுத்துப்போகும்
கூடாத பூரணத்தில் கூடலாமே. (860)

தீ அதிகம் எரித்தால் செந்தூரங்கள் உருகிப்போமெனல்.

கூடலாம் சாஸ்திரத்திற் செந்தூரங்க ளெரிப்பு
கூறுவார் சாமமது யாறேழென்பார்
யூடலாந் தினம் தினந்தான் நாலு மூன்றென்பார்
யுத்தமனே வாரமென்பார் பட்சமென்பார்
ஆடலாம் தீ மட்டாய் எரிந்தாலாகு
மப்பனே தீயதுவும் யேறிற்றானால்
நாடலாஞ் செந்தூர முருகிப் போகும்
நலமான தீயெரிவு குறைந்தால் கேளே. (861)

எரிப்பு புடம் செய்பாக மறிய.

குறைந்தாக்கால் தைலமது சுத்திக்கொண்டு
குழம்புபோல் மெழுகாக நின்றுபோகும்
முறைந்தாக்கால் சாஸ்திரத்தைப் பொய் யெண்ணாதே
யுத்தமனே கைப்பிசகினாலே போச்சு
யறைந்தாக்கால் சாஸ்திரத்தில் செந்தூரங்க
ளப்பனே கெடுகாமற் கருவைச் சொல்வேன்
நிறைந்தாக்கால் குப்பியிலே தைலம் வற்றி
நின்றதொரு பதம் பார்த்து சிலாக்கைப் போடே. (862)

சிலாக்கிட்டுத் திருப்பையிலே மெழுகுபோல் நின்றால்
சாதகமாய் கமலம்போல் தீயையாற்றி
சிலாக்கிட்டுத் திருப்பையிலே கடிசு கண்டால்
தயவாக தீபம்போல் வன்னிபோடு
சிலாக்கிட்டுத் திருப்பையிலே கரகரப்புக் கண்டால்
தப்பாது செந்தூர பதமுமாச்சு
சிலாக்கையிட்டு திருப்பையிலே சிலாக்குநுனி
சிவந்தால் தலைவித்து யீசானம் பூசைபண்ணே. (863)

ஈசான பூசை மகிமை.

பூசித்தாலிகத்திலே காயசித்தி
புகழான வாதமுதற் குளிகைசித்தி
பூசித்தால் மனத்தோடு கற்பசித்தி
போக்கறியா மனுஷருக்கு விவேகசித்தி

பூசித்தால் யோகமொடு ஞானசித்தி
புருவமையத் தீயோடு அம்பரமும் சித்தி
பூசித்தால் கவனசித்தி யவனே வாதி
பொற்சடையோன் பதத்துள்ளே யடைவன்றானே. (864)

18-சித்தர் சாஸ்திரங்களிலுமில்லாத 1-வது சிலசரி மெழுகு.

தானென்ற சிலசரியை சொல்லக்கேளு
சாதகமாய் வெகுசுளிவு பார்ப்போர்க்கையா
வானென்ற பூமியொரு வட்டியாச்சு
வைத்த தொருகிண்ணியல்லோ மேருவாச்சு
கானென்ற மெழுகதுவும் வாய்வுமாச்சுக்
கலந்துவிட்ட சலமல்லோ கடலுமாச்சு
யூனென்ற சரக்கான சிவசத்தி ரண்டில்
ஒடுங்காத வேதையென்ற செந்தூரமாச்சே. (865)

ஆச்சப்பா சிலசரி மெழுகைக் கேளு
அந்தரமாந் தாமரையுஞ் சணப்புங் கூட்டி
ஓச்சப்பா கடுக்காயும் வெள்ளைக் கல்லு
முத்தமனே யரக்கோடு வெல்லந்தானும்
தாச்சப்பா வெண்கருவுங் கல்லுச் சுண்ணம்
சாதகமாய்ச் சேங்கொட்டை குங்கிலியத்தோடு
வாச்சப்பா மெழுகோடு தேனும் கூட
வாகான செங்கருவும் சமனாய்க் கூட்டே. (866)

2-வது சலசரி மெழுகு.

கூட்டப்பா செம்பினுட அரப்பொடியுந் தானே
குலாவியதோர் உருக்கினுட பொடியுங் கூட
நீட்டப்பா வங்கமொடுகாரீயப்பொடியும்
நிறையான வெண்கலத்தின் பொடியுங்கூட
யாட்டப்பா கள்ளிப்பால் ஆலம்பாலும்
அரசோடு அத்தியுந்தான் பேயத்திப்பாலும்
மூட்டப்பா சதிரகள்ளிப் பால் இலுப்பைப்பாலும்
மூதண்டயிச்சிப்பால் யெருக்கம்பாலே. (867)

பாலோடு துகையெல்லாம் துகையைக்கேளு
பாங்கான யிருபத்தேழதாச்சு
சேலோடு யிதுவெல்லாஞ் சமனாய்கூட்டி
சிறக்கவே பாலையெல்லாம் சமமாய்க் காச்சி

காலோடு பாலிலே மருந்தெல்லா மிட்டு
கவையான குறடுகொண்டு கிண்டி நன்றாய்
மாலோடு பட்டரையின் மேலேவைத்து
மகத்தான சம்மட்டிகொண்டு தாக்கே. (868)

3-வது சலசரி மெழுகு.

தாக்கப்பா நன்றாகக் கரையுமட்டும்
சாதகமாய் மயனம்போலாகமட்டும்
நோக்கப்பா யிதுவல்லோ சலசரிக்கி மெழுகு
நுழையாது சலந்தானுங் கடூரமெழுகிதப்பா
ஆக்கப்பா யின்னமொரு மயனஞ் சொல்வேன்
அப்பனே கருமணலும் அரப்பொடியும் பீங்கான்
வாக்கப்பா அப்பிரேகங் கிட்டத்தோடு
வாகான விளாம்பிசினுங் கூடப்போடே. (869)

போடப்பா மாம்பாலும் தாமரையின் சாம்பல்
புகழான வெண்கருவுங் கூடக்கேளு
நீடப்பா பலமொன்று வகையதொன்று
நேராகப் பொடிசெய்து யிதனைக்கேளு
யாடப்பா ஆலம்பால் அரப்படியிற் போட்டு
அத்தோடே அஞ்சுதுளி எண்ணைவார்த்து
நாடப்பா அஞ்சுதுளி யேரண்டம் விட்டு
நலமாக வெதுப்பியதைக் கிண்டிடாயே. (870)

கிண்டியல்லோ பட்டரையின் மேலே வைத்து
கெடியான சம்மட்டிகொண்டு தாக்கு தாக்கு
அண்டியல்லோ அடிக்கடிக்க மெழுகு மாகு
மாறாமல் கரையமட்டு மடித்து நன்றாய்
தண்டியல்லோ மெழுகெடுத்து பதத்தில் வாங்கு
சாதகமாய்ச் சலசரியின் மெழுகீதப்பா
ஒண்டியல்லோ கவசித்தால் சலம்புகாது
யுத்தமனே தீக்கசையாதூணிப்பாரே. (871)

அத்திப்பாலில் அப்பிரகமிட்டு ரவியில் வைக்க கரைந்து மெழுகாகும்.

4-வது சலசரி மெழுகு.

பாரப்பா யின்னமொரு மெழுகு சொல்வேன்
பாங்கான அத்திப்பால் படியதொன்று
நேரப்பா அப்பிரேகம் பலந்தான் பத்து
நேராகப் பொடிசெய்து யதிலே போட்டு

சேரப்பா ரவியில்வைக்க மெழுகாய்ப்போகும்
சேர்ந்ததிலே வெண்கருவும் சங்கோடொக்க
தாரப்பா வகையொன்று பலந்தானைந்து
சமுத்திரத்தின் மீன்னெட்டி மொருச்சாண் நீளம். (872)

வாங்கியல்லோ மீனெட்டி தண்ணீரில் காச்சி
வாகாக மெழுகோடு மருந்தெல்லாம் போட்டு
தாக்கியல்லோ பட்டரையின் மேலே வைத்து
சாதகமாய் மெழுகாக கரையுமட்டு மடித்து
பாங்கியதோர் மெழுகுபோலாகு மட்டும்
பரிவாக அடித்து நன்றாய் வைத்துக்கொண்டு
ஓங்கியதோர் சிலசரிக்கு மெழுகு மைந்தா
வூட்டுகிற வரிசையெல்லாம் சொல்லுவேனே. (873)

சலசரி வட்டியும் மூடும் கிண்ணியும்செய்து வட்டியில் மருந்தை வைத்து கிண்ணிமூடி மேற்படி 4-வித சலசரிமெழுகில் ஒன்றை சந்துவாய்க்குப் பூசி ஜலம்விட்டெரிக்க தீய்க்கு மெழுகு இளகி ஜலம் உள்ளே போகவிடாததால் இதற்கு சலசரி மெழுகென்று பெயர்.

சலசரி வட்டி செய்யும் விதம்.

சொல்லுவேன் சலசரிக்கு வட்டிகேளு
சுகமாக நடுமையம் வரையோ பண்ணி
அல்லுவேன் வெண்கலமாம் கிண்ணி மூடி
அடுத்தசந்தில் மெழுகடைத்து கோட்டைபோல
மல்லுவே வடிவுதண்ணீரை தாலத்தில் வார்த்து
மருவியதோர் முக்கவரின் மேலேவைத்து
நல்லுவேன் தாலத்தினடியிற்கேளு
நலமான நூலிழை போட்டுவிளக்குவையே. (874)

சலசரி வட்டியில் செய்யும் தங்க ரச கெந்தி செந்தூரம்.

வைக்கவே தாலத்திற் மருந்து கேளு
மருவியதோர் *நாரும்பூ காசு நாலு
நைக்கவே சூதமது காசுநாலு
நலமான லிங்கமது காசுரண்டு
தைக்கவே காரீயங் காசுரெண்டு
சாதகமாய் சிலைதானும் காசுஒன்று
மைக்கவே தங்கமது காசுஒன்று
மருவியிதை யிடைதூக்கி கல்வத்தூட்டே. (875)

*நாரும்பூ - கெந்தகம்.

ஊட்டியல்லோ அயவணையின் சாற்றாலாட்டி
யுத்தமனே பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
நாட்டியல்லோ தாம்பூலச் சாற்றாலாட்டி
நலமான முச்சாறு மெட்டுச்சாம
மாட்டியல்லோ வில்லை தட்டி தெல்லுப்போல
யடவாக யுலர்த்தியல்லோ தாலத்தில் வைத்து,
மூட்டியல்லோ கிண்ணியதின் மேலே மூடி
மூதண்ட மெழுகாலே சூழக்கட்டே. (876)

கட்டியல்லோ நூறிழையிற் திரியைப் போட்டு
காணப்பா யிலுப்பை நெய்யை நிறையவார்த்து
ஒட்டியல்லோ தீபமிட்டு கீழேவைத்து
....
வட்டியல்லோ கட்டாக்கால் நீரிறைத்துப்போட்டு
வார்த்தல்லோ மறுநீரைப் பதனமாக
நெட்டியல்லோ விளக்கவிந்து போகாமல்தான்
நேர்ப்பாக யிலுப்பை யெண்ணை வார்த்திடாயே. (877)

வார்த்தல்லோ தினமூன்று எரித்தாயானால்
வாகான வில்லையுள்ளே செந்தூரமாகும்
கோர்த்தல்லோ காரீய யிரும்பினுள்ளே
கொடுத்திடுவாய் எண்பதுக்கு ஒன்று நீதான்
மாற்றல்லோ பத்துக்குக் குறையாதப்பா
வாகான சிலசரியின்செந் தூரந்தான்
பார்த்தல்லோ சிலசரியை வைக்கும்போது
பாங்கான கணபதியும் சிவனுங்காணே. (878)

காணப்பா சிவனோடு சத்திதானும்
கைமுறையாய் பூசைபண்ணி யீசானத்திற்
பூணப்பா வஸ்துவுட கடத்தை வைத்து
புகழான வடமாலை சுத்திவைத்து
ஊணப்பா வயிரவனைத் தியானம் பண்ணி
யுத்தமனே சுசியாகப் பானம் பண்ணி
தோணப்பா லெட்சயத்தில் மனதை மாட்டி
சுகமாக சமாதியிலே யிருந்திடாயே. (879)

வாதசித்தி 17 எனல்.

இருந்தர்க்கால் நிற்வாணி யேவல்கேட்டு
யேறாமல் சலமுள்ளே செந்தூரமாகும்
இருந்தாக்கால் மாய்கையற்று மனமோ சித்தி
யேத்திநின்ற சிலசரியும் சித்தியாகும்

இருந்தாக்கால் வாதசித்தி பதினேழுமாகும்
எடுத்த துறையத்தனையுமேறியாடும்
இருந்தாக்கால் யோகமென்ற குண்டலியே சித்தி
யேழுசட்டைக் கக்கியுடல் சித்தியாமே. (880)

சலசரியில் செய்யும் நாக அயநாக தங்க செந்தூரம்.

சித்திக்குஞ் சலசரிக்கு மருந்து கேளு
திறமான நாகமது யிருபதப்பா
மத்திக்கும் அயநாக மிரண்டிடைதான் கூட்டி
வாகான லிங்கமது மூன்றேமுக்கால்
பத்திக்கும் தங்கமது ரெண்டு போட்டு
பாங்கான கெந்தகமும் மூன்றேமுக்கால்
அத்திக்கும் தாளகமும் மூன்றேமுக்கால்
அப்பனே சிலையதுவும் மூன்றேமுக்கால். (881)

மூன்றாக முக்காலாய் தூக்குகிற யிடைதான்கேளு
மோசங்கள் வராமல் பணத்தூக்கமப்பா
நானாகக் கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
நலமான செம்முள்ளிச் சாற்றோடொக்க
பூணாகக் கூந்தனுட குதம்பைச்சாறும்
புகழாக மூன்றுநாள் விட்டு ஆட்டி
தேனாகத் தெல்லுப்போல் வில்லைகட்டி
சிறப்பான சிலசரியிலேத்தி வையே. (882)

வைத்தல்லோ கிண்ணியைத்தான் மேலேமூடி
வாகான மெழுகாலே சூழக்கட்டி
நைத்தல்லோ தாலத்தில் நீரைவார்த்து
நலமான விளக்கிட்டு தினந்தான் ரெண்டு
கைத்தல்லோ சலமெல்லா மீட்டு மீட்டு
கைமுறையாய் மருசலந்தா னதிலே வாரு
பைத்தல்லோ வில்லையுள்ளே செந்தூரித்து
பாங்கான அருணனைப்போலிருக்கும் பாரே. (883)

வறுமையை நீக்கும் மருந்து.

பாரப்பா செந்தூரம் பஞ்சலோகம்
பாச்சிட்டால் நூற்றொன்று தங்கமாகும்
நேரப்பா அருணனைப்போல் சொர்ணமழை பேயும்
நீங்காத வறுமையெல்லாம் நீங்கிப்போகும்

சாரப்பா குன்றியுண்ண மண்டலத்தினுள்ளே
தங்கம்போல் திரேகமது சித்தியாகு
ஆரப்பா செய்தாலும் சலசரியின் வித்தை
ஆண்டவனை பூசைபண்ண பலிக்குங் காணே. (884)

தங்க ரச செந்தூரம்.

காணப்பா தங்கமது மூன்றுபங்கு
கழுகினதோர் சூதமதுநாலுபங்கு
ஆணப்பா சிலையதுவு மஞ்சுபங்கு
வுத்தமனே லிங்கமது ஒன்றே பங்கு
தோணப்பா பதின்மூன்று பணவிடையை தூக்கி
சுகமாகக் கல்வத்திட்டுக்கொண்டு
பூணப்பா கொடிவேலிவேரின் பட்டை
புகழான பழச்சாற்றில் நொறுக்கிட்டிடாயே. (885)

நறுக்கியிட்டு பிழிந்துகொண்டு மருந்தையாட்டி
நலமாக தெல்லுப்போல் வில்லைதட்டி
தறுக்கியல்லோ தாலத்தில் வைத்து மூடி
சந்துக்கு மெழுகணைத்து நீரும்வார்த்து
அறுக்கியல்லோ சுண்டுவிரல் பருமன்
தீபமதிற்கொளுத்தி யிலுப்பை நெய்யை விட்டு நீயும்
மறுக்கியல்லோ மூன்றுநாள் தீபம் மாட்டி
மாற்றியல்லோ சலம் விட்டு ஆற்றிவாரே. (886)

ஆற்றியல்லோ சலம்வாரு தினந்தான் மூன்று
மப்பனே செந்தூரமருணன் போலா
மாற்றியல்லோ செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று
மாட்டினால் வெள்ளியிலே தங்கமாகும்
போற்றியல்லோ யிப்படியே நவலோகத்தூட்டப்
பொன்னுக்குப் பொன்னாகும் பாருபாரு
நேத்தியல்லோ சலசரிதான் ஏழைக்காகும்
நிற்முடா பசுவென்றால் பலித்திடாதே. (887)

யோகாப்பியாசம் செய்யாததாலும் மருந்துகளில் பூநீர்க்குருவை சேர்க்காததாலும் வாதம் சித்திக்கவில்லை எனல்.

பலியாமல் போவதேன் யோகமில்லாப்
பாவம் பாங்கான பானத்தைக்கொள்ளாப் பாவம்
பலியாமல் போவதேன் யோகமில்லாப் பாவம்
பரிவான சாஸ்திரங்கள் கிடையாப்பாவம்

பலியாமல் போவதேன் பூநீற்றின் குருவைப்
    பாச்சாத கருவாலே பதங்கமேறும்
பலியாமல் போனதென்ன சமாதுக்குள்ளே
    பயிரவனை தோத்தரியா பாவந்தானே. (888)

தேவி பூசைசெய்தால் வைரவன் வந்து வாதமெல்லாம் தெரியச்சொல்லும் தப்பாது.

தோத்தரித்து ஆயியைத்தான் பூசைபண்ணி
    சுகமான ஆசனத்திலிருந்து கொண்டு
தோத்தரித்து சிவம்பண்ணி தியானத்தோடு
    சொற்பெரிய பானத்தி லகிரியோடு
தோத்தரித்து வயிரவனை வாவென்றாக்கால்
    சொல்லுவார் வாதமெல்லாம் தெரியத்தானும்
தோத்தரித் தாலுலகத்தி நன்மைதின்மை
    சொல்லுவார் சொன்னபடி தப்பாவாறே. (889)

தங்க நாக ரச கெந்தி செந்தூரம்.

வாறான செந்தூரமொன்று கேளு மைந்தனே
    ரசம் ரெண்டு நாகம் ரெண்டு
கூறான பறிரெண்டு கெந்திநாலுக்
    கொள்கியே கல்வத்திலிட்டு நன்றாய்
தேறான புளியாரைச் சாற்றை வார்த்து
    தெளிவான வெண்சாம மரைத்த பின்பு
மாறான தைவேளைச் சாற்றாலாட்டி
    மைந்தனே தெல்லுப்போல் வில்லை தட்டே. (890)

தட்டியதோர் வில்லைதனை யுலரவைத்துக்
    காணப்பா தாலத்தில் வைத்து மூடி
ஒட்டியதோர் மெழுகிட்டுச் சந்துதோறு
    முத்தமனே சலமிட்டு விளக்கு வைத்து
யட்டியதோர் கிண்ணியின்மேல் நெல்லுவைத்து
    யப்பனே நெல்ப்பொரிந்தால் செந்தூரமாச்சு
முட்டியதோர் செந்தூரம் நவலோகத்துள்ளே
    மூட்டப்பா பத்தொன்று தங்கமாமே. (891)

அயநாகச் செந்தூரம்.

ஆமப்பா செந்தூரமின்னங் கேளு
    அயநாகமொன்று நின்றுருகும்போது
ஓமப்பா நாகமது ஒவ்வொன்றதாக
    யுத்தமனே பத்திட்டால் கட்டிப்போகும்

தாமப்பா யிப்படியே நீட்ட நீட்ட
தப்பாமல் நூறிடைதான் நாகங்கட்டும்
வேமப்பா அண்டரண்டம் நாகவித்தை
வேதையினிச் சொல்லுகிறேன் விரைந்துகேளே. (892)

கேளப்பா நாகமது விராகன் மூன்று
கெடியான சூதமது விராகன் மூன்று
நாளப்பா கெந்தகந்தான் விராகன் நாலு
நலமான தங்கமோ விராகனொன்று
தாளப்பா யிதுவெல்லாம் தாம்பூலச் சாற்றில்
சாரவே அரைத்து நன்றாய் வில்லை கட்டி
நீளப்பா தாலத்தில் வைத்து மூடி
நேராக மெழுகனைத்து நீரைவாரே. (893)

வார்த்தல்லோ விளக்கிட்டு தினந்தான் மூன்று
வாகாகயெரிந்த பின்பு செந்தூரமாகும்
கோர்த்தல்லோ செந்தூர மாச்சுதானால்
கொடும்பாவம் வறுமையெல்லாம் குடிவிட்டோடும்
சேர்த்தல்லோ நவலோகமாயிரத்துக்கொன்று
திறமாக யிட்டாக்கால் மாற்று பத்தாம்
மார்த்தல்லோ ஏறிநின்ற தங்கம்போல
மைந்தனே யுண்டாக்கால் சித்தியாமே. (894)

மேற்படி 4-வித சிலசரிக்கும் அரிசிகுரு.

சித்தியாய் வைக்குகிற சிலசரிக்கெல்லாம்
செப்புகிறேன் குருவொன்று நன்றாய்க் கேளு
அத்தியாம் கிளிஞ்சி சதையோடுவாங்கி
அப்பனே நடுக்கிளிஞ்சி தமரோ போட்டு
முத்தியாம் ஊஷரத்தின் பூவோடொக்க
மூதண்டச் சவ்வீரம் கூட்டியாட்டி
மத்தியாங் கிளிஞ்சியுள்ளே போட்டுவைக்க
மைந்தனே தினமொன்றில் கரைந்துபோமே. (895)

போமப்பா கிளிஞ்சியுட சதைகளெல்லாங்
கரைந்து போகமட்டும் ஊஷரமும் வீரம் தூவு
ஆமப்பா கரைந்தெல்லாம் சலமாய்நிற்கும்
அந்தநீர் படியொன்று அளந்துகொண்டு
ஓமப்பா தென்னங்காய் குடுக்கையிலேயிட்டு
யுத்தமனே போடுகிற மருந்து கேளு
தாமப்பா கல்லுப்பு வெடியுப்பினோடு
சாதகமாய் வெண்காரஞ் சீனங்கூட்டே. (896)

கூட்டப்பா வீரமொடு சவுக்காரச் சுண்ணம்
குறியான துரிசி யென்ற சுண்ணத்தோடு
நீட்டப்பா பூரமொடு சாரந்தானும்
நேராக வகையொன்று பலமோ கால்தான்
நீட்டப்பா உரமதுவும் விராகனொன்று
யுத்தமனே பத்தையுந்தான் பொடியாய்ப் பண்ணி
கூட்டப்பா கிளிஞ்சியென்ற தண்ணீர்க்குள்ளே
காலையொடு மாலைரெண்டுங் கையால்தேயே. (897)

தோய்த்துவர மாதமொன்று யிரண்டுநேரம்
திறமாக வற்றியது குளம்புபோலாம்
வார்த்துவர பீங்கானில் வழித்துக்கொட்டி
வாரப்பா நாதவிந்து ரெண்டு சேறை
தாய்த்துவர ரவியில்வைத்து மெழுகு பதத்துள்ளே
சாதகமா யரிசியைப் போலுருட்டிப் போட்டு
காய்த்துவர யுலர்ந்த பின்பு சிமிளில் வைப்பாய்
காரணமா யண்டவஸ்துக் குருவுமாச்சே. (898)

ஆச்சப்பா யிக்குருவி னாட்டைச் சொல்வேன்
அப்பனே சலசரியாலெடுத்த துறைக்கெல்லாம்
ஓச்சப்பா அரிசியொன்று போட்டுப்பாரு
யுத்தமனே துறையொன்றும் பொய்யாகாது
மாச்சப்பா அரிசிவிட்டு சிலசரியை வைத்தால்
வாகான கிண்ணியிலே பதங்கமேறும்
பாச்சப்பா குருவையிட்டு சலசரியை வைக்க
பாங்கான வயனாக கூட்டிவையே. (899)

அயநாகம் நாகத்தைக் கட்டும். கட்டியநாகம் சூதத்தைக் கட்டும்.

கூட்டயிலே வயனாகம் நாகத்தைக்கொல்லும்
குலாவியதோர் நாகமது சூதத்தைக்கொல்லும்
நீட்டயிலே யித்துமூன்றும் கெந்தகத்தைக் கொல்லும்
நேரான தங்கமிட்டு வில்லைகட்டி
மூட்டயிலே சிலசரியில் வைத்தாயானால்
மூதண்ட வேதையொடு காயசித்தியாகும்
காட்டயிலே யுபரசங்கள் பொன்னுமாகும்
கடுஞ்சுறுக்கு அயனாக போக்குத்தானே. (900)

அரிசிகுரு கூட்டி சிலசரிவை.

போக்கான முன்குருவாம் அரிசிபட்டால்
பொர்த்தகடு குருவாகும் சூதங்கட்டும்
வாக்கான சரக்கெல்லாம் புகையோ கட்டி
வகைவகையாய் கோடி துறை வேதையாகும்

நோக்கான தூமமுதல் தீபவேதை
நுகரவே பரிசமொடு சந்தானவேதை
தாக்கான அண்டத்தின் மயனவேதை
தப்பாது யிக்குருவைத் தாக்கிப்பாரே. (901)

தாக்குகிற வரிசை சொல்வேன் நன்றாய்க்கேளு
சாதகமாய் நாகமொன்று சூதமொன்று
நோக்குகிறகெந்தியொன்று வீரமொன்று
நுகரவே சிலையொன்று பரிதானொன்று
வாக்குகிற லிங்கமொன்று மால்தேவியொன்று
மைந்தனே சாரமொன்று காரமொன்று
தேக்குகிற யுப்பொன்று பூரமொன்று
சிறப்பாக முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டே. (902)

1. கிளிஞ்சி அரிசியில் சரக்குகள் ஓடாமல் கட்டும் விதம்.

ஆட்டுகிற சரக்கெல்லாம் பணம்பணமே தூக்கி
அதற்குள்ளே குருவென்ற அரிசியொன்றிட்டு
ஆட்டுகிற சரக்கெல்லா மரைத்து நன்றாய்
அப்பனே குகையில் வைத்துப் புடத்தைப்போடு
நீட்டுகிற சரக்கெல்லாம் கட்டிக்கொள்ளும்
நேராகச் செந்தூர மருணனாகும்
கூட்டுகிற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கொடுத்தாக்கால் பத்தரையாம் பாரு பாரே. (903)

சகல செயநீர்களுக்கும் கிளிஞ்சி அரிசி போட வேண்டுமெனல்.

ரசம் கட்டிப்பார்த்தும் கட்டாததால் துயரப்படும் வாதி! கிளிஞ்சி அரிசி போட்டு ரசம் அரை மெழுகாகும் புடமிடு கட்டும். உன் துயர் தீர்ந்துவிடும்.

பாரப்பா யிப்படியே பச்சைச்சரக் கெல்லாம்
கட்டில் பலபலவாம் செந்தூரங் களங்கமாகும்
நேரப்பா குருவாகும் சுண்ணமாகும்
நிலையான கட்டாகு மெழுகுமாகும்
வேரப்பா யிந்தரிசி செயநீர்க் கெல்லாம்போடு
விளங்கியிந்த அரிசிவிட்டால் செயநீரோ பொய்யாம்
தூரப்பா சூதத்திற் போட்டு ஆட்ட
துயரான சூதமது மெழுகுமாமே. (904)

சூதவேதை.

மெழுகான சூதமது வேதையாகும்
வெண்காரம் பட்டாக்கா லுருகியாடும்
மெழுகான சூதமது கல்லுமாகும்
மேல்ப் பூசிப்புடம்போட்டால் குருவுமாகும்
மெழுகான சூதமது குளிகையாகும்
விடுவித்தால் சாரணையை கவனமோடும்
மெழுகான சூதமது செந்தூரமாகும்
வேதையோ வெகுதூர மோடும்பாரே. (905)

2. மயில்முட்டை நீரில் அரிசி செய்தால் குருடனுக்கும் வாதம் சொன்னபடி கேட்கும்.

ஓடவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
யுத்தமனே மயூரவண்ட முடைத்துவிட்டு
நாடவே ஊஷரத்தின் குருவோடொக்க
நலமாகச் சாரமொடு வீரம் பூரம்
நீடவே பொடிசெய்து அதிலே போட்டு
நேராக மூன்றுநாள் மத்தித்து வைக்க
ஆடவே முறிந்தெல்லாஞ் சலமாய் நிற்கும்
மச்சலத்திற் படியளந்து வார்த்துக்கொள்ளே. (906)

வார்த்ததிலே முன்போல பத்துமருந்திட்டு
வாகாக மாசமொன்று மத்தித்தப்பா
போர்த்ததிலே நாதவிந்து கூடக்கூட்டி
புகழாக ரவியில்வைத்து அரிசிபண்ணி
சேர்த்ததிலே துரைதோறும் அரிசியிட்டாட்ட
குருடனுக்கும் வாதவித்தை யேவல்கேழ்க்குஞ்
சேர்த்ததிலே பச்சையிட்டால் யெல்லாஞ் சாகும்
சேர்ந்தினத்தில் வேதையொரு கோடியாமே. (907)

ஆமப்பா குருகோடி சுண்ணங்கோடி
ஆடுகிற செந்தூரங் களங்கங்கோடி
ஓமப்பா மெழுகோடு செயநீரோகோடி
யுத்தமனே கட்டுமுதல் குளிகைகோடி
சாமப்பா சத்தோடு யீயங்கோடி
தாக்கினால் தங்கமது குருவுமாகும்
காமப்பால் வித்தையொடு அண்டவித்தை
கலந்திட்ட மகிமையினாலாடுந்தானே. (908)

3. கோழி முட்டை நீரில் அரிசி.

தானென்ற குக்கிடத்தின் கருவைக் கேளு
சாதகமாய் பதினொன்றும் வார்த்துக்கொண்டு
கானென்ற யூஷரத்தின் குருவோ டொக்க
கைமுறையாய்ச் சீனமொடு வீரம்பூரம்
மூனென்ற கல்லுப்பு சாரத்தோடு
யுத்தமனே அமுரியுப்பு கூடப்போட்டு
வானென்ற சுவையாலே கடைந்துவைக்க
மைந்தனே மூன்றாம்நாள் தண்ணீராமே. (909)

தண்ணீரிலே முன்போலே பத்துமருந்திட்டு
சாதகமாய் மாதமொன்று மத்தித்தப்பா
ஒண்ணியிலே நாதவிந்து கூடவார்த்து
யுத்தமனே ரவியில்வைத்து அரிசிபண்ணி
நண்ணியிலே சரக்குகளில் அரிசிகூட்டு
பரிசமுதல் தூமவரை வேதையோடுங்
கண்ணியிலே பட்டமான் மாண்டாப்போல
காட்டுமுன்னே சரக்குகட்கு காலனாமே. (910)

கோழிமுட்டை அரிசியில் தங்கச்சுண்ணம்

காலனாய் சரக்கையெல்லாங் கொன்றுசாடும்
கவர்கோடி செந்தூரங் களங்கு கோடி
காலனாய் தங்கத்தை நீறப்பண்ணும்
கடுஞ் சுறுக்காய் தங்கமதுதொந்தமேறும்
காலனாய் காலனென்றமெழுகு மாகும்
காட்டுமுன்னே யுபரசங்கள் சத்துமாகும்
காலனாய் சூதத்தைக் கொன்று சாடும்
கண்கொள்ளா வேதையிதிலாடுந்தானே. (911)

4 பூநாக அரிசி.

ஆடவே பூநாக அரிசிகேளு
அப்பனே செம்மண்ணிற் பூநாகம் வாங்கி
நீடவே கழுவி நன்றாய்ப் பீங்கானிற் போட்டு
நேராகயூஷரத்தின் குருவும் வீரம்
கூடவே சாரமொடு அன்னபேதி
கொடிதான யிணங்கனொடு சீனந்தானும்
மூடவே பொடிசெய்து ரவியில் வைக்க
யுத்தமனே தினமூன்றில் கரைந்துபோமே. (912)

கரைந்தபின்பு பிழிந்துகொண்டு நிறிதிவாங்கி
காணப்பா படியொன்று அளந்துவிட்டு
நிரைந்தபின்பு முன்போல பத்துவகை மருந்தும்போட்டு
நேராகத் தினங்கிண்டி மாதமொன்று
யுரைந்தபின்புபீங்கானிற் குழம்பெடுத்துவார்த்து
யுத்தமனே நாதவிந்து கூடவார்த்து
திரைந்தபின்பு அரிசிபண்ணி யுலரவைத்து
திறமாகச் சிமிளுக்குள் அடைத்திடாயே. (913)

பூநாக அரிசியில் தங்கச்சுண்ணம் செய்தல்

அடைத்தரிசி பரிசத்தால் தங்கம் நீறு
மப்பனே நாகமது மணிபோலாடும்
கடைந்தரிசி பச்சையிலே கூட்டியாட்ட
களங்கமுதற் செந்தூரங் குருவோ கோடி
நடைந்தரிசி பரிசித்தால் சூதஞ்சாகும்
நலமான சுண்ணமொடு குளிகை கோடி
இடைந்தரிசி தூபமுதல் தீபவேதை
யேற்றங்காண் வெகு சுறுக்கு யேற்றிடாயே. (914)

யேற்றியே நவலோகம் பரிசிக்கக் குருவாம்
எடுத்தாட வொவ்வொன்றில் வேதை கோடி
மாற்றியே செயநீரோ மெழுகோகோடி
ஆடுகிற துறைதோறுங் கவரோ கோடி
மாற்றியே யுபரசத்தில் சத்தும் செம்பும்
வாங்குகிற துறைகோடி வேதைகோடி
போற்றியே பூநாகம் திரிதியாட்டு
புகழாக மூன்று அங்கத்ததிகந்தானே. (915)

5. இந்திரகோப அரிசி.

தானென்ற யிந்திரமாங் கோபத்துள்ளே
சாதகமாய் வீரமொடு பூமிநாதம்
கானென்ற சாரமொடு யிணங்கன்சீனம்
கைமுறையாய் மாங்கிஷத்தின் பேதிகூட்டி
வேனென்ற பொடிசெய்து அதிலே தூவி
விளங்கவே தினமூன்று யிருந்த பின்பு
வானென்ற திரிதியெல்லாம் பிழிந்துகொண்டு
வளமாக படியொன்று வாரு வாரே. (916)

இந்திரகோப அரிசியால் தங்கச்சுண்ணம்.

வார்த்ததிலே முன்போலே பத்துமருந்திட்டு
வாகாக மாதமொன்று கையாற் தேய்த்து
கோர்த்ததிலே நாதவிந்து கூடவார்த்துக்
கொட்டியல்லோ பீங்கானி லுலரவைத்து
பார்த்ததிலே யரிசி செய்து யுலரவைத்து
பாங்கான பாணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
போர்த்ததிலே அரிசியொடு வீரம்போட்டு
புனுகிட்டு தங்கத்திற் பரிசம் பண்ணே. (917)

தங்கச் சுண்ணத்தால் ரசமணி செய்தல்.

பரிசித்துப் புடம்போடத் தங்கம் நீரும்
பாங்கான தங்கத்தினாட்டைக் கேளு
பரிசிக்கச் சூதமது குளிகையாகும்
பாங்கான சூதத்திற் கவறோ கோடி
பரிசிக்கப் பாஷாணங் கட்டிப்போகும்
பலபலவாங் கவர்கோடி பாஷாணத்தில்
பரிசிக்க யுபரசங்கள் சத்தேயாகும்
பரிவாகச் செந்தூரங் களங்கமாமே. (918)

தங்கச் சுண்ணம் பூசி நவலோகங்களை நீற்றும் விதம்.

ஆமப்பா தங்கமது நீறிப்போனால்
அப்பனே நவலோகம் நீறிப்போகும்
ஓமப்பா ஒவ்வொன்றில் கட்டினமோ கோடி
யுருக்கினமும் நீற்றினமும் யுரைக்கப் போகா
வேமப்பா நவலோகம் அண்டரண்டம் நீறும்
விளங்கி யிதிற்சாரமிட்டால் செயநீரோ வேகம்
சாமப்பா சரக்கெல்லாந் தோய்த்து வாட்ட
சரக்கொன்றில் கவர்கோடி சார்வாய்ப் பாரே. (919)

சரக்குகளை மெழுகு செய்யும்விதம்.

சார்வான சரக்கெல்லாம் மெழுகு பண்ண
சாதகத்தைச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
சார்வான முலைப்பாலி லரிசிபோட்டால்
கற்கம் போல் முறிந்திருக்குங் கடையவெண்ணை
ஆர்வான சரக்கெல்லாங்கட்டி மெழுகாக
அப்பனே வெண்ணைச்சத்தை சுறுக்கு போட்டால்
தூர்வான மெழுகாகு மறுபத்தினாலும்
யுத்தமனே மெழுகு செய்யு மாற்கந்தானே. (920)

வெண்ணைச் சத்தில் கட்டிய சரக்குகளை செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

மார்க்கமாய் கட்டியதோர் சரக்கையெல்லாம்
வாகான செந்தூரஞ்செய்யக் கேளு
மாற்கமாய் திரிகுணசல் பரியுஞ் சூதம்
மாட்டினால் சரக்கெல்லாம் செந்தூரிக்கும்
மாற்கமாய் நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மாட்டினால் தங்கமுமாம் பாருபாரு
மார்க்கமாய் உருக்கினத்தில் சவ்வாது கூட்டு
மைந்தனே நீற்றினத்தில் புனுகு கூட்டே. (921)

முப்பு ரகசியம்.

உருக்குமுகத்தில் கொடுத்த மருந்துகள் உட்சென்று வாங்காத காரணம் என்ன? உட்சென்று வாங்கினாலும் கொடுத்த மருந்தில் பழுக்காத காரணம் என்ன? அந்த ரகசியத்தை ராமதேவர் 500-லிருந்து கண்டுபிடித்துச் செய்து நான் எழுதி அச்சிட்டிருக்கும் முப்பு ரகசியம் எனும் நூலில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பார்த்துக்கொள்ளவும்.

சுண்ணம் செய்யத் தெரிந்தும் கொடுத்தால் பழுக்காத காரணம் என்ன?

சுண்ணஞ் செய்த மருந்தை கொடுக்கத் தெரியாததால் பழுக்கவில்லைஎப்படி கொடுப்பது?
சுண்ணத்தோடு வீரம், லிங்கம், வெங்காரம் கொஞ்சம் சேர்த்து உருக்கு முகத்தில் கொடுத்தால் பழுக்கு மெனல்.

பூட்டப்பா களங்குகட்கு காரீயஞ்சேர்
புகழான குளிகைக்குச் சாரணையைத் தீர்
மூட்டப்பா சுண்ணங்கள் வேதையாட
மூதண்டக் குருக்கிடையைச் சொல்லக்கேளு
ஆட்டப்பா சுண்ணத்திற் வீரம் போட்டு
அப்பனே காரமிட்டு லிங்கம் போட்டு
நீட்டப்பா லோகத்தில் வேதையாகும்
நேரான குருக்கிடைதான் அறிந்திடாயே. (922)

ஐவகை அரிசி மகிமை.

அறிந்துகொள்ளு அஞ்சுவகை அரிசியிலே சொன்ன
ஆடுகிற செந்தூர மெழுகு சுண்ணம்
நெறிந்துகொள்ளு களங்கோடு உருக்கினங்களெல்லாம்
நேராக யிப்படியே செய்து ஆடு

பிரிந்துகொள்ளு வாதத்துக்கான பூதமிதுதான்
பேரானரசத்துக்கு வாய்க்கரிசி யிதுதான்
அறிந்துகொள்ளு அண்டவித்தை பிண்டவித்தையிதுதான்
மைந்தனே லகுவுமெத்த மாட்டிப்பாரே. (923)

பாரப்பா யார்செய்வாரிந்த வித்தை
பாங்கான சிவயோகி வாமயோகி
நேரப்பா மும்மூலம் பார்த்தயோகி
நேரான தேவியுட பூசையோகி
சேரப்பா சமாதியுற்றோர் ஞானம் பார்த்தோர்
திறமாக லெட்சயத்தில் சேர்ந்து நின்றோர்
வூரப்பா யிருந்தாலென்ன மலையில் வாழ்ந்தாலென்ன
யுத்தமர்களாடுகிற வாதந்தானே. (924)

ரசமணி சாரணைக்கு உபரசங்கள் மர்மம் எனல்.

தானென்ற யுபரசத்தில் செந்தூரஞ் சொல்வேன்
சாதகமாய்ப் பண்ணுகிற வரிசைகேளு
கானென்ற நூற்றிரெண்டு பத்தையுந்தான் சொல்ல
கண்கொள்ளா விண்கொள்ளா கரையுங் கொள்ளா
கோனென்ற தொவ்வொன்றிற் களங்குகோடி
குருகோடி செந்தூரக் கூறுகோடி
வானென்ற காயசித்தி லோகசித்தி கோடி
மாட்டுகிற சாரணைக்கு இவை மர்மந்தானே. (925)

உபரசங்களின் தொந்தம்

மர்மமென்ன உபரசச் சத்தை லோகத்தூட்டி
மாட்டுகிற செந்தூரம் மட்டோயில்லை
மர்மமென்ன பாஷாணம் யுபரசச் சத்தில்சேர்த்து
வைக்கிறதோர் குருப்போக்கு மட்டோயில்லை
மர்மமென்ன யுபரசத்தை யுபரசத்திலேத்தி
வளமாக யூதினால் சுண்ணங்கோடி
மர்மமென்ன யுபரசச் சத்தில் ரத்தினங்களிட்டு
வாங்குகிற வாதவித்தை கோடிதானே. (926)

35, 104, 152-வது பக்கங்களை பார்க்கவும்.

ஓரிடை பூநாகச் சத்தால் பத்திடை நாகம் கட்டுமெனல்.

கோடியென்று சொன்னாக்கால் காணமாட்டார்
குறிப்பாகத் துறை துறையாய் சொல்லக்கேளு
ஊடியென்ற பூநாகத்துக்குள்ளே
யுத்தமனே நாகத்தை கொடுக்கக் கட்டும்

நீடியென்ற பூநாகச்சத்து ஒன்றில்
  பத்திடைதான் நாகங்கட்டும்
ஓடுகிறபுகையைந்தும் யுள்ளே நிற்கும்
  யுத்தமனே நாகத்தின் சீறல்போமே. (927)

சீறலற்றால் நாகமது கட்டிப்போகும்
  சிறப்பாக பூநாகச் சத்தினாலே
சீறலற்றால் நாகத்தில் சூதம்தங்கம் சேர்த்துமே
  கெந்தகத்தை பின் செந்தூரம் செய்
ஊறலற்றால் வேதையது நூற்றுக்கோடு
  மப்பனே மாற்றென்ன பத்துப் பத்து
கூறலற்றால் பூநாகச் சத்துக்குள்ளே
  குறிப்பாக கருநாக மிரண்டு கூட்டே. (928)

பூநாக சத்தால் காரீயம் கட்டி களங்காகும்.
இதில் வெள்ளி பழுக்கும்.

கூட்டியதை யடித்தாக்கால் நொருங்கிப்போகும்
  குறிப்பாகச் சூதமிட்டுத் தங்கமிட்டு
காட்டியிதில் திரிகுணசல் கூடயிட்டு
  நலமாக முலைப்பாலி லரைத்து நன்றாய்
மூட்டியதைக் குகையிலிட்டுப் புடத்தைப்போட
  மூதண்டக் களங்காகும் வேதைகேளு
ஆட்டியதோர் ரவிமதியில் யெண்பதுக்கொன்றீய
  அப்பனே யெட்டரையாம் மாத்துத் தானே. (929)

காரீயச் செந்தூரம்.

தானென்ற காரீயங் கட்டினத்துக் குள்ளே
  சாதகமாய்ப் பரியோடு சூதங்கூட்டி
கானென்ற திரிகுணசல் இரட்டிப்பிட்டுக்
  கட்டியதோர் கல்லுப்புக் கூடப்போட்டு
வானென்ற குப்பியிலே ஏற்றினாக்கால்
  மைந்தனே கருனாகம் செந்துரிக்கும்
வேனென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
  வேதையிடப் பத்தாகும் மாத்துப்பாரே. (930)

பூநாகச் சத்தில் வெள்வங்கம் கட்டும்

பாரப்பா பூநாகச் சத்துக்குள்ளே
  பாச்சிடுவாய் இரண்டிடைதான் வங்கமப்பா
நேரப்பா வெள்வங்கம் கட்டிப்போகும்
  கட்டியதோர் வங்கத்தை வெள்ளி ரெண்டில்

சேரப்பா வெள்ளியது தகர்ந்து போகும்
சிறந்த வெள்ளிக்கிடைக்கிடைதான் சூதஞ்சேர்த்து
தாளப்பா தாளகத்தைச் சரியாய்ச்சேர்த்து
சாதகமாய்ப் புடம்போடக் களங்கமாமே. (931)

ரசிதக்களங்கு ரசிதக்குரு.

களங்கெடுத்துத் திரிவங்க மிரும்பு செம்பிற்
காட்டப்பா நூற்றொன்றில் வெள்ளியாகும்
களங்கெடுத்து வெள்ளியிலே இரண்டுக் கொன்றிட்டு
கண்டதொரு வெள்ளியிடை சூதம்போட்டு
களங்கறவே முலைப்பாலி லரைத்து நன்றாய்
கலந்தெடுத்து அயக்குகையில் சீலைசெய்து
களங்கறவே புடம்போடக் குருவுமாகும்
காட்டப்பா ஐநூற்றுக்கொன்று தானே. (932)

வெள்ளி செய்ய வெகு லகுவான முறை.

ஐநூற்றுக் கொன்றிட்டால் திரிவங்கவெள்ளி
அப்பனே இருபத்தஞ்சு மாற்று
ஐநூற்றுக் கொன்றிட்டால் குடவன் மேலே
அதிசயமாய்ப் பதினைந்து மாற்றும்ாகும்
ஐநூற்றுக் கொன்றிட்டால் செம்புமீதில்
அதிகமென்ற பத்தாகும் வெள்ளிமாற்று
ஐநூற்றுக் கொன்றிடவே இரும்புதானும்
அறிந்துகொள்ளு சீனவெள்ளியாகுந்தானே. (933)

பூநாகச் சத்தில் வயிரம் கட்டி நீறி குருவாகும்.

ஆகுமென்ற பூநாகச் சத்துக்குள்ளே
அப்பனே வைரமிட்டால் சுளித்துவாங்கும்
பாகுமென்ற வைரத்தில் சூதங்கூட்டி
பாங்காக முலைப்பாலில் அரைத்து நன்றாய்
தாகுமென்ற புடம்போட வைரம் நீறிச்
சாதகமாய்க் குருவாகும் யிதனைக் கேளு
ஏகுமென்ற சூதத்திற் றொந்தமேற்ற
யிதமாகப் பத்துக்கு ஒவ்வொன்றேற்றே. (934)

வைரகுருவால் சூதம் கட்டி பரிசவேதையாதல்.

ஏற்றப்பா நூறுதொந்தம் சூதந்தன்னை
இச்சூத முண்டாக்கால் காயசித்தி
தாக்கப்பா நவலோகம் சூதம்பட்டால்
கடுஞ்சுறுக்குப் பரிசினத்தில் வேதையாகும்

மூத்தப்பா தூபமுதல் தீபவேதை
யுத்தமனே யிழுத்த துறையெல்லா மாடும்
சாற்றப்பா சூதத்தால் வாதமாச்சு
சார்வான புடசெயந்தான் தங்கத்தாலாச்சே. (935)

(கவனத்தில் வைக்கவும்)

தங்கச் செம்பு.

தங்கத்தில் இச்சூதந் தாக்கினாக்கால்
சாதகமாய்க் குருவாகும் செம்புமாகும்
வங்கத்துக்கு இக்குருவைத் தாக்கினாக்கால்
வாய்திறக்கப்போகாது வங்கத்தாட்டு
அங்கத்துக்கு இக்குருவைக் கொண்டாயானால்
அப்பனே ஏழுசட்டைக் கக்கிப்போகும்
பங்கத்துக்கிது வாதிசூத வித்தை
பாற்கிறதோர் வாதியென்றால் இதுவைப் பாரே. (936)

அப்பிரக சத்தில் வேதை

பாரப்பா வப்பிரேகச் சத்தினோடு
பாங்காகத் தங்கமிட்டு யுருக்கும்போது
நேரப்பா லிங்கமிட்டால் வேதையாகும்
நிறையாக வீரமிட்டால் வேதையாகும்
சேரப்பா கெவுரியிட்டால் வேதையாகும்
திறமான சூதமிட்டால் வேதையாகும்
சாரப்பா களங்காகுஞ் செந்தூரமாகும்
காட்டுகிற முறையெல்லாம் குருவுமாமே. (937)

அண்டத்தோல் சத்தில் சூதம் கட்டுதல்.

குருவான அண்டத்திற் சத்துவாங்கிக்
கூட்டினால் தங்கத்திற் சூதஞ்சாகும்
மருவான சூதமது குருவுமாகும்
சேர்ந்தினத்திற் செந்தூரக் களங்குமாகும்
தருவான அண்டத்தில் கவுரிசத்தூட்டிச்
சாதகமாய்ச் சூதமிட்டு செந்தூரித்தால்
இருவாக நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
அப்பனே பரிசனமாம் வேதையாமே. (938)

சங்கு சத்தில் செம்பு களிம்பு போகும்.

வேதையென்ன சங்கதின் சத்தினுள்ளே
விளங்கியதோர் செம்பிட்டால் களிம்பு போகும்
வேதையென்ன யிந்திடைக்கு வெள்ளி சேர்த்து
அப்பனே யிந்திடைக்கு (வெள்ளியிடை என்று 2-ஏட்டில்) தங்கம் கூட்டி
பாதையென்ன வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
பாச்சினால் பசும்பொன்னாம் பாரு பாரு
வேதையென்ன சங்கதின் சத்தினாண்மை
குருடனுக்கும் பொன்னாகும் கூட்டிப்பாரே. (939)
(359-வது பாடலைப் பார்க்கவும்)

கூட்டவே சொல்லுகிறேன் சங்குச்சத்தில்
குறையாமலந்திடைக்கு தங்கம்போட்டு
மூட்டவே அந்திடைக்கு நாகம்போட்டு
முகம்விட்டு ஆடையிலே லிங்கம்போட்டு
நீட்டவே யெடுத்தாக்கால் களங்குமாகும்
நேராக நூற்றொன்று நவலோகத்தோடும்
நீட்டவே திசமாற்று சங்குச்சத்து
ஆடவே வெகுதூர மோடும்தானே. (940)

ஓடவே கெருடபட்சி சத்துக்குள்ளே
யுத்தமனே தங்கமிட்டு உருகும்போது
நாடவே நாகமிட வாங்கிவாங்கி
நலமாக ஒன்றுக்கு பத்துகட்டும்
நீடவே யிந்திடைக்குச் சூதமிட்டு
நேரான திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
ஆடவே வாலுகையிற் செந்தூரித்தால்
ஐநூற்றுக் கொன்றிடவும் வேதையாமே. (941)

பச்சைநிற கெருடக்கல் சத்தால் நீங்காத விஷங்கள் நீங்கிப்போகும் தாதுவிர்த்தியாகும்.

பாரப்பா நவலோகம் பொன்னுமாகும்
பரிவாக யுபரசங்கள் பொன்னுமாகும்
நேரப்பா கொண்டாக்கால் காயசித்தியாகும்
நீங்காத விஷங்களெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
சேரப்பா தின்றாக்கால் தாதுவிர்த்தியாகும்
செப்பரிய நரையோடு திரையும் மாறும்
மூரப்பா கெருடபட்சி பச்சைநிறம் மெத்த நன்று
யுத்தமனே கிடையாவிட்டால் வெள்ளைநிறம் யூதே. (942)

கல்நார்சத்து செந்தூரம்.

ஊதப்பா கல்நாரைச்சத்துமாக
யுத்தமனே சத்துக்குச்சரியாய்த் தங்கம்
போதப்பா தங்கமிடை நாகம் போட்டு
புகழாக நாகமிடை செம்பும் போட்டு
மாதப்பா செம்பிடைக்குக் காரீயம் போட்டு
மைந்தனே யீயமிடை காந்தம் போட்டு
வாதப்பா காந்தமிடை கபரிச்சத்துப் (கவுரிசத்து 1-ஏட்டில்) போட்டு
மருவியிந்த யிடைக்கெல்லாம் சூதம்போடே. (943)

சூதமிடை தாளகமும் சிலையும் போடு
சுகமாக சூதரெட்டி கெந்தகத்தைப் போடு
மாதயிடை பொடிசெய்து குப்பியிலே யேற்று
மைந்தனே வாலுகையில் வைத்து ஆட்டு
போதயிடை கூடியெல்லாம் செந்தூரமாகும்
போடப்பாவொன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்று
காதயிடை மாற்றென்ன பதினாறாகும்
கல்நாரின் சத்துடைய கடிசுதானே. (944)

6-வகைச் சத்தும் முன்போல் செந்தூரம் செய்யலாம்.

தானென்ற கல்நாரின் சத்தைப்போல்
சாதகமாய் கற்பூரச்சிலையுமாடும்
வானென்ற சிலைபோல் அஸ்தியாடும்
வாகான அஸ்தியைப் போல் கலங்கொம்பாடும்
மூனென்ற கொம்பதுபோல் தந்தமாடும்
உத்தமனே தந்தம்போல் தவளையாடும்
கோனென்ற தவளையைப் போல் அஞ்சனமுமாடும்
குறையாமல் முன்போல கூட்டியாடே. (945)

நாகபச்சை சத்துச்செந்தூரம்.

ஆட்டப்பா நாகபச்சை சத்துமாகும்
அறிந்தூத அறிந்தூத செம்புமாகும் .
மூட்டப்பா தங்கத்தை நாகபச்சை சத்தில்
மூதண்ட சத்திற்கு ரெட்டி நாகம்போடு
நீட்டப்பா நாகம்ரெட்டி சூதந்தானும்
நேராக சூதம்ரெட்டி கெந்தி தானும்
கூட்டப்பா குப்பியிலே வாலுகையிலேற்றிக்
குறையாமற் செந்தூரமாகப் பண்ணே. (946)

பண்ணியதோர் செந்தூரம் நவலோகத்தில்
பாச்சினால் ஐநூற்றுக்கொன்று வேதை
கண்ணியதோர் செந்தூரம் தினங்குன்றி யுண்ண
கனகம்போற் திரேகமெல்லாம் காந்தியாகும்
ஒண்ணியதோர் செந்தூரம் பரிசவேதை
ஓடுமே யுபரசத்தில் தூரந்தானும்
மெண்ணியதோ ரெண்ணமென்ன தலையெழுத்து மென்ன
யியல்பறியான் சொல்லுகிற வார்த்தை தானே. (947)

பூமி நாதமாய் பூநீர் விட்டால் சகல சரக்கும் கட்டாது. பூநீரிலுள்ள எண்ணையை கக்கவைத்து பூநீரை காரமேற்றினால் சகல சரக்கும் கட்டுமெனல்.

வார்த்தை சொல்லி திரிந்தாக்கால் காயசித்தியாமோ
வாய்ப்பேச்சில் சுட்டாக்கால் வாதமாமோ
வார்த்தை சொல்ல லவணமொடு காரசாரம்
வகையாகப் புகைச்சலொடு பொங்கப் போமோ
வார்த்தை சொன்னால் கட்டுமோ வண்ணானைவிட்டு
மகத்தான பூநாதம் வழலை வண்ணான்
வார்த்தை சொல்லி அலையாதே வண்ணானின் எண்ணை
வாயாலே கக்கடித்துக் காரமேற்றே. (948)

எப்படி எண்ணை கக்கவைப்பது 55-வது பாடலைப் பார்க்கவும். காரமேற்றும் விதம் 60,61,62,63,90வது பாடல்களில் பார்க்கவும். 941-வது பாட்டில் பால்கெருடக்கல் சத்துச் செந்தூரம் இருக்கிறது.

உபரசங்கள் சத்தெடுக்கும் விதம்.

யேறிற்றுக் காரமென்றால் வழலைக்குள்ளே
யிதமாக காரமொடு சாரங்கூட்டி
மாறிற்று வீரமிட்டு சவ்வாது போட்டு
வரிசையாய் உபரசத்திற் பூசியூத
தேறிற்று வெவ்வேறே சத்தாய் நிற்கும்
திறமாகயிப்படித்தான் சித்தர் செய்வார்
ஊறிற்று கேணியென்றா லிறைக்கிறைக்க மைந்தா
ஊற்றம் போலுபரசங்கள் சத்துமாமே. (949)

சத்தாக யின்னமொரு வரிசைகேளு
சாதகமாய்ப் பூநீற்றின் குருவினோடு
பற்றாக சாரமிட்டு யரைத்தாயானால்
பாங்காகச் சலமாகும் சலத்தினுள்ளே

கொற்றாக காரத்தைத் தோய்த்துப் போடு
    கூறாக ரவிபட்டுச் சுண்ணமாகும்
முற்றான காரச் சுண்ணத்தில் சமனாய்
    வீரங்கூட்டியல்லோ செயநீரை விட்டு ஆட்டே. (950)

ஆட்டயிலே மெழுகாகும் மெழுகில் தானே
    அப்பனே சவ்வாதிட்டு உபரசத்திற் பூசி
நாட்டயிலே யூதநன்றாய்ச் சத்துமாகும்
    நலம்பெறவே பார்த்தூது உலையினுள்ளே
மூட்டயிலே யுபரசங்கள் சத்தாய் நிற்கும்
    முசியாமற் கறடானால் பின்பொருக்காலூது
நீட்டயிலே சத்தெடுக்க யிதுவே மாற்கம்
    நேரான உபரசத்தின் போக்கை கேளே. (951)

7-சத்துச் செந்தூர விபரம்.

கேளப்பா நாகபச்சைச் சத்துபோல
    கெடியான சுக்கானும் கிளிஞ்சி நத்தை
வாளப்பா *மன்னவர்த்தம் ஈரக்கல்லும்
    வாகான கருமணலும் செம்மணலும் கூட
நீளப்பா சத்தாக்கி நாகபச்சைபோல்
    நேராகச் செந்தூரம் பண்ணினாக்கால்
தாளப்பா நவலோகம் வேதையாகும்
    தாக்கியுண்ண காயசித்தியாகுங் காணே. (952)

*மன்னவர்த்தம் = ராசவர்த்திக்கல்

நிமிளைச் சத்தால் சத்தெடுக்கும் விதம்.

காணப்பா நிமிளையைத்தான் சத்தாயூதி
    கண்டிடைக்குத் தங்கமிட்டுருகும்போது
யூணப்பா சூதமிந்த யிடையேபோடு
    யுத்தமனே யுருக்கி நன்றாய் மணியாய் வாங்கி
தோணப்பா சவுக்காரம் புனுகு வீரம்
    சூதமொடு வெள்ளுரமும் முலைப்பாலாலாட்டி
யூணப்பா மணிமேலே பூசி நன்றாய்
    போக்கான ஊஷரத்தின் குருவில் வையே. (953)

வைத்தல்லோ புடம்போட நிமிளைதானும்
    மகத்தான குருவாகும் மைந்தா கேளு
நைத்தல்லோ யிக்குருவில் சவ்வாதுவீரம்
    நலமான கார மிட்டரைத்துக் கொண்டு

பைத்தல்லோ சரக்குகளைத் தொட்டுப்போட
பரிசமுதல் சந்தான வேதையாகும்
கைத்தல்லோ யுபரசங்கள் சத்துமாகும்
காட்டுமுன்னே பச்சையெல்லாம் வேதையாமே. (954)

நிமிளைச் சுண்ணத்தால் 64-பாஷாணங்களும் உபரசம் 120-ம் சுண்ணம் செய்யும் விதம்.

ஆமப்பா யிக்குருவில் புனுகுவீர
மதினொடு சீனமிட்டு அரைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா பாஷாண முபரசத்திற்பூசி
யூதிடவே தனித்தனியே சுண்ணமாகும்
வேமப்பா அண்டரண்டம் குருவினாட்டு
வேதையென்ற துரைசொல்ல கவரோகோடி
சாமப்பா தங்கமதில் பூசிப்போட
தவளம்போல் புடமொன்றில் குருவுமாமே. (955)

பறிக்குருவால் கோடானுகோடி தொழில் நிமிளை வாடைப்பட்டால் சூதம் கட்டும்.

குருவான தங்கத்திற் கட்டோகோடி
கூட்டுகிற யுருக்கினமும் நீற்றினமுங்கோடி
தருவான காயசித்தி கணக்கோயில்லை
சந்தான சுரபியொடு குளிகைகோடி
திருவான நிமிளையுட குருவைத்தூவ
சிறப்பான சூதமது காத்தடிக்கக்கட்டும்
கருவான சூதத்தைச் செந்தூரித்தால்
கடுஞ்சுறுக்காய் கோடிக்கி யோடுந்தானே. (956)

8-வகை சத்துக்களில் செய்யும் வேலை.

ஓடுகிற நிமிளையைப்போல் மயூரசத்தோடும்
யுத்தமனே படிகமது சுறுக்காயோடும்
ஓடுகிற நிமிளையைப்போல் ரோமசத்தோடும்
ஓங்கியே யிந்திரமாங் கோபச்சத்தோடும்
ஓடுகிற நிமிளையைப் போலாமையோடும்
முறவப்பாபவளமது சுறுக்காயோடும்
ஓடுகிற நிமிளையைப்போல் வயிரமோடும்
உறுதியாங் கெண்டகச் சிலையினாட்டே. (957)

காண்டாமிருகக் கொம்புச் சத்து தங்கரசச்செந்தூரம் சாப்பிட்டால் 7-உலகும் சஞ்சரிக்கலாம்.

ஆட்டான காண்டாமிருகக்கொம்பை
யப்பனே சத்தாக யூதிவாங்கி
மூட்டான இந்திடைக்குத்தங்கமிட்டு
மூதண்டச்சூதமிட்டுச் செந்தூரித்தால்
கூட்டான நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
கொடுத்தாக்கால் பதினாறு மாற்றுமாகும்
நீட்டான தினங்குன்றி மண்டலமே கொள்ள
நேராக மேகம்போல் காயமாமே. (958)

கற்பூர கெவுனசித்தி. கூடுவிட்டு கூடுபாய்தல்.

காயமேற கருமேகக் காந்தியோடும்
கவனமோறோகணியைத் தொட்டு ஓடும்
மாயமாய் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும்
வாகாகத்திரியலாம் யுலகேழுமப்பா
மாயமோ சொரூபமொடு கமலினியும் அணிந்தால்
ஓடுமே அண்டத்தில் நிமைக்குக்கோடி
சாயமோ நிற்குணத்தினண்டங்காட்டும்
சமத்துண்டாயிருந்தாக்கால் யேறிப்பாரே. (959)

கற்பூர கெவுனம் உரை :- உச்சிக்குங் கீழ் உண்ணாக்குக்கு மேல் உள்ள கிருதமர் வழியில் பிராணவாயுவை செலுத்திராஜயோகம் செய்தல்.

கெவுனம் :- கோட்டை வாயில் என்று உரையிருப்பதால் ஜோதியை தெரிசிக்கப் போகும் கோட்டைவாய் சிறுதமர் என அறியவும்.

கலங்கொம்பு சத்துவகை 13-ல்

தங்கரசம் சேர்த்து செந்தூரித்துச் சாப்பிட்டால் கூடுவிட்டு கூடு பாயலாம். வாசியை ஸ்தம்பித்து நெடுநேரம் நிறுத்தியிருக்க சரீரத்துக்கு எவ்வளவு பலம் வேண்டுமோ அவ்வளவு பலத்தையும் கொடுத்து பூரணம் தெரிசிக்கச் செய்யும்.

பாரப்பா யிப்படியே கஸ்தூரியெலும்பும்
பாங்கான கரடி நிகம்பன்றிக்கொம்பும்
நேரப்பா கலங்கொம்பும் மாட்டுக்கொம்பும்
நேரான மீனெலும்பும் கதண்டுமாடும்
தூரப்பாகூடாஸூ மரகதமாம்
பச்சை சொற்பெலவ் காகசிலை மந்தாரச்சிலையும்
மோரப்பா மாங்கிஷத்தின் சிலையிணோடு
யுத்தமனே கர்க்காவியாடுந்தானே. (960)

ஆடுமே யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்
அப்பனே காயசித்தி லோகசித்தி
நீடுமே குருவோடு சுண்ணமாகும்
நேராக களங்கமுதற் செந்தூரங்கள்
ஆடுமே மெழுகோடு செயநீருஞ்சத்தும்
அப்பனே செம்போடு பொட்டிட்டால் வேதை
சாடுமே அண்டரண்டம் கவனவேதை
சாதகமாய்ப் பாஷாணக் குருவைக்கேளே. (961)

உபரச சத்துகளில் பாஷாணங்களை மாரணம் செய்யும் விதம்.

உபரசச் சத்துகளில் இன்னின்ன சத்துகளில் இன்னின்ன பாஷாணங்களை சேர்த்தால் தான் கட்டும். அவை செந்தூரமாகும். வேதையாகுமெனல் அண்டச்சத்தில் கெவுரி பாஷாணம் கட்டும்.

கேளப்பா அண்டத்தின் சத்ததொன்று
கெடியான கெவுரியுட சத்ததொன்று
வாளப்பா தங்கமொன்று சூதம்ரெண்டு
வாகாக உருக்கியொரு மணியாய் வாங்கி
நீளப்பா *திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
நேராக வாலுகையிற் செந்தூரித்தால்
கேளப்பா நவலோக மாயிரத்துக்கோடும்
சுகமாகத்தங்கமுமாம் சூட்டிப்பாரே. (962)

*திரிகுணசல் என்பது - தாளகம், மனோசிலை, கெந்தி.

இதைச் சேர்த்துச் செய்தால் சிவக்காத செந்தூரங்களை சிவக்கச் செய்கிறது. ஆதலால் இதற்கு செந்தூர குருவென்றும் பெயர்.

சங்குச் சத்தும் கற்கடக பாஷாணச் சத்தும்.

சூட்டியின்னந் துறைகேளு சங்குச்சத்தில்
சுகமான கற்கடகத்தின் சத்துக்கூட்டி
மூட்டியின்னந் தங்கமொடு சூதமிட்டு
மூதண்டத் திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
ஆட்டியின்னம் வாலுகையிற் செந்தூரித்து
யப்பனே யுபரசம் லோகத்துள்ளே
நாட்டியின்ன மாயிரத்துக்கொன்றுனாட்டினால்
நலமான தங்கமுமாம் நாட்டிப்பாரே (963)

பூநாக சத்தில் லிங்கம் கோளக பாஷாணம் கட்டும்.

பாரப்பா பூநாகச்சத்தினோடே
பாங்கான லிங்கமிட்டு கோளகமும் போட்டு
நேரப்பா திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
நிலையாகத் தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு
சேரப்பா வாலுகையிற் செந்தூரித்தால்
ஜெகமறிய ஒன்பதிலுமாயிரத்துக்கோடும்
வாரப்பா கம்பிக்காம் பதினைந்துமாற்று
மைந்தனே சுருக்காக ஆடும்பாரே. (964)

கல்நார் சத்தில் அமுர்தபாஷாணம் கட்டும் வீரமும் கட்டும்.

ஆடவே கல்நாருச்சத்தினோடே
அப்பனே அமுர்தமொடு வீரங்கூட்டி
நீடவே தங்கமிட்டுச் சூதம்போட்டு
நேராகப் பொடிசெய்து வாலுகையிலேற்றி
நாடவே செந்தூரமானபின்பு
நவலோகமு பரசத்திலாடக்கேளு
சூடவே ஆயிரத்துக்கொன்று விட்டால்
உத்தமனே பனிரெண்டு மாற்றுமாமே. (965)

கற்பூரசிலாசத்துச் சத்தில் சரகண்ட பாஷாணம் கட்டும்.

ஆமப்பா கற்பூரச்சிலையின் சத்து
அப்பனே சரக்கண்டம் சிலையுங்கூட்டி
தாமப்பா தங்கமொடு சூதமிட்டு
சாதகமாய் திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
ஓமப்பா வாலுகையில் ஏற்றிமூட்டி
யுத்தமனே செந்தூரமானபின்பு
சேமப்பா செந்தூரமாயிரத்துக் கொன்று
சேர்த்தாக்கால் பதினாறு மாற்றுமாமே. (966)

மயிலிறகுச்சத்தில் கற்பரி பாஷாணம் கட்டும்
பொற்றொட்டி பாஷாணமும் கட்டும்

மாத்தாக மயூரத்தின் சத்தினோடு
மைந்தனே கற்பரியு மேமத்தொட்டி
மூத்தான தங்கமொடு சூதஞ்சேர்த்து
மூதண்ட திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
ஆத்தான வாலுகையில் ஏற்றிமுட்டி
அருணன்போல் செந்தூரமானபின்பு
போத்தான நவலோகமாயிரத்துக் கொன்று
புகட்டினால் பதினாறு மாற்றுக்காணே. (967)

செகப்பு தங்கம்.

காணப்பா சூதமென்ற பாஷாணத்தில்
கைமுறையாய் நாகமொடு தாளகமுங்கூட்டி
பூணப்பா சூதமொடு தங்கமிட்டுப்
புகழாகத் திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
பூணப்பா வாலுகையில் செந்தூரித்து
யுத்தமனே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கொன்று
ஆணப்பா யிட்டாக்கால் பதினெட்டு மாற்று
ஆச்சரியந் தங்கமிது சிவப்புத்தானே. (968)

கற்காவிச் சத்தில் கபரி என்ற துத்த பாஷாணம் கட்டும்.

சிவப்பான கர்க்காவி சத்தினோடு
சேர்ந்துநின்ற கபரிச்சத்துஞ் சூதம்கூட்டி
சிவப்பான தொட்டியொடு தங்கங்கூட்டிச்
சேர்ந்திதுக்கு ரெட்டிப்பு திரிகுணசல் கூட்டிச்
சிவப்பான வாலுகையிற் செந்தூரித்தால்
சேரப்பா ஒன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்று
சிவப்பாகத் தங்கமது பதினைந்துமாற்று
செகமறியச் செப்பினேன் திறத்தைப் பாரே. (969)

காந்தசத்தில் பவளப்புத்து பாஷாணம் கட்டும்.

திறமான காந்தசத்தும் பவளப்புத்தும்
சேர்ந்துநின்ற நாகமொடு கோடாசோரி
யறமான தங்கமொடு சூதஞ்சேர்த்து
அப்பனே வாலுகையி லேற்றிமூட்டி
நிறமான செந்தூரப் பதத்தில்வாங்கு
நீட்டப்பா நவலோகமாயிரத்துக்கொன்று
திறமான தங்கமது பதினெட்டு மாத்து
தீக்கிசைந்த யீயம்போல் தவளுந்தானே. (970)

கடல்பாசிசத்தில் சிரபந்த பாஷாணம் கட்டும் தீமுறுகல் பாஷாணமும் கட்டும்

சவளவே கடல்பாசி சத்தினோடே
சாதகமாய் சிரபந்தம் தீமுறுகல் கூட்டி
கவளவே சூதமொடு தங்கங்கூட்டி
கைமுறையாய் வாலுகையில் வைத்தெரித்து

தவளவே செந்தூரம் பதத்தில்வாங்கி
தாக்கினால் நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
துவளவே யிட்டாக்கால் பதிமூன்று மாற்று
சூட்டினாலுப்புக்கு அசையாவாறே. (971)

**மயில்முட்டை சத்தில் சங்க பாஷாணமும்
கோழித்தலை கெந்தி பாஷாணமும் கட்டும்.
இதுவே செகப்பு கெந்தகம்.**

வாறான மயூரமென்ற அண்டச்சத்தும்
வளமாகச் சங்கமென்ற பாஷாணசத்தும்
மருவிநின்ற கோழியுடச் சூட்டுக் கெந்தி கூட்டி
வளமாகத் தங்கமிட்டு சூதம்போட்டு
கூறான வாலுகை யிலேற்றிமூட்டி
குமுறவே செந்தூரமான பின்பு
வூறான நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
வேதையிட்டால் பதினாறு மாற்றுமாமே. (972)

**சிலாவங்கக்கல் சத்துடன் வைக்கிறாந்த
பாஷாணச் சத்து கூட்டவும்.**

ஆமப்பா சிலாவங்கக்கல்சத்தும்
அப்பனே வைக்கிறாந்தச் சத்துங்கூட்டி
ஓமப்பா பஞ்சபட்சிதங்கஞ் சூதம்
யுத்தமனே கூட்டியொன்றாய் வாலுகையிலேற்றி
தாமப்பா செந்தூரபதத்தில் வாங்கி
சாதகமா யொன்பதிலும் ஆயிரத்துக்கொன்று
போமப்பா தசமாற்றுக் காணுங் காணும்
பொற்கொடியைப் பூசைபண்ணி பூட்டு பூட்டே. (973)

துருசுசத்துடன் ரசிதபாஷாணச்சத்து.

பூட்டவே உபரசத்தில் துருசினுட சத்தும்
புகழான ரசிதமென்ற பாஷாணச் சத்தும்
ஆட்டவே வீரமொடு தங்கஞ்சூதம்
அப்பனே கூட்டியொன்றாய் வாலுகையிலேற்றி
நீட்டவே பதத்தோடு செந்தூரித்து
நேராக வொன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்று
மூட்டவே பதிமூன்று மாற்றுமாகும்
மூதண்ட பாஷாணச் சத்துத்தானே (974)

மாக்கல் சத்தில் குங்குமபாஷாணம் கட்டும். ரத்தபாஷாணமும் கட்டும்.

சத்தாக மாக்கல்லை யூதிக்கொண்டு
தாக்கப்பா குங்குமமாம் பாஷாணத்தை
ஆத்தான ரத்தவர்ண பாஷாணமுமிட்டு
அப்பனே தங்கமிட்டுச் சூதம்போட்டு
மூதண்ட திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
மூத்தான வாலுகையிலேற்றி மூட்டி
கோத்தான செந்தூரமாயிரத்துக்கொன்று
கூட்டப்பா ஒன்பதிலும் பத்து மாத்தே. (975)

சிலாநாகக்கல் சத்தில் நாகபாஷாணம் கட்டும்.

மாத்தான சிலாநாகக்கல் சத்தில்
மகத்தானநாகமென்ற பாஷாணமிட்டு
நாத்தான நத்தையுட சத்துடன்
நலம்பெறவே கெந்தியென்ற பாஷாணங் கூட்டி
மாத்தான தங்கமொடு சூதங் கூட்டி
மைந்தனே திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
கொத்தான வாலுகையிற் செந்தூரித்தால்
கூறுகிறேன் ஒன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்றே. (976)

ஒன்றான செந்தூரம் யினங்கடோறும்
உத்தமனே திரிகுணசல் மறந்திடாதே
ஒன்றான துறைதோறுந் தங்கஞ் சூதம் சேர்க்க
உத்தமனே மறந்திட்டால் வேதை போச்சு
ஒன்றான துறைதோறும் உபரசச்சத்தில் பாஷாணத்தை
யூட்டயிலே புகையடங்கி கட்டிப்போகும்
ஒன்றான துறைதோறும் சமபாகங் கூட்டு
உறுதியாய் திரிகுணசல் ரெட்டிப்புப் போடே. (977)

(உபரசத்தில் என்று சில ஏட்டுப் பிரதிகளில் உள்ளது)

கவனிப்பு.

சில இடத்தில் உபரச சத்துடன் பாஷாணச் சத்தை சேர்க்கும்படியும் சில பாட்டுகளில் பாஷாணத்தை சேர்க்கும்படியும் சொல்கிறார்.

இந்தப் பாட்டில் உபரசத்தில் சமம் பாஷாணங்களையூட்டயிலே புகையடங்கிக் கட்டும் என்று சொல்கிறார். இது தப்பு 34-வது பக்கப்படி

கல்லுப்புச் செயநீரால் பாஷாணங்களை கட்டி அத்துடன் 89-வது பக்கப்படியுள்ள குடோரி சேர்த்துருக்கி பாஷாணங்களை சத்தெடுக்கலாம். இப்படி பாஷாணங்களை சத்தெடுத்து உபரச சத்துக்களுடன் சேர்த்து செந்தூரம் செய்ய வேண்டும். உபரச சத்துக்களுடன் சமமாக கட்டாத பாஷாணங்களைச் சேர்க்க கட்டுதாவென செய்து நிர்ணயிக்கவும்.

ஆனால் இன்னின்ன பாஷாணங்களை இன்னின்ன சத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று எட்டிங்கில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 34-ம் பக்கம் கல்லுப்புச் செயநீரால் 64-பாஷாணங்களையும் கட்டலாம் என்றும், உபரச சரக்கு 120லும் சத்தெடுக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

35-வது பக்கத்தில் உருக்கிகட்டிய பாஷாணங்களை உபரசத்திலூட்டி அதை தங்கத்திலூட்டி அந்த தங்கத்தை சூதத்திலூட்டினால் சூதம் கட்டுமெனவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மேற்படி உபரசசத்தை தங்கத்திலூட்டும்போது மேற்படி குடோரி 30-க்கு ஒன்று சேர்த்து உருக்கவேண்டும். தங்கத்தில் உபரச சத்தை கலந்துருகச்செய்யும் வல்லமை மேற்படி குடோரிக்குத்தான் உண்டு.

மஞ்சக்கல் சத்துச் செந்தூரம்.

போடப்பா மஞ்சக்கல் சத்ததொன்று
புகழான கெந்தியுட சத்ததொன்று
நீடப்பா ஊஷரத்தின் சத்ததொன்று
நேராகச் சூதமொன்று தங்கமொன்று
யூடப்பா வீரமொன்று கூடக்கூட்டி
யுத்தமனே திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
கூடப்பா வாலுகையில் செந்தூரித்து
கொடுத்திடுவாய் ஆயிரத்துக்கொன்று தானே. (978)

மரகத பச்சைக்கல் சத்து.

தானென்ற மரகதமாம் கல்லின்சத்து
தனித்துநின்ற சோரப் பாஷாணச் சத்தும்
வானென்ற நீலப்பாஷாணங்கூட்டி
வகையாகத் தங்கமொடு சூதம் விட்டு
கோனென்ற திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
குமுறவே வாலுகையிற் செந்தூரித்து
வேனென்ற நவலோக மைநூற்றிலிட்டால்
வேதையுமோ பத்தாகும் மேவிப்பாரே. (979)

64 பாஷாணசத்துக்களையும் 120 உபரசச் சத்துக்களையும் தனித்தனி செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

மேவியதோர் பாஷாணச்சத்தும் உபரசத்தின் சத்தும்
வெவ்வேறாய் தங்கமொடு சூதம் கூட்டி
பாவியதோர் திரிகுணசல் ரெட்டிப்பிட்டு
பாங்காகச் செந்தூரம் செய்தாயானால்
காவியதோர் லோகசித்தி சித்தியாகி
கைவிட்ட தூம முதல் வேதையாகும்
நாவியதோ ரிட்டவிடம் தலைக்கேறினாப்போல்
நவலோக முருவழிந்து தங்கமாமே. (980)

ஒரு சரக்கை சத்துருவால் கொன்று அதாவது கட்டி மித்துருவைச் சேர்த்துப்புடமிட உயிருண்டாகும். இதில் வேதை தவறாதெனல்.

ஆமப்பா உபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்
அப்பனே பாஷாண மறுபத்தினாலும்
ஓமப்பா மித்துருவுஞ் சொன்னேன்
உயிரான தங்கமொடு சூதஞ்சொன்னேன்
சேமப்பா யிப்படியே சேர்த்து சேர்த்துத்
திறமாகச் செந்தூரதொழிலைப்பாரு
நாமப்பா யிப்படியே ஆடிக்கண்டோம்
நாதாந்த சின்மயத்தின் சொல்லிதாமே. (981)

காரசார உப்புவகை 25-ம் தனித்தனி செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

சொல்லான லவணமொடு காரசாரம்
சூட்டுகிற செந்தூரத்துறையைக் கேளு
வல்லான லவணமொடு துருசுசாரம்
மகத்தான தங்கமொடு நாகஞ்சூதம்
நல்லான கெந்தியிட்டாட்டி நன்றாய்
நலமான அயக்குகையிலிட்டு மூடி
வில்லான புடம் போடச்செந்தூரமாகும்
வேதையப்பா ஒன்பதிலும் நூற்றுக்கொன்றே. (982)

சவுக்காரச் சுண்ணத்தை செந்தூரம் செய்யும் விதம்.

ஒன்றான சவுக்காரச் சுண்ணத்தோடு
யுத்தமனே வெண்காரம் காசிச்சாரம்
நன்றான தங்கமொடு நிமிளைகூட்டி
நலமாகச் சூதமிட்டு சிலையும்போட்டு

நன்றான அயக்குகையி லரைத்துவைத்துச்
சாதகமாய்ப் புடம்போட செந்தூரிக்குங்
குன்றான மலை பழுக்கும் நவலோகம் பொன்னாம்
குறிப்பாக நூற்றொன்று கொடுத்திடாயே. (983)

கற்பூரச் செந்தூரம்.

கொடுக்கவே கற்பூரம் இந்துப்போடு
கொடியதொரு வெடியுப்பு கபரிச்சத்தும் (கவுரி என்று 2 ஏட்டில்)
அடுக்கவே சவ்வீரந் தங்கங் கூட்டி
அப்பனே தாளகத்தை ரெட்டிப்பிட்டு
மடுக்கவே அயக்குகையில் வைத்து மூடி
வாகாகப் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும்
நெடுக்கவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நீட்டினால் பதினாறு மாற்றுமாமே. (984)

காரசாரக் களங்கு.

ஆமப்பா யெவாச்சாரம் சீனிக்காரம்
அப்பனே சூடனொடு வெள்ளை கூட்டி
சேமப்பா வெள்ளீயம் வெள்ளி சூதம்
திறமாகப் பொடிசெய்து அயக்குகையிலிட்டு
தாமப்பா புடம்போடக் களங்கு மாகுஞ்
சாதகமாயிதை யெடுத்து. வங்கத்துள்ளே
ஓமப்பா செம்பினுள்ளே நூற்றிலொன்று தாக்க
யுத்தமனே சீனமென்ற வெள்ளியாமே. (985)

வீரகுரு.

வெள்ளியின்ன மாவதற்கு வரிசைகேளு
மேவியதோர்சவ்வீரம் வங்கத்திட்டு
தெள்ளியிதைப் புடமிட்டெடுத்திந்திடைக்குச்
சூதம் திறமாக வப்பிரேகச் சத்துங்கூட்டி
ஒள்ளியதோர் பாஷாணந் தாளகமுங் கூட்டி
யுத்தமனே காரமிட்டரைத்து நன்றாய்
வள்ளியதோ ரெருக்கோடு சதிரகள்ளிப்பாலும்
வார்த்தல்லோ நாளொன்று ஆட்டிடாயே. (986)

ஆட்டியதோர் மருந்தெல்லாம் அயக்குப்பிக்கேற்றி
வப்பனே தினமொன்று வாலுகையில்மூட்டி
நீட்டியதோ ரிதையெடுத்து முன்பாலாலாட்டி
நேராக அயக்குகையில் வைத்துமூடி

பூட்டியதோர் புடம் போடக் குருவாய் நிற்கும்
புகழான குருவெடுத்து வங்கத்துள்ளே
மாட்டியதை நூற்றிலொன்று யிட்டாயானால்
மைந்தனே சீனவெள்ளிக் கதிகமாற்றே. (987)

சூதகுரு.

அதிகமாய் குருவெடுத்துச் சூதத்தூட்ட
வப்பனே மணியாகும் சூதந்தானும்
பதிகமாய்ச் சூதத்தை வங்கத்தூட்டு
பாங்காக ரண்டிடைக்கு ரெட்டிவெள்ளி
எதிகமாயிட் டெடுத்து நொறுக்கிக் கொண்டு
யேத்தியல்லோ யிந்திடைக்குப் பச்சைச் சூதம்
கெதிகமாய்ச் சூதமிடை தாளகத்தைப் போட்டு
நேராக யெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டே. (988)

ஆட்டியல்லோ அயக்குகையில் வைத்துமூடி
அப்பனே யீசானம் பூசைபண்ணி
பூட்டியல்லோ புடம்போடக் குருவுமாகும்
மூதண்ட குருவினுட வேதைகேளு
நாட்டியல்லோ யிரும்பொன்று வெண்கலம் தானொன்று
நலமான பித்தளையு மொன்று கூட்டி
நீட்டியல்லோ செம்பேழுமாக பத்தில்
நிலையான குரு நூற்றுக்கொன்று போடு போடே. (989)

போட்டாக்கால் சீனம்போல் வெள்ளியாகும்
போட்டூத ஈயத்துக்கசையாதப்பா
மூட்டாக்கால் மூளாது சூதப்பாம்பு மோசமென்ன
சூதம்விட்ட வாதி கெட்டான்
நீட்டாக்கால் நீண்டுபோம் சூதவித்தை
நேராகக் கட்டாட்டால் குறைந்துபோகுங்
கேட்டாக்கால் வாதிவந்து, யிப்படிதான் சொல்லு
கெடியான ரசவாத மென்று பேரே. (990)

அயத்தை நாகமாக்கும் விதம்.

பேரான அயநாகமொன்று கேளு
பிரிவான வேப்பங்காய் அரைவாசி பதத்தில்
வாரான காயரிந்திடித்து நன்றாய்
வளமாகப்பிழிந்து கொண்டு பாண்டத்துள்ளே

சாரான சவ்வீரஞ் சவுக்காரச் சுண்ணம்
சாதகமாய் வகையொன்று வராகனொன்று
சேராக அரைத்ததிலே கலக்கிக்கொண்டு
சிறப்பான காந்தமதை கிட்டவையே. (991)

வைத்தபின்பு தேய்ந்த கொளுக் கரியிலூதி
வளமாகக் காய்ந்த பின்பு காந்தத்திற் காட்டி
கைத்தபின்பு காய்ச்சாற்றில் துவைத்து வா நீ
காணப்பா அதரதராய் விழுந்துபோகும்
மெய்த்தபின்பு அதரெடுத்து யெரிகாலமெண்ணை
யிசையவிட்டு பிசைந்துவைத்து மூன்று நாள்தான்
கைத்தபின்பு காரமிட்டு யுருக்கினாக்கால்
சாதகமாய் அயநாகமாகும் பாரே. (992)

கொளு-தேய்ந்த இரும்பு.

பாரப்பா அயநாக முருகும்போது
பாச்சிடவே நாகமது கட்டிப்போகும்
நேரப்பா தங்கமிட்டு சூதம்போட்டு
நேராகயிந்திடைக்கு திரிகுணசல் கூட்டி
சேரப்பா குப்பியிட்டு வாலுகையிலேற்றித்
திறமாகச் செந்தூரபதத்தில் வாங்கி
காரப்பா நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
காட்டினால் பனிரெண்டு மாற்றுமாமே. (993)

காயசித்திக்கு இரும்பைவிட்டால் சுறுக்கில்லை.

மாற்றான செந்தூரங் குன்றியுண்ண
மண்டலத்திற் காயசித்தி மைந்தா பாரு
காத்தான கவனமுமாந் தேகம் பொன்னாம்
காயசித்திக்கிரும்பைவிட்டால் சுறுக்கோயில்லை
போத்தான மூலருண்டார் கோரக்கருண்டார்
புகழான கஞ்சமலை சித்தருண்டார்
ஏத்தமென்ன ஏத்தம் போலிதிலே வாத
மெழும்புமடா நூறுயுகமெடுத்து ஆடே. (994)

காஸ்மீர படிகக்கல் சத்து இதுவே படிகவங்கம் சிவன் கூறு படிகக்கல்லீய செந்தூரம் 147 பார்

அடவே படிகக்கல் லீயமொன்று
அப்பனே சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
நீடவே படிகக்கல் பொடியாய்ப் பண்ணி
நேராகப்பலம் பத்து கல்வத்திட்டு

வீறான சவுக்காரம் வீரம் வகையொன்று
    விராகனொன்று யதிலே போட்டு
கூறான மான்செவியின் கள்ளிச்சாருகுமுறவே
    வார்த்தரைப்பாய் நாலுச் சாமம். (995)

சாமமே அரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி
    சமமாக ஓட்டில் வைத்துப் புடத்தைப் போட்டு
பலமாக யிதை யெடுத்துக் காரமிட்டு
    பாச்சியல்லோ குகையில் வைத்து ஊது ஊது
தவமாக மணிமணியாய் யீயம் வீழும்
    தவறாமல் நாலுதிர மஞ்சுதிர மூது
நவமாக யீயமெல்லாங் கழுவிவாங்கி
    நலமாகக் கரண்டியிலே யுருக்கிடாயே. (996)

1-படிகவங்கம் 100-நாகம் கட்டும்.

உருக்கியதோர் படி கவங்கமாடும் வேதை
    உத்தமனே சொல்வதற்கு நாவோயில்லை
செருக்கியதோர் படிக வங்கம் ஒன்று தானும்
    திறமாக வுருகையிலே நாகம் போட
பருக்கியதோ றொன்றுக்கு பத்துகட்டும்
    பாங்கறிந்து ஊட்டிவா நூறுகட்டும்
மருக்கியதோர் நாகத்தை குகையிலுருக்கி
    யந்திடைக்குப் பாதியிதில் தங்கம்போடே. (997)

போடப்பா ரெண்டிடைக்குச் சமனாய்ச் சூதம்
    புகழாக உருகியது வாங்கிக் கொள்ளும்
நீடப்பா யெடுத்திடித்து நன்றாய்,
    நேராக யிந்திடைக்கு கெந்திகூட்டி
ஊடப்பா வாலுகையிலேற்றி மூட்டி,
    யுறுதியாய் செந்தூரஞ் செய்தாயானால்
நாடப்பா நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
    நலமாகப் பதினாறு மாற்றுமாமே. (998)

புருவமையம் தமர் திறக்கும்.

மாற்றான செந்தூரங் குன்றியுண்ண
    மண்டலத்தில் காயசித்தியாகும் பாரு
காற்றான வாசியுள்ளே நின்றுபோகுங்
    கைமுறையாம் புருவமையந் திறந்துகாணும்

மேற்றான வங்கமது படிகவங்கம்
மெழும்பவே துறைசொல்வேன் கேளு கேளு
மூற்றான படிகவங்கம் பலந்தானொன்று
மூதண்ட அயநாகம் பலந்தானொன்றே. (999)

படிகவங்கம், தங்கம், அயநாக செந்தூரம்.

ஒன்றாக யுருகையிலே பலந்தான் தங்கம்
யுத்தமனே கூடயிட்டு ருகும்போது
நன்றாக சூதமது முப்பலமும் போட்டு
நலமாகச் சேர்ந்து நின்றுருகும்பாரு
கன்றாக யிதை யெடுத்திந்திடைக்கு கெந்தி,
கலந்திட்டு பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
பன்றாக வாலுகையில் செந்தூரித்து
பரிவாக ஒன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்றே. (1000)

சிவன் கூறு படிகவங்கம் சூதமும் நவலோகமும் கட்டும்.

ஆயிரத்துக் கொன்றிட்டால் பதினைந்து மாற்று
அப்பனே தினங்குன்றி இருபது நாளுண்ண
சாயிரத்துக் காயசித்தி தங்கம்போலாம்
சட்டைக்கும் கெவனமேகும் தளுக்கரா திரேகம்
பாயிரதுக் காதியிது அண்டப் பாச்சல்
பராபரமாம் சிவன் கூறு படிகமப்பா
தாயிரத்துப் படிகவங்கம் சூதம்கட்டும்
சாற்றிடவே நவலோகம் கட்டுந்தானே. (1001)

தானென்ற படிகவங்கங் குருவுக்காகுஞ்
சாதகமாய் களங்காகுஞ் செந்தூரமாகும்
பானென்ற குளிகைக்குத் தாயுமாகும்
பாங்காகவைரம் போல் சுறுக்காயோடும்
கோனென்ற துறைகோடி சுண்ணங்கோடி
கொள்கியதோர் காயசித்தி கோடாகோடி
தேனென்ற மொழியாட்கு யீசன் சொன்ன
திறவுதனை சித்தர் கண்டார் சேர்ந்த பேரே. (1002)

பேரான உபரசத்தின் பெருமை சொன்னேன்
பரிவான பாஷாணக் குருவுஞ் சொன்னேன்
வாரான லவணமொடு காரசாரம்
வகையாக செந்தூர வழியுஞ் சொன்னேன்

சீரான சத்துருவு மித்துருவுங் கூட்டி சேர்க்கிறதோர்
குருச் சொன்னேன் செந்தூரஞ் சொன்னேன்
நேரான கட்டினத்தில் சவுக்காரஞ் சொன்னேன்
நிலையறியாப் பூநீற்றின் கருச்சொன்னேனே. (1003)

கருச்சொன்னேன் வழலைகொண்டு சுண்ணாம்புசெய்ய
கட்டுக்குஞ் செந்தூரஞ்செயநீர்க்கப்பா
கருச்சொன்னேன் பூமியுடநாதம் சொன்னேன்
கண்டவனே ரசவாதி லோகவாதி
கருச்சொன்னேன் மெழுகுக்கு முலைப்பாலில் வெண்ணை
கட்டுகிற செயநீர்க்கு கிளிஞ்சியரிசி,
கருச் சொன்னேன் திரிகுணசல் செந்தூரத் துக்காதி
காணாத வாதியெல்லாம் கழுதை தானே. (1004)

தானென்ற புடஞ்சொன்னேன் சாரணைக்கு மைந்தா
தாக்கவல்லோ களங்கெடுத்துக் கிறாவணத்தைச் சொன்னேன்
வானென்ற மெழுகு சொன்னேன் களங்கு சொன்னேன்
மகத்தான செந்தூரக் குருவுஞ் சொன்னேன்
கோனென்ற சுண்ணாம்பு பாயக் குருக்கிடையுஞ் சொன்னேன்
கொடியதொரு திராவகமுஞ் செயநீருஞ் சொன்னேன்
வேனென்ற கட்டினமும் கெடுப்பினமுஞ் சொன்னேன்
வேதைக்கு தங்கமிட விதஞ்சொன்னேனே. (1005)

விதமாக யுபரசத்தை விரித்துச் சொன்னேன்
விளங்கியதோர் பாஷாண விபரஞ் சொன்னேன்
விதமாக லவணமொடு காரசாரம்
மேதிக்கச் செந்தூரக் குருவுஞ் சொன்னேன்
விதமாக யுருக்கினமும் நீற்றினமுஞ் சொன்னேன்
மெச்ச வல்லோ சித்தரெல்லாம் நிகண்டு சொன்னேன்
விதமாக சிங்கி சொன்னேன் வஸ்து சொன்னேன்
வெளியாக உதகமொடு சிலசரியுங் காணே. (1006)

வாத அங்கம் 23.

காணப்பா இருபத்திமூன்று அங்கம்
காப்பேடு முதற்கொண்டு கடையேடு வரைக்கும்
பூணப்பா வரிசையாய்ச் சொல்லி வந்தேன்
புகழ்பெரிய நாதாக்கள்மனதுமெச்சு
வீணப்பா போகாது யெந்நூல்தான்
வேதாந்தசின்மயத்தின் மொழியைக்கேட்டு
தோணப்பா கண்டபடி பாடிப்போட்டேன்
சொல்லொன்றுந் தப்பாது கூட்டிப்பாரே. (1007)

மேற்றான வங்கமது படிகவங்கம்
மெழும்பவே துறைசொல்வேன் கேளு கேளு
மூற்றான படிகவங்கம் பலந்தானொன்று
மூதண்ட அயநாகம் பலந்தானொன்றே. (999)

படிகவங்கம், தங்கம், அயநாக செந்தூரம்.

ஒன்றாக யுருகையிலே பலந்தான் தங்கம்
யுத்தமனே கூடயிட்டு ருகும்போது
நன்றாக சூதமது முப்பலமும் போட்டு
நலமாகச் சேர்ந்து நின்றுருகும்பாரு
கன்றாக யிதை யெடுத்திந்திடைக்கு கெந்தி,
கலந்திட்டு பொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
பன்றாக வாலுகையில் செந்தூரித்து
பரிவாக ஒன்பதிலு மாயிரத்துக்கொன்றே. (1000)

சிவன் கூறு படிகவங்கம் சூதமும் நவலோகமும் கட்டும்.

ஆயிரத்துக் கொன்றிட்டால் பதினைந்து மாற்று
அப்பனே தினங்குன்றி இருபது நாளுண்ண
சாயிரத்துக் காயசித்தி தங்கம்போலாம்
சட்டைக்கும் கெவனமேகும் தளுக்கரா திரேகம்
பாயிரதுக் காதியிது அண்டப் பாச்சல்
பராபரமாம் சிவன் கூறு படிகமப்பா
தாயிரத்துப் படிகவங்கம் சூதம்கட்டும்
சாற்றிடவே நவலோகம் கட்டுந்தானே. (1001)

தானென்ற படிகவங்கங் குருவுக்காகுஞ்
சாதகமாய் களங்காகுஞ் செந்தூரமாகும்
பானென்ற குளிகைக்குத் தாயுமாகும்
பாங்காகவைரம் போல் சுறுக்காயோடும்
கோனென்ற துறைகோடி சுண்ணங்கோடி
கொள்கியதோர் காயசித்தி கோடாகோடி
தேனென்ற மொழியாட்கு யீசன் சொன்ன
திறவுதனை சித்தர் கண்டார் சேர்ந்த பேரே. (1002)

பேரான உபரசத்தின் பெருமை சொன்னேன்
பரிவான பாஷாணக் குருவுஞ் சொன்னேன்
வாரான லவணமொடு காரசாரம்
வகையாக செந்தூர வழியுஞ் சொன்னேன்

சீரான சத்துருவு மித்துருவுங் கூட்டி சேர்க்கிறதோர்
குருச் சொன்னேன் செந்தூரஞ் சொன்னேன்
நேரான கட்டினத்தில் சவுக்காரஞ் சொன்னேன்
நிலையறியாப் பூநீற்றின் கருச்சொன்னேனே. (1003)

கருச்சொன்னேன் வழலைகொண்டு சுண்ணாம்புசெய்ய
கட்டுக்குஞ் செந்தூரஞ்செயநீர்க்கப்பா
கருச்சொன்னேன் பூமியுடநாதம் சொன்னேன்
கண்டவனே ரசவாதி லோகவாதி
கருச்சொன்னேன் மெழுகுக்கு முலைப்பாலில் வெண்ணை
கட்டுகிற செயநீர்க்கு கிளிஞ்சியரிசி,
கருச் சொன்னேன் திரிகுணசல் செந்தூரத் துக்காதி
காணாத வாதியெல்லாம் கழுதை தானே. (1004)

தானென்ற புடஞ்சொன்னேன் சாரணைக்கு மைந்தா
தாக்கவல்லோ களங்கெடுத்துக் கிறாவணத்தைச் சொன்னேன்
வானென்ற மெழுகு சொன்னேன் களங்கு சொன்னேன்
மகத்தான செந்தூரக் குருவுஞ் சொன்னேன்
கோனென்ற சுண்ணாம்பு பாயக் குருக்கிடையுஞ் சொன்னேன்
கொடியதொரு திராவகமுஞ் செயநீருஞ் சொன்னேன்
வேனென்ற கட்டினமும் கெடுப்பினமுஞ் சொன்னேன்
வேதைக்கு தங்கமிட விதஞ்சொன்னேனே. (1005)

விதமாக யுபரசத்தை விரித்துச் சொன்னேன்
விளங்கியதோர் பாஷாண விபரஞ் சொன்னேன்
விதமாக லவணமொடு காரசாரம்
மேதிக்கச் செந்தூரக் குருவுஞ் சொன்னேன்
விதமாக யுருக்கினமும் நீற்றினமுஞ் சொன்னேன்
மெச்ச வல்லோ சித்தரெல்லாம் நிகண்டு சொன்னேன்
விதமாக சிங்கி சொன்னேன் வஸ்து சொன்னேன்
வெளியாக உதகமொடு சிலசரியுங் காணே. (1006)

வாத அங்கம் 23.

காணப்பா இருபத்திமூன்று அங்கம்
காப்பேடு முதற்கொண்டு கடையேடு வரைக்கும்
பூணப்பா வரிசையாய்ச் சொல்லி வந்தேன்
புகழ்பெரிய நாதாக்கள்மனதுமெச்சு
வீணப்பா போகாது யெந்நூல்தான்
வேதாந்தசின்மயத்தின் மொழியைக்கேட்டு
தோணப்பா கண்டபடி பாடிப்போட்டேன்
சொல்லொன்றுந் தப்பாது சூட்டிப்பாரே. (1007)

பாரப்பா பலநூலில் பதினைந்தங்கம்
பாடினார் வல்லோர்கள் பதினேழங்கம்
நேரப்பா யிதைவிட அங்கமில்லை
நேரான சாஸ்திரத்தில் யென்றார் கோடி
சேரப்பா யெந்நூலி லிருபத்து மூன்று
செப்பினேன் விரித்து நன்றாய்த் திறமதாக
ஊரப்பா கிடையாது யெந்தன் நூல்தான்
ஒளித்துவிட்டார் நாதாக்கள் குகையில் தானே. (1008)

குகைதோறும் நாதாக்கள் வாதம் பார்த்து
குளிகை யிட்டாடியல்லோ காயசித்தி பண்ணி
குகைதோறும் சாஸ்திரத்தைக் கண்டபடி மறைத்து
கூராகச் சீடருக்கு யுபதேசித்து
குகைதோறும் பூசிப்பார், கருவேதென்றால்
கோமளமாம் பராபரியைப் பூசிப்பார்கள்
குகைதோறுஞ் சங்கோடு சேகண்டி மொழங்கும்
*கூப்பிட்டால் மணியோசை கேட்டிடாதே. (1009)

*கூப்பிட்டால் மணியோசை கேட்டிடாதே என்பதற்கு உரை. முதல்பக்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

தாயின் பூசை.

கேளாமற் பூசைபண்ணி பானஞ்செய்து
கெடியான மூலத்தில் கருத்தைவைத்து
வாளான வாசிகொண்டு மாய்கையைத்தான் வெட்டி
வாயடக்கி மவுனத்திலிருந்து கொண்டு
கோளான வாங்காரமதனைச் சுட்டு
கூடியல்லோ ஆறுதலங் குறியுங்கண்டு
நாளான குருபதத்தில் நின்றுகொண்டு
நாவடங்கி பூரணத்திற் சொக்கு சொக்கே. (1010)

சொக்கினால் சித்தரென்ற நாமமாச்சு
சொக்காட்டால் வாதியென்ற நாமமாச்சு
மக்கினால் மோகத்தில் காமியாச்சு
வரம்புதப்பி திரிந்தாக்கால் பாவியாச்சு
சிக்கினால் சாஸ்திரங்கள் விவேகியாச்சு
சிக்காட்டால் நிற்மூட வாதியாச்சு
சிக்கினா லெந்நூல்தான் வாதசித்தி
சாத்திரங்கள் மெத்தவுண்டு கருச்சொல்லாதே. (1011)

கருவில்லா சாஸ்திரங்கள் கிடைத்தாலென்ன
காலோடு தலைகெட்ட நூலிருந்தாலென்ன
குருவில்லா வட்டவணை யிருந்தாலென்ன
குறிப்பில்லா திரைகோடி யிருந்தாலென்ன
குருவில்லா கருமறைப்பு இருந்தாலென்ன
சாதகமாமிடையாகந் தப்பிலென்ன
குருவில்லா சாஸ்திரத்தில் திருவுண்டாக
செப்பினேன் நிகண்டுக்குள் செப்பினேனே. (1012)

செப்பினேன் உபரசந்தான் நூற்றிரண்டுபத்திற்கும்
திறமாக ஒளித்துரைத்த நாமமெல்லாம்
செப்பினேன் பாஷாணமறுபத்திநாலும்
தெரியாமல் பேரிட்ட பேரையெல்லாம்
செப்பினேன் லவணமொடு காரசாரம்
திருக்காகப் பேரிட்ட பேரை யெல்லாம்
செப்பினேன் நவலோகம் சேர்ந்த யினமெல்லாம்
திருட்டான நாமமெல்லாந் தெரியத்தானே. (1013)

தெரியவல்லோ மறைப்பான சாஸ்திரங்களெல்லாம்
திறமாகப் பார்த்தலைந்து தேவியைத்தான் கேட்டு
தெரியவல்லோ மூலத்தில் ஞானதீபமீன்றெடுத்
ததாயோடு தந்தையைத்தான் கேட்டு
தெரியவல்லோ பூரணத்திலமர்ந்து நின்ற
தாயான யுன்மனையைக் கேட்டு நன்றாய்
தெரியவல்லோ அண்டரண்ட பதங்களெல்லாம்
செப்பினேன் நிகண்டொன்று செப்பினேனே. (1014)

ஒன்றான சின்மயத்தின் பதத்தைப் போற்றி
யுற்றதொரு கைலாசத்திரேகமாக
நன்றாக யீன்றதொரு வுன்மனையைப் போற்றி
நலமான நாதாக்கள் பதத்தைப் போற்றி
கன்றான கைலாசத் திரேகமாய் வந்த
காரணமாம் சேஸ்டருட பாதம்போற்றி
தன்றான வாத நூலாயிரமுஞ்சொல்லி
சாதகமாய் பாடிவிட்டேன் ஞானமொருநூற்தான்முற்றே (1015)

காப்பு - 1

ஆக செய்யுள் விருத்தம் 1016.

கம்பிளிச் சட்டைமுனி நாயனார் வாதகாவியம் - முற்றிற்று.

✠✠✠✠✠

சட்டைமுனி

வாத

காவியம்-1000

தாமரை நூலகம்
எண்.7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை – 600 026.